

ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાયટી હીરક મહોત્સવ ગ્રંથમાળા નં. ૧૧

ગુજરાતી ફારસી અરબી શબ્દોનો કોશ.

ખંડ ૨ બે પૃ. ૧૪૫ થી ૩૦૮

લેખક

અમીરમિયાં હમદૂમિયાં ફાફી.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાયટી તરફથી

હીરાલાલ ત્રિલોચનદાસ પારેખ, બી. એ.

આસિ. સેક્રેટરી, અમદાવાદ.

આવૃત્તિ પહેલી.

પ્રત ૧૨૫૦.

સંવત ૧૯૮૨.

સન ૧૯૨૬.

કૌમત એક રૂપિયો.

ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાયટી હીરક મહોત્સવ ગ્રંથમાળા નં. ૧૧

ગુજરાતી ફારસી અરબી શબ્દોનો કોશ.

ખંડ ૨ એ પૃ. ૧૪૫ થી ૩૦૮

નક્ક સૂચન

ઇસ ગ્રન્થ કે અભ્યાસ કા કાર્ય પૂર્ણ હોતે હી નિયત
સમયાવધિ મેં શીઘ્ર વાપસ કરને કી કૃપા કરે.
જિસસે અન્ય વાચકગણ ઇસકા ઉપયોગ કર સકે.

અમીરભિયાં હમદ્દભિયાં ફાઝલી.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાયટી તરફથી

હીરાલાલ ત્રીભોવનદાસ પારેખ, બી. એ.

આસિ. સેક્રેટરી, અમદાવાદ.

આવૃત્તિ પહેલી.

સંવત ૧૯૮૨.

પ્રત ૧૨૫૦.

સન ૧૯૨૬.

કીમત એક રૂપિયો.

મુદ્રક: ચિમનલાલ ઈશ્વરલાલ મહેતા
મુદ્રણસ્થાન: 'વસન્ત મુદ્રણાલય'
બીકાટારોડ, સિવિલહોસ્પિટલ સામે,
અમદાવાદ.

પ્રસ્તાવના.

ગુજરાતી નવી વાંચનમાળામાં અરબી, ફારસી જે શબ્દો છે, તેમાંથી અગત્યના શબ્દો એકઠા કરી તેના અર્થ, વ્યુત્પત્તિ વગેરે જણાવ એવો એક ટુંકા કોશ તૈયાર કરવા સદગત રાવ બહાદુર કમળાશંકરભાઈએ મને સૂચના કરી; ને તે પ્રમાણે મેં વાંચનમાળામાંથી એવા અગત્યના શબ્દો તારવી કાઢી તે કોશ એઓને બતાવ્યા. તે પસંદ પડવાથી ગુજરાત શાળાપત્રમાં સાવકાશ છાપવાની તેઓએ કૃપા કરી.

વળી ગુજરાત વનોક્યુલર સોસાયટી તરફથી ગુજરાતી ભાષાનો સંપૂર્ણ કોશ રચાવાનું કામ ચાલુ હતું. તે માટે મહેરબાન રાવ બહાદુર ધ્રુવ સાહેબે મને ફરમાવ્યું કે ગુજરાતી ભાષાનાં જેટલાં અને તેટલાં વધારે પુસ્તકો વાંચી તેમાંથી જેટલા અરબી ફારસી શબ્દો મળી આવે તે બધા એકઠા કરી અર્થ, વ્યુત્પત્તિ ને ઉદાહરણો સાથે એક મોટો કોશ તૈયાર કરી આપો. 'મેં' તે પ્રમાણે કામ કરવા માંડ્યું. પણ ગુજરાતી બધાં પુસ્તકો તો વાંચી શકાય નહિ, તેથી જે જે પુસ્તકો માટે તેઓએ લલામણ કરી તે તે પુસ્તક તથા બીજાં કેટલાંક વાંચી તેમાંથી શબ્દો વીણી કાઢી અર્થ, વ્યુત્પત્તિ ને ઉદાહરણ આપી આ કોશ મેં તૈયાર કર્યો.

અરબી ફારસીના કેટલાક અક્ષરો ગુજરાતીમાં નથી; જે જણાવવા માટે નુકતા મૂકવાની પદ્ધતિ કેટલાકે યોજી છે; પણ મને અનુભવથી જણાયું છે, કે નુકતા મૂકવાથી તે અક્ષરોનો શુદ્ધ ઉચ્ચાર થતો નથી. શુદ્ધ ઉચ્ચાર તો ન્યારે એ ભાષા સંબંધી જ્ઞાન હોય ત્યારે જ થઈ શકે છે. તેથી મેં એ નુકતાની પદ્ધતિ સ્વીકારી નથી. પણ ગુજરાતીના જે અક્ષર સાથે અરબી ફારસીના એ અક્ષર પાસેનો સંબંધ રાખે છે તે જ ગુજરાતી અક્ષર ત્યાં મૂક્યો છે, ને કૌંસમાં તેની ખરી જોડણી તે ભાષામાં જેવી છે તેવી લખી છે. તેથી શુદ્ધ ઉચ્ચાર જાણી શકાશે.

તેમ જ કેટલાક લેખકો એવા અરબી ફારસી અક્ષરો માટે અલ્પ પ્રાણુની સાથે હ મેળતી મહા પ્રાણુ બનાવી તેનો ઉપયોગ કરે છે. એથી જે ઉચ્ચાર થાય છે તે પણ ખરો નહિ પણ બીજો જ થાય છે; માટે એ પદ્ધતિને પણ હું અનુસર્યો નથી.

ભાષાનો વિષય જ એવો છે, કે એમાં મતભેદ હોય. એક કાંઈ વ્યુત્પત્તિ આપે તો બીજો બીજી આપે. આ કોશમાં પણ એવું થયું હશે. મેં આપેલી વ્યુત્પત્તિ ને અર્થ બીજાએ આપેલી વ્યુત્પત્તિ ને અર્થથી જુદાં દેખાશે. તો એવા પ્રસંગો જો મને જણાવવામાં આવશે તો ઉપકાર સહિત બીજી આવૃત્તિમાં યોગ્ય સુધારો કરીશ.

વાંચકબંધુને મારી અંતમાં, નમ્ર વિનંતિ છે કે ગુજરાતી ભાષાની સેવા એક મુસલમાનને હાથે થાય, તેમાં ભૂલ હોવાના સંભવો હોય જ, તો તે પ્રમાણે આમાં પણ ભૂલ જણાય તો દરગુજર કરી મને ખબર આપી આભારી કરશો.

હજુ કેટલાક અગત્યના શબ્દોનાં ઉદાહરણો આપવાનાં બાકી છે, તેમ જ કેટલાક શબ્દો જે ગુજરાતીમાં વપરાય છે તે આમાં રહી ગયા હશે. એ માટે મારો પ્રયાસ ચાલુ છે, ને બીજી આવૃત્તિનો પ્રસંગ પ્રાપ્ત થશે તો એ વધારો તેમાં કરી શકીશ.

ખમાશાનો ચકલો,
અમદાવાદ.
તા. ૧-૮-૧૯૨૬

અમીરખિયાં હુસૈનખિયાં શરફી.

નાવારસ.]

૧૪૫

[નિમકહલાલ.

નાવારસ, વિ૦ (૧૧૦ નાનાવારસ અરખી.
 لاوارث=માલિક ન હોય એવું) ન
 ઘણીયાતું.

નાસરી, સ્ત્રી૦ (૧૧૦ નાસરી ناصري=
 મદદગારી, હિસાબમાં એક પ્રકારની
 ગણતરી) ૧૨ ગદામ.

‘પૈસાની ૧૬ ગદામ, તે ૧૨ ગદામની
 નાસરી.’ નં. ચ.

નાસીપાસ, વિ૦ (૧૧૦ નાસિપાસ
 ناسپاس=ઉપકાર ન માને તે) નાઉમેદ,
 નિરાશ.

નાસીપાસી, સ્ત્રી૦ (૧૧૦ નાસિપાસી
 ناسپاسي=ઉપકાર ન માનવાપણું)
 નાઉમેદી, નિરાશા.

નાસુર, ન૦ (અ૦ નાસુર ناسور=હમેશા
 વહેતો રહે એવો ધા) નાક અને કંઠ
 વગેરેમાં પડતું સડાનું છિદ્ર.

નાસ્તો, પુ૦ (૧૧૦ નાશિતહ અથવા નાશતહ
 ناشتم=ભૂખ્યા રહેવું, સવારથી કાંઈ પણ્ય
 ખાતું ન હોય એવી સ્થિતિ. સવારમાં
 થોડુંક ખાવું તે) શીરામણ.

નાહક, અ૦ (૧૧૦ ના+હક અરખી. ناحق
 ગેરવાજબી, નકામું) કારણ વગર, ખાલી,
 અમસ્તું.

નાળખંદ, વિ૦ (અ૦ નઅલ نعل+ખંદ
 ફારસી નઅલ્ખંદ نعل بند=ઘોડાને
 પગે નાળ જડનાર) બળદ ઘોડા વગેરેને
 નાળ જડનાર.

નાળું, ન૦ (૧૧૦ નાલહ نال=પાણીનું
 નાળું) ઝરો, નાળી નદી.

નિકા, પુ૦ (અ૦ નિકાહ نکاح=લગ્ન) લગ્ન
 સંબંધ, વિવાહ. ‘આપણા મજહબમાં
 શોહરના મરી ગયા પછી આરતને બીજા

૧૬

લાયક મર્દ સાથે નિકાહ કરવાનો હક
 અપાયેલો છે.’ બા૦ બા૦

નિખાલસ, વિ૦ (અ૦ નિખાલસ خالص=
 ચોક્કસ, અમિશ્ર) ખુસ્લા દિલનું, શુદ્ધ
 અંતઃકરણનું.

નિગેહબાની, સ્ત્રી૦ (૧૧૦ નિગાહબાની
 نگهبانی અથવા નિગહબાની نگهبانی
 =નજર રાખતી) દેખરેખ, સંભાળ, તપાસ.
 ‘આથી નિગાહબાનીનો ખરચ ઘણોજ
 કમ રહેતો.’ નં૦ ચ૦

નિગા, સ્ત્રી૦ (૧૧૦ નિગાહ કે નિગહ
 نگه نگهبان=નજર, દેખરેખ) મહેરબાની,
 કૃપા, દષ્ટિ.

નિઘેબાની બુઝો નિગેહબાની.

નિછરાવળ, સ્ત્રી૦ (અ૦ નસાર نثار=કાંઈ
 વસ્તુ કાંઈ ઉપરથી વાળતી, કુરબાન
 કરતી) નોછાવર કરતી, ખેરાત કરતી.

‘નિછરાવળના દસ રૂપીઆ ઓવારણી
 ઉતારીને બિછાના પર મૂક્યા.’ ૮૦ સો૦
 વા૦ ભા૦ ૪

નિમક, ન૦ (૧૧૦ નમક نمک=મીઠું) લુણ.

નિમકખાર, વિ૦ (૧૧૦ નમકખાર نمک خوار
 =મીઠું ખાનાર, સેવક,
 ચાકર) નોકર.

‘તેઓ દોલતખાનના નમકખાર તાબેદાર
 છે.’ બા૦ બા૦

નિમકહુરામ, વિ૦ (૧૧૦ નમક+હરામ
 અરખી નમકહરામ نمک حرام=પોતાના
 શેઠનો શત્રુ, કૃત્તન) બુણહરામ.

નિમકહુરામી, સ્ત્રી૦ (ઉપલા શબ્દને હ
 લાગવાથી) બુણહરામી, કૃત્તમતી.

નિમકહુલાલ, વિ૦ (૧૧૦ નમક+હલાલ

[નિમકહલાલી.]

૧૪૬

[નીધા.]

ચરણી નમકહલાલ = પોતાના શેઠનો પક્ષ કરનાર. કૃતજ (ઉપકાર માનનાર, આભારમાં રહેનાર.

નિમકહલાલી, સ્ત્રી (ઉપકાર શબ્દને ઇલાગવાથી) ઉપકૃત રહેવું તે, કૃતજતા.

નિમાજ, સ્ત્રી (ક્ષાં નમાજ) નમાજ શબ્દ જુઓ.

નિમાજી, વિ (ક્ષાં નમાજી) નમાજ શબ્દ જુઓ.

‘તેઓમાંથી જેઓ ઘણા નમાજી તથા ધર્માન્ધ હતા.’ ક. ધે.

નિમે, અ (ક્ષાં નીમ) અર્થુ = અર્થે ભાગે.

નિમે, પુ (ક્ષાં નીમહ) અર્થુ, તરફ, આજીવન પહેરવાનો પોશાક. ‘કલાય, દોતા, બમા ઝીણા, નીમાંકુર રાતી સાર, પાઘડી, પછેડી ને પટકા, પામરી શ્રીકાર.’ સુ. હ.

નિરખ, પુ (અં નિર્ખ) ભાવ તપાસ, પરીક્ષા, કસ.

નિર્દાવા, વિ (અં દાવા) ફરીને દાવો થાય નહિ એવું લખત વગેરે.

નિવાજવું, કિં સં (ક્ષાં નવાજતન = મહેરબાની કરવી ઉપરથી નવાજને તે ઉપરથી યુગરાતી ક્રિયાપદ નવાજવું = મહેરબાની કરવી.) શરપાવ, પદવી વગેરે આપી સંતોષવું.

‘નિવાજ કાઢને તેને હતું ખેરાતમાં દેવું.’ કલાપી.

નિશા, નશા શબ્દ જુઓ.

નિશાણુ, નં (ક્ષાં નિશાન) ચિહ્ન નિશાનન = ઓડવતું, રોપવું ઉપરથી) ઓળખવાનું ચિહ્ન.

નિશાન, નિશાણુ શબ્દ જુઓ.

નિશાનબાજ, વિ (ક્ષાં નિશાનવાજ) તાકિલી વરતુને મારનાર, તીર બંદક વગેરેથી તાકિલે રથને મારનાર) તાકિડી, નિશાન પાડનાર.

નિશાનબાજી, સ્ત્રી (ક્ષાં નિશાનવાજી) નિશાન પ્રકારની રમત (નિશાન પાડવાની રમત.

નિશાની, સ્ત્રી (ક્ષાં નિશાની) ચિહ્ન, ઓળખ.

નિશા, પુ (ક્ષાં નરશહ કે નશઅહ) મેહોશી) કેફ.

નિસખત, સ્ત્રી (અં નિસ્ખત) સંઘાવ, મળતાપણું, સંઘ. નસવ = વંશ ઉપરથી) સંઘ, વળાણુ, નાતો.

‘એ બોળને તો એ રાંડ સાથે કાંધ ની-સખત નથી.’ ક. ધે.

નિસાતરે, પુ (ક્ષાં નિશાસ્તહ) નિશાસ્તહ = ઘડુંને પલાળીને તેમાંથી પાણી કાઢે છે તે સત્વ નીચે બેસી બચે છે તે. તેનો હલવો બનાવે છે. નિશિસ્તન = બેસવું પરથી નિશિસ્તહ = બેઠેલો તે ઉપરથી નિશાસ્તહ) ઘડુંમાંનું સત્વ.

નિહાલ, વિ (ક્ષાં નિહાલ) ન્યાલ, સુખી.

‘તારી મરજી પ્રમાણે નિહાલ કર.’ આં નિં

નીકા, પુ (અં નિકાહ) સંઘ નકહ = તેણે છિદ્ર કર્યું ઉપરથી) વકીલને સાક્ષીઓની રૂચર સ્ત્રીપુરૂષ પરણેતર સંઘથી કરેલા કાલ કરાર.

નીધા, સ્ત્રી જુઓ નિગાહ.

નીમહકીમ.]

૧૪૭

[નેચો.

નીમહકીમ, પુ૦ (નીમ્ ૬૦ અર્ધો+હકીમ અરબી નીમ્ હકીમ=અર્ધો હકીમ.)
લે લાગુ વૈદ, ક્રિટવૈદ.

‘ નીમ હકીમ ખત્રએ જ્ઞાન, નીમ મુલ્લા
ખત્રએ ઇમાન ’ ૬૧૦ કહેવત.

નીમા, પુ૦ (૬૧૦ નીમહ ٠٠٠=એક પ્રકારનો પહેરવેશ) વરને પહેરવાનું અંગરથું, મોં પર નાખવાનો ચુરખો.

નીલમ, ન૦ (૬૧૦ નીલમ ٠٠٠=કાળા રંગનું એક રત્ન) દક્ષિણ અને લંકામાંથી મળે છે.

નીસા, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ નરશહ કે નશઅહ ٠٠٠=મેહોશી, દારૂ વગેરેથી લાન ન રહે એવી હાલત) કેદ, અમલ.

નુકસાન, ન૦ (અ૦ નુકસાન ٠٠٠=અરબી નક્સ ઉપરથી=કાષ્ટપણ બાબતમાં ખામી) ટોટા.

નુકસાનકારક, વિ૦ (અ૦ નુકસાન+કારક સંસ્કૃત) નુકસાન કરે એવું.

નુકસાની, સ્ત્રી૦ (અ૦ નુકસાની ٠٠٠=શુદ્ધશક્તિ પ્રયોગ) નુકસાન, ગેર કાયદો.

નુકતો, પુ૦ (અ૦ નુકતહ ٠٠٠=લીટીનો છેડો, બિંદુ, ઉર્દૂ દારસી અરબી શબ્દોમાં અક્ષરોની ઉપર નીચે જે ટપકાં મૂકે છે તે) બિંદુ.

નુકતો, પુ૦ (૬૧૦ નુકતહ ٠٠٠=વાતચીતની ખારીકી, છાનો બેદ) કોયડો, વાતનો ટુચકો.

નુરત, સ્ત્રી૦ (અ૦ નૂર ٠٠٠=પ્રકાશ ઉપરથી) પ્રકાશ, તેજ સૌંદર્ય.

‘ અને સુરતને નુરતમાં કરાવવાથી જે એકતાનો આનંદ અનુભવાય છે. ’ આ. નિ.

નુસખો, પુ૦ (અ૦ નુસ્ખહ ٠٠٠=કિતાબ, પુસ્તક, લખેલું, હકીમ લેખો માંદા માણસને દવા લખી આપે છે તે) દવાનો ઉતારો.
‘ મોક્ષના માર્ગરૂપ નુસ્ખાઓનાં પુસ્તકોના પ્રસિદ્ધ કર્તા રૂપે જે વાણિજ્યવિત્તિ વિસ્તારી રહ્યા છે. ’ સુ૦ ૪૦

નૂર, ન૦ (અ૦ નૂર ٠٠٠=પ્રકાશ, તેજ) કાંતિ, ચળકાટ.

‘ તારી આંખનું નૂર છુટાઈ જાય છે. ’
ન૦ ૪૦

નૂરેખુદા, ન૦ (અ૦ નૂર+ખુદા દારસી નૂરિખુદા ٠٠٠=ખુદાનો પ્રકાશ) ખુદાનું નૂર.

નૂરેચશ્મ, ન૦ (અ૦ નૂર+ચશ્મ દારસી નૂરિચશ્મ ٠٠٠=આંખનું નૂર) કાચળ પત્રમાં છોકરાને લખાય છે.

નૂરી, વિ૦ (અ૦ નૂરી ٠٠٠=પ્રકાશિત) તેજસ્વી.

ને, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ નય ٠٠٠=વાંસ) હોકાતી ને.

નેક, વિ૦ (૬૧૦ નેક ٠٠٠=ભલો, સારો) પ્રામાણિક, સાચો, ન્યાયી.

નેકા, પુ૦ (અ૦ નિકાહ ٠٠٠=લગ્ન) લગ્ન સંબંધ, વિવાહ. ‘ તેની સાથે આપના નેક થાય તો અમારે માથેથી ગાળ ઉતરે. ’ રા. મા. ભા. ૧

નેકી, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ નેકી ٠٠٠=ભલાઈ, સાલસપણું) પ્રામાણિકપણું, ઇમાનદારી.

નેકીપોકારવી, અ૦ ક્રિ૦ (અ૦ નકીવ=ગોપદાર ઉપરથી) બાંધાકાળની સ્તુતિનાં વચન બોલ્યાં ને.

નેચો, પુ૦ (૬૧૦ નય+ચહ ٠٠٠ નય=વાંસ ચહ=લગ્નતા વાયક પ્રત્યય=હુકકાતી ને, હોકાતી શુંછળાદાર ને.

નેજવું.]

૧૪૮

[પગરસ્તો.

‘હુક્કાના નેહ્યાને ગાદીપર મુકાને ત્યાંથી પાછી વળી.’ આં આં

નેજવું, નં (૬૦ નય=વાંસ+યજહ=ધધુતા વાયક પ્રત્યય યજ્ઞ નયજહ) આર- સાખના સોભલા પાસેનું ઢાંકણ.

નેજરા, પુ (અં નજારહ યજ્ઞ=કાષ વસ્તુનું જેવું નજર ઉપરથી) કટાક્ષ, આંખના અણુસારા.

નેજું, નં (૬૦ નેજહ યજ્ઞ=ભાલો) નાની બરછી ઉપરની ધળ.

‘સનમ શેહનાં અહીંયાં તો, ઉડે અરમા- નમાં નેજાં.’ દીં સાં

નેજો, પુ (૬૦ નેજહ યજ્ઞ=ભાલો)વાવટો.

નેફા, પુ (૬૦ નેફહ યજ્ઞ=નાકું, નાકું જેમાં નાખે છે તે) સુરવાળ ને અણિયાની તે ખોલ જેમાં નાકું રહે છે તે.

‘લીલીછમ ઘાટડી શરીર ઢાંકી નેફા ઉપર વેરાઈ રહે, તેમ ભાંતનાં કાંગરા પર ઝડો દેખાતાં હતાં.’ સ. થં. ભા. ૧

નેહારી, સ્ત્રી (અં નિહારી નિહારી= સવારે ઉઠીને જમવું તે) નાસ્તો, સવા- રતું જમણું.

નેહર, સ્ત્રી નહેર શબ્દ જુઓ.

નેયત, સ્ત્રી (અં નિયત નિયત=મનનો ઇરાદો, ઇચ્છા) દાનત, વૃત્તિ.

નોક, સ્ત્રી (૬૦ નોક નોક=કલમ, છરી, ખંજર, ભાલો વગેરેની અણી) અણી, છોડા.

નોકર, પુ (૬૦ નોકર નોકર=ચાકર) પગાર લઈ કામ કરનાર.

નોકરિયાટ, વિં (૬૦ નોકર ઉપરથી) નોકરી કરનાર.

નોકરી, સ્ત્રી (૬૦ નોકરી નોકરી=ચા- કરી) સેવા ચાકરી.

નોકદાર, સ્ત્રી (૬૦ નોકદાર નોકદાર=અણીવાળું) શોભાતું, રૂપાળું.

નોઝાવર, કરવું, સં કિં (અં નસાર નસાર=કાષ વસ્તુ કાષ ઉપરથી વાળવી, કુરબાન કરવી) નોઝાવર કરવી, ખેરાત કરવી.

‘હિંદુસ્તાનના બીજા દેશો દશ પાર નો- ઝાવર કરીએ તો પણ કાંઈ નથી.’ રા. મા. ભા. ૧

નોખત, સ્ત્રી (અં નખત નખત= સમય, દુઃખ, વારો, પદ્ધતિ, તંત્ર, પહેરો, રક્ષણ. બાદશાહની સવારીમાં નોખત આગળ હોય છે તેથી ‘નોખત આવી’ એટલે ‘વારો આવ્યો’ એવો અર્થ હોતો તેને બદલે ‘નોખત’ એટલે ‘નગારું’ અર્થ થઈ ગયો. ‘નોખત’ શબ્દ ‘વારા’ના અર્થમાં પણ વપરાય છે) મોડું નગારું.

નોશેરવાન, પુ (૬૦ નવશેરવાન=ધરા- નના એક બાદશાહનું નામ છે નવશીન= ગળથું+રવાન=જીવ. મીઠા જીવવાળો, કેમકે એ બાદશાહ ધણો જ ન્યાયી ને સદ્ગુણી હોતો. (૨) નવ=નવો, +શેર=સિંહ=વાન= જેવો=નવો સિંહ જેવો-બહાદુર) પાર- સીઓમાં સંજ્ઞાવાચક નામ છે.

ન્યામત, સ્ત્રી (અં નિઅમત નિઅમત= આરામ, સુખ) ધનદોલત, વગેરે.

‘તંદુરસ્તી હમર ન્યામત.’ નં. ચ

પં. પ.

પગરસ્તો, પુ (૬૦ રાસ્તહ રાસ્તહ= રસ્તો+પગ, પુ શબ્દ) વાહનથી જવાય નહિ, પણ પગે ચાલીને જવાય એવો રસ્તો.

પચરંગ.]

૧૪૯

[પરકાર.

પચરંગ, વિં (૬૧૦ રંગ رنگ) પાંચ રંગ
જેમાં હોય એવું.) વિરંગી.

પચરંગી, વિં (૬૧૦ રંગો رنگی) પાંચ
રંગવાળું.) રંગેરંગી, વિવિધ બતતું.
પચરંગી પટ્ટણ ધારી, દીસે શોભા આ રતે
ન્યારી; નવચ.

પખવો, પું (૬૧૦ પજાવહ, પચારહ,
પચાદહ پچاوه پچاره پچاداه =
છેટા પકવવાની ભટ્ટી. પુલ્લતન=પકવતું
ઉપરથી) નીમા. ' તે કાષ્ઠ ગામડું કે
ભરી કે પખવો હશે. ' ક. ઘે.

પકાણુ, પું (૬૧૦ વત્તાન ઉપરથી. અદ્ધ-
ગાનિસ્તાનના વતની. બની ઇસ્લામમાં
અદ્ધગાન નામે એક માણસ સુલેમાન બિન
દાવૂદ (અ. સ.) ના સમયમાં હતો. તેના
વંશજો અદ્ધગાન કહેવાયા. હજરત મુહમ્મદ
(સ. અ.) ના વખતમાં એ વંશમાંથી
કયસ નામે માણસ ૭૦ માણસોને લઈને
હજુરમાં હાજર થઈ મુસલમાન થયો, ને
પોતાના દેશમાં જઈ ઇસ્લામ આણુ કર્યો.
એ લોકોમાં તેનું નામ વત્તાન થયું.
એમની ભાષામાં વહાણના નીચેના તખ્તાને
'બત્તાન' કહે છે. વહાણની મજબુતી એ
તખ્તા ઉપર આધાર રાખે છે. તેથી રીતે
અદ્ધગાનોમાં ઇસ્લામની મજબુતી કય-
સથી થઈ, તેથી તેને બત્તાત કહેવા લાગ્યા.
એ પરથી પકાણુ (પકાન) શબ્દ થયો.
રુસમેહિદ્=હિંદુસ્તાનના રીતરીવાજ' એ
નામના ઉર્દૂ પુસ્તક ઉપરથી) કાણુલી.

પડદેનશીન, વિં (૬૧૦ પર્દહનિશીન
پردهنشين =પરદામાં બેસનાર નિશિ-
સ્તન=બેસતું ઉપરથી નિશીન=બેસનાર)
પરદામાં રહેનાર, ઓજામાં રહેનાર.

પડદેશીર, વિં (૬૧૦ પર્દહપોશ پردہپوش
=પરદામાં રહેતું. પોશીદન=હાંકતું ઉપ-
રથી) પરદામાં.

પડદો, પું (૬૧૦ પર્દહ پردہ =પરદો)
હાંકણ.

પદર, પું (૬૧૦ પદર કે પિદર پدر =
આપ) આપથી મળેલો માલકી-
પણાનો હક.

પનાદાર, વિં (૬૧૦ પહનહ پنہ =કોષ
પણુ વસ્તુની પોહોળાઇનદાર મળીને
પહનહદાર پنہدار =પોહોળાઇમાં
વધારે હોય એવું) જેનો પનો મોટો હોય
એવું હુગડું.

પનાહ, સ્ત્રીં (૬૧૦ પનાહ پنہ =સંભાળ,
પનાહીદન=રક્ષણ કરતું ઉપરથી) બચાવ,
બચાવતું ડેકાણું.) રક્ષણ. શહેરપનાહ=
શહેરનું રક્ષણ કરનાર-કોટ, જહાંપનાહ=
જહાંનું રક્ષણ કરનાર, આદશાહ.

' તેમણે ધાર્યું કે મસ્જિદમાં પનાહ લઇશું. '
નં. ચ.

પનાહગાહ, સ્ત્રીં (૬૧૦ પનાહગાહ
پناہگاہ =રક્ષણનું ડેકાણું. ગાહ=ડેકાણું)
સુરક્ષિત સુકામ.

' જ્યાં ત્યાં કુદરતી પનાહગાહ બની ગઈ. '
નં. ચ.

પનો, પું (૬૧૦ પહનહ پنہ =કોષ પણ
વસ્તુની પોહોળાઇ) પોહોળાઇ.

પયમાન, નં (૬૧૦ પયમાન پیمانہ =
કાલકરાર) વાણંદો.

' ધારી ફકીરી કાપીને સરથી પયમાન
દે ન દે. ' આ. નિ.

પર, નં (૬૧૦ પર پر =પીછાં) પીછાં.

પરકાર, પું (૬૧૦ પકાર કે પગાર پرکار
=વર્તુલ) કોમ્પાસ.

' પરકાર છે દિલદાર, બંબરદાર બંબર
લે. ' શુ. ગ.

પરગણું.]

૧૫૦

[પરહેજ.

પરગણું, ન૦ (૧૧૦ પર્ગનહ پارگانہ =
જિલ્લાનો ભાગ) તાલુકા.

પરતો, પુ૦ (૧૧૦ પર્તવ پرتو = તેજસ્વી
પદાર્થનું પ્રતિબિંબ) ચમત્કાર, અસર.

પરદેનશીન, વિ૦ (૧૧૦ पर्देनशीन
 پردهنشین = પરદામાં બેસનાર) ઓઝ-
લમાં રહેનાર. ‘વ્યવહારની તકામારમાં
પડેલા એવા પરદેનશીન પંડિતોને સ્વાર્થના
તોફાનમાં અનેક પ્રકારના પવનના સપાટા
લાગે છે.’ સુ. ગ.

પરદો, પુ૦ (૧૧૦ पर्दे پرده = પડદો) ચક્ર,
અંતરાય.

પરવરદેગાર, પુ૦ (૧૧૦ पर्वद्विगार
 पर्वद्विगार = સર્વતું પાલણુ કરનાર. પર્વદ્વન
= પાળવું ઉપરથી પર્વદ્ + ગાર = વાળો)
પાલક, પોપક. ‘અમે પરવરદેગારના
નામનો શુકર કરત.’ ક. ઘે.

પરવરશ, સ્ત્રી૦ (૧૧૦ पर्वरिश पर्वरिश =
પાલણુ. પર્વદ્વન = પાળવું ઉપરથી) યર-
દાસ, પાલણુપોપણુ.

‘તું તો પેલો કાફરોનો પરવરશ કરનાર,
કાછએ જરા વધારે બારીકાઈથી બંદાનો
ચહેરો અવલોકી કહ્યું.’ ગુ. સિં.

પરવરશી, સ્ત્રી૦ (૧૧૦ पर्वरिश पर्वरिश =
પાલણુ. પર્વદ્વન = પાળવું ઉપરથી) યર-
દાસ, પાલણુપોપણુ.

પરવરસી, સ્ત્રી૦ (૧૧૦ पर्वरिश पर्वरिश =
પાલણુ, પર્વદ્વન = પાળવું ઉપરથી) યરદાસ,
પાલણુપોપણુ.

‘મારા બાલ્યઅર્ચાને વેળાસર અલ ભેગાં
કરવાની પરવસી દયાળુ સરકાર કરશો.’
અં. ન. ગ.

પરવા, સ્ત્રી૦ (૧૧૦ पर्वा पर्वा = પર્વહ
 पर्वह = ગરજ) દરકાર, રપૂહા, જરૂર.

પરવાજ, સ્ત્રી૦ (૧૧૦ पर्वाज पर्वाज = પાંખો
પોહોળી કરીને બેઠવું) બેઠવું.
‘મારી રૂઢ પરવાજ કરી જાય.’ યા. યા.

પરવાનગી, સ્ત્રી૦ (૧૧૦ पर्वाङ्गी पर्वाङ्गी =
રંગ. પર્વાનહ + ગી મળીને) છૂટ, અનુગ્રા,
મંજુરી, અનુમતિ લેવી. ‘એટલે સદર
પરવાનગી મળેલી.’ સ. ચં. ભા. ૧

પરવાનો, પુ૦ (૧૧૦ पर्वान पर्वान =
રંગ) પરવાનો, સનદ, રમતિદી, છૂટ-
પત્ર. ‘પાક્ષીતાણામાં જીવહિંસા ન કરવાનો
પરવાનો કાઢયો હતો.’ ટ. ૧૦૦ વા. ભા. ૪

પરવાનો, પુ૦ (૧૧૦ पर्वान पर्वान = પત-
ગીર્ધ) ફૂડું, દીવાની આબુબાબુ બેઠે
છે તે. ‘શમા પર જાય પરવારા, મરે
શરીર ઉપર ફાલેદ.’ સુ. ગ.

પરવારી, વિ૦ (૧૧૦ पर्वारी पर्वारी =
તાબે, હથપુટ) તંદુરસ્ત ને જળદે જનવર.

પરવારી, સ્ત્રી૦ (૧૧૦ पर्वारी पर्वारी =
એક જાતના ભરવાડ જેવા લોક) ભર-
વાડના જેવી એક જાત.

પરસંગ, ન૦ (૧૧૦ फर्सنگ फर्सنگ = ૩
માઇલ) ૩ માઇલ. ‘પંખી તે સર્વસ્વ
હરી લીધેલા દેવાલયથી ૧૨૦ માઇલ (૪૦
પરસંગ)ને છેટે કેડહત (કચ્છના કંચકાટ)
નામના કિલ્લામાં જઈ ગેલો.’ રા. મા. ભા. ૧

પરસ્તાર, પુ૦ (૧૧૦ परस्तार परस्तार =
સેવક) શુલામ, ચાકર, માંદાની ચાકરી
કરનાર.

‘તેના હુસ્નની પરસ્તાર થઈ હતી’ યા. યા.

પરહેજ, વિ૦ (૧૧૦ पर्हेज पर्हेज = અચવું,

પરહેજગાર.]

૧૫૧

[પલાણુ.

પહેલ્લન=અચ્યુ ઉપરથી) બધી, કેદ, કરી, ગુનાહોથી બચીને ચાલવું.

પરહેજગાર, વિ० (૧૦ પહેજગાર ۛۛۛ=પવિત્ર) નકારાં કામોથી બચનાર.

પરહેજ, સ્ત્રી (૧૦ પહેજી ۛۛۛ=આવાપીવામાં અમુક વસ્તુઓથી બચવું તે) પરહેજ, કરી.

પરંદુ, નં (૧૦ પરંદહ ۛۛۛ=કાંડનાર પરીદન=કાંડવું ઉપરથી) પક્ષી.
'કુરંગો જ્યાં કુદે બોળાં, પરિદાનાં કાંડે યોળાં.' કલાપી.

પરાગંદુ, પિં (૧૦ પરાગંદહ ۛۛۛ=વિખરાધ ગએલું. પરાગંદન=ત્રીખરાધ જ્યું ઉપરથી) અનિયમિત, જમીન છોડીને નાસી ગએલો ખેડૂત, પડતર રહેલી જમીન. રેવન્યુ ખાતામાં આ શબ્દ વપરાય છે.
'ફલાણો ખેડૂત પરાગંદા થઈ ગયો છે.'

પરી, સ્ત્રી (૧૦ પરી ۛۛۛ=અંબૌકિક સ્ત્રી. પરીદન=કાંડવું ઉપરથી) કાંડનાર સ્ત્રી. અસરા.

પરીગો આવીને એની નોકરી બળવી ન જતી.' શુભાસિંહ.

પરેજ, વિસ (૧૦ પહેજ ۛۛۛ=પરહેજ) કરી, કેદ.

'તોમને પણ એક જુદી કોટડીમાં પરેજ રાખવા.' અ. ન. ગ.

પરેજ, સ્ત્રી (૧૦ પહેજી ۛۛۛ=પરહેજ પાળનાર) કરી, પશ્ય.

'તે આવામાં પરેજ પાળે નહિ.' ટ. ૧૦૦ વા. ભા. ૩.

પરેશાન, વિ० (૧૦ પરેશાન, પરીશાન ۛۛۛ=ગભરાએલો) મુસીબત ઉઠાવેલો, ધૂર્ત, બધું, ચતુર.

પરેશાની, સ્ત્રી (૧૦ પરેશાની, પરીશાની ۛۛۛ=ગભરામણ) મુસીબત, ફિકર, ચિંતા, મુશ્વણ.

'પરેશાનીજ છે રાહત, ફકીરી હાલ મારે છે.' કલાપી.

પરેસ્તાન, નં (૧૦ પરસ્તાન, પરીસ્તાન, ۛۛۛ=પરીએતો રહેવાનો દેશ,) મનુષ્યથી ઉચો લોક, સ્વર્ગ.

પલક, સ્ત્રી (૧૦ પલક ۛۛۛ=પોપચું) આંખના પોપચાના વાળ, પાંચણ.

પલકારો, પું (૧૦ પલક ۛۛۛ=પોપચું ઉપરથી) આંખ ઉઘાડી બંધ કરીએ એટલો વખત.

પલકવું, અં કિં (૧૦ પલક ઉપરથી ક્રિયાપદ) પલકારા મારવા.

પલકદરિયાવ, વિ. (૧૦ દર્યા ۛۛۛ) થોડી વારમાં ઘણો વરસાદ થાય તે.

પલંગ, પું (૧૦ પલંગ ۛۛۛ=પલંગ) જીતીવાળો મોટો ખાટલો, દોળીઓ, પાટી ભરેલો ખાટલો.

પલંગડી, સ્ત્રી (૧૦ પલંગ એને શુજરાતી લઘુતાવાચક હી પ્રત્યય લાગી થએલો શબ્દ) નાનો પલંગ, દોલડી.

પલંગપોશ, પું (૧૦ પલંગ+પોશ=પલંગપોશ ۛۛۛ=પલંગને ઢાંકનાર. પોશીદન=ઢાંકવું ઉપરથી) પલંગ ઉપર શોભાને માટે પાથરવાનું ભાતીંગલ સુંદર કપડું, ઝોઝાડ.

પલાણુ, નં (૧૦ પાલાન=ગધેડા ઉપરની કાંડી) ડળી.

પલાણુવું, સં કિં (૧૦ પાલાન ઉપરથી શુજરાતી ક્રિયાપદ) ઘોડે બેસવું, ઘોડા ઉપર સામાન મૂકવો.

પક્ષાવ.]

૧૫૨

[પંચકયાસ.

પક્ષાવ, પુ. (૬૧૦ પક્ષાવ پکشاو ચોખાતું એક પ્રકારનું જમણું) ભાતમાં ચણીની દાળ તે માંસ નાખીને અથવા ફક્ત ભાત તે દાળ વધારીને કરવામાં આવતું એક જમણું.

પક્ષીત, વિ. (૬૧૦ પક્ષીત پکشیہ =નાપાક, અપવિત્ર, ભૂતપ્રેત.
'પરંતું આની સોળતમાં હોઉં ત્યાં સુધી પેલો વિકરાલ રક્તખીજ મને નડતો નહિ. એ પક્ષીત મને શી રીતે કનડે છે, તે હું તને સમજાવું.' ગુલાબસિંહ.

પક્ષીતો, પુ. (૬૧૦ પક્ષીત پکشیہ =દીવેટ) મંત્ર કરનાર લોકો માંદા માણસની આગળ આળવાની જે ચિટ્ટી લખી આપે છે તે.

પદ્ધતું, ન. (૬૧૦ પદ્ધત پدھت =ત્રાજવાનું પદ્ધતું) છાળકું.

પશમ, ન. (૬૧૦ પશમ پشم =ગીણવાળ) ફેવાંટી, વાળ.

પશમી, વિ. (૬૧૦ પશમી پشمی =ઢીનનું ગરમ કપડું) ઢીનનું કાપડ.

પશમીના, પુ. (૬૧૦ પશમીના پشمینہ =ગરમ પોશાક) પશમીશાલ.

પશેમાની, સ્ત્રી. (૬૧૦ પશેમાની پشیمانی =પરતાવો) શરમાવું, ખિન્ન થવું.
'શુભંદામ પશેમાની કરવા લાગી.' બા. બા.

પશોપેશ, સ્ત્રી. (૬૧૦ પશોપેશ پوش وپيش =આગળ પાછળ પસ=પાછળ, પેશ=આગળ સંધિ થઈ વચમાં જ આવવાથી પેસોપેશ=ગભરામણ) વિચાર, મુંઝવણ, નાસભાગ.

'આ સવાલથી તે પશોપેશમાં પડી ગયો' બા. બા.

પસંદ, વિ. (૬૧૦ પસંદ پسند =ગમતું, પસંદીદન=પસંદ કરવું ઉપરથી) ગમે તે, ગમવું.

પસંદગી, સ્ત્રી. (૬૧૦ પસંદગી پسندگی =મનની રૂચિ) રાજીખુશી, પસંદ કરવાપણું.

પસ્તું, ન. (૬૧૦ પસ્તહ پستم =એક પ્રકારનો મેવો) પકવાનમાં નાંખવાનો એક પ્રકારનો મેવો.

પહેરણ, ન. (૬૧૦ પયરાહાં, પયરાહન, پيراهن پيراهان =પહેરણ) કેડાઉ, ખમાશ.

'પહેરણ છાલો પાંદડાં, ખાવા વનફળફલ, વનમાં વસીને વેડતાં, દેહે દુઃખ અતુલ.

૩૦ ૬૦ ૩૦

પહેરેગીર, પુ. (૬૧૦ પહરહગીર پھرہگیر =ત્રણ કલાકની નોકરી પર નીમાએલો માણસ) પહેરો ભરનાર, સિપાઈ, પહેરા ચોરીનું કામ કરનાર.
'પેરેગીરને અરજ કરે છું.' ટ. ૧૦૦ વા. ભા. ૩.

પહેરો, પુ. (૬૧૦ પહરہ پھرہ =ચોરી) તપાસ, જપતો, રક્ષા, સંભાળ, નીચે-આની, હવાલો.

પહેલવાન, પુ. (૬૧૦ પહલवान پهلوان =જુદાન) જોરવાળો, કુરતી કરનાર, વીર, બહાદુર, શરયીર.

પહેલવી, સ્ત્રી. (૬૧૦ પહલوی پهلوی =ફારસીની ૭ ભાષાઓમાંની એક ભાષા) જુની ફારસી ભાષા.

પહેરો, પુ. (૬૧૦ પહરہ پھرہ) પહેરો શબ્દ જુઓ.

પંચકયાસ, પુ. (અ. ૫ કયાસ قياس =અંદાજો, વિચાર કરવો) પાંચ ડાહ્યા

પંજર.]

૧૫૩

[પાદળ.

માણસો પાસે જાહેર કસ કરાવવો તે,
પંચાતનાયું.

પંજર, નં (૬૧૦ પંજરહ پنجره =સળી-
ઓની જાળીથી ગનાવેલી વસ્તુ, પાંજર,
એવું ટુકું કે 'પંજર' પણ વપરાય છે.

પંજળ, પુ (૬૧૦ પંજાબ پنجاب પંજ=
પાંચ+આબ=પાણી=પાંચ નદીઓ જેમાં
વહે છે તેનો દેશ) પંજળ પ્રાંત.

પંજળી, વિ (૬૧૦ પંજાબી پنجابی =
પંજળનો વતની) પંજળનું, કદાવર,
દેખાવડો, ઊંચો લાંબો તે હાટ પુષ્ટ
માણસ.

પંજો, પુ (૬૧૦ પંજાહ કે પંજહ پنجاه
 پنجم =કાંડાની આગળનો ભાગ) કળ્લો,
દાળ.

પાક, વિ (૬૧૦ પાક پاک =પવિત્ર) શુદ્ધ,
ચોકષુ, નિર્મળ,
'દાનત દેવું' આપવા, પુરી રાખો પાક;
વખત વિત્યાનો બાંધ તો, રાખે જન
નાપાક.' ટ. ૧૦૦ વા. ભા. ૩.

પાકદામન, વિ (૬૧૦ પાકદામન پاکدامن
=પવિત્ર ચાળવાળો. પાક=પવિત્ર, દામન=
ચાળ. પવિત્ર) શીળશુભી, નિષ્કલંક.

'પાકદામ અધ્યારોને કતલ કર્યા.'
નં ૨૦

પાકદોસ્તી, સ્ત્રી (૬૧૦ પાકદોસ્તી
 پاکدوستی =સ્વાર્થ વગરની મિત્રતા)
નિષ્કામ પ્રીતિ, નિષ્પાલ્ય દોસ્તી, વિકાર
વિનાની દોસ્તી.

પાકમોહોબત, સ્ત્રી (૬૧૦ પાક+મહબ્બત
અરબી پاکمحبت સ્વાર્થ વિનાની
પ્રીતિ) ખરી પ્રીતિ.

૨૦

પાકી, સ્ત્રી (૬૧૦ પાકી پاکی =પવિત્રતા)
સફાઈ, સ્વચ્છતા.

પાકીજગી, સ્ત્રી (પાકીજગી پاکیجگی =
પવિત્રતા) પવિત્રપણું.
'મારી હુશ્વરની પાકીજગી સૌ જાણે છે.'
બા. બા.

પાગા, સ્ત્રી (૬૧૦ પાયાગાહ پاگاہ =
દરજો) ઇન્જત, પદવી, અસલ, ઘોડાનો
તબેલો. 'તેમની પાગાને તો પૂછે તેને
પરમેશ્વર પૂછે.' અં. ન. ગ.

પાજી, વિ (૬૧૦ પાજી پاچی =નીચ)
હલકો, પા=નીચે+જી સંબંધ વાયક પ્રત્યય)
કંજુસ, બખીલ.

પાતર, સ્ત્રી (૬૧૦ પાતર پاتر =ગાવા
બળવવાનું કામ કરનાર લોક) ગવૈયા લોક.

પાદશાહ, પુ (૬૧૦ પાદશાહ, બાદશાહ
 پادشاه પાત્=તખ+શાહ=
ધણી, તે ઉપરથી ઇરાનમાં પાત્શાહ
શબ્દ થયો, હિંદુસ્તાનમાં પાદ શબ્દ
હલકો ગણાય છે માટે બાદશાહ શબ્દ
વપરાય છે) મોટો મુસલમાન રાજા.

પાદશાહજાદી, સ્ત્રી (૬૧૦ પાદશાહજાદી
 پادشاهزانی =પાદશાહની કુંવરી. જાદન
=જણવું, જન્મ આપવો ઉપરથી જાદી=
જન્મેલી) બાદશાહની દીકરી.

પાદશાહજાદો, પુ (૬૧૦ પાદશાહજાદહ
 پادشاهزاد =પાદશાહનો કુંવર. જાદન=
જણવું, જન્મ આપવો ઉપરથી જાદહ=
જન્મેલો) બાદશાહનો કુંવર.

પાદશાહી, સ્ત્રી (૬૧૦ પાદશાહી پادشاهی
=પાદશાહનો રાજ્ય અમલ) પાદશાહનું
રાજ્ય, પાદશાહ સાથે સંબંધ રાખનાર.

પાદળ, નં (૬૧૦ પિયાદહ=પગે ચાલનાર)
પાયદળ, પગ પાળો.

પાપોશ.]

૧૫૪

[પારસી.

પાંચ ક્રોસે પ્યાદા રહે, દસ ક્રોસે અસ્વાર;
કાંતો નાર કુભારન, કાં નાવધીઓ ગમાર.

પાપોશ, સ્ત્રી૦ (ક્રા૦ પાપોશ پاپوش =
પગરખાં. પા=પગ, +પોશ=હાંકનાર. પો-
શીદન=હાંકવું ઉપરથી) પગ હાંકનાર,
પગરખું ખેડો.

પાપંધ, વિ૦ (ક્રા૦ પાવંદ پاپند =
અંધાએલો) નિયમસર કોઈ કામને વળગી
રહેનાર.

‘સંધ્યાનો પાપંધ હું હતો જ નહિ.’ નં. ચ.

પાયકાસ્ત, પુ૦ (ક્રા૦ પાયકાસ્ત پايكاست =
ખીજ ગામથી ખેડવા આવનાર ખેડુત)
પોતાના ગામની કે પોતાના ગામમાંની
પોતાની જમીન ઉપરાંત ખીજ ગામની
જમીન પણ ખેડે તે ખેડુત, રેવિન્યુમાં
આ શબ્દ વપરાય છે.

પાયકિસ્ત, વિ૦ (ક્રા૦ પાયકિસ્ત پايكاست =
કાંતેકશત ઉલ્ક. પાય=પગ+કિસ્ત=
ખેતી) વેરાન, ખેદાનખેદાન.

પાયખાનુ, ન૦ (ક્રા૦ પાયખાનહ پايخانہ =
સંડાસ) જળકે.

પાયગા, સ્ત્રી૦ (ક્રા૦ પાયગાહ پايگاه =
દરજો) પદવી, ઘોડેસવાર લશ્કરની એક
નાની ટુકડી, લશ્કરી ઘોડાઓનો તખેલો.

પાયચો, પુ૦ (ક્રા૦ પાયચહ پايچہ =
સુરવાળ) સુરવાળની અને તરફનો ભાગ,
જેમાં પગ રહે છે તે.

પાયખામો, પુ૦ (ક્રા૦ પાયખામહ پايخامہ =
સુરવાળ) મુંચણો, ચોરણો.
‘પાયખામો જામાપછેડી, જામા અવળા
અંધણ; વસ્ત્ર તણો તો વરમાદ વરસ્યો,
જ્યાં દોસ્ત કરણાસિંધણ.’ મામેરું.

પાયતખત, ન૦ (ક્રા૦ પાયતખત پايخت =

=રાજધાની) રાજગાદીનું સ્થળ, સિંહાસન,
રાજગાદી.

‘દગલમલે પાયતખતની અંદર ઘોળે દહાડે
ગજબ શુખર્યો.’ અં. ન. ગ.

પાયદળ, ન૦ (ક્રા૦ પિયાહહ پياہدہ =પગે
ચાલનાર) પગે ચાલનાર લશ્કર.

પાયમાલ, વિ૦ (ક્રા૦ પાયમાલ پايمال =
નાશ પામેલું. પાય=પગ+માલીદન=
મસળવું ઉપરથી માલ=મસળી નાખેલું)
પગે મસળી નાખેલું, નાશ થયેલું, તારાજ,
નાદાર. ‘પાયમાલ’ ને ‘પામાલ’ અને
શબ્દો વપરાય છે. ‘જેમણે ધરાન વગે-
રેને પાયમાલ કર્યા હતાં.’ સિ. સા.

પાયમાલી, સ્ત્રી૦ (ક્રા૦ પાયમાલી پايمالی =
અરાખી) દુર્દશા, ખેલાલી.
‘પામાલી’ પણ વપરાય છે.

પાયલ, પુ૦ (ક્રા૦ પાયલ پائل =ધુધરા)
સ્ત્રીઓને પગે પહેરવાનું ધરણું.

પાયાખ, વિ૦ (ક્રા૦ પાયાખ پاياب =પગે
ચાલીને નદી પાર જવાય એટલું પાણી
જેમાં છે તે નદી) નાળું, તળાવ, વગેરે.

પાયો, પુ૦ (ક્રા૦ પાયહ پايہ =પદવી, ધરતો
પાયો, દરજો, નીસરણી, પગ) ખાટલાનો
પાયો, ધરતો પાયો.

પારસ, પુ૦ (ક્રા૦ પાર્સ કે પારસ =પારસ
ખિત હોશંગના નામ ઉપરથી) ધરાન.

પારસા, વિ૦ (ક્રા૦ પાર્સا پارسا =પરહે-
જગાર) અપરાધોથી પોતાને બચાવી
રાખનાર, નિષ્કલંક.

પારસી, પુ૦ (ક્રા૦ પાર્સી કે પારસી
پارسی =પારસ દેશના એટલે ધરાનના
લોકો. પારસ=ધરાન સાથે સંબંધ રાખ-
નાર) અધિપૂજક ધર્મના લોકો.

પાલખી.]

૧૫૫

[પીરાનપીર.

પાલખી, સ્ત્રી (૬૧૦ પાલકી =
સુખપાળ) પાલખી.

પાણુદો, પુ (૬૧૦ પાણુદહ =
સ્વચ્છ કરેલું. ઘઉંના મેદાને ઘેસતી પેઠે
ઝરામાંથી સેવો પેઠે કાઢી પાણીમાં મૂકી
રાખે છે. તેમાં દૂધ, ખાંડ, ગુલાબ, વગેરે
નાખી પીએ છે. ડંડકતે માટે રમળન
(ઉપવાસનો મહીનો) માં એનો ઉપયોગ
મુસલમાનોમાં સારો થાય છે. બજારમાં
પણુ એક જાતના ઘાસ જેવી વસ્તુ મળે
છે, જેને ખદખદતા પાણીમાં નાખી તેમાં
ખાંડ કેસર વગેરે નાખે છે તે કાપીને
ખાવાના કામમાં આવે છે. પાણુદન=સ્વચ્છ
કરતું ઉપરથી) ફાણુદો.

પાવરધો, વિ (૬૧૦ પર્વદહ =
પાળેલો ઉપરથી) હુશીઆર, ચાલાક.

‘વિલાકલા સર્વમાં પાવરધો થઇ આર્થ
લોકો મહાલક્ષ્મીને પ્રાપ્ત કરવા યતનવાન
છે.’ સુ. ગ.

પાશંગ, પુ (૬૧૦ પાસંગ =તરા-
જવાનાં બેને પાસાં સમતોલ રાખવા
માટે એક તરફ જે વજન રાખવામાં આવે
છે તે પાસંગ=પત્થર) ધડો.

પાસવાન, પુ (૬૧૦ પાસવાન =
રક્ષણકર્તા. પાસ=રક્ષણ+વાન=કર્તા.)
નોકર, હજુરીઓ. ‘કારભારી અને તેના
જુદા જુદા પાસવાનો મળી સૌને રૂ. ૫૦૦૦૦
લાંચના જેઠતા હતા.’ સ. ચં. ભા. ૧.

પાસ્તર, પુ (૬૧૦ પસ્તર =પાછોતરો
પાક. પસ=પાછળ+તર અધિકતા વાચક
પ્રત્યય) બીજો પાક.

પાળો, પુ (૬૧૦ પાલાહ =સવારી
કરેલી ન હોય એવો ખાલી ઘોડો)
કાતલ ઘોડો.

પિકદાની, સ્ત્રી (૬૧૦ દાન એ સ્થળ વાચક
પ્રત્યય છે તે ઉપરથી ગુજરાતીમાં ‘દાની’
(પિકદાન) પાનતું થુંક નાખવાતું વાસણ.

પિયાજ, ન (૬૧૦ પિયાજ =
કુંગળી) કાંદા.

પિરોજ, પુ (૬૧૦ પીરોજ, ફીરોજહ
=એક જાતનું રત્ન) એક
જાતનું રત્ન.

પિરોજી, વિ (૬૧૦ પીરોજી, ફીરોજી
=આસ્માની) લીલું.

પિસર, પુ (૬૧૦ પિસર =છોકરો)
છોકરો.

કોઇ અમલદારનો પિસર હશે.’ બા. બા.

પિશાબ, પુ (૬૧૦ પિશાબ, પીશાબ,
પેશાબ =મૂત્ર. પેશ=આગળ+
આવ=પાણી.) પેશાબ.

પિશાબખાનું, ન (૬૧૦ પેશાબખાનહ
=પેશાબ કરવાની જગા.)
મુતરડી.

પિંજર, ન (૬૧૦ પંજરહ કે પંજર
=પાંજર) પાંજર.

પીર, પુ (૬૧૦ પીર =ધરડો, વૃદ્ધ)
મુસલમાનોમાં પવિત્ર ગણાતો પુરૂષ.

‘પીર પેગંબરો આવીને એને ભવિષ્ય
કહી ન જતા.’ ગુલાબસિંહ.

પીરખંદો, પુ (૬૧૦ પીરખંદહ =
પીરનો છોકરો) પીરનો પુત્ર.

પીરાનપીર, પુ (૬૧૦ પીરાનપીર
=પીરાના પીર. મૂળ શબ્દ
‘પીરેપીરાન’ છે, પછી છટ્ટી વિભક્તિ
ભેડી જવાથી શબ્દોત્તર સ્થળાંતર થઇ
પીરાન પીર શબ્દ થયો. એમનું નામ
અબ્દુલકાદિર મોહૈયુદ્દીન છે, એમનો રાબે

પીલુડી.]

૧૫૬

[પેદળી.

બગદાદમાં છે. આજથી ૭૦૦ વરસ પર
ચર્ચ ગયા છે) સુંતી લોકાના મોટા પીર.

પીલુડી, સ્ત્રી૦ (૧૧૦ પીલુ پیلو = પીલુતું
આડ) પીલુતું આડ.

‘ પીલુ ટાણે ચાંચ પાછી. ’ યુ૦ કહેવત.

પુખ્ત, વિ૦ (૧૧૦ પુખ્તહ پختہ = પાકું.
પુખ્તન = પકવવું ઉપરથી) પાછી શુદ્ધિતું,
સમજી, પાકેલું.

પુમકું, ન૦ (૧૧૦ પુંવહ پنہ = ૨)
રતું પુમકું.

પુરજો, પુ૦ (૧૧૦ પુર્જહ پورجہ = કડકો)
કડકો, ટુકડો.

પુરસીસ, સ્ત્રી૦ (૧૧૦ પુર્સિશ پورسش =
પૂછવું. પુર્સીદન = પૂછવું ઉપરથી) સવાલ
કરવો.

‘ અમો પક્ષકારો અંદર અંદર સમજી આ
કરારની પુરસીસ આપીએ છીએ. ’ કાટ.

પુલાવ, પુ૦ (૧૧૦ પલાવ پلاو = પુલાવ)
ચાખાનો એક જાતનો ખોરાક. મૂળ શબ્દ
‘ પલાવ ’ છે, પણ ‘ પુલાવ ’ શબ્દ પણ
વપરાય છે.

‘ લાંબી મુદતે મસાલો મળે તેમાંથી લાડ
કે પુલાવ થાય. ’ અં. ન. ગ.

પુસ્તી, સ્ત્રી૦ (૧૧૦ પુસ્તી پستی = મદદ)
સહાય, મજાલુતી માટે કામ કરવું તે.

પુસ્તો, પુ૦ (૧૧૦ પુસ્તહ پستہ = ઢગલો)
ટેકરો, એક જાતનું બાંધકામ.

પુરખૂન, વિ૦ (૧૧૦ પુર્ખૂન پرخون =
લોહીનો ભરેલો. પુર્ = ભરેલો + ખૂન = લોહી)
જયરા, મજાલુત, લોહિઆળું.

‘ તે પુરખૂન તખીઅતનો જવાન રજપૂત
બચ્ચો હતો. ’ નં. ચ.

પુલ, પુ૦ (૧૧૦ પુલ پل) નદીનાળાં ઉપર
બાંધેલી પાળ.

પેકાન, ન૦ (૧૧૦ પયકાન پکان = તીર)
તીરતું ફળ, શર.

‘ એ બેકસોના હાથમાં પયકાં નથી ખંજર
નથી. ’ બા૦ બા૦

પેગંબર, પુ૦ (૧૧૦ પયગમ્બર پیغامبر =
ઉપરથી પયગમ્બર پیغامبر = સંદેશો લઈ
જનાર. પયગામ્ = સંદેશો + વર = લઈ જનાર
વર્દન = લઈ જવું ઉપરથી) માણસ માટે
ઈશ્વરનો સંદેશો લઈ આવનાર.

‘ પીર પેગંબરો આપીને એને લવિષ્ય
કહી ન જતા. ’ ગુલાબસિંહ.

પેગામ, પુ૦ (૧૧૦ પયગામ پیغام = સંદેશો)
કહેણ.

‘ દયાળુ છો, કૃપાળુ છો, પેગામ કેં તાજ
દી૦ સા૦

પેચ, પુ૦ (૧૧૦ પેચ پچ = પેચ. પેચીદન =
ફેરવવું, લપેટવું ઉપરથી) પેચ, દાવ,
તાલ વગેરે. ‘ પણ ધૂર્તલાલ વિશ્વાસુ મં-
ડળમાંથી દૂર ન પડતાં એના પેચથી
ભોમીઓ રહેતો. ’ સ. ચં. ભા. ૩

પેચદાર, વિ૦ (૧૧૦ પેચદાર پچدار =
પેચવાળું) આંટા આંટાવાળું.

પેચી, વિ૦ (૧૧૦ પેચી پچی = દાવપેચ
જાણનાર) જીજ્ઞાસુ જાણનાર.

પેજાર, સ્ત્રી૦ (૧૧૦ પયજાર پيجار = પય-
રખું પય = પય + જાર મળીને) જુતી,
મોજડી.

પેદળી, ન૦ (૧૧૦ પિયાદહ پيادہ = પગે
ચાલનાર) પગે ચાલનાર લોકર.

પેદા.]

૧૫૭

[પેશવા.

પેદા, વિં (૧૦ પયદા پيدا =નવું થએલું,
ઉપજેલું) જન્મેલું, જાહેર થએલું.

પેદાશ, સ્ત્રીં (૧૦ પયદાيش =
કમાઈ, ઉપજ) ઉત્પત્તિ, જન્મ.

પેમાન, નં (૧૦ પયમાں =કાલ-
કરાર) વાગશે.

‘આવી સનમ જગાડી તું, ઇશક પયમા
દે ન દે.’ યુ. ગ.

પેરણ, નં (૧૦ પયરાहां, પયરાहन કે
पयरहन پيران پيران =
પહેરવાનું વસ્ત્ર) કુરતું, કમીસ.

પેરવી, સ્ત્રીં (૧૦ પયروي =અવ-
સરવું. પય=પાછળ+રફતન=જવું ઉપ-
રથી રવી=જવાપણું) પાછળ જવું, તજવીજ.
‘સુસલમાનોમાં હિંદતી બહાર જોઈએ,
તો નાતજત નથી, ધનાઢયપણાને લીધે
પેરવી છે.’ નં. ચ.

પેશ, વિં (૧૦ પેશ, પીશ پيش =
આગળ) મોખરે.

પેશ કરવું, સં કિં (૧૦ પેશકર્दन =
આગળ કરવું ઉપરથી યજ્ઞરાતી ક્રિયાપદ)
આગળ કરવું, રણ કરવું. હાજર કરવું.
‘તેણે સંસ્થાનોમાંથી આવેલા કાગળો
સુમેદાર આગળ પેશ કર્યા.’ બા. બા.

પેશ પોહોંચાડવું, સં કિં (૧૦ પેશ
ઉપરથી) આગળ લઈ જવું, આગળ
પોહોંચાડવું, કામનો બદલો અપાવવો, ઠેક
સુધી પાછળ પડવું. ‘તેથી તેમનું કાર્ય
પેશ પણ ન જાય.’ ગં. ન. ગ.

પેશકદમી, સ્ત્રીં (૧૦ પેશ+કદમી અરબી,
कदम=પગલું પેશ=આગળ
જવું) સામે બેવા જવું.

‘અરે આ પેશકદમીથી, કહે તુજ હાથ
શું આવ્યું ?’ કલાપી.

પેશકશ, પું (૧૦ પેશکاش پيشکش =
નજરાણું, કશીદન=ખેંચવું ઉપરથી
કશ=ખેંચનાર, નજરાણું આપવાથી આ-
ગળ જવું પડે છે ને મોટા માણસની
મુલાકાત થાય છે માટે) ભેટ, સોગાત,
તોફા, ખંડણી.

પેશકશી, સ્ત્રીં (૧૦ પેશکشی پيشکشی
આગળથી ભરવાનું મહેસુલ) ખંડણી.
‘પેશકશીના ચડેલા સુમારે રૂ. ૩૪૦૦૦
આપવાનો કરાવ કરી તેમની સંમતિ
મેળવી.’ રા. મા. ભા. ૧

પેશકાર, પું (૧૦ પેશکار پيشکار =
નોકર, ચાકર, શિષ્ય) મજુર, મદદગાર,
નજરની આગળ કામ કરનાર, મહેસુલ
ઉધરાવનાર અમલદાર.

‘માહુસ્ટ્રેટોની બેવફાઈ ને પેશકારોની
હુશીઆરી વગેરેનો ચિતાર પોતાને બહુ
પ્રિય હતો.’ નં ચં

પેશગા, સ્ત્રીં (૧૦ પેશگاه پيشگاه =ચલુ-
તરો) આંગણું, આંગણા કે તખ્ત ઉપર
પાથરેલું પાથરણું.

પેશગી, સ્ત્રીં (૧૦ પેશگی پيشگی =
પહેલાંથી આપવું તે) કામ કરાવવા માટે
આગળથી અપાતું લવાજમ.

પેશદસ્તી, સ્ત્રીં (૧૦ પેશدستی
پيشدستی =બળાત્કાર, ચાલાકી)
આગળ થવું.

‘લલા તું પેશદસ્તીથી કરે કાં દબાવ
ઘરારાઈલ.’ યું ગં

પેશવા, પું (૧૦ પેશوا, પીશوا پيشوا =
આગેવાન) મુખ્ય પ્રધાન.

પેશવાઈ.]

૧૫૮

[પૌસ્તી.

પેશવાઈ, સ્ત્રી (શાં પેશ્વાઈ, પીશ્વાઈ
 پيشواي = પેશ્વાઓનો રાજકાળ) પે-
 શ્વાનો અમલ.

પેશવાજ, પુ (શાં પીશ્વાજ, પેશ્વાજ,
 پيشواز = મુસલમાન સ્ત્રીઓને પહેરવાનો
 એક પ્રકારનો જામો) ઘેરદાર જામો.

પેશાની, સ્ત્રી (શાં પેશાની پيشاني =
 કપાળ) નસીબ, તકદીર, કિસ્મત.

પેશાબ, પુ (શાં પેશાબ, પીશાબ, પિ-
 شاب = મૂતર) પેશાબ.

પેશી, સ્ત્રી (શાં પેશી = આગળનું) આગળ,
 કેસ ચાલવો.

પેશીનગોઠ, સ્ત્રી (શાં પેશીનગોઈ
 پيشينگوئي = ભવિષ્ય કહેવું, પેશીન =
 આગળનું, ગોઈ એ ગુપ્તન = કહેવું ઉપ-
 રથી કહેવાપણું) ભવિષ્યવાણી.

‘ તેના દુઃખની પેશીનગોઠ કરવા હમેશા
 તત્પર રહે છે. ’ નં. ચ.

પેશો, પુ (શાં પેશહ پيشه = હુનર)
 કસબ, ધંધો, ઉદ્યોગ, કામ.
 ‘ એવી જાતનો પેશો ગંડુપુરીએ પકડ્યો
 હતો. ’ અં. ન. ગ.

પેશ્તર, વિ (શાં પેશ્તર پيشتر = પહેલાં.
 પેશ્ = આગળ + તર, અધિકતા વાચક
 પ્રત્યય) વધારે પહેલાં.

પેહેલદાર, વિ (શાં પહેલુદાર پهلودار =
 પહેલવાળો. પહેલુ = પડખું, આગળ + દાર =
 વાળો) આગળવાળો, પહેલવાળો.

પૈજાર, સ્ત્રી (શાં પયજાર پايزار = બેડો)
 પગરખું, જુતી.

પૈસાદાર, વિ (શાં પયસહદાર
 پايسدار = વેનવાન) માલદાર, ધનવાળો.

પૈસો, પુ (શાં પયસહ پايس = દોલત)
 ધન, સમૃદ્ધિ.

પોઈસ, સ્ત્રી (શાં પોયા કે પૂશ پوش
 پویش = ચાલો, પગ ઉપાડો, ખસી જાઓ
 ઉપરથી) ગાડાવાળા રાહદારીઓને ખસે-
 ડવા માટે બોલે છે તે.

પોચું, વિ (શાં પૂચ હમ્પ = ખાલી) ગર
 વગરનું, નાલાયક.

પોત, ન (શાં પૂદ پود = વાણું) વણુવામાં
 સુતર નાખવું, લુગડું.

પોતું, ન (શાં પોતહ پوتہ = ખજાનો
 સરકારી ભરણું.

પોરિયો, પુ (શાં પૂર پور = છોકરો) ટૈયો.

પોરી, સ્ત્રી (શાં પૂર پور = છોકરો) દીકરી,
 છોડી.

પોરયો, પુ (શાં પૂર پور = છોકરો) છો-
 કરો, દીકરો.

પોલાદ, ન (શાં પલ્લાદ કે ફલ્લાદ
 پولاں فولان = કઠણ લોહું) ખરું લોહું,
 ગજવેલ.

પોશાક, પુ (શાં પોશાક پوشاک =
 ઢાંકનાર. પોશીદન = ઢાંકવું ઉપરથી) વસ્ત્ર
 શરીરને ઢાંકનાર, લુગડાં.

પોશાકી, સ્ત્રી (શાં પોશાકી پوشاکي =
 લુગડાં વ્રતાં) ખોરાકી, પોશાકી.

પોષાકી, સ્ત્રી (શાં પોશાકી پوشاکي =
 વસ્ત્ર) ખાનપાન, લુગડાંવ્રતાં.

પોસ, પુ (શાં પોસ્ત پوست = ચામડી)
 છોડું.

પોસ્તી, ન (શાં પોસ્તીન پوستين =

પોસિદું.]

૧૫૯

[ક્તવાખોર.

ચામડાનું સીવેલું લુગડું) ઠંડા મુલકમાં
શિયાળામાં પહેરે છે તે.

પોસિદું, વિ० (ક્રાં પોશીદહ پوشیدہ =
ઢાંકેલું) ગુપ્ત.

પ્યાજ, ન० (ક્રાં પિયાજ پیاز = ડુંગળી) કાંદા.

પ્યાજી, વિ० (ક્રાં પિયાજી پیازی =
ડુંગળીના રંગ જેવું) ડુંગળીના રંગ જેવું.

પ્યાદી મહાત, સ્ત્રી० (ક્રાં પિયાદહ+માત
અરબી=મરી ગયો. پیاده=આદી
મરી જાય તે) શેત્રંગીની રમતમાં વપ-
રાય છે.

પ્યાદું, વિ० (ક્રાં પિયાદહ پیاده = પગે
ચાલનાર) પેદલ, લશ્કર.

પ્યાલી, સ્ત્રી० (ક્રાં પિયાલહ پیالہ)
નાની પ્યાલી.

પ્યાલું, ન० (ક્રાં પિયાલહ پیالہ) પ્યાલું.

પ્યાલો, પુ० (ક્રાં પિયાલહ پیالہ) પ્યાલો.
' અરે કે પ્યાલામાં શરબત, ભર્યું તું તે
પડી ગયું ' કલાપી.

૨. ફ.

ફકરો, પુ० (અં ફિકહ فقه = ફરોડ ન-
ળીનું હાડકું, ગદ્ય લખાણનો કકડો.
ફકર=તોડયું ઉપરથી) વાક્ય સમૂહ,
કુટુંબ લેખ.

ફકીર, પુ० (અં ફકીર فقير = પરમેશ્વરને
યાદ કરનાર, તપસ્વી) ત્યાગી, વેરાગી.

ફકીરફકર, ન० (અં ફકીરફકરા
فقيرفقير ફકીરનું અહ્વયન ફુકરા
= ફકીર કે ફકીરો) માગણ.

ફકીરી, સ્ત્રી० (અં ફકીરી فقیری = ફ-
કીરની હાલત) ફકીરપણું.

ફકત, અં (અં ફકત فقط = ફક્ત, અસ.
ફ=હમણા ત્યારે, અરબી ઉપસર્ગ છે,
કત=કાપવું. ઉપરથી ફકત=અસ)માત્ર,
ફવળ.

ફજર, સ્ત્રી० (અં ફજર فجر = સવાર, પ-
રાઈઉં) વહાણું, મળસકું.
' આ વાય ફજરતણી હવા ' કલાપી.

ફજલ, વિ० (અં ફઝલ فضل = વધારો,
અખિશશ) સુખી, આનંદી, કૃપા.

' અદલકર યા ફજલ કર તું, કંઈ તો ફે-
સલો દેવો ' કલાપી.

ફજેત, વિ० (અં ફજીહત فضیحت =
બદનામ, બે આખર) વગોવાયલું, જેને
માટે ખોટું બોલાતું હોય તેવું.

ફજેતખોર, વિ० (અં ફજીહત+ખોર ક્રાં
પ્રં ફજીહત+ખોર فضیحت+خور
યુ० પ્રં ફજેત થએલો) બદનામ.

ફજેતી, સ્ત્રી० (અં ફજીહતી فضیحتی
= ફજેતી) વગોણું, ચર્ચા, નિંદા.

ફજેતો, પુ० (અં ફજીહતહ فضیحتهم =
ફજેતી, વગોણું) ચર્ચા, નિંદા.

ફઝનવીસ, પુ० (અં ફર્ડ=ફઝતર+નિવીસ
ક્રાં લખનાર નિવિઝતન=લખવું ઉપ-
રથી. ફર્ડનિવીસ=ફઝતર લખનાર)
મહાલ વગેરેના મોટા અમલદારનો પહે-
લો કારકુન.

ફતવાખોર, વિ० (અં ફત્વા فتوا = મુ-
સલમાની ધર્મશાસ્ત્રનો હુકમ+ખોર ક્રાં
પ્રં યુજરાતી પ્રયોગ.) પાખંડી, દિ-
તુરી, ઢોંગી.

' તેના પાડોશીઓ જાણતા હતા કે તે
ફતવાખોર છે. ' ૮૦ ૧૦૦ વા. ભા. ૧

[ઇતવો.]

૧૬૦

[ફરજદારી.]

ઇતવો, પુ૦ (અ૦ ફત્વા **فتوا**=મુસલમાની ધર્મ શાસ્ત્રો હુકમ) દોંગ, ફેલ.
'મોતના ઇતવાપર મોહોર કરી ચુક્યા છે.' આ૦ આ૦

ફતેહ, સી૦ (અ૦ ફત્હ **فتح**=ખોલવું, ઉઘાડવું. જ્યારે કોઇ શહેરને ઘેરા ઘાલે છે, ત્યારે અંદરના માણસો દરવાજા બંધ કરી પોતાનું રક્ષણ કરે છે, ને બહારના માણસો દરવાજા ઉઘાડી અંદર જવાની કોશિશ કરે છે. જ્યારે દરવાજા ઉઘાડી અંદર દાખલ થાય છે ત્યારે ફતેહ થઇ કહેવાય છે, કેમકે દરવાજા ઉઘડે છે) જીત, કોઇ કામમાં પાર પડવું.

ફતેહબારી, સી૦ (અ૦ ફત્હ ઉપરથી) એક પ્રકારનું વહાણ.

ફતેહમંદ, વિ૦ (અ૦ ફત્હ+મંદ ફારસી પ્રત્યય ફત્હમંદ **فتح مند**=યશસ્વી) ફતેહ પામેલું, વિજયી.

ફતેહમંદી, સી૦ (ઉપરના શબ્દને ઇ લાગવાથી ફત્હમંદો **فتح مندى**=ફતેહ) જીત, જય.

ફના, વિ૦ (અ૦ ફના **فنا**=નાશ. ફની=નાશ થવું ઉપરથી) નાશ પામેલું, પાયમાલ. 'સૃષ્ટિમાં અવિચલ કોઇ નથી, ફના ફાવે છે.' ન૦ ચ૦

ફનાફતીયા, વિ૦ (અ૦ ફનાફતિહ **فنا فتية**=ફતિહફ=ઉઘાડનારી. કુરાનમાં પહેલો અધ્યાય છે તેનું નામ 'ફતિહા' છે. મુસલમાનોમાં શુભાશુભ પ્રસંગે એ અધ્યાયનો પાઠ કરવામાં આવે છે, ને તેનું પુણ્ય જેને માટે તે પાઠ કર્યો હોય તેને મળે એમ કહે છે. સાધારણ રીતે મરી ગયેલાના પુણ્યાર્થે એનો પાઠ થતો હોવાથી ફતિહાનો અર્થ ફના થઇ જવા સાથે સંબંધ રાખે છે, તેથી ફના-

ફતીયા=સમગ્રજો નાશ થએલો એવો અર્થ થાય છે) નાશ પામેલું.

'ખિજરખાની સાલગિરેહના વરધોડાના ફનાફતિયા પછીની કચડાટ વગેરે ઘણું જ અસરકારક વર્ણવ્યું છે.' ન૦ ચ૦

ફનાફિશાહ, વિ૦ (અ૦ ફનાફિશાય **فنا في الشاي**=ચુરના ધ્યાનમાં લીન થઈ જવું. જેમાં યજમાન હમેશા પોતાના ચુરના ધ્યાનમાં હુખેલો રહે એવો ફકીરીનો દરજ્જો) ચુરના ધ્યાનમાં લીન થઇ જવું.

'મુસલમાની ધર્મમાં પણ ફનાફિશાહના સિદ્ધાંતને માની માશકરૂપે પ્રભુપ્રાર્થના કરે છે, ત્યારે એ પણ શું મુર્તિપૂજા નથી?' સુ૦ ગ૦

ફનાફિલ્હ, વિ૦ (અ૦ ફનાફિલ્હ **فنا في الفل**=ખુદાની હકીકત ને ઝોળા-ખાણમાં હુખી જવાનો ફકીરીનો ઉત્તમ માર્ગ) ઈશ્વરમાં લીન થઇ જવું. 'ફના-ફિલ્હા અને બકાબિલ્હા એવાં સાધુન્ય અને પરમ સમાધિ કૈવલ્યરૂપ વિચાર સમજાવેલા છે.' સિ૦ સા૦

ફરક, પુ૦ (અ૦ ફર્ક **فرق**=જુદાઇ, તફાવત) ફેર, અંતર.

સ્વભાવમાં અને આચારવિચારમાં દેખાઇ આવે એવો ફરક હોતો.' રા. મા. ભા. ૧

ફરજ, સી૦ (અ૦ ફર્જ **فرض**=અંદાજે કરવો, નક્કી કરવું, પરમેશ્વરનો હુકમ) માણસોને નિયમાનુસાર અસુક કામ કરવું તે.

ફરજંદ, ન૦ (ફર્જંદ **فرزند**=દીકરી દીકરી) છોકરાં, સંતતિ, સંતાન.

ફરજદારી, સી૦ (ફર્જંદારી **فرزندداری**=ખાલખરમાં હોવાપણું) એક

કરદ.]

૧૬૧

[ક્રિયાદ.

પછી એક કરબદે કરબદે ચાલુજ રહે,
વારસે ઉતર્યા કરે એવા ધારા.

‘એમનાં કરબદદારી રાખ્યને એમણે
ખાવાનું કર્યું.’ સ. ચં. ભા. ૩

કરદ, નં (અં **ફર્દ** =એક, એક નંગ)
એકમાનું એક.

કરબે, વિં (કાં **ફર્બ** =માંસાળ,
તાળે, હુટપુટ) તાલું, ચરખીદાર.

કરકર, અં (કાં **ફર્કર** =જલદી, ઉ-
તાવળથી) તાકીદે ‘કરકર વાંચી જાય છે.’

કરમાન, નં (કાં **ફર્માન** =હુકમ,
હુકમનામું, પરવાનો) સરકારી અથવા
સત્તાવાળાનો હુકમ.

કરમાનખરદાર, વિં (કાં **ફર્માન** **બદાર**
ખરદાર =કરમાન ઉઠાવનાર, હુકમ
માનનાર. **બદાર** =ઉઠાવવું ઉપરથી
બદાર =ઉઠાવનાર) હુકમ પ્રમાણે ચાલ-
નાર, આજ્ઞાકિત.

કરમાવવું, સં કિં (કાં **ફર્મવન**
ફર્મવન =કરમાવવું ઉપરથી ગુજરાતી
ક્રિયાપદ) અમુક રીતે કરે અથવા વર્તે
એમ સત્તા સાથે કહેવું.

કરમાસ, સ્ત્રીં (કાં **ફર્માશ** =
કરમાવવું, ભલામણ) સચના.

કરમાસી, જુઓ કરમાસ.

કરમાસુ, વિં (કાં **ફર્માશી**
=ભલામણ કરીને કરાવ્યું હોય તે, સરસ)
નવાઈ જેવું. કરમાસુ કરીઆ વગેરે.

કરસ, સ્ત્રીં (કાં **ફર્સ** =પાથરણું)
પાથર, છાટ, ચોરસું. ‘આરસતી વિશાળ
કરસ પવિત્રતાનો ખ્યાલ સ્વયં ઉદભવાવે.’
નં ચં

૨૧

કરસખંધી, સ્ત્રીં (કાં **ફર્સ** **ખંધી**
=કરસતી ખાંધણીનું) પથરનાં
ચોસલાં ખેસારેલી જમીન.

‘સામું વિશાળ કરસખંધી તળાવ હોય.’
નં ચં

કરસુદ, સ્ત્રીં (અં **ફર્સુત** =
આરામ પામવું, વખત મળવો) નવરાશ.

કરહાદ, પું (કાં **ફર્હાદ** =ધરાનના
એક પ્રખ્યાત આશિકનું નામ છે, જે
શીરીન પર આશિક હતો) એક આશિ-
કનું નામ છે.

‘આ કહાદતી કબરે નથી શીરીન સવાની.’
કલાખી.

કરહંગ, પું (કાં **ફર્હંગ** =સુદ્ધિ,
વિદ્યા, વિવેક, મોટાઈ, ડહાપણ, અર્થ
જોવાનું પુસ્તક, કાશ) ડિકશનેરી.

કરાગત, વિં (અં **ફરાગ** =છુટકા
થવો ઉપરથી **ફરાગત** =છુટકો)
કામથી પરવારેલું, નવરું, દિશાએ જવું.
‘સેકડો લોક કરાગત થવા લોટા લઈ
જતા હતા.’ નં ચં

કરામોસી, સ્ત્રીં (કાં **ફરામોશી**
=સૂલીજવાપણું) ભૂલકણાપણું.

કરાસ, પું (અં **ફરાશ** =પાથરણું
પાથરનાર, મકાન સ્વચ્છ રાખનાર તોકર)
દીવાળતી વગેરે કચેરીનું કામ કરનાર
તોકર.

કરાસખાનું, નં (કાં **ફરાશ** **ખાન**
=કરાસને ખેસવા ઉઠવાનું તથા
સામાન રાખવાનું ઠેકાણું) કરાસનો ખંડ.

કરિયાદ, સ્ત્રીં (કાં **ફર્યાદ** =મદદ
માગવી, જમ પાડવી, આણ દેવી) પોતાને
દુઃખરૂપ થતી બાબત સામે ખેસવું.

ફરિયાદી.]

૧૬૨

[ક્ષતિયા.

ફરિયાદી, સ્ત્રી૦ (ફા૦ ફર્યાદી فريادي = ફર્યાદ કરનાર) ફરિયાદ, અરજ, દાવા.

ફરેબ, સ્ત્રી૦ (ફા૦ ફરેબ, ફિરીબ فريب = દગો) ધોળો, ભૂલથાપ દેવી.

ફરેબી, વિ૦ (ફા૦ ફરેબી, ફિરીબی فريبی = દગાયાજ) ભૂલથાપ દેનાર.

‘ફરેબી સૌ ગળશેમાં કલાલોની દગા-બાજી.’ દી૦ સા૦

ફરેસ્તો, પુ૦ (ફા૦ ફિરિસ્તહ فرستہ = મોકલેલો. મૂળમાં આ શબ્દ ફિરિસ્તહ હતો જેનો અર્થ મોકલેલો થાય છે, ને તે ફિરિસ્તાદન=મોકલવું ઉપરથી થયો છે. ખુદાની તરફથી મોકલેલો દૂત. (૨) પુરસ્તીદન=પૂજવું ઉપરથી પુરસ્તહ=પૂજેલો. પરમેશ્વરનો કાસદ, પ્રકાશિત) દેવતાષ માણુસ.

‘તેમાંથી તેનું રક્ષણ કરવાને બે ફિરિસ્તા મણે આકાશમાંથી ઉતર્યા’ નં. ચ.

ફલાણું, વિ૦ (અ૦ ફુલાન فلال = અમુક માણુસ, ન માણુતા હોયએ તેવો માણુસ) નામ, ગુણુ વગેરેથી ઓળખવું.

ફશ, સ્ત્રી૦ (ફા. ફશ فاش = બેકારાર) પરા-જય, પાછા હાવું.

ફસ સ્ત્રી૦ (અ૦ ફસد فسد = નસોમાંથી લોહી કાઢવાની ક્રિયા.) નસ ઉધડાની લોહી કઢાવવું તે.

ફસકીજવું, અ૦ કિ૦ (અ૦ ફસજ فسج = વિચાર ફેરવવો, અભિપ્રાય બદલવો ઉપરથી ગુજરાતી ક્રિયાપદ) પાછા પડી જવું, હડી જવું.

ફસલ, સ્ત્રી૦ (અ૦ ફસલ فصل = ચાર મો-સમમાંની કોઈ એક મોસમ, પુસ્તકનો કોઈ ભાગ જુદો કરવો) અમુક પાક તૈયાર થવાનો જે કાળ તે,

‘ગોપીચંદન માળાની ફસલ, ભરે છે નરસે’ બાવા; સોએક ચાર બે હુટે સામ-ટા, હોય ધરમાં નહિ કંઈ બવા.’

શા. વિ.

ફસલી, વિ૦ (અ૦ ફસલી فصلی = અકબર બાદશાહે હિજરી ૯૭૧ માં ઝકતુઓને અનુસરીને એક સનતો આરંભ કર્યો હતો તે) ફસલી વરસ.

ફંદ, પુ૦ (અ૦ ફન فن = વિદ્યા, દગો, ફરેબ, કપટ, હુનર, અભિપ્રાય) કારસ્તાન, કા-વતરું, દોંગ.

ફંદી, વિ૦ (અ૦ ફની فنی = ફન માણુ-નાર, દગાયાજ) કપટી, દોંગી.

ફંદીલું, વિ૦ (અ૦ ફની فنی ઉપરથી) કપટી દોંગી.

ફાચર, સ્ત્રી૦ (ફા૦ પર્ચહ چرہ = કકડો) ફાડ, લાકડાની તડમાં ઢોળી બેસાડવાનો લાકડાનો કકડો.

ફાજલ, વિ૦ (અ૦ ફાજિલ فاضل = સારું, વિદ્વાન, મોટી પદવીવાળો માણુસ ફાજલ = તે ઉત્તમ હતો ઉપરથી) વધેલું, બાકી રહેલું.

ફાજેલ, વિ૦ (અ૦ ફાજિલ فاضل = સારું, વિદ્વાન. ફાજલ = તે ઉત્તમ હતો ઉપરથી) વિદ્વાન, વિદ્યાવાન.

ફાતિમા, સ્ત્રી૦ (અ૦ ફાતિમહ فاطمه = જેનું ધાવણુ સુખરૂપ છુટવું હોય તે. હજરત મોહંમદ સાહેબની દીકરીનું નામ. એમના વંશમાં સૈયદો છે) મુસલમાન સ્ત્રીઓમાં નામ હોય છે. ક્ષતિમા સુલ્તાના બેગમ વગેરે (કન્યા વાંચનમાળા).

ક્ષતિયા, પુ૦ (અ૦ ફાતિહہ فاتحہ = ખોલનાર સ્ત્રી, દીવાયો, કુરાનની શરૂ-આતમાં જે અધ્યાય છે તે. મુગેશ મા-

ક્રાંતિયો.]

૧૬૩

[કાહુદો.

ભુસની સંવત્સરી વગેરે વખતે ખાવાનું કરી તેનું પુણ્ય તેને મળે માટે જે ક્રિયા મુસલમાનો કરે છે તે) કુરાનનો અધ્યાય જે મુએલાની પાછળ પઢાય છે તે.

ક્રાંતિયો, પુ. (અ. ફાતિહા ફાતિહ) ક્રાંતિયા શબ્દ ભુઓ. કુરાનનો તે વિભાગ-અધ્યાય-કે જે મુએલાની શાંતિ માટે પઢાય છે.

ક્રાંતસ, (ક્રા. ફાનુસ ફાનુસ=વચન વીણનાર, દીવાનો પ્રકાશ ક્રાંતસ બહાર પાડે છે માટે) પવન લાગે નહિ તે અજવાળું મળે એવી દીવો રાખવાની કરામત.

ક્રાંની, વિ. (અ. ફાની ફાની=ક્રના થનાર, નાશવંત, મરનાર. ફની=નાશ કર્યો ઉપરથી) નાશ પામે એવું.

ક્રામ, અ. (અ. ફહમ ફહમ=શુદ્ધિ, સમજ, ડહાપણ. ફહમ=જણ્યું ઉપરથી) ક્રામ, રમરણ, યાદ. 'વાડામાં નવીનચર હતા તેની મુખ્યદત્તને ક્રામ ન રહી.' સં. અ. ભા. ૧

ક્રાંયદાકારક, વિ. (અ. ફાઈદહ ફાઈદહ=નફા. ફાઈદહ=ક્રાંયદો ઉકાળ્યો ઉપરથી, કારક સં. પ્ર.) ક્રિયાત્મી, લાભકારક.

ક્રાંયદેમંદ, વિ. (અ. ફાઈદહ ફાઈદહ+મંદ ક્રા. પ્ર.) ક્રાંયદાકારક.

ક્રાંયદો, પુ. (અ. ફાઈદહ ફાઈદહ=નફા) લાભ, પ્રાપ્તિ, ગુણ.

ક્રાંરક, વિ. (અ. ફારિક ફારિક=કરક કરનાર, ભુદું પાડનાર. ફારક=ભુદું કર્યું ઉપરથી) ભિન્ન કરનાર, અલગ કરનાર.

ક્રાંરગ, વિ. (અ. ફારિગ ફારિગ=નિવૃત્ત. નવરો) છુટું, મુક્ત. 'ક્રાંરથી ક્રાંરિગ હોય ત્યારે મદદ આપતા,' નં. અ.

ક્રાંરગત, અ. (અ. ફારાગત ફારાગત=નિવૃત્તિ, નવરાશ) છુટકારો, મુક્તિ.

ક્રાંરગતી, અ. (અ. ફારિગ+શક્તી=ફારિગશક્તી ફારિગશક્તી=નફાવો, સ્વતંત્રતાનામું, છુટકો, છુટા છેડા કરવા. આ શબ્દ હિંદુસ્તાનમાં વપરાય છે, ધરાન, અરબસ્તાનમાં વપરાતો નથી) અંધનમાંથી રાજમુશીથી કે પતાવટ કરીને છુટા થઈ જવું તે.

ક્રાંરસી, વિ. (ક્રા. ફાર્સી, ફારિસી ફાર્સી=ધરાની ભાષા. ફારિસ+ઈ મળીને. ક્રાંરસી ભાષાના ૭ પ્રકાર છે. ક્રાંરસી, પેહલવી ને દરી એ ત્રણ ભાષાનો ઉપયોગ વધારે થાય છે. હરદી, જાણવી, સકળ ને સગદી એ ચાર એાછી વપરાય છે) ક્રાંરસી એાછી, ધરાની એાછી.

ક્રાંરક, વિ. (અ. ફારુક ફારુક=સલાસત્ય વચ્ચે ફેર પાડનાર. પેગંબર સાહેબ સ. અ. ના ખીબ ખદીફા સાહેબનો ખિતાબ છે. એ મુસલમાન, થયા તે દિવસથી મુસલમાની ઉઘાડી થઈ; ત્યાં સુધી મુસલમાનો ને મુસલમાની છુપાં હતાં. મુસલમાનો ખુલી રીતે ધંધાદત્ત કરી શકતા ન હતા. ફારક=ભુદું કર્યું ઉપરથી) એ વસ્તુઓમાં ફેર કરનાર.

ક્રાંરકી, વિ. (અ. ફારુકી ફારુકી=હજરત ઉમર ક્રાંરકના વંશના મુસલમાનો) મુસલમાનોમાં એક જાતના શેખ લોકો.

ક્રાંરલ, પુ. (અ. ફાલ ફાલ=શુકન. ભવિષ્યની છુપી વાતો કહેવી) ન્યોતિ:શાસ્ત્રનો એક પ્રકાર.

'કંઈ મસ્તાન પોથી કાલ કાળે, નિત વિચારી ગઈ' દી. સા.

ક્રાંરુદો, પુ. (ક્રા. ફાહુદહ, ફાહુદહ ફાહુદહ) પાહુદો શબ્દ ભુઓ.

ક્રાસલો.]

૧૬૪

[દિલસુરી.

ક્રાસલો, પુ૦ (અ૦ ફાસિલહ فاسله=ફરક, સમય, મેદાન, છેલું. ફસલ ઉપરથી) 'યુદ્ધમાં તેનાથી એક હાથના ક્રાસલા પર બેઠી હતી.' બા૦ બા૦

ફિકર, સી૦ (અ૦ ફિકર, ફિક, فکر=સોચ, અંદેશો) ચિંતા, ઉદ્વેગ.

ફિતનો, પુ૦ (અ૦ ફિત્નહ فتنه=ખરાબી ગાંડપણ, આસક્ત) ફિતુર, ફેલ, ટોંગ.

ફિતુર, ન૦ (અ૦ ફુતુર فتور=સુસ્તી, ખરાબી, તુકસાન) બંડ, બળવો, દગો.

ફિતુરી, વિ૦ (અ૦ ફુતુરી فتوری=ફિતુર કરનાર) બંડખોર, હુલ્લ કરનાર.

ફિદવી, પુ૦ (અ૦ ફિદ્વી فدی=ફિદા થનાર, કોષના બદલામાં પોતાનો જીવ આપનાર) નોકર, ચાકર, દાસ.

'હતો બસ મોતનો પ્યાલો, ખુશીથી ભત પી શીદવી.' કલાપી.

ફિદા, વિ૦ (અ૦ ફિદા فدا=કોષના બદલામાં પોતાના પ્રાણ આપવા, ફિદા કરવાની વસ્તુ) અસક્તિમાં થેલું થેલું થઇ ગયેલું, કુરબાન.

'તે પર ફિદા આ શરીર વળી, હું પ્રેમ રવિપર ધરે અતિ.' કલાપી.

ફિરકો, પુ૦ (અ૦ ફિર્કો فرق=કોમ, ટોળું, ધર્મનો ફાટો) લોક, એકજ રાજ્ય અને એકજ દેશના રહેવાસીઓ.

ફિરકોસ, સી૦ (અ૦ ફિર્કોس فردوس=સ્વર્ગ. ફારસીમાં પર્દવસ શબ્દ છે તે ઉપરથી અરબીમાં ફિર્કોસ શબ્દ થયો છે. એનો અર્થ મેવાવાળો બગીચો, સ્વર્ગ થાય છે. પ્રાચીન કાળમાં પૃથ્વી ઉપર ફિર્કોસ નામનો એક મોટો બગીચો હતો, તે ઉપરથી સ્વર્ગનું નામ પણ ફિર્કોસ પડ્યું) સ્વર્ગ. અમદાવાદની પાસે બાગે

ફિર્કોસ ગામ છે જે અમરાઇના નામથી ઓળખાય છે.

'કંઈ મીઠામાં બહુ જાદુ છે, ફિર્કોસ દેખું શું દોઢે.' દી. સા.

ફિરસ્તો, પુ૦ ફરેસ્તો શબ્દ બુઝો.

ફિરંગી, પુ૦ (ફા૦ ફિરંગી فرنگی=યૂરોપના લોક) પોર્ટુગાલનો રહેવાસી.

ફિરાવન, વિ૦ (અ૦ ફિરઅવન فرعون=બદલો લેનાર. અર્વાચીન કાળમાં જેમ મિસરના બાદશાહ ખેદિવ કહેવાય છે, તેમ પ્રાચીન કાળમાં ફિરએન કહેવાતા હતા. પણ વલીદ બિન મુસઅબ કે જે પોતાને પરમેશ્વર કહેવડાવતો હતો તેને માટે હવે ફિરએન શબ્દ વપરાય છે. તે હજરત મુસા અ. સ. ના વખતમાં હતો. તે પોતાના લશ્કર સહિત નીલ નદીમાં ડુબી ગયો. ઇ. સ. પૂ. ૧૫૦૦ વર્ષ ઉપર આ બનાવ બન્યો છે. હાલ એ શબ્દ અહ-કારી, મગર, ગર્વિષ્ઠ, કોઈનું કબુ ન માનનાર, માથાનો ફરેલો, હડીલો, મિજાજ વગેરે અર્થમાં વપરાય છે.) માથાનો ફરેલો, મિજાજ, હડીલો.

ફિલસુફી, પુ૦ (ગ્રીક. ફીલ્સૂફ فیلسوف વિદ્યાનો મિત્ર. ફીલ=વિદ્યા, સૂફ=મિત્ર. વિદ્યાન, યક્ટર, ચાલાક, વક્તા) તત્ત્વજ્ઞાની, તત્ત્વશોધક.

ફિલસુફી, સી૦ (ફીલ્સૂફી فیلسوفی ગ્રીક ભાષાના 'થિઆ સૂફી' ઉપરથી સૂફા. અજ્ઞાન અરથોના સમયમાં સૂફા નામે એક ટોળી હતી, કે જેઓ દુન્યા ત્યજી દઇને ભક્તિ તે તપમાં લાગેલા રહેતા હતા, તે કાયાની પાસે બેસી રહેતા હતા. આ સૂફીઓ લોકો ગવસ બિન મરંના વંશમાં હતા. કે જે તમીમ બિન મરંની એક શાખા હતી. પછી મુસલમાની ધર્મ

[દ્રિસાદ.]

૧૬૫

[ફેલગમીન.]

ચાલ્યા પછી જે લોકો એમના જેવા
ગુણવાળા પેદા થયા તે પણ સૂરી કહેવાવા
લાગ્યા) વિજ્ઞાન શાસ્ત્ર.

‘તેના સંસ્કાર સ્ફુરવાથી સંસારી વિષ-
યોમાં પણ ઉંડી વિવેકશુદ્ધિ (રીઝસૂરી)
ઉત્પન્ન થતી.’ સં. ચં. ભા. ૧.

દ્રિસાદ, સ્ત્રી (અં. **ફસાદ** فساد=ખીગાડ
ફસદ=ભુચ્ચો હતો ઉપરથી) તોફાન,
મસ્તી.

દ્રિસાદી, વિં (અં. **ફસાદી** فسادى=
ખીગાડ કરનાર) દ્રિસાદ કરનાર, તોફાની.

કુશુલ, વિં (અં. **ફઝૂલ** فضول=વધારો
કરવો, મોટાપઓ) વધારો,
‘અગર એ માયતો અંદર, કુશુલ ના
બોલ ધજરાધલ.’ શુ. ગં.

કુદીનો, પું (ફાં. **પૂદીનહ** پودينه=કુદીનો)
કુદીનાનાં પાંદડાં.

કુદીનો, પું (ફાં. **પૂદીનહ** پودينه=કુદીનો)
કુદીનો.

કુરકત, સ્ત્રી (અં. **ફુર્કત** فرقته=વિયોગ,
ભુદાધ) ભુદા પડવું.
‘ગણી પુરકતની આતશને, હમેશા હેતથી
ટાદી.’ દી. સાં.

કુરચો, પું (ફાં. **પુર્જહ** پورجھ=કડકો)
કડકે કડકા. પુરચે પુરચા. ‘તેથી પેટમાંના
સાપના પુરચા ઉડી ગયા.’ ટ. ૧૦૦
વા. ભા. ૩

કુરજો, પું (અં. **ફુર્જહ** فرجه=અંદર ઉપર
વેપારીઓ પાસેથી કર લેવાનું ડેકાણું)
વહાણો ઠેરવવાનું મથક. ‘પ્રત્યેક જાતની
આપારની જાણસ માટે ભુદા ભુદા પુરજન
હતા.’ ૩૦ વૈં.

કુરસદ, સ્ત્રી (અં. **ફુર્સત** فرصت=આ-

રામ પામવો, વખત મળવો, નિવૃત્તિ)
નવરાશ, અવકાશ.

કુલદાદ, પું (ફાં. **દારહ** داره=દવા.) સખત-
દાર, બીચો દાર.

કુલબાગ, પું (ફાં. **બાગ** باغ=વાડી) ફૂલઝાડ
માટેના બનાવેલો બાગ.

કુલ્લસ, પું (અં. **ફુલૂસ** فلولس=પૈસા.
ફલ્સ=પૈસો એનું ગહુવચન કુલ્લસ)
નાણું, રૂપીઆ.

કુવારો, પું (અં. **ફવારહ** فواره=પાણીનું
ઝરણું, ગહુ બેશ મારનાર) એવો બ-
નાવટનો પાણીનો કુંડ કે જેમાં પાણી
બંધું ચડીને ધારા રૂપે ઉડે.

ફેજ, પું (અં. **ફયજ** فېض=પાણીની
વહિ, પાણીનું પુર, કોઇની સાથે ભલાઈ
કરવી) હાલત, સ્થિતિ, અવસ્થા.

ફેરકરક, પું (અં. **ફરક** =તફાવત, ભિન્નતા)
અવળું સવળું.

ફેરબદલ, વિં (અં. **બદલ** بدل=બદલો,
અવેજ) બદલેલું હોય તેવું.

ફેરબદલી, સ્ત્રી (અં. **બદલ** بدل ઉપ-
રથી) ફેરફારી.

ફેરિસ્ત, સ્ત્રી (અં. **ફિહિસ્ત** فېرست=
યાદી, અનુક્રમણિકા) યાદી, ટીપ.
‘અઘ રાતે મેં એની ફેરિસ્ત કરી રાખી
છે.’ બાં. બાં.

ફેલ, પું (અં. **ફઅલ** فعل=કામ) પા-
ખડે, ઢોંગ, ભુલું.

ફેલખોર, વિં (અં. **ફઅલ+ખોર** ફાં
મં. **ફઅલખોર** فاعلخور=કામ કરનાર.
શુ. પ્રયોગ છે) પાખંડી, ઢોંગી.

ફેલગમીન, પું (અં. **ફઅલગમિન**
فعلگامین=વર્તણૂક માટે ગમીન)

[કેસબ.]

૧૬૬

[બકાલું.]

ભુકું કે નહાઈ આચરણ ન કરે અને સારી ચાલ રાખે તે માટે લેવામાં આવતો જામીન. 'પણ એ મહીના પછી તેનો ખેરોડ પડે એતલબ કરીને ફેલ-જામીન લઈને તેને રાજ કરી છોડી મૂક્યો.' રા. મા. ભા. ૧

કેસલ, વિ० (અં અં ફયસલ فیصل=લડાઈ ચુકવવી, ન્યાય કરવો, ફસલ=વહેંચું ઉપરથી) અંત આવ્યો હોય તેવું, છેવટનું.

કેસલથતું, અં કિં (ઉપરના શબ્દ ઉપરથી ચુજરાતી ક્રિયાપદ) અંત આવવો.

'પંચાયતમાં નિર્ણય દાવા મુકદ્દમા કેસલ થશે' નં અં

કેસલો, પુ० (અં અં ફયસલહ فیصل=લડાઈ ચુકવવી. ફસલ=વહેંચું ઉપરથી) નિકાલ, નિવેડો, તોડ.

કેસીયત, સ્ત્રી (અં અં ફવકિયત فتکیت=લડાઈ, અહંકાર ફવક=ઉપર, ઉપરથી) ગર્વ, અહંકાર, આતમવાદા.

કેજ, સ્ત્રી (અં અં ફવજ فوج=સરકાર) સેના.

કેજદાર, પુ० (અં અં ફવજ+દાર ફાં પ્રાં ફવજદાર فوجدار=કેજવાળો, કેજનો ઉપરી) કોટવાળ.

કેજદારી, સ્ત્રી (ઉપરના શબ્દને ફ લાગવાથી થયેલો શબ્દ ફવજદારી فوجداري=કેજદારપણું) કેજદારનું કામ.

કેત, વિ० (અં અં ફવત فت=મરી જવું, નાશ થવો, ચુજરી જવું) કતલ કરી મારી નાખવું-હોય તેવું.

કેકમ, હામ શબ્દ ભૂંચ્યા.

કેદ, સ્ત્રી (અં અં ફવર فیر=નિશ મારવી, જલદી, વખત) વાસ, સુગંધ, સોડમ.

વ. બ.

બકરીબદ, સ્ત્રી (અં અં વકરईد بکرید=વકર=ગાય, બળદ, ईद=વારંવાર આવનાર, ખુશીનો દિવસ. અરબીમાં એનું નામ ईदेअवहा છે. અવહા=પોહોર દહાડો ચડ્યો હોય તે સમય, કુરબાનીનો દિવસ, એ ઈદમાં પોહોર દહાડો ચડ્યા પછી નમાજ પઢાય છે) ચુસલમાની વર્ષના છેલ્લા મહીનાની ૧૦ તારીખે આવનારી ઈદ. મક્કાની હજજ થાય છે તે ઈદ.

બકવા, (અં અં બુકા بک=રડવું ઉપરથી) બકબક કરવું, ઘોંઘાટ કરવો.

બકાત, વિ० (અં અં વાકિયાત वाकيات=બચેલું. પાઠળ રહેલું. વાકીનું બદલવન) વધેલું, વાપરતાં વધેલું.

બકાબિલાહ, વિ० (અં અં વકાબિલહ بکابیل=બુદામાં બાકી હોવું) ઈધરમાં બાકી રહેવું તે.

'મોક્ષ પરત્વે પણ ફનાફિલા અને બકાબિલા એવા સાયુજ્ય અને પર સમાધિ ફેવલ્ય રૂપ વિચાર સમજાવેલા છે.' સિં સાં

બકાલ, પુ० (અં અં વકાલ بکال=વનસ્પતિ-વાળો. વાણીઆ, વનસ્પતિ ખાનાર. ભાજખાઉ. વકલ=વનસ્પતિ ઉપરથી) પરચુરણ શાકભાજી વગેરે વેચનાર.

'આંખાની કેરી તોડવાની આ બકાલે હિંમત કરી.' અં. ન. ગ.

બકાલાપીઠ, સ્ત્રી (અં અં વકલહ بکال=ભાજ, પાલો, પીઠ, ચુજરાતી) શાકભાજી વેચવાનું ડેકાણું. શાકમાર્કેટ.

બકાલું, નં (અં અં વકલહ بکال=ભાજ-પાલો) લીલાતરી, શાક.

અકાર.]

૧૬૭

[અગલગીરી.

અકાર, પુ. (અ. વુકા ક્ક=રૂદન, રડવું)
ઘોંઘાટ, કોલાહલ.

અક્ષયું, સ. કિ. (કા. વચ્ચીદન=આપવું
ઉપરથી યુજરાતી ક્રિયાપદ. ખંચીદન=
આપવું) ખુશી થઈને આપવું તે.

‘ હવે તો આ સદા કરજે, ખુદા મારી
તને અખશે. ’ કલાપી.

અક્ષી, પુ. (કા. વચ્ચી ખંચી=પગાર
વહેંચવાનું કામ કરનાર નોકર, દરિયાઈ-
ખાતાનો નોકર) લશ્કરને પગાર આપનાર
અમલદાર.

અક્ષીસ, સ્ત્રી. (કા. વચ્ચીશ ખંચીશ=આપવું
વચ્ચીશીદન=આપવું ઉપરથી)
ખુશી થઈને કાંઈ આપવું તે.

અખતર, ન. (કા. વચ્ચી રક્તર=લડાઈમાં
પહેરીને જાય છે તે લોદાનો પોશાક)
ઝટકા વાગે નહિ કે તીર ભોંકાય નહિ તે
માટે પહેરવાનો સૈનિકાનો પોશાકની કડી-
ઓનો ડગલો, કવચ.

અખતાવર, વિ. (કા. વચ્ચી તાવર=ખંચીતર=
નસીયવાળો. વચ્ચી=નસીય+આવર=
વાળો) ભાગ્યશાળી, નસીયદાર.

‘ હું મને પોતાને અખતાવર માનું છું. ’
આ. આ.

અખીઓ, પુ. (કા. વચ્ચી હાંચી=મજબુત
તે બારીક સીવણું) દોરાની
આંટી દબને ભરવામાં આવતો આંટો.

અખીલ, વિ. (અ. વચ્ચી લખીલ=કૃપણ,
કંબુસ, પોતે ખાય પણ ખીજને
ખાવા ન દે તેવો માણસ. (૨) લઈમ
લખીલ=પોતે પણ ન ખાય ને ખીજને
પણ ખાવા ન દે તેવો માણસ. (૩)
સચ્ચી=પોતે પણ ખાય ને ખીજને

પણ ખવરાવે તેવો માણસ. (૪) કરીમ
ખીજપોતે ન ખાય, પણ ખીજને ખવ-
રાવે તેવો માણસ.) કંબુસ, કૃપણ.

‘ કાઠને એકે પાણીએ પણ ન છાંટે
એવો અખીલ હતો. ’ ટ. ૧૦૦ વા. ભા. ૩

અખીલાઈ, સ્ત્રી. (અ. વચ્ચી લખીલ=અખીલાઈ
ઉપરથી યુજરાતી પ્રયોગ)
કૃપણતા, કંબુસાઈ.

અખોલ, સ્ત્રી. (કા. લખીલ=છોડું,
ઉપરવું) પડ, પોલાણ) ઝાડ, પહાડ
જમીન વગેરેમાં પડેલું બાકું.

અખતાવર, વિ. જુઓ અખતાવર.

અગદાદ, ન. (કા. વચ્ચી ગદાદ=મૂળમાં
આ શબ્દ વાગિદાદ=ફરિયાદ. ફરિયાદ
સાંભળવાનો અગીયો. એ આગમાં નવ-
શેરવાન બાદશાહ દર અકવાડિયામાં એક
દિવસ બેસીને લેખીની દાદ સાંભળતો
હતો, તે ઉપરથી એ આગનું નામ વાગિ-
દાદ પડ્યું, તે તે પરથી અગદાદ નામ થઈ
ગયું) ઇરાકે અરબમાં એક શહેર છે.
(યુ. વાં. મા).

અગલ, સ્ત્રી. (કા. વચ્ચી લખીલ=અગલ-
કાખ) અભાની તળેતો હાથના મૂળ
આગળનો ખાડો.

અગલગીર, વિ. (કા. વચ્ચી લખીલ=અગલ-
ગળે મળવું, ભેટવું. ગીરિફતન=પકડવું
ઉપરથી ગીર) આલિંગન આપવું.

‘ બહુ તરસાવી અગલગીર થયો છે એયાર. ’
દી. સા. ૦

અગલગીરી, સ્ત્રી. (કા. વચ્ચી લખીલ=અલિંગન
આપવાપણું) ભેટ,
કાઠી, છાતી સાથે આપવું તે.

અગીયો.]

૧૬૮

[અન્નર.

અગીયો, પુ૦ (૬૧૦ વાચ્વહ વાચ્વહ=નાનો
અગીયો. વહ એ લઘુતા વાચક પ્રત્યય
છે) આગ, વાડી, ઉપવન.

અચકી, સ્ત્રી૦ (ઉર્ધ્વ વુક્ચહ વુક્ચહ=
લુગડાં, પોટલી) લુગડાં વગેરેની પોટલી.

અચકું, ન૦ (ઉર્ધ્વ વુક્ચહ વુક્ચહ ઉપ-
રથી) લુગડાં વગેરેનું પોટલું.

અચકો, પુ૦ (ઉ૦ વુક્ચહ વુક્ચહ ઉપરથી)
લુગડાં વગેરેનો પોટલો.

‘ મારાં વહાલાં લુગડાં અચકે બાંધી ધોળું
વસ્ત્ર પહેરી ફરવું. ’ ક. ધે.

અચગી, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ વચ્ચો વચ્ચો=અચ-
પણ. વચ્ચહ=અચ્ચુ+ગી=લઘુતા વાચક
પ્રત્યય) નાનપણ.

અચડવાડ, વિ૦ (૬૧૦ વચ્ચહ વચ્ચહ=આળક
ઉપરથી યુગ્મરાતી પ્રત્યય) આલઅચ્ચા-
વાળો, વિસ્તારી.

અચપણ, ન૦ (૬૧૦ વચ્ચહ વચ્ચહ=આળક
ઉપરથી યુગ્મરાતી પ્રયોગ) નાનપણ,
આળપણ.

અચ્ચું, ન૦ (૬૧૦ વચ્ચહ વચ્ચહ=આળક)
આળક, છોકરું.

અચ્ચો, પુ૦ (૬૧૦ વચ્ચહ વચ્ચહ=આળક)
આળક, છોકરો.

અચારો, વિ૦ બીચારો શબ્દ જુઓ.

અજમેદાની, વિ૦ (૬૧૦ વજ્મ+ફાની અ૦
વજ્મફાની વજ્મફાની=નાશવંત મંડળી.
વજ્મ=સહા, મંડળી, ફાની=નાશવંત=
દુનિયા) ક્ષણભંગુર જગત.

અજવાણી, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ વજાઆવુર્દન=
અળવી લાવવું, કોઈનો હક અદા કરવો)
અમલમાં મૂકવું.

અજવું, ક્રિ૦ અ૦ (૬૧૦ વજાઆવુર્દન
વજાઆવુર્દન=અળવી લાવવું, કોઈનો હક
અદા કરવો) અમલમાં આવવું.

અળ, વિ૦ (૬૧૦ વજા વજા=યોગ્ય. યોગ્ય
સ્થળે, ખરું) વાળખી.

‘ આપના દિલમાં જે શક રહ્યા કરે છે
તે અળ છે ’ બા૦ બા૦

અળજ, પુ૦ (અ૦ વજ્જાજ વજ્જાજ=દાપડનો
વેપારી, સામાન વેચનાર. વજ્જ=લૂગડું
ઉપરથી) દોશી વાણુઓ, દાપડનો વેપારી.
‘ જે ચોદ લોકનો મહારાજ રે, મહેતા
માટે થયો અળજરે ’ વાઘો શામે કંથર
છાટેરે, પાધડી બાંધી અવળે આટેરે. ’ મામેરું.

અળજી, સ્ત્રી૦ (અ૦ વજ્જાજી વજ્જાજી=
અળજપણું) વેચવાની ચતુરાઈ.

અળજવેડા, પુ૦ (અ૦ વજ્જાજી વજ્જાજી+
વેડા ગુ૦ પ્ર૦ અળજપણું) રકઝકપણું.

અળર, ન૦ (૬૧૦ વાજાર વાજાર=અળર.
વાજાઆવુર્દન=ફરી ફરીને લાવવું, અળ-
રમાંથી ઘણી ઘણી વસ્તુ લાવવી પડે છે
માટે. (૨) ફાવો=શોરવો, રસો (પ્રવાહી
શાક) ઉપરથી ફાવો=શોરવો વેચવાની
જગા.) ચોટું, પીકું, યુગ્મરી.

અળરગપ, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ વાજારગપ વાજારગપ=અળરમાં ચાલતી ગપગપ) અફવા,
લોકવાયકા.

અળરભાવ, પુ૦ (વાજાર વાજાર+ભાવ,
ગુ૦શ૦=અળરમાં ચાલતો ભાવ) બહેર
અળરમાં જે કીમત યોગ્યતાથી હોય તે.

અળર, વિ૦ (૬૧૦ વાજારી વાજારી=
અળરનું) સાધારણ, ખાસ બનાવટનું
નહિ એવું.

અભવણી.]

૧૬૯

[અદનજર.

અભવણી, સ્ત્રી (૧૦ વજાઆવુદન
 اورن = અભવણું ઉપરથી) અભવણી,
 કલમખંધી, ટાંચ.

અભવનાર, વિં (૧૦ વજાઆવુદન
 اورن = અભવણું ઉપરથી = અમલમાં
 મુકનાર) અમલ કરનાર.

અભવણું, સં કિં (૧૦ વજાઆવુદન
 اورن = અભવણું ઉપરથી યું કિં))
 અમલમાં મુકવું.

અજદ, વિં (અં જિદ ۱۰ દડ, મમત,
 રિશ્વતા) આગ્રહી, હસીલું

અડીફજર, સ્ત્રી (અં ફજર ۱۰ = સવાર
 પ્રભાત) મળસડું, પ્રભાત.

અતક, સ્ત્રી (અં વત ۱۰ એને ક લધુતા
 -વાચક ફારસી પ્રત્યય લાગી વતક =
 અતકનું અચ્ચું, અથવા નાની સીરોહી)
 એક પક્ષી, પાણીમાં રહેનાર ને કાદવમાં
 પણ રહેનાર પક્ષી. પાણી વગેરે ભરી
 રાખવાનું વામણ.

‘તેના હાથમાં દારૂની અતક હતી.’ રા.
 મા. ભા. ૧

અતકો, યું (અં વત ઉપરથી યું પ્રં))
 નાની એક ધાટની ફક્લી.

અતેલો, યું (અં વત ઉપરથી યું પ્રં))
 કિનારે કિનારે ફરનારે નાનું વહાણ. ‘એક
 નાનો એટા-દ્રવ્ય ભરેલો-જરી જરી
 દેખાય છે.’ સ. ચં. ભા. ૪.

અદ, વિં (૧૦ વદ ۱۰ = ખરાય. ફારસી
 ઉપસર્ગ પણ છે) ખરાય, નહારે, ભૂકું.

અદકામ, નં (૧૦ વદ+કામ યું = નહારાં
 કામ કરનાર) ખરાય કામ, બ્યભિયાર.

૨૨

અદખસલત, સ્ત્રી (૧૦ વદ+ખસલત
 અં વદ+ખસલત ۱۰ = નહારી
 ટેવ, નહારી ટેવવાળો) ગેર વતણુક,
 ખરાબચાલ.

‘અદ ખસલતના દીવાને ત્યારથી અદફેલી
 માંડી, ત્યારથી તેો મારે કાળજી કપાઈ
 ગયો છે.’ અં. ન. ગ.

અદગોઈ, સ્ત્રી (૧૦ વદગોઈ ۱۰ =
 નહારે બોલવું. ગુફન = બોલવું ઉપરથી
 ગોઈ) ગીચત, નિદા, કુચલી; ‘તે લોહો
 ત્યાં ત્યાં નવાળ સાહેબની બદગોઈ
 કરતા ફરે.’ સું ગં

અદચાલ, સ્ત્રી (૧૦ વદ+ચાલ યું
 વદ+ચાલ = નહારી ચાલ) નહારી ચાલ,
 દુરાચરણ.

અદજખાં, સ્ત્રી (૧૦ વદજખાં કે વદ-
 જુવાન ۱۰ = નહારી જીભવાળો)
 નહારી જીભ, ગાળા મલોચ.

અદવા, સ્ત્રી (૧૦ વદ+દુઆ અરબી
 વદ+દુઆ ۱۰ = શાપ, નહારી દુઆ)
 આંતરડીનો કકળાટ, શાપ.

અદદાનત, સ્ત્રી (૧૦ વદ+દિયાનત અં
 વદ+દિયાનત ۱۰ = નહારી નિધા,
 નહારી નિષ્ઠાવાળો) દુરાશય, દરામ દાનત.

અદન, નં (૧૦ વદન ۱۰ = શરીર)
 શરીર, અંગ, પહેરણના ધાટનું પહેર-
 વાનું વસ્ત્ર.

‘તે શું કહ્યું તે આ અદન બોલી બતા-
 વાનું નથી.’ ફલાખી.

અદનજર, સ્ત્રી (૧૦ વદ+નજર અં
 વદ+નજર ۱۰ = નહારી દષ્ટિ) કુદષ્ટિ.

[દનસીખ.]

૧૭૦

[બદસુરત.]

અદનસીખ, નાં (ફાં વદ્+નસીખ અં
વદ્+નસીખ =નહારા નસીખ-
વાળો) ભાગ્યહીન, અભાગીઆપણું.

અદનામ, વિં (ફાં વદ્+નામ =
નહારા નામવાળો) શાંઝત, કલકિત.

અદનામી, સ્ત્રીં (ફાં વદ્+નામી =
નહારા નામવાળું) અદો, લાંઝન, નામોસી,
ફાંઝેતી.

અદપરહેજ, વિં (ફાં વદ્+પરહેજ =
પરહેજ ન પાળનાર) ગમે તે ખાનાર,
ગમે તેવાં કામ કરનાર.

અદપરહેજી, સ્ત્રીં (ફાં વદ્+પરહેજી
=પરહેજ ન પાળવાપણું)
ગમે તે ખાધ લેવું, ગમે તે કામ કરવું.

અદફેલ, વિં (ફાં વદ્+ફઅલ અં કામ
=નહારાં કામ કરનાર) ગેરચાલવું,
અનીતિમાન.

અદફેલી, સ્ત્રીં (ફાં વદ્+ફઅલી =
નહારાં કામ) અનીતિ.
'મારા વિના રાજ્યમાં આટલે સુધી
અદફેલી ચલાવી શકે છે.' અં. ન. ગ.

અદખાત, વિં (ફાં વદ્+ખાત =
નહારા નસીખવાળો) અભાગીઉં,
કમનસીખ.

અદખો, પું (ફાં વદ્+ખો =નહારો
વાસ, દુર્ગંધ. વૂઈદન=સુંઘવું ઉપરથી જો)
નહારો વાસ.

અદખોઈ, સ્ત્રી (ફાં વદ્+ખોઈ =
નહારો વાસ. યું પ્રયોગ) નિંદા, ગીઅત,
કુચલી.

અદમાશ, વિં (ફાં વદ્+માશ અરખી=
જીવતા રહેવું, જીવતા રહેવાની વસ્તુઓ.

વદ્+માશ =માશ નહારાં કૃત્ય કર-
નાર, નહારી રીતે જીવનાર, જોડી રીતે
પેટ ભરનાર) કાળાં કામ કરનાર, બુઝ્યો,
હરામી. 'જોવા અદમાશ લોકો રાજ્યની
અંદર પગપેસારો કરી જ ન શકે.'
અં. ન. ગ.

અદલ, અં (અં વદ્+લ =સાટે,
અદલે) અચેજ, અદલવું તે.

અદલવું, સં કિં (અં વદ્+લ =
ઉપરથી ગુજરાતી ક્રિયાપદ. અદલ=તે
અદલ્યો ઉપરથી) એકને ઠેકાણે બીજું
લેવું, આપવું વગેરે.

અદલામ, જુઓ અદનામ.

અદલાવવું, સં કિં (અં વદ્+લ =
જીવું આપીને નવું લેવું.

અદલાવું, સં કિં (અં વદ્+લ ઉપરથી)
ફરી જવું, એક સ્વરૂપમાંથી બીજામાં જવું.

અદલી, સ્ત્રીં (અં વદ્+લ ઉપરથી.
તઠ્ઠલી =તબદીલી =અદલવું) અદલાવવું,
ફેરફાર, સ્થળાંતર.

અદલે, અં (અં વદ્+લ ઉપરથી) સાટે,
એકને ઠેકાણે બીજું જોમ.

અદલો, પું (અં વદ્+લ ઉપરથી વદ્+લહ,
તઠ્ઠાદિલહ, તબાલ, તબાલ =અદલો)
અદલઅદલ કરવું તે.

અદસીકલ, વિં (ફાં વદ્+શક્ક અરખી
વદ્+શક્ક =નહારી સુરતવાળો,
કદરો) વરવું, એડાળ.

અદસુરત, વિં (ફાં વદ્+સુરત અરખી.
વદ્+સુરત =નહારા ચહેરાવાળો)
વરવું, કદરવું.

બદ્ધહમી.]

૧૭૧

[અરખાસ્ત.

બદ્ધહમી, સ્ત્રી (૬૧૦ બદ્+હમી અં
હમ=પયતું ઉપરથી બદ્ધહમી
بدهمى=આધું ન પડે તે) અપચો,
અછરણ.

બદામ, સ્ત્રી (૬૧૦ વાદામ بادام=એક
મેવો છે) એક સુંદા મેવો, જેમાંથી તેલ
તીકળે છે.

બદામડી, સ્ત્રી (૬૧૦ વાદામ بادام.
ઉપરથી) બદામનું ઝાડ.

બદામી, વિ (૬૧૦ વાદામી بادامى=
બદામના રંગ જેવું) ભૂખડું લાલ.

બદિયાન, સ્ત્રી (૬૧૦ વદન بدى=શરીર
ઉપરથી) બદન, કુડતું.

બદી, સ્ત્રી (૬૧૦ બદી بدى=ખોટાઇ,
ખોટું) દુરાચરણ, અનીતિ, અધર્મ.

બનદશા, પુ (૬૧૦ બનફશહ بنغش=
એક જાતનું ઘાસ છે) દવાના કામમાં
આવતું એક જાતનું ઘાસ. સળેખમ
વગેરેમાં વપરાય છે. રેચક હોવાથી યુતાની
હકામો ઘણું કરીને દરેક રોગમાં એનો
ચોડા ઘણા પ્રમાણમાં ઉપયોગ કરે છે.

બનુસ, ન (૬૧૦ બનુસ بنوس=જાતનું
બાળુ કે કાંઈ લુગડું) જાતના વાડા
ચણાટનો એઢવાનો કાળ.

બનુસ, ભુઓ બનુસ.

બબરચી, પુ (૬૧૦ વાવર્ચી بابورچى=
રસોષઓ) રંધવારો.

બબરચીખાતું, ન (૬૧૦ વાવર્ચીખાનહ
بابورچىخانہ) રંધણી.

બયાન, ન (૬૧૦ બયાન بیان=વર્ણન
કરવું. બાન=તે ગુણમાં ચઢીઆતો હતો,
તે સમગ્ર એવું હતું. ઉપરથી) વર્ણન,
વિવેચન.

‘ ભુદા ગીરફતારી અમારી, બયાન પણ
એ થાય ના. ’ દી ૦ સા ૦

બર, પુ (૬૧૦ વર=ઉપર, યાથ, અગ્ર)
પતો, પોહોળાઈ.

બરઆવતું, અં કિ (૬૧૦ વરઆમદન
برآمدن બહાર આવતું) પોર પડતી,
આશા પુરી થવી.
‘ તમારી ઇચ્છા બર આવશે. ’ ટ. ૧૦૦
વા. ભા. ૩

બરક, પુ (૬૧૦ વરક برک=ગંદના વાળનું
ખનાવેલું લુગડું) ગંદના વાળ, ગંદીઉં
જાત. બરકના ધાળળા.

બરકત, સ્ત્રી (૬૧૦ વરકત برکت=
વિશેષતા, વિશેષપણ, વરક=આશીર્વાદ
પામેલો હતો ઉપરથી) વિશ્વતિ, ભરપુરતા.
‘ આ લાલ સવાયાં, આ બરે બરકત કહી
તોડાં જોખવા માંડ્યાં. ’ ટ. ૧૦૦
વા. ભા. ૨

બરકમદાર, પુ (વર્ક અરખી વિગળી+
અંદાજ ૬૧૦ નાખનાર. વર્કઅંદાજ.
برق انداز=વિગળીની પેઠે તાકીદે હતી-
આર ફેકનાર, કુશળ. દિંદુસ્તાની દારસી
છે) જોલનો ઉપરી, બરકમદાર.

બરખાસ્ત, વિ (૬૧૦ વર્ખાસ્ત برخاست
ઊડવું, વર્ખાસ્તન=ઊડવું ઉપરથી) વેરા-
એણું, વિખરાએણું, વિસર્જન.

‘ આબરે મેહશીલ બરખાસ્ત કરવાની રગ
આપી ’ આ ૦ આ ૦

અરબરી.]

૧૭૨

। અરીયાન.

અરબરી, સ્ત્રી (૬૦ વર્ગીરી برزوری =
સક્તિ વાપરતી) જોરાવરી, જરબરદરી.

અરતરફ, વિં (તરફ અરબી. વર્તેરફ
برطرف = નોઢરીથી દૂર થવું) પાસેથી
દૂર કરેલું, કાઢી મૂકેલું.
'મુખીએ એને અરતરફ કરાવ્યો.' સ. ચ. ૨

અરતરફી, સ્ત્રી (તરફ અરબી. વર્તેરફી
برطرفی એ ૫૦ નોઢરીથી દૂર કરવા-
પણું) કામ પરથી રજા મળતી તે.

અરદાશ, સ્ત્રી (૬૦ વર્દાશ برداشت =
સંભાળ. વર્દાશતન = ઉઠાવવું ઉપરથી)
સંભાળ, જાળવણી.

અરદાસ્ત, સ્ત્રી (૬૦ વર્દાશ برداشت =
સંભાળ) ભાળ. કાળજી રાખતી.
'પાછી મારી કાણુ અરદાસ્ત લેશ.' ક. ધ.

અરદ, પું (૨૦ વર્ફ ۲۰ = આકાશમાંથી
પાણી ઢરીને પડે છે તે. જમીન પરનું
પાણી ઢરી નય તેને ચાલ કહે છે) ઢરેલું
પાણી, હિમ.

અરદી, સ્ત્રી (૨૦ વર્ફ ઉપરથી) અરદ
જેવું ધોણું ને અરદ જેવું ઠંડું પકવાન.
દૂધનો માવો ને ખાંડની ચાસણીથી
બનાવેલી મિઠાઇ.

અરદીચુરમું, નં (૨૦ વર્ફ ઉપરથી)
અરદીની સાફક ઢારીને ચઢતાં પાડેલું ચુરમું.

અરબત, નં (૬૦ વર્ષ ۶۰ = એક
વાજતનું નામ છે જે તંબુરા જેવું હોય
છે ને તેનો અવાજ ઘણોજ પ્રિય લાગે
છે) એક જાતનું વાજત.
'ન અર્બત દસ્ત ઉસ્તાદી, તૂટયા તારો
મિલાવી દે' શુ. ગં.

અરબાદ, અં (૬૦ વર્વાદ ۶۰ = તકામું
વર = ઉપર, વાદ = હવા. હવાની ઉપર
મિથ્યા) રદ, ખાતલ, નકામું.

'મારો માયાપત્ની ઇબ્રજત તો અરબાદ
કરીશ નહિ.' આં. આં

અરબાદી, સ્ત્રી (૬૦ વર્વાદی =
અરાબી) વ્યથે જવું તે.

અરહક, વિં (તર ۶۰ = ઉપર, હક્ક અરબી.
= સત. તહેક્ક ۶۰ = સત્ત્વ ઉપર હોવા
તે, સત્ત્વ) સાવુ. 'જહાંપનાદ જે કરે
છે તે વાજબી તથા અરહક છે.' ક. ધ.

અરાત, સ્ત્રી (૬૦ વરાત ۶۰ = વરની
તરફથી વિવાહમાં જનાર માણસો, જન)
વરધોડાતું સાજન તે.
'જન જે અરાત કહેવાય છે તેનો દિવસ
નક્કી કરવામાં આવે છે.' રા. મા. ભા. ૨

અરાતી, પું (૬૦ વરાતી ۶۰ =
જનૈયા) જનમાંનો માણસ.

અરાઅર, વિં (૬૦ વરાવર ۶۰ = એક
ઉપર એક ચોઢવાયેલું, નિયમિત. વર =
ઉપર) સરખું, સમાન, ખરૂં, વાજબી.

અરાઅરી, સ્ત્રી (૬૦ વરાવરી ۶۰ =
સમાનતા) સરખાપણું સરખા થવું તે.

અરાઅરીઉં, વિં (૬૦ વરાવર ઉપરથી)
સરખે સરખું, સમોવડીઉં.

'અરેક હુબતા તથા હુબવાની તૈયારી ઉપર
આવેલા બહાણુવાજાઓની ગાળા પાછને
તથા તેઓની તરફથી અપમાન સહીતે..
કં ધે.

અરીયાન, સ્ત્રી (૬૦ ચિયાંન ۶۰ =
શેકેલું, રાંધેલું) બાળવું, બાળેલું, બંદૂકને
અગ્નિનો સ્પર્શ કરવો.

'જે ચાર દિવસ ઉપર ભરી રાખેલી
બંદૂક અરીયાન મૂકાને છોડવા માંડી.'
રા. મા. ભા. ૨

[અરાબર.]

૧૭૩

[અલ્લાલી]

અરોબર, અરાબર શબ્દ બુઝો.

અરોબરી, અરાબરી શબ્દ બુઝો.

અરોબરીઉં, અરાબરીઉં શબ્દ બુઝો.

અલ્કે, અં (વલ્ અરબી ઉપરથી વલ્કહ
 ڪلہ = દારસી = સંદેહ કે સંશય બતાવનાર
 ક્રિયાવિશેષણ અર્થમાં છે) એથી પણ
 વધારે, એના કરતાં વિશેષ.

અલગમ, પું (અં વલ્ગમ ڀڳم = ગણકામાં
 પડતો બડો ચીકણો પદાર્થ. શરીરમાં
 સોદા, અલ્ગમ, સફરા ને દમ એ ચાર
 વસ્તુઓ છે તેમાંની એક) ગળકા.

અલવો, પું (અં વલ્વહ ڀلو = આફત,
 દુઃખ. બલા) બંડ, તોફાન, રાજસત્તાની
 સામે ટકરો કરવા ને.

અલા, સ્ત્રીં (અં વલા ڀلا = પરીક્ષા કરવી,
 અજમાવવું) દુઃખ, મુસીબત, માથા-
 ફાડ, પીડા.

‘ એ પ્રમાણે બલાની સામા તેણે હથી-
 ચાર બાંધી તેણે તે મુકદ્દમ આસન
 કાઢું. ’ ક. થે.

અલુચી, વિં (તુર્કીં વિલ્લૂચ ڀلو =
 અલુચિસ્તાનના લોકો) અલુચિસ્તાનનાં.

અલાસીર, નં (અં અલાસીર ڀو =
 એક પ્રકારનો રોગ) શુદ્ધમાં થતો મસાનો
 રોગ, હરસ મસાનો રોગ.

અસ, અં (શાં વસ ڀس = ધણું, પુરતું)
 થયું, એટલું જ, ધણું.

અસ્તો, પું (શાં વસ્તહ ڀست = ગાંસડી,
 પોટલી, પોટકું, વસ્તન = ગાંધવું ઉપ-
 રથી, બાંધેલું.) ગાંસડી, પોટલી.

અસાતી, પું (અં વિસાતી ڀساڻي =
 રાયરચીલું વગેરે વેચનાર. વિસાત =
 પાથરણું, સાદી, રાયરચીલું વગેરે તે
 ઉપરથી) પરચુરણ સામાન વેચનાર વેપારી.

અહમન, પું (શાં વહમન ڀو = એક
 પારસી મહીનાનું નામ, આદ્યબુદ્ધિ
 નામના દિશિસ્તાનું નામ) એક પારસી
 દેવતાનું નામ.

‘ આવી સંકલના મિસર ધર્મમાં તથા
 યાહુદી ધર્મમાં છે, તે શબ્દ બ્રહ્મને
 તેઓ ‘લોગોસ’ કહે છે. અંદ અવસ્તામાં
 તેને ‘અહમન’ કહે છે. ’ સિં સાં

અહસ, સ્ત્રીં (અં વહસ ڀڄڻ = જમીન
 ખોદવી, કોઈ વસ્તુ ખોળવી, કોઈની સાથે
 વાદવિવાદ કરવો) તકરાર. ‘ અકલ બરી
 કે બેંસ ’ એ કહેવતમાં બેંસ શબ્દ
 ‘ અહસ ’ ને ડેકાણે છે એટલે ‘ અહસ
 મોટી કે વાદવિવાદ. ’

અહાદુર, વિં (શાં વહાદુર ڀو =
 હિંમતવાન) સાહસિક, શરતીર, મદં.

અહાદુરી, સ્ત્રીં (શાં વહાદુરી ڀو =
 વીરતા) અહાદુરપણું, સાહસ.

અહાનું, નં (શાં વહાનહ ڀو = મિષ)
 ઓહું, નિમિત્ત.

અહાર, પું (શાં વહાર ڀو = વસતકસતું)
 લખકો; શોલા, રંગ, અન્ન, ખૂબી.

અહાલ, વિં (અં હાલ, વ હારસી.
 વહાલ ڀو = ધાયમ) બધુંનું રાખેલું
 હોય તે.

અહાલી, સ્ત્રીં (અં હાલી + વ હારસી
 વહાલી ڀو = ધાયમી) મંજુરી,
 ચાલુ રાખવાપણું.

અળંદરી]

૧૭૪

[આક્રી

અળંદરી, સ્ત્રી (૬૧૦ જોરી, અળ યુજ-
રાતી) અહુ આગ્રહ કરવો.

અળવાખેર, વિં (અં વલ્લવહ + ધોર
દારસી. વલ્લવહધોર ધોર = અળવા
કરનાર) લડાયક, ફિસાદી, અંડખેર.

અળવો, પુ (અં વલ્લવહ, ધોર = ધુઃખ,
આશ્ત, અલા) અળેડો, અંડ, ફિસાદ.

અંળ, પુ (૬૧૦ વંગ, બંગ = ભંગ, જે
ખીવાથી નીશો થાય છે તે માણસને મસ્તી
સાથે છે) ભુટ્ટો, તર્ક, તરંગ.

અંદ, પુ (૬૧૦ વદ, બંદ વસ્તન =
બાંધવું ઉપરથી. અંદ,) બંધન. 'અંદ'
એ પ્રત્યય પણ છે જેમકે કમરબંદ,
અખરબંદ, દિવબંદ) બેંદી, બંધન.

અંદગી, સ્ત્રી (૬૧૦ વંદગી, બંદગી =
સલામ, રતુતિ) ઈશ્વરપ્રાર્થના, ભક્તિ.
'તેણે ખુદાની અંદગી કરી માગ્યું.' ટ.
૧૦૦ વા. ભા. ૪

અંદર, નં (૬૧૦ વંદર બંદર = દરિયાકાંઠે
આવેલું શહેર) અંદર. 'સુરત અંદરે મુ-
બારક ઉપર અંગ્રેજ તથા મોગલાઈ બંને
વાવટા તે વખતે સાથે ઉડતા હતા.' નંચં

અંદી, પુ (૬૧૦ વંદી બંદી = કેદી.
વસ્તન = બાંધવું ઉપરથી) બંદીખાન.

અંદુક, સ્ત્રી (અં વદૂક બંદૂક = અંદુક.
વંદુક = ગેદીજીનો ગોળો, તે ઉપરથી)
નલિકા, પિસ્તોલ.

અંદનવાજ, વિં (૬૧૦ વંદનવાજ
વાજ = સેવક ઉપર મહેરબાની
કરનાર. વંદન = સેવક નવાસ્તન કે ન-
વાજીદન ઉપરથી નવાજ) તોડર

ચાકર ઉપર કૃપા કરનાર. 'અંદનવાજ
એ સામંતસિંહ તે મેવાસનો રહેનાર છે.'
રા. મા. ભા. ૧

અંદપરવર, વિં (૬૧૦ વંદપરવર
વર = સેવકને પાળનાર. પરવરન
= પાળવું ઉપરથી પરવર) સેવકને પાળનાર.

અંદા, પુ (૬૧૦ વંદહ ધંદા = ચાકર,
યુદ્ધામ, સેવક) અંધાએલો માણસ, સેવક,
દાસ. 'કાંક છે ત્યારે જોને આજ અં-
દાનાં પરાકમ.' સંચં ૧.

અંદાબસ્ત, પુ (૬૧૦ વંદોબસ્ત
બસ્ત = વ્યવસ્થા. વસ્તન = બાંધવું
ઉપરથી વંદ અને વસ્ત, એ બેની વચ્ચે
ઉભાનવથી અન્યથા 'વ' આવવાથી
સંધિ થઈ અંદાબસ્ત) નિયમ, નિયંત્રણ.

અંધીખાનું, નં (૬૧૦ વંદીખાનહ
ખાનું = કેદખાનું) તુરંગ, જેલ.

અંધીવાન, પુ (૬૧૦ વંદી = કેદી બંદી
વાન, પુ ૩૦) કેદી. 'તેના શરીરને
કંપ અને ખેદ એ જે જણે, અંધીવાન
કરી દારની બહાર ધકેલવી કાઢ્યું.' સં
ચં ભા. ૩

અંબા, પુ (અં મંબજા મંબજા = પાણી
નીકળવાની જગ્યા. નબુજા = જમીનમાંથી
પાણીનું નીકળવું, તે ઉપરથી અંબા ની-
કળા જે તે જગ્યા) પાણીની નળ

આકળા, પુ (અં વાકિલહ વાકિલહ =
વનસ્પતિ, લીલાતરી) આખું આંદુલું કોકળ,
'તેના કોકા કે આકળા બાજીને આવ.'
અં. ન. ગ.

આક્રી, સ્ત્રી (અં વાકી વાકી = હમેશા
રહેનાર. વકા = તે જવતો રહ્યો, હમેશ
રહ્યો ઉપરથી) શેખ, અવશેષ, સિલક.

આળ.]

૧૭૫

[આતેન.

આળ, પુઠ (અઠ્ઠાં વાગ 𐫢𐫣𐫱𐫰 = અગીચો)
અગીચો, ઉઘાત, ઉપવત.

આળઆન, પુઠ (અઠ્ઠ વાગ+વાન 𐫢𐫣𐫱𐫰 પ્રઠ
વાગવાન 𐫢𐫣𐫱𐫰 = માળી) અગીચાનો
રક્ષક. 'મે' આળઆન બતાવ્યો હતો.
બા. બા.

આળઆન, પુઠ (અઠ્ઠ વાગ+વાન 𐫢𐫣𐫱𐫰 પ્રઠ)
આળઆન શબ્દ બુઝો. 'આળઆને તેમાંનાં
ફેટલાંક ફળ આદશાહને ભેટ આપ્યાં.'
દ. ૧૦૦ વા. ભા. ૪

આળાયત, સ્ત્રીઠ (અઠ્ઠ વાગ તેનું ફારસી
રીતે અલ્પવચન વાગાત 𐫢𐫣𐫱𐫰 = અગી-
ચાઓ) અગીચામાં થતી ખેતી, વાડીમાં
થતો પાક, ફલઝાડ, શાકભાજી વગેરે.

આળાયતી, વિઠ (અઠ્ઠ વાગ ઉપરથી
ફારસીમાં અલ્પવચન વાગાત ઉપરથી)
ફલઝાડ, શાકભાજી વગેરે થાય એવી ખેતી.

આળકે, પુઠ (તુઠ લુક્ચહ 𐫢𐫣𐫱𐫰 = લુગડાં
વગેરેની પોટકી) થોડો, પાંચ આંગળાં
વચ્ચે આલેલો જથ્થો.

આજ, પુઠ (𐫢𐫣𐫱 વાજ = એકબતનનું શિકારી
પક્ષી. વાઘતન = રમવું ઉપરથી વાજ =
રમનાર. ફારસી પ્રત્યય પછુ છે) મોટી
સમળી જેવું પક્ષી. 'મુરશીનાં અચ્ચાંને
મારવા આજ ઉચે ઉડતાં ઉડતાં તથા
મારે છે.' ક. થે

આજ'દાવેડા, પુઠ (𐫢𐫣𐫱 વાજન્દહ 𐫢𐫣𐫱𐫰
રમનાર+વેડા પુઠ પ્રઠ = ચાલાકી) ધૂર્તતા
દોષાઈ. 'ફાળીએ આજ'દાવેડા કરવા
માંડ્યા.' સં. ચં. ૧.

આજ'દું, વિઠ (𐫢𐫣𐫱 વાજન્દહ 𐫢𐫣𐫱𐫰 =
રમનાર) ધૂર્ત, દોશું, પેહિંચેલું.

આજી, સ્ત્રીઠ (𐫢𐫣𐫱 વાજી 𐫢𐫣𐫱 = રમત
વાઘતન = રમવું ઉપરથી) રમત, ખેલ,
ચોસર.

આજીગર, પુઠ (𐫢𐫣𐫱 વાજીગર 𐫢𐫣𐫱𐫰 =
રમત કરનાર) ખેલાડી, યુક્તિથી રમત
રમી-રમાડી બાબુનારો તે.

આજીગરી, સ્ત્રીઠ (𐫢𐫣𐫱 વાજીગરી 𐫢𐫣𐫱𐫰
= રમત) ખેલ, રમતમારો.

આજી, સ્ત્રીઠ (𐫢𐫣𐫱 વાજી 𐫢𐫣𐫱 = તરફ)
છેડો, અંત.

આજીઅ'ય, પુઠ (𐫢𐫣𐫱 વાજીઅંદ 𐫢𐫣𐫱𐫰 =
એક પ્રકારનું ઘરેણું) હાથની કાણી ઉપર
પહેરવાનું ઘરેણું.

આજે, વિઠ (અઠ્ઠ વઝજ 𐫢𐫣𐫱 = ફેટલાક.
વઝજ = તેણે ભાગ પાડ્યા ઉપરથી)
એકાદું, ગમે તે કોઈ એક.

આજંદું, વિઠ (આજંદું શબ્દ બુઝો.

આતમી, સ્ત્રીઠ (અઠ્ઠ વાતિની 𐫢𐫣𐫱𐫰 =
અંદરનો ભેદ, છાની અંધર, વતન = પેટ
ઉપરથી) છુપી અંધર, સમાચાર. 'એવી
આતમી નાગરાજને પણ મળી.' સં. ચં.
ભા. ૩

આતમીદાર, વિઠ (અઠ્ઠ વાતિની+દાર
𐫢𐫣𐫱 પ્રઠ વાતિનીદાર = છુપી અંધર
લાવી આપનાર) ભેદી, બચુસ, અંધરપત્રી.

આતલ, વિઠ (અઠ્ઠ વાતિલ 𐫢𐫣𐫱𐫰 = જૂઠું.
વતલ = મોઢું હલું, તેણે સંતાડયું ઉપરથી)
નિરૂપયોગી, નકારું. 'મળી માહીતી મુજને
હવે આતલ જલ્યાંતી હું થયો.' કલાત્રી.

આતેન, વિઠ (અઠ્ઠ વાતિન 𐫢𐫣𐫱𐫰 = છુપી
વાત, વતન = પેટ ઉપરથી) આનગી,
ચુસ, છુપું.

આદ.

૧૭૬

આયસ્તા.

આદ, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ વાદ ۛۛ=હવા) પવન, વા.

આદ, વિ૦ (અ૦ વઝદ ۛۛ=પછી, વઝદ=દૂર હોતા ઉપરથી) પછી, કંઠે, વળતી, આતલ, કમ, ઓધું.

આદઆકી, સ્ત્રી૦ (અ૦ વઝદવાકી ۛۛ=અરબીમાં આ શબ્દ વપરાય છે. આદઆકીને અરબીમાં તફીક تفريق કહે છે. વુદન=હોયું ઉપરથી વાદ=આકી રહેલું) આદ કરવું તે, આકી રહેલું તે.

આદલું, ન૦ (૬૧૦ વાદલહ ۛۛ=કસબ) રેશમ ઉપર ચડાવેલા કસબની આંટી, કસબનું ચુંબળું.

આદશાહ, પુ૦ (૬૧૦ વાદશાહ, પાદશાહ ۛۛ=હકિમ, મુલકનો ધણી) મોટા મુસલમાન આદશાહ.

આદશાહી, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ વાદશાહી, ۛۛ=આદશાહનો અમલ) મોટું મુસલમાની રાજ્ય.

આદિયાન, ન૦ (૬૧૦ વાદયાન ۛۛ=અજમે) યુદ્ધ દાણા જેવું એક બી, એક ખતનું વસાણું.

આદી, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ વાદી ۛۛ=હવા ઉપરથી. વાદ=હવા. મુસલમાનો પાણી, હવા, માટી તે દેવતાને મહાભૂત ગણે છે) અજરણુ, અપર્યા, બદલગમી.

આન, વિ૦ (અ૦ વયઆનહ ۛۛ=સાટામાં કાંઈ પૈસા પહેલેથી આપીએ તે. વયઅ=વેપાર, વેચવું, અરબી+આનહ, ફારસી પ્રત્યય) વ્યભીન તરીકેનું, સાટાવહલ.

આનુ, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ વાનૂ ۛۛ=મેગમ, ગહિણી, મુસલમાન સ્ત્રીઓના નામ સાથે

માનવાચક એ શબ્દ લાગે છે. અજમંદ બાનુ, શેહરમાન વગેરે) આઈ, સારા ધરતી આચકાર સ્ત્રી.

આનું, ન૦ (૬૧૦ વહાનહ ۛۛ=ખોટું કારણ) બહાનું, નિમિત્ત, મિષ.

આનું, ન૦ (અ૦ વયઆનહ ۛۛ=સાટામાં કાંઈ પૈસા પહેલાંથી આપીએ તે. વયઅ=વેપાર, વેચવું, અરબી શબ્દ છે એને આનહ ફારસી પ્રત્યય લાગ્યો છે) સોદાના સાટા પેટે પહેલેથી આપેલી રકમ.

આબ, પુ૦ (અ૦ વાવ ۛۛ=દરવાજો, પ્રકરણ) ભાગ, વિભાગ, વિષે. 'તે બાબે મોહોમાંહે સ્પર્ધા કરતા.' નં.ચ.

આબત, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ વાવત ۛۛ=લીધે, માટે, સાર, કામ) વિષય, કામ.

આબતી, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ વાવત ۛۛ=ઉપરથી) માલ વેચાણ વગેરે ઉપરનો વટાવ, હકસામ, દલાલી.

આબર, પુ૦ (તુર્કી વાબુર ۛۛ=સિંહ) હંમાયુના બાપનું નામ.

આબલમાંડબ, સ્ત્રી૦ (અ૦ વાબુલમંદૂબ ۛۛ=આંસુના દરવાજા. બાબ=દરવાજો, મન્દૂબ=જેને રડી ચુક્યા હોય તે) એ નામની સામુદ્રધુતી છે, જ્યાં આગળ વહાણોને દરકત પડવાથી ધણી વખત લોકો રડતા હતા માટે.

આબસ્તા, વિ૦ (૬૧૦ વાવસ્તહ ۛۛ=અંધાએલો, અંધ, સયું) સંબંધી. જોડાએલો, લાગેલો. 'નોકર ચાકરો મોટા અધિકારીઓના સગાવહાલા કે ખેસ્તા બાબસ્તાજ હતા.' અં. ન. ગ.

આબ.]

૧૯૭

[આસ્ત.

આબા, પુ૦ (૧૦ વાવા ۛۛۛ=આપ, દાદો, સરદાર) રૂઢ, મોટો.

આબાશાહી, વિ૦ (૧૦ શાહી ۛۛۛ) આબીઓના અમલમાં ચાલુ થએલો સિક્કો.

આબીસન, ન૦ (અ૦ વાવિલ ۛۛۛ=પ્રાચીનકાળમાં એક પ્રખ્યાત શહેર હતું, જ્યાં નમસ્ક અને જલહાકની ગાદી હતી. એનાં ખડેરા ધરડે અરબમાં યુદ્ધેડીસના પૂર્વ દિનારા ઉપર બગદાદની નૈઋત્ય-ખૂણામાં જણાય છે) એશીઆઇ તુર્કે-સ્તાનમાં એક શહેર હતું.

આયુતિબરત, ન૦ (અ૦ વાવુત્તિજારત ۛۛۛ=વેપારનો દરવાજો. આય=દરવાજો, તિબરત=વેપાર) સુરતનું ઉપ-નામ. 'સુરત આયુલમકા કહેવાતું એટલુંજ નહિ પણ આયુતિબરત પણ ગણાતું.' નં. ચ.

આયુલમકા, ન૦ (અ૦ વાલુલમકા ۛۛۛ=મકાનો દરવાજો) સુરત શહેર. 'સુરત આયુલમકા કહેવાતું એટલુંજ નહિ, પણ આયુતિબરત પણ ગણાતું.' નં. ચ૦

આબે, અ૦ (અ૦ વાવ ۛۛۛ=દરવાજો, પ્રકરણ) આખતે, કારણે, વાસ્તે.

આમદાદ, પુ૦ (૧૦ વામદાદા ۛۛۛ=સવારનો વખત) પ્રભાત, પરાઈલ.

આયસ, પુ૦ (અ૦ વાઈસ ۛۛۛ=કારણ) મયખ. 'દેવી ક-વાવરયાની બહાર નીકળવા જોય થવા છતાં શોકના આયસથી તેનું લક્ષ કરતું અટકી પડતું હતું.' સ૦ ચ૦ ૧.

આર, પુ૦ (૧૦ વાર ۛۛۛ=દરવાજો) મોટા માણસની હેલેલી.

૨૩

આરકસ, ન૦ (૧૦ વારકશ ۛۛۛ=ભાર જેવનાર. આર=ભાર, +કશીદન=ખેંચતું ઉપરથી કશ=ખેંચનાર) માત્ર લઇ જનાર વહાણ, ભારખાનું લઇ જનાર વહાણ.

આરગાહ, સ્ત્રી૦ (૧૦ વારગાહ ۛۛۛ=કચેરી, દીવાનખાનું) દરબાર, મોટા માણસની હબુર.

આરગીર, વિ૦ (૧૦ વારગીર ۛۛۛ=જોતો ઉપાડનાર, જનવર,) ઊંટ, ઘોડો, બગદ વગેરે જે માણસને પોતાનો ઘોડો ન હોય પણ ખીજ ઘોડા ઉપર તોટરી કરતો હોય તેવો ઘોડો સવાર તોટર. 'ધનજીએ એક આરગીરને પોતાનો સા-શાક આપ્યો હતો તે માંહે મરાયો.' રા. મા. ભા. ૨.

આરદાન, ન૦ (૧૦ વારદાન ۛۛۛ=કોઈ વસ્તુને જે વાસણમાં રાખે તે વાસણ) ખાલી કોથળો, ખાલી માટલાં વગેરેનું વજન મળ વજનમાંથી કાપી આપે છે તે, આરદાન કાપતું.

આરમાસી, સ્ત્રી૦ (૧૦ નિચિસ્તન ۛۛۛ=લખતું, ઉપરથી નિચીસી=માર મહીના સુધી કાગળો લખવાની ચોપડી) બહારથી આવતા કાગળો લખવાની ચોપડી.

આરીક, વિ૦ (૧૦ વારીક ۛۛۛ=ઝીણું) પાતળું.

આરીકાઈ, સ્ત્રી૦ (વારીકી ۛۛۛ=ઝીણાશ) પાતળાપણું.

આરીકી, સ્ત્રી૦ (૧૦ વારીકી ۛۛۛ=ઝીણાશ) પાતળાપણું.

આસ્ત, પુ૦ (૧૦ વાસ્ત ۛۛۛ=ખંદ-કમાં ફેડવાનો દાર) દારખાનામાં વપરાતો દાર.

આસ્તદાન.]

૧૭૮

[બિયાબાન.

આસ્તદાન, ન૦ (ફા૦ વારુત્તાન ٭اروتان =દાર રાખવાનું વાસણુ) દાર રાખવાનું શીંગડું.

આસાતંગ, પુ૦ (ફા૦ વાલાતંગ ٭الاننگ =ધોડાનો ઉપરનો તંગ. આસા=ઉપર) ઘોડાનો તંગ, ઘોડાના સામાનમાંની એક વસ્તુ. રિકાચ નાની મોટી, તંગ તુટેલા, આસાતંગ તેર ગાંઠિયાળા, ડળી, રૂપડળી, ખોળીર ઘાસીઓ વગેરે પૂવેન્નેએ શુજરી-માંથી ખરીદેલા. અં. ન. ગ.

આસાખર, વિ૦ (ફા૦ વાલાખર ٭الابر =એક પ્રકારનું પરદાવાળું અંગરખું) કાઠીઆવાડી લોકો પહેરે છે તેનું પરદા-વાળું અંગરખું.

આસાશ, સ્ત્રી૦ (ફા૦ વાલિશ, વાલાઈશ ٭الایش =સંભાળ, રક્ષણ. આલી-દત્ત=વધવું ઉપરથી) જળવણી, ખખર રાખવી, રક્ષણ કરવું, જળવધું.

આસાશી, સ્ત્રી૦ (ફા૦ વાલિશ, વાલાઈશ ٭الایش =સંભાળ, રક્ષણ, આલી-દત્ત=વધવું ઉપરથી) જળવણી, ખખર રાખવી, રક્ષણ કરવું, જળવધું.

આસ્તો, પુ૦ (ફા૦ વાક્તહ ٭اقتم =એક જાતનું લુગડું વાક્તન=વણવું ઉપરથી, વણવું) એક જાતનું મુતરાઉ લુગડું, મહેમદાવાદનો આસ્તો વખણતો હતો. એક તાસ્તો આસ્તો, ગાય ગધેડી એક; ગોળા ખોળ સરખા ગણે, જે જન વના વિવેક. ક. દ. ડા.

આહોશ, વિ૦ (ફા૦ વાહોશ ٭اهش =હોશવાળો વા=સાથે) હુસ્વાર, આસાક.

આહોશી, સ્ત્રી૦ (ફા૦ વાહોશી ٭اهشي =હુશીઆરી) આલાકી.

બાંગ, સ્ત્રી૦ (ફા૦ વાંગ ٭انگ =સાદ, અવાજ,) મસીદમાં પાંચ વખત નમાઝ વખતે મુદ્દાં જે શબ્દો બોલે છે તે.

બાંગા, પુ૦ (ફા૦ વાંગ ٭انگ =અવાજ ઉપરથી) જશ, કીર્તિ, વખાણ.

‘એટલે બાંગા આપોઆપ ઇંકારે.’ નં. ચ.

બિન, પુ૦ (ફા૦ ફૂન ٭فن =દીકરો ઉપરથી, દીકરો) મુદ્દમદ બિન કાસિમ=કાસિમનો દીકરો મદમદ.

બિનરોજગાર, વિ૦ (ફા૦ રોજગાર; વિન ٭وینા વિના ઉપરથી=રોજગાર વિનાનો) નવરો, કામવંધા વગરનો

બિના, સ્ત્રી૦ (અ૦ બિના ٭بنا =ઈમારતનો પાયો, વનો=તેણે બાંધ્યું ઉપરથી) વર્ણન, હકીકત.

બિમાર, વિ૦ (ફા૦ વીમાર ٭بیمار =મોઢો. મુળમાં આ શબ્દ વીમઝાર હતો. વીમઝ=ધારતી, +આર=લાવનાર. ધારતી લાવનાર, ધારતી રાખનાર, મોઢા માણુસને મરવાની ધારતી હોય છે માટે) મોઢો, રોગી.

બિમારી, સ્ત્રી૦ (ફા૦ વીમારી ٭بیماری =મંદવાડ) રોગ.

બિયાન, ન૦ (અ૦ વયાન ٭بیان =વર્ણન) જ્યાન, વર્ણન વિવેચન.

બિયાબાન, પુ૦ (ફા૦ બિયાબાન ٭بیابان =જંગલ, પાણી વિનાનો પ્રદેશ. બે=તહિ; આબ=પાણી; અન=વાળું; સધિ થઈને બિયાબાન) જંગલ, અરણ્ય, નિર્જન. ‘ફૂં નાગો બિયાબાને, ફકીરી હાલ મારો છે.’ કલાપી.

[ગિરયાની.]

૧૭૯

[બીરંજ]

ગિરયાની, સ્ત્રી (૬૧૦ ગિરયાની =
એક જાતનું સુસલમાની જમણું. ગિરયાન=
શકેલું, ભૂંજેલું ઉપરથી) ચાખા, કેસર, માંસ
વગેરે નાખી ભૂંજેલું એક જાતનું જમણું.

ગિરાદર, પુ. (૬૧૦ ગિરાદર =
ભાઈ) ભાઈ. 'ગિરાદર એ બધા મારા,
હમારા રાહ છે ન્યારા.' કલાપી.

ગિરાદરી, સ્ત્રી (૬૧૦ ગિરાદરી =
ભાઈપણું) ભાઈ ચારો. 'ગયાજી સુધી
પણ નતી ગિરાદરીનો પ્રદાશ વિસ્તરવા-
નો છે.' યુ. સિં.

ગિદકુલ, અ. (અ. ગિલકુલ =
અધું. વ=સાથે+અલકુલ=અધું, સંધિ થઈ
ગિદકુલ) તદન, અધું.

ગિલોર, પુ. (અ. ગિલ્લૂર =
જાતનો ઉત્તમ કાચ) પાસાવાળો, અથવા
જાડા કીમતી કાચ.

ગિલોરી, વિ. (અ. ગિલ્લૂરી =
ગિલોરનો) ગિલોર જાતના કાચની વસ્તુ.

ગિલ્લસ, સ્ત્રી (૬૧૦ ગાલિશ્ત=વેંત, તકીઓ,
ગોસીકું) ત્રણ મહીની એક વેંત.
'ગાજખાની જાતીમાં ૧૫ ગિલ્લસ જેટલો
છરો ઉતારી દાવે.' જા. જા.

ગિશાત, સ્ત્રી (અ. ગિશાત =
સ્તરો. પાથરણું) પુંજ, દોલત, ધન.

ગિસ્તરો, પુ. (૬૧૦ ગિસ્તર =
પાથરણું) પાથરવાનું, ગોઠાં ચાદર વગેરે.
ખીસાર દરકતાં ખીસ્તર તખીયજીને ભુ-
લાવી દો. ' દી. સા.

ગિસ્મિલ, વિ. (અ. ગિસ્મિલ =
જળે કરેલું, જલે કરેલું જાનવર, તરફડતું.)

ગેચેત, તરફડીયાં મારતું, 'શરાખી છુત-
ખાતામાં જવે સુદન સનમ ગિસ્મિલ.' દી. સા.

ગિસ્મિલ્લા, સ્ત્રી (અ. ગિસ્મિલ્લા
=અલ્લાના નામથી. મુળ શબ્દો
આ પ્રમાણે છે. ગિસ્મિલ્લા હિરં જ્વા
નિર્હોમ =
અખિશશ કરનાર અને મહાન દવાળું પર-
મેશ્વરના નામથી) સુસલમાનો દરેક
કામના આરંભમાં આ શબ્દનો ઉચ્ચાર
કરે છે. 'ગિસ્મિલ્લા હિરંજમાન નિર-
હોમ એટલું' કહી તેણે તે ખંજર પોતાના
કલંજમાં એટલા બેરથી માર્યું કે તેને પાછું
કાઢવાનો પણ તેને વખત મળ્યો નહિ.
કં. વે.

ખીચારો, વિ. (૬૧૦ બીચારહ =
નિષ્પાપ વી, વે=નહિ ચારહ ઉપાય.)
ઉપાય વિનાનો, નાચાર.

ખીજાત, સ્ત્રી (અ. વસાત =
પાથરણું, મેદાન, અસખાથ) પાથરણું, ખિજાતું.
'નીલા ઘાસ તણી ખિજાત પર આ અંગો
પથાં શાંતિમાં.' કલાપી.

ખીનતકરાર, સ્ત્રી (અ. તકરાર =
તકરાર વિના) વાંધા કાઢવા વિના.
રાણુબંદી બોમ્બ કાઢે ને, ચાલું ખીન તકરાર;
કહો જન જાણે કયાં ઉપકાર, પશુમાં
પડી એક તકરાર.' નવી વાંઝામાળા.

ખીખી, સ્ત્રી (૬૧૦ બીબી =
સુસલમાન સ્ત્રી) સુસલમાન ચોરત.

ખીખીજાણું, વિ. (૬૧૦ બીબી) ખીખીના
પેટનું. સુસલમાન સ્ત્રીના પેટનું.

ખીરંજ, પુ. (૬૧૦ બરંજ =
કેસરીઓ ભાત, જરદો. એમાં કેસર પડે
છે માટે સુસલમાનો એને ખીરંજે મુજ

શુભારા.]

૧૮૦

[યુત્રસ.

અફર **زفر** પશુ કહે છે. વળી એનો રંગ પીળો હોવાથી જરફો પશુ કહે છે.

શુભારા, પુ૦ (૬૧૦ **बुखार**=વિદ્યા ઉપરથી, કારણ કે એ શહેરમાં ઘણા વિદ્વાન થઈ ગયા છે. જેમકે ઇમામ ઇરમાઈલ સાહેબ વગેરે. કેટલાક કહે છે કે **बुखार**=વરાળ, ગરમી. આ શહેરમાં ગરમી ઘણી પડે છે તે વરાળ ઘણી થાય છે માટે **बुखार** (**بخار**) એક શહેરનું નામ છે. (યુ.વાં)

શુબદિલ, વિ૦ (૬૧૦ **बुद्धिल** = બીજણ. **बुज्**=અકરીનદિલ=અકરીના જેવા દિલવાળો) હરી જાળ એવો, હિંમત વિનાનો.

શુબરગ, વિ૦ (૬૧૦ **बुजुर्ग** = મોટો, માન આપવા લાયક, પ્રતિષ્ઠિત) વૃદ્ધ, ઘરડું, ઘડપણના કારણથી માન આપવા યોગ્ય. ‘અહીં દરવેશ બધા શુબરગ, યુદ્ધના ઇશકખાનામાં.’ કલાપી.

શુબરગી, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ **बुजुर्गी** = મોટાઇ, પ્રતિષ્ઠા) ઘડપણ, મોટાઇ, શુદ્ધાપો.

શુત, ન૦ (૬૧૦ **बुत** = મૂર્તિ, પ્રિય) મૂર્તિ, પ્રતિમા.

શુતકું, ન૦ (૬૧૦ **बुत** ઉપરથી) કાળી ને લલ્લ સ્ત્રી, સીધણ.

શુતખાનું, ન૦ (૬૧૦ **बुतखानه** = મૂર્તિ મુકવાનું સ્થળ) મંદિર, દેવાલય. ‘શરાબી શુતખાનામાં જવે મુદ્દેન સતમ ગિરિમલ્લ.’ દી૦ સા૦

શુતપરસ્ત, વિ૦ (૬૧૦ **बुतपरस्त** = મૂર્તિપૂજક. **बुत**=મૂર્તિ + **परस्त** એ **परस्तीदन**=પૂજનું ઉપરથી પૂજનાર) મૂર્તિની પૂજા કરનાર, મૂર્તિને

માનનાર, હિંદુ વગેરે. ‘હિંદુસ્તાનમાં વસતા પોતાના ભાઈઓ દેવભાવના કર્પનાં શુતપરસ્ત થઈ ગયા.’ સિ૦ સા૦

શુતપરસ્તી, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ **बुतपरस्ती** = મૂર્તિપૂજા) મૂર્તિને પૂજવા પાળું. ‘ઇસ્લામ ધર્મમાં શુતપરસ્તી (મૂર્તિ-પૂજા) એ અધર્મનું દૃશ્ય માનેલું છે.’ આ૦ નિ૦

શુતશક્ની, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ **बुतशक्नी** = મૂર્તિ ખંડન કરવા પાળું. **शिकस्तन**=તોડવું ઉપરથી **शिकन**=તોડનાર) મૂર્તિ ભાંગવા પાળું.

‘આ હુબ્બ અવસરને શુતશક્નીનો જમાનો કહીએ તો ચાલે.’ નં૦ ચ૦

શુતાન, ન૦ (અ૦ **बुहتان** = કલંક) દોષ, જૂઠું.

શુતાનું, ન૦ (અ૦ **बुतानह** = યુગ-કાલી નીચે અસ્તર હોય છે તે) શોતાનું, જુની પાઘડીનો મેલો કકડો.

શુતાનો, પુ૦ (અ૦ **बुतानह** = અસ્તર) ઝીણી ફટેલી પાઘડીનો કકડો.

શુનિયાત, વિ૦ (૬૧૦ **बुनियाद** = જડ, અસલ) કુલીન, ખાનદાન, અસલ જાત. ‘માણસો રાખવાં તે વિશ્વાસુ ને શુનીયાત હોવાં જોઈએ.’ સ૦ ચં૦ ૧

શુનિયાતી, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ **बुनियादी** = જડવાળું, અસલી) કુલીનપાળું, ખાનદાની.

શુબસ, ન૦ (અ૦ **बुनुस** = ઘોળા કે કાળા રંગનો ઊનનો કામળો) ઊનનું જડા વણાટનું લુગડું.

[ભુરખેપોશ.]

૧૮૧

[બેઆખર.]

ભુરખેપોશ, વિં (અં બુર્કઅ+પોશ
ફાં=દાંકનાર, બુર્કઅપોશ ۛۛۛۛۛ=
 ભુરખાથી પોતાને દાંકનાર, ભુરખા,
 પહેરનાર) 'એવામાં એક માણસ ભુરખે
 પોશ થઈ તેજ સ્થળે આવી કાગ્યો.'
 યું સિં

ભુરખો, પું (અં બુર્કઅ ۛۛۛ=માં પર
 નાખવાનો પરદો) માથાથી પગયુધી આખું
 શરીર ઢંકાઈ નવ એવું કાથળા જેવું
 સીવેલું વસ્ત્ર. 'ભુરખો નવો મુખપર ધરી,
 ડગલાં ભરે ત્રણચાર તે.' કલાખી.

ભુરજ, પું (અં બુર્જ ۛۛ=ધુમટ, મકાન,
 કિલ્લો, રાશિ, કિલ્લાના મથાળા ઉપર
 તોપ ગોઠવવા માટે કાઢેલી અગાશી જેવી
 રાવડી. 'એવો વિરાજતો છતાં પાલીતાણા-
 ના ભુરજ અને મીનારા કરતાં પણ ઉંચો
 એકાં ખાતો દેખાય છે.' રા. મા. ભા. ૧

ભુરજી, વિં (અં બુર્જ ۛۛ ઉપરથી)
 શેત્રંજની રમતમાંની એક જીત, કે જેમાં
 ચોપટ ઉપર એકલા ખાતાને પાદશાહજ
 રહેલાં હોય. ભુરજમદાત.

ભુરાખ, સ્ત્રીં (અં બુરાક ۛۛ=એક
 બનવરનું નામ છે. ચોપનું, ઘોડાથી
 નાનું, ગદેડાથી મોટું. તાણુતોના દિવ-
 સોમાં કાઢે છે તે) તાણુતોના દિવસોમાં
 પરી કાઢે છે તે.

ભુરાખ, નં (તુર્કી બુલાક ۛۛ=નાકમાં
 પહેરવાનું લકટનું ધરેણું, મુસલમાન સ્ત્રીઓ
 પહેરે છે તે) આખું, કાણું, ભોડ, વિંધ,
 શુલાખ.

ભુર, નં (ફાં બુરહ ۛۛ=ઘોઁલી ખાંડ)
 ઘોઁલી ખાંડ.

ભુલભુલ, નં (ફાં બુલબુલ ۛۛ=એક
 પક્ષી છે, એવું ગાયન ધણેજ સાંઠે છે,

ફૂલપર આસક્ત છે, બગીચામાં રહે છે,
 ધરાનમાં બહુ થાય છે.) મધુર અવાજે
 ગાનારે એક નાનું પક્ષી.

'શુલશન તો તેજ છે, પણ તેમાં શુલ-
 શુલ ગાતાં બંધ થઈ ગયાં છે.' નં ૦ ચ.

ભુલાખી, પું (તુર્કી બુલાક ۛۛ ઉપર-
 થી. બુલાક પહેરનાર) જેના છોકરા
 જીવતા નથી તે છોકરાનું નાક વીધાની
 તેમાં વાળી પહેરાવે છે તે પછી તેનું
 નામ ભુલાખી કે નાથો, રાખે છે.

ભુલંદ, વિં (ફાં બુલંદ ۛۛ=ઉચ્ચ,
 લાંબું, ઘણું, વધારે) ઉંચી ચોખ્ખતાવાળું.
ભુખક, વિં (ફાં બુખક ۛۛ=કુંવારી
 દીકરી,) મૂર્ખ, અણસમજ.

બે, (ફાં બે ۛ ઉપસર્ગ છે. ધાતુ અને
 સિદ્ધ નામોને લાગે છે; જેમકે બેઇદમ,
 બેહ્યા વગેરે. કાષ્ટ વખત એથી ઉલટું
 પણ થાય છે જેમકે બેસિપાસ) ફારસી
 ઉપસર્ગ છે.

બેઅક્લ, વિં (ફાં બે+અક્લ અરબી બે-
 અક્લ ۛۛ=ઓછી શુદ્ધિવાળો, શુ-
 દ્ધિહીન) સમજ વગરનું, અજ્ઞાન.

બેઅદબ, વિં (ફાં બે+અદબ અરબી
 બેઅદબ ۛۛ=સભ્યતા વિનાનો)
 અવિવેકી, અસભ્ય.

બેઅદબી, સ્ત્રીં (ફાં બે+અદબી અરબી
 બેઅદબી ۛۛ=અસભ્યતા) બે-
 શરમપાણું.

બેઅસર, વિં (ફાં બે+અસર, અરબી
 બેઅસર ۛۛ=અસર વિનાનું) ગુણ
 ન કરે એવું.

બેઆખર, વિં (ફાં બેઆવરુ ۛۛ=
 પ્રતિષ્ઠાહીન) આખર વગરનું.

[એઆરામ.]

૧૮૨

[એગરજ.]

એઆરામ, વિ૦ (૧૦ વેઆરામ آرام) = આરામ વિનાનું) માંદું, શેગી.

અઘતઆર, વિ૦ (૧૦ વે+ઈઅતિવાર અરથી વેઈઅતિવાર اشد ار = ભરોસા વિનાનો) જેનો વિશ્વાસ પડે નહિ એવું.

અઘતઆરી, સ્ત્રી૦ (૧૦ વે+ઈઅતિવારી اشد ار = અણુવિશ્વાસ) અવિશ્વાસ.

અઘનસાઈ, પુ૦ (૧૦ વે+ઈન્સાફ અરથી વેઈન્સાફ انصاف = અન્યાય) ઇન્સાફ નહિ તે.

અઘનસાઈ, સ્ત્રી૦ (વેઈન્સાફی انصافی = અન્યાય) અન્યાયી, અવાજળી.

અઘમાન, વિ૦ (૧૦ વે+ઈમાન અરથી વેઈમાન ایمان = ઇમાન વગરનો) વિશ્વાસઘાતી, કૃતઘ્ની.

અઘમાની, સ્ત્રી૦ (૧૦ વેઈમાની ایمانی = અપ્રામાણિક) બોલ્યું નહિ પાળવાપણું, વિશ્વાસઘાત.

અઉમેદ, વિ૦ (૧૦ નાઉમીદ امید = નાઉમેદ) નાઉમેદ.

અઉમેદી, સ્ત્રી૦ (૧૦ નાઉમીદી امید) નાઉમેદી.

એકદર, વિ૦ (૧૦ વે+કદર અરથી વેકદર کدر = આખર વિનાનો) કદર વગરનું, અણુણ.

‘એ ઇરક હુરન જે તણું, તે એકદર પુરે-પુદા.’ કલાપી.

એકરાર, વિ૦ (૧૦ વે+કરાર અ=એચેન (عہد) એઆરામ, વ્યગ્ર.

એકરારી, સ્ત્રી૦ (૧૦ વે+કરારી અરથી, વેકરારી عہداری = એચેની) વ્યગ્રતા.

એકસુર, વિ૦ (૧૦ વે+કસૂર અરથી વે. કસૂર کصور = નિરપરાધી) વાંક વિનાનો, કસૂર વિનાનો.

એકાયદે, અ૦ (૧૦ વે+કાઈદહ અરથી વેકાઈદહ کدھ = કાયદેસર નહિ તે) ગેરકાયદે, ગેરવાજળી રીતે.

એકાર, વિ૦ (૧૦ વેકાર کد = કામ વિનાનો) ઉદ્યમ રહિત, નવરો.

‘દિનરાત લેખન વાચનમાં પોતાનો વખત ગયેલો તે એકાર કેમ ગમશે ? નં. ૨૦

એકેદ, વિ૦ (૧૦ વે+કયદ અરથી વેક. ચદ کید = છુટું, સ્વતંત્ર) કોઈના હાથમાં નહિ તે.

એખખર, વિ૦ (૧૦ વે+ખખર અરથી એખખر = જેને કાંઈ મહિતગારી ન હોય તે) અબળપણું, અણુવાકેફ.

એગ, વિ૦ (તુકી વેગ گ = સાહેબ, અમીર) મુસલમાનોમાં વપરાતું માનનું વિશેષણ.

એગમ, સ્ત્રી૦ (તુકી વેગم گ = એગનું સ્ત્રીલિંગ, એગની સ્ત્રી. ફારસી, ઉર્દુમાં ‘એગમ’ વપરાય છે. એગમ એ એકલ શબ્દ છે. વે+ગમ નથી. તેમજ એનો અર્થ ‘બુદ્ધિવિનાની’ કે ‘શોઈવિનાની’ એવા નથી) માટા દરબની મુસલમાન સ્ત્રી, અમીરની સ્ત્રી.

એગરા, વિ૦ (તુકી વેગ ઉપરથી ગુજરાતી રીતે લઘુતાવાચક અથવા મરકરીનું રૂપ વેગડો) ગુજરાતના પાઠશાલ મહમદનું ઉપનામ.

એગરજ, વિ૦ (વે ફારસી+ગરજ અરથી વેગરજ غرض = ગરજ વિનાનું) એતમા,

બેગરબહ.]

૧૮૩

[બેતરશી.

બેગરબહ, વિં (બે કારસી+ગરજી અરખી
બેગરજી غرضي =ઉપરથી શુભરાતી
પ્રયોગ) બેતમા, નિઃસ્પૃહી.

બેગાના, વિં (કાં બેગાનહ گانہ =અ-
બાણે) બેગાબાણુ વિનાનો, ત્રાહિત.
'દે શુક હો વાંલી ખુદા, ગમખાર બેગાના
પરે.' કલાખી.

બેગુના, વિ. (કાં બેગુનાહ گناہ =
નિરપરાધી) નિર્દોષ, બેતકસીર.

બેજ, વિં (કાં બેજا بجا =તહિ
+જા=સ્થળ, યોગ્ય સ્થળે નહિ તે, ખોટું,
અયોગ્ય) કુકામ. 'એ તમારો બેજ
ખાવ છે.' બાં બાં

બેજાર, વિં (કાં બેજાર بازار =ધરા-
એલો, નારાજ) ગભરાએલું, અકળાએલું.

બેજાર, વિં (કાં બેજાર بازار =ધરા-
એલો, નારાજ. બેજ=ધરાએલો (જુની
કારસીમાં) +આર=વાળો) કંટાળેલું,
કામર થએલું.

'બેજાર હું આજે કરું, શુલતાન છું મને.'
કલાખી.

બેજારી, સ્ત્રીં (કાં બેજારી بزارى =
નારાજ) કંટાળો, હેરાની. 'હવે તો બેહ-
ચાઇની રહી બેજારીમાં બરસ્ત.' કલાખી.

બેડો, પું (અં બેરક برک =નાની ફોજ,
નાની ફોજની ધન) ઝડાજ, વહાણ.
'બેડો બાહ બુકતો તારોરે, અંબે બાહ
પાર ઉતારોરે.' (૨) નાની ફોજ.
'તે સર્વની વચ્ચે એક નાનો બેડો-દ્રવ્ય
થો ભરેલો બતેલો-જરી જરી દેખાય
છે.' સ. ચં. ભા. ૪

બેત, સ્ત્રીં (અં બયત بيات =ધર, કવિ-
તાની બે લીટીઓ, કવિતાની એક ટુક)

મનશુબો, વિચાર, યુક્તિ, દોહરાના જેવું
બે ટુકડું કારસી પદ.

'હવે છે બેત નદીઓ બ્યાં.' કલાખી.

'મંત્રી કહે કરં તૈયારી, તમે રહો સચેત;

'રાગી, અનુરાગી, વૈરાગી, ત્યાગી, બેત-
કરો આવે સમેત.' શામળવિવાહ.

'તેમની પાસે જાં કારસી બેતો મોઢે
કરતો.' સ. ચં. ૧

બેતકસીર, વિં (કાં બે+તકસીર અં
બેતકસીર بے تکسیر =નિર્દોષ) બે
ગુનાહ, નિરપરાધી.

બેતબાજી, સ્ત્રીં (અં બયત+વાજી કાં
બયતવાજી بیت بازي =કવિઓનો
સંવાદ, સામ સામે કવિતાઓ કહેવી
શું પ્રયોગ) કવિતાઓ કરવી, બોલવી.
'બહેત બાજીનો લોકને બહુ શોખ હતો.'
નં ૨૦

બેતમા, વિં (કાં બે+તમઝ અરખી બેત-
મઝ طمع =ગરજ વિનાનો, કાલચ
વિનાનો) તમા વગરનું, નિઃસ્પૃહી.

બેતમીજ, વિં (કાં બે+તમૈજ અં=
વિવેક, બેતમૈજ بے تمیز =વિવેક શૂન્ય
સારાનરસાની બીજ ન હોય તે) અસબ્ય,
અવિવેકી.

'ફરિસ્તા શું ખુદાના છે, તું જેવા બે
તમીજ બહિલ.' હાં સાં

બેતર, અં (કાં બહતર بهتر =સાહેં બહ
=સાહેં+તર અધિકતા વાયક પ્રત્યય)
વધારે સાહેં, ખાસું.
'બેહતર બોલવું પ્યારી નથી ને ના હતી
યારી.' કલાખી.

બેતરડી, સ્ત્રીં (કાં બર+તરફી અં
બર્તરફી برطرفی =તોડરીથી છુટા થવા
પણું) કાઢી મઢવું.

[એતલય.]

૧૮૪

[એનસીય.]

એતલય, વિ૦ (તલબ અ૦=માગવું+લે ૧૦
ઉ૦=નહિ લેતલબ طلب=માગ્યા
વિના) માગી શકે નહિ એવો.

‘પણ એ મહીના પછી તેનો ખેરો પડે
એ તલબ કરીને ફલજમીન લઈને તેને
રાજ કરી છોડી મૂક્યો.’ રા. મા. ભા.૨

એદ, સ્ત્રી૦ (અ૦ વ્યત વ્યત=ધર, કવિ-
તાની ૨ લીટીઓ) મનસુઓ, વિચાર, યુક્તિ.
‘ગાયકવાડ પોતાના ભાઈને પકડવાના
એદમાં ફરતો હતો.’ રા. મા. ભા. ૨

એદરકાર, વિ૦ (૧૦ વેદકાર વેદકાર=
દરકાર વગરનું) કાળજી વિનાનું, એતમા.
‘મૃદુથી એપરવા યા એદરકાર પ્રેમી જડા-
શો મા.’ કલાપી.

એદરકારી, સ્ત્રી૦ (૧૦ વેદકારી વેદકારી=
એતમાપણું) નિષ્કાળજી, કાળજી નહિ
રાખવાપણું.

એદરક, વિ૦ (૧૦ વેદક વેદક=દરક
વગરનો, નિર્દય) દયાહીન, લાગણી વિનાનો.

એદરદી, વિ૦ (૧૦ વેદદી વેદદી=
નિર્દયતા) રોગી ન હોય તેવું, અરસિક.

એદરતુર, વિ૦ (૧૦ વેદસ્તુર વેદસ્તુર=
ધારાથી ઉલટું) રિવાજથી ઉલટું,
નિયમવિનાનું.

એદાણા, પુ૦ (૧૦ વેદાનહ વેદાનહ=જેમાં
ઘણા ઘણા ન હોય તે, જેમાં ઘણા ન
હોય તે) દાડમ, દાક્ષ વગેરે, જેમાં ઓછા
ઘણા હોય તેને એદાના કહે છે.

એદાણા, પુ૦ (૧૦ વિહ્વાનહ વિહ્વાનહ=
ગિહીનું બી. પ્રખ્યાત દવા છે) સફર-
જ નવું બી.

એદાદ, વિ૦ (૧૦ વેદાદ વેદાદ=જેનો
ઈન્સાફ ન થતો હોય તે) દાદ ફરિયાદ
ન સંભળાતી હોય એવું.

એદાદી, સ્ત્રી૦ વેદાદી વેદાદી=જેનો
ઈન્સાફ ન થતો હોય તેની સ્થિતિ) દાદ
ફરિયાદ પ્રતિ જે એ દરકારી તે.

એદારમગજ, વિ૦ (૧૦ વેદાર્ મગજ+
મગજઅરખી, મગજ. વેદાર્મગજ મગજ
=મગજતા મગજવાળો, હુશીયાર, દાના,
ચાલાક) પ્રવીણ, ચાલાક.

‘અરો, કોથી, એદારમગજ, ખુની, હોંસીલો,
સિકંદર સાની યવાની કાશિય કરનાર
અવાઉદીન ખીલજ હતો.’ નં. ચ.

એદિલ, વિ૦ (૧૦ વેદિલ વેદિલ=દિલ
વિનાનું, દિલ ઉડી ગયું હોય તેવું) દિલ-
ગીર, નાખુશ. ‘અરે એદિલ હજી પણ
મારાથી મોં છુપાવશે.’ યુ. સિં.

એદિલી સ્ત્રી૦ (૧૦ વેદિલી વેદિલી=
દિલગીરી, એદિલપણું) નાખુશ, મન
ન હોય તેવું.

એદું, ન૦ (અ૦ વયજહ વયજહ=જીં.
‘દંટ, પત્થર, એદાં વગેરેનો તમારા ઉપર
માર ચલાવવો.’ ક. વે.

એનમુન, વિ૦ (૧૦ વેનમૂન વેનમૂન=
જેનો નમુનો ન હોય તેવું, સર્વોત્તમ)
અધારી સાફ, નમુના વિનાનું.

એનયાજ, વિ૦ (૧૦ વેનિયાજ વેનિયાજ=
નિઃસ્પૃહી નિયાજ=ગરજ, પરવા)
કાંઈની પરવા ન રાખે તેવા, પ્રભુ.

એનસીય, વિ૦ (૧૦ વેનસીય વેનસીય
વેનસીય વેનસીય=ભાગ્યહીન)
અભાગિયું.

બેનસીબી.]

૧૮૫

[બેવકર.

બેનસીબી, સ્ત્રી (ક્ષાં બે+નસીવી અરબી
બેનસીવી نصیبی =ભાગ્યહીનતા)
દુર્ભાગ્ય.

બેપરવા, વિં (ક્ષાં બેપર્વા پروا =બે
દરકાર] બે કાળજી, કામની પરવા ન
રાખે તેવા, સ્વતંત્ર.

બેપરવાઈ, સ્ત્રી (ક્ષાં બેપર્વાઈ پروا =
નિઃસ્પૃહતા) પરવા નહિ રાખવી તે.

બેકામ, વિં (ક્ષાં બે+ફહમ =અં અકલ્પ બેફહમ
فهم =ભુલ્લિ વિનાનો) 'ધ્યાન રહિત,
સમજ રહિત. 'દુર્બળસિંહને બે કામમાં
મારી નાખનાર વીરસેન ઉપર વેર વાળ-
વાનો તેણે નિશ્ચય કર્યો. ' અં નં ગં

બેક્રિકર, વિં (ક્ષાં બે+ફિક્ર અરબી બે-
ફિક્ર بیفکر =ક્રિકર વગરનું) નક્રિકરં,
નચિંત.

બેક્રિકરં, વિં (ક્ષાં બે+ફિક્ર અરબી બેફિક્ર
بیفکر ઉપરથી) બેક્રિકર.

બેબાક, વિં (ક્ષાં બે+બાક =નીડર.
બાક=બીક) કામથી ડરે નહિ એવો, બહાદુર.

બેબાક, વિં (ક્ષાં બે+બાક અરબી બે+બાક
=કાંઈ બાકી ન રહેવાપણું) કાંઈ બાકી ન
રહું હોય તેવું.

બેબુનિયાત, વિં (ક્ષાં બે+બુન્યાદ بنیاد =
કમળત) નીચ, હરામ જનક.

બેમાલમ, વિં (ક્ષાં બે+મઅલૂમ અં
બેમઅલૂમ معلوم =માલમ ન પડે
એવું) ગુપ્ત, છુપું, અજ્ઞાત.

બેમુનાસિબ, વિં (ક્ષાં બે+મુનાસિબ અ-
રબી બેમુનાસિબ مناسیب =લાયક
નહિ તે) અયોગ્ય, અધટિત.

બેમુરવત, વિં (ક્ષાં બે+મુરવત =અરબી

બેમુરવત مرآت =બેશરમ) નિ-
શુભી, અશુભ.

બેરહેમ, વિં (અં રહમ رحم =મહેરબાની,
બે ક્ષાં ઉં વેરહમ بیبرحم =નિર્દય)
દયાવિનાનો. 'એ માણક બેહરમ-નિર્દય
છે. ' આં નિં

બેરંગ, વિં (ક્ષાં બેરંગ بیرنگ =રંગ વ-
ગરનું) રંગ જાડી ગયો હોય એવું.

બેરંગી, વિં (ક્ષાં બેરંગی بیرنگی =
બેરંગપણું) બેરંગું.

બેરોજગાર, વિં (ક્ષાં બેરોજગાર
روزگار =પધા વિનાનો. કારસીમાં
રોજગારનો અર્થ સમય, કાળ, અને વર્ત-
માન સમય થાય છે) રોજગાર વિનાનું,
બેકાર.

બેરોજગારી, સ્ત્રી (ક્ષાં બેરોજગારી
روزگاری =નવરાત્રી) કામકાજ, ધંધો
રોજગાર ન હોય એવી હાલત.

બેરોનક, વિં (ક્ષાં બે+રવનક, અં
રોનક, શોભા. رونق =શોભાવિનાનું)
નિસ્તેજ.

બેલદાર, પું (ક્ષાં બેલદાર بیلدار =
કાદાળી, પાવડાથી જમીન ખોદનાર. બેલ,
=કાદાળી, પાવડો+દાર=વાળો) ચાંચવે
જમીન ખોદનાર. કડીઆને મદદ કરનાર
મજૂર.

બેલારાક, અં (અં બિલા+શક بلاشک =
શકવગર. બિલા=નહિ) સંકાય રાખ્યા
વગર, બેધડક. 'તેથી ઉતરતે દરજે પણ
બેલારાક કાયદો થાત.' નં અં

બેવકર, વિં (ક્ષાં બે+વક અરબી=પ્રતિષ્ઠા
وقر =પ્રતિષ્ઠા વિનાનો) બારબોજ વ-
ગરનું, પ્રતિષ્ઠાહીન.

એવકુદ્.

૧૮૬

[એહયાઇ.

એવકુદ્, વિં (ફાં વે+વુકૂફ અરખી= જાણવું) وقوف -- ૩=સ્થા, અજ્ઞાન) અક્કલ વગરનું, નાદાન.

એવકુદ્દી, સીં (ફાં વેવુકૂફી વફુફી -- ૩= અજ્ઞાનતા) નાદાની, મૂર્ખાઇ.

એવખત, અં (ફાં વે+વક્ત અરખી = વખત) =કવેળા) ગમે સારે, મરજમાં આવે સારે.

એવતન, વિં (ફાં વે+વતન અરખી = વતન) =જેને વતન ન હોય તે, પરદેશી) મુસાફર.

એવતની, વિં (ફાં વે+વતની અરખી = વતની) =દેશવટો) વતનનું નહિ એવું, વતન વગરનું.

એવફા, વિં (ફાં વે+વફા અરખી=ભરોસો) વેવફા =વિશ્વાસ ન રખાય એવો) એધમાન, દ્રોહી, કૃતધ્વી.

એવફાઈ, સીં (ફાં વે+વફાઈ, અરખી= અવિશ્વાસ) =બિવફાઈ) એધમાની, દ્રોહ. 'પરંતુ એ વફાઈના ઉપર નિશાન ફરકે છે.' કલાખી

એવફાદાર, વિં (ફાં વે+વફા=વિશ્વાસ ન રખાય એવો) =ફાદાર પ્રત્યક્ષ નકામે છે) એવફા, દ્રોહી.

એવફાદારી, સીં (ફાં વે+વફાઈ, દારી પ્રત્યક્ષ નકામે છે=અવિશ્વાસ) એ ધમાની, દ્રોહી.

એવારસ, વિં (ફાં વે+વારિસ અરખી. લાવારિસ, લાવારિસ) =જેનો વારસ ન હોય તે) નવારસી.

એવારસી, વિં (ફાં વે+વારિસી, લાવારિસી) =વારસ વિનાનું) નવારસી.

એશ, વિં (ફાં વેશ =સારું) ખાસું, મજેનું, સુંદર. 'વથા વનિતાને કહે જમ્મએ, શું આખી વીસર્યા તે લખએ; ગરબે સ્ત્રીએ કીધા વણા વેપ, (ખોટી) દયા આણી નહિ કંઈ એશ.' શા. વિ.

એશક, અં (ફાં વે+શક અરખી=શક વગર) અશક્ત, અરેખર, નિઃસંશય.

એશરમ, વિં (ફાં વેશર્મ =શરમ વિનાનો) નિર્જળ, લાજ વગરનો.

એશરમું, વિં (ફાં વેશર્મ =શરમ વિનાનો) નિર્જળ, લાજ વગરનો.

એશુમાર, વિં (ફાં વેશુમાર =અગણિત) બહુજ, અસંખ્ય.

એસખર, વિં (ફાં વે+સખર અરખી=ધીરજ) =ધીરજ વિનાનો) ધૈર્ય વગરનો.

એસખરી, સીં (ફાં વે+સખરી =અધિરાઇ) ધીરનહિ તેવી સ્થિતિ.

એસુમાર, વિં (ફાં વેશુમાર =અગણિત) બહુજ અસંખ્ય.

એહક, વિં (ફાં વે+હક અરખી=હકવિનાનું) જેમાં આપણો હક ન પહોંચતો હોય એવું.

એહજુર, અં (ફાં વ+હજૂર અરખી) =હજૂરમાં, ફલાણાની હજુરમાં, સેવામાં) અને પક્ષની હાજરી વચ્ચે, એઉની હાજરીમાં.

એહદ, વિં (ફાં વે+હદ અરખી=હદવિના) અસીમ, એશુમાર, અપાર.

એહયા, વિં (ફાં વે+હયા અરખી) =હયા વિનાનું) એશરમ, નકટ.

એહયાઈ, સીં (ફાં વે+હયાઈ અરખી) =નિર્જળતા) એશરમી, નકટાઈ.

બેહર.]

૧૮૭

[બોરાક.

‘હવે તો બેજાઇ ને, રહી બેજનીમાં બ-
રકત.’ કલાપી.

બેહર, સ્ત્રી० (અ० બહ **بهر**=દરીઓ,
મોટી નહેર, ફારસી અરબી કવિતાના જે
૧૯ જુદા જુદા માપ છે તે દરેકને પણ
બહ કહે છે) ફારસી અરબી કવિતાના
જુદા જુદા માપ.

‘કહેતી સમરૂં હા ઘડી ઘડી, તારી ગજ-
લની હર બહર.’ યુ० ગ०

બેહાલ, વિ० (ફા० બે+હાલ અરબી વેહાલ
بهال=નકારી સ્થિતિ) ખરાબ હાલત,
જુડી હાલત. હેરાન.

બેહાલી, સ્ત્રી० (ફા० બે+હાલી અરબી
بهالي=નિર્બળ હાલત) નકારી સ્થિતિ.

બેહુરમત, વિ० (ફા० બે+હુર્મત અરબી
بهرمات=એ આપરૂં) માન
ભંગ થએલું.

બેહુરમતી, સ્ત્રી० (ફા० બે+હુર્મતી=માન
ભંગ થયું) આપરૂં જતી તે.

‘મારી બેગમતી બેહુરમતી યાય.’ બા.બા.

બેહુદુ, વિ० (ફા० બેહુદહ **بهود**=જે-
નાથી કાંઈ ફાયદો ન થાય તે) નિરૂપયોગી,
નકામો. ‘સૂખાંઈ ભરેલી બેહુદી માંગણી
કરનારના આવા હવાલ થાય.’ ટ. ૧૦૦
વા. ભા. ૧

બેહુતર, વિ० (ફા० બહતર **بهتر**=સારું.
બહ=સારું+તર અધિકતા વાયક પ્રત્યય,
વધારે સારું) સુનાસળ, બેશ.

‘રણમાં જુમી મરણને શરણ થયું એ
બેહુતર છે.’ ટ. ૧૦૦ વા. ભા. ૪

બેહુતરી, સ્ત્રી० (ફા० બહતરી **بهتری**=
સારાપણું) સુનાસળપણું. ભલાઈ, ફાયદો.

બેહરખ, સ્ત્રી० (અ० બેરખ **بهراق**=નાની

ફોજ, નાની ફોજની ધબ) તાંસું ને હમ-
કાંતી બેક, નગારાં, પોતાના વાવટા ને
પોતાના વાબ વાળી એકાદ હુકડી તે.

બેહુસ્ત, ન० (ફા० બિહિસ્ત, **بهشت**=
સ્વર્ગ) સ્વર્ગ. ‘હતું જે બિહિસ્ત, થઈ
જહાનમ, ફકીરી હાલ મારો છે.’ કલાપી

બેહુસ્તશીન, વિ० (ફા० બિહિસ્તન-
શીન **بهشت نشین**=સ્વર્ગમાં બેઠેલો.
નિશિસ્તન=બેસતું ઉપરથી) સ્વર્ગવાસી,
મરહુમ.

‘પછી બેહુસ્તશીન થયાં.’ ક. વાં. મા.

બેહુસ્તી, વિ० (ફા० બિહિસ્તી **بهشتی**=
સ્વર્ગવાસી) મરહુમ.

બેહોશ, વિ० (ફા० વેહોશ **بهوش**=હોશ
વિનાનો) શુદ્ધ વગરનું, ગાફેલ.

બેહોશી, સ્ત્રી० (ફા० વેહોશી **بهوشی**=
અચેતના) ગાફેલપણું.

બો, સ્ત્રી० (ફા० બો, **بو**=ગંધ, વાસ)
ગંધ, વાસ.

બોકી, સ્ત્રી० (ફા० બોસહ **بوسه**=ચુમી.
બોસીદન=ચુમતું ઉપરથી) ચુંબન, બચ્ચી.

બોખાર, યુ० (ફા० બુખાર **بخار**=તાવ,
આપ્પ, ગરમી) જવર, તપત, તાવ.

બોગદું, ન० (ફા० વગ **بغ**=મૂર્તિ, બોદેલી
કળર) ગાળડું, ભગદાળું, ભોયરૂં, સળંગ.

બોતાન, ન० (અ० બુહતાન **بهتان**=
દોષ) કલાંક, આળ, તોહમત.

‘તારો ધણી પણ મંત્ર વિદ્યા બળ્યોતો
હતો, એવું તેને માથે બોતાન છે.’ રા.
મા. ભા. ૨

બોરાક, સ્ત્રી० (અ० બુરાક **بوراق**=જે સ્વ-
ર્ગીય બચ્ચર ઉપર બેસીને હજરત મો-

બોલબાલા.]

૧૮૮

[મકતબ.

હંમદ સાહેબ સં અં આકાશની સેલ કરવા ગયા હતા તે) તાજુતમાં પરી કાઢે છે તે. જેનું ઘડ ઘોડા જેવું તે ચહેરો માણસ જેવો હોય છે તે. 'હજરત મોહંમદ શુરાક ઉપર બેસાને સાતમા આસમાન સુધી જઈ આવ્યા.' ક. ઘે.

બોલબાલા, વિં (૧૦ બાલા لا = ઉપર, બોલ, ૨૦ બોલબાલા = એમનું બોલવું ઉત્તમ) એમના બોલની ચડતી થાયો, કોઇનાં વખાણ કરતી વખતે કહેવાય છે. 'આવતાના બોલબાલા તથા જતાનું મોં કાળું કહેનારા આ વખતે કોઈ માધવને ધર ફરકયાજ નહિ.' ક. ઘે.

બોરી, સ્ત્રી (૧૦ વૂર્યહ بوري = સાદરી) થેલી, સાદરી, કાયળો, ખાંડ વગેરે ભરે છે તેના કાયળાને બોરી કહે છે.

બોસ, સ્ત્રી (અં બહસ بوس = બોહલું, કોઇ વાતની સત્યતા બોળવી. તકરાર કરવી) સંવાદ, વાદવિવાદ.

બોસવું, સં કિં (૧૦ બોસીદન = બુમવું ઉપરની બોસહ = બુમન, તે ઉપરથી શુ-જરાતી ક્રિયાપદ = બુમવું) બુમન કરવું. 'હમ તુજ બોસવા ગભરૂં, પછો તો પં-રમાં તારા.' કલાપી.

બોસો, પું (૧૦ બોસહ بوسو = બુમન) બુમી, બચ્ચી. 'તો પણ અમુક પાપાણુ આદિને બોસા લેવાનો રિવાજ હજ કરનારાઓને પરિચિતજ છે.' સિ. સા.

બ્યાન, નં (અં બ્યાન بياں = કહેવું, કોઈ વાત બહેર કરવી) વર્ણન, હકાકત, એહવાલ. 'પણ યથારિથત બ્યાન કરવાને તો કોઈ કવિરાજ અથવા ચિત્રનિદામાં કુશળ પુરૂષ શરૂ નેમ્મો.' ક. ઘે.

મ. ભ

ભસ્તો, પું (૧૦ બિહરત = સ્વર્ગ بهشت ઉપરથી) સ્વર્ગ.

ભંગ, સ્ત્રી (૧૦ વંગ بنگ = ભાંગ, લીલા-ગર) ભાંગ.

ભંગી, વિં (૧૦ વંગી بنگی = ભાંગપીનાર) ભંગીઓ.

ભંગીજંગી, વિં (૧૦ વંગીજંગી بنگی جنگی = ભાંગ પીનાર ને લડનાર) ભાંગતો બેસતી, ને જંગલી જેવા માણસ.

ભારખરદારી, સ્ત્રી (૧૦ વાર્વદારી باربرداري = વાર = ભાર, વદારી = ઉઠા-વવા પણ, વદારીશન = ઉઠાવવું ઉપરથી) ભાર ઉચકવો.

ભિસ્તી, પું (૧૦ બિહરતો = સ્વર્ગ بهشت) પાણી પાવાનું કામ પુણ્યનું છે માટે એ કામ કરનારને સ્વર્ગનો માણસ ગણ્યો છે.

ભોળો, વિં અઢલહ = એવફૂફ, નાદાન, ભોળો, નિષ્કપટી, સીધો, સાદો. એનું બહુ વચન શુલ્હહ = (ભોળો, નિષ્કપટી

ભોળું, વિં (અં અઢલહનું બહુવચન શુલ્હહ = નાદાન) ભોળો, નિષ્કપટી.

મ. મ.

મકમ, વિં (અં મુહકમ مکم = મજ-હુત, દદ) મજબૂત, જમર.

મકમપણું, નં (અં મુહકમ مکم = મજબૂત, દદ ઉપરથી) ધીરતા, મજબૂતાઇ.

મકર, મકર શબ્દ જુઓ.

મકતબ, સ્ત્રી (અં મક્તબ مکتب = રફૂલ, નિશાળ. કતબ = તેણે લખ્યું ઉપરથી) નિશાળ, પાઠશાળાં.

મકતો.]

૧૮૯

[મખમુર.

‘શિક્ષણ માત્ર નિશાળમાં કે મકતબમાં થોડું થાયું મળતું.’ નં ૨૦

મકતો, પુ. (અ. મક્તઅ طقطع=કાપતું. ગજલની છેલી ભેત, જેમાં કવિ પોતાનું નામ-તબલુસ-દાખલ કરે છે તે. કતઅ =તેણેકાપ્યું ઉપરથી) ગજલની છેલી ટુંક.

મકબરો, પુ. (અ. મક્બરહ مقبره=કબરસ્તાન) કબરાનું ટેકાણું.

‘એમની લાશોને દિહીના શાહી મકબરામાં દફનાવી.’ બા. બા.

મકર, પુ. (અ. મક مک=દગો, ફરેબ, દાવ) દોંગાઈ, જળકપટ, ફેલ.

મકરજના, સ્ત્રી. (અ. મક્+જનાન ૧૦ જન=સ્ત્રીનું બહુવચન. મક્કિજનાન مكرزنان=સ્ત્રીઓની ફરેબ, સ્ત્રીચરિત્ર) સ્ત્રીઓનો દાવપેચ, દાવપેચ કરનાર સ્ત્રી.

મકરબાજ, વિ. (અ. મક્+બાજ مکروز=મકર કરનાર) દંભી. ફેલકરીને ધૂતી ખાનારો.

મકરબો, પુ. (અ. મક્બરહ مقبره=મુકદ્દા દાટવાનું ટેકાણું. કબર ઉપરથી કબરસ્તાન) ‘ન્યારે ચોરનો મકરબોમાં ગઈ’ રા. મા. બા. ૧

મકરાણી, વિ. (૧૦ મુકાનો مکراي=મકરાની સ્ત્રીઓમાં મુકાન મુલક કે નાના લોકો) કાફિયાવારમાં મકાની એક જાત. મકાનમાં મુકાન એક શહેર પણ છે, ન્યાં એક નદી વહે છે, તેના ઉપર પત્થરનો પુલ બાંધેલો છે. જે એક અફસુત-પણ માટે પ્રખ્યાત છે. જે માથુસ એ પુલ ઉપર થઈને જાય છે તેને ઉલટી થયા વિના રહેતી નથી. પુલ ઉતર્યા છતાં ઉલટી ન થાય એવા ઘણાએ ઉપાય લોકોએ કર્યા પણ ઉલટી થયાવિના રહે-તીજ નથી.

મકસદ, સ્ત્રી. (અ. મક્સદ مقصد=મતલબ, મુરાદ, ઇચ્છા. કસદ=મરાદો કર્યો ઉપરથી) મરાદો, હેતુ, ધારણા, ઉદ્દેશ. ‘અહીં રહેવામાં મારી એક મકસદ સમાએલી છે.’ બા. બા.

મકસુદ, અ. (અ. મક્સુદ مقصود=ઇચ્છા, કરેલી ઇચ્છા કસદ=મરાદો કર્યો ઉપરથી) મુદ્દામ, ખસુસ, ખાસ જણી-યુજને, હેતુસર.

મકા, નં. (અ. મક્કહ مکه=અરબસ્તાનમાં હિજ્જા પરગણામાં એક શહેર છે. ન્યાં ‘કાબા’ નામે ઇમારત છે, તે ન્યાં મુહમ્મદ સાહેબ (સ. અ.) ખ. સ. ૫૭૦ માં જન્મ્યા હતા. મુસલમાનોનું તીર્થનું સ્થળ છે. હજ્જ ત્યાં જ થાય છે) મુસલમાનોનું હજ્જનું પવિત્ર શહેર. ‘મકા શરીફના યાત્રાળુનો ચિતાર ખડો થાય છે.’ નં. ૨૦

મકાત, સ્ત્રી. (અ. મકાતિअ مطاع=ઇન્તરે રાખનાર) આવક ઉપર લેવાતી જકાત. દાણ લેવાનો એકહથ્થુ હક.

મકાતી, વિ. (અ. મકાતિअ مطاع=ઇન્તરે રાખનાર) હાંસલ વસુલ કરવાનો જેણે એકલે હાથે ‘ન્યાં ઇન્તરે રાખ્યો હોય તે.

મકાન, નં. (અ. મકાન مکان=ગર, મકાન, સ્થળ) રહેવાનું ટેકાણું, ઘર, હામારત.

મખમલ, સ્ત્રી. (અ. મખમલ مخمل=એક પ્રકારનું લુગડું) એક જાતનું રેશમી વસ્ત્ર.

‘એ બ્યકિતોનો પોશાક કાળી મખમલનો હતો.’ બા. બા.

મખમુર, વિ. (અ. મખમુર مخمور=દોડીઓ, દોડ પીધેલો માથુસ. મમર=

મગજ.]

૧૯૦

[મજ.]

દાર ઉપરથી) દારનો નશો થયેલો હોય તેવો માણસ, દાર પીને મસ્ત થયેલો માણસ. 'મુશ્કેલી મખમરની ચાહે તો દૂર કર.' દી૦ સા૦

મગજ, ન૦ (૧૧૦ મગજ مغز=દરેક વસ્તુની અંદરનો ગર) માથાની ખોપરીમાંનો સમજણ અને જુસ્સાને લગતા તંતુ-ઓનો સમૂહ.

મગજી, સ્ત્રી૦ (૧૧૦ મગજી مغزى=અંગ-રખા વગેરેમાં મગજ મુકે છે તે) અમુક એકજ રંગના કપડાને સાંધો લેતાં વચમાં ખીજા રંગના કપડાની ચીંદરડીની ઝીણી પાતળી કિનાર લેવી તે.

મગદુર, સ્ત્રી૦ (અ૦ મગદુર مقدر=તાકત, શક્તિ, કદર=તે શક્તિમાન હતો ઉપરથી) શક્તિ, તાકત. ગજી 'અને તલપત બથાવી પડેલા વાંટાદારો પાસેથી દરેક જગાની મગદુર તપાસીને તે પ્રમાણે ખંડણી ઉધરાવે છે.' રા. મા. ભા. ૨

મગર, અ૦ (૧૧૦ મગર مگر=પણ, સિવાય) પણ, લેકિત.

'મગર તે જામને ભરતાં કહે તું જ હાથ શું આવ્યું?' કલાપી.

મગરમસ્ત, વિ૦ (૧૧૦ મસ્ત مست=મસ્તીવાળો, બહેકેલો) હજીપ્ર, જાડે.

મગરીખ, સ્ત્રી૦ (અ૦ મગરીખ مغرب=સંધ્યાકાળ) સંધ્યાકાળનો સમય, સૂર્યાસ્તનો સમય, સૂર્યાસ્ત વખતે જે નમાજ પઢાય છે તે.

'હું પાછો મગરીખની નમાજ પછી તને મળીશ.' બા. બા.

મગરૂખ, વિ૦ (અ૦ મગરૂખ مغرور=અહં-કારી, અભિમાની) ગર્વિષ્ઠ, હુંપણમાં મસ્ત તે.

મગરૂખી, સ્ત્રી૦ (અ૦ મગરૂખી, ગુરૂર مغروري=અહંકાર) અભિમાન.

મગરૂર, વિ૦ (અ૦ મગરૂર مغرور=અહં-કારી) અભિમાની, ગર્વિષ્ઠ, હુંપણમાં મસ્ત તે.

'અમે મગરૂર મરતાના, ખીયાબમાં રજ-બનારા.' કલાપી.

મજકુર, પુ૦ (અ૦ મજકુર مزکور=જેની વાત થઈ ચુકી છે તે, જેની જિંકર થઈ ચુકી છે તે. જિક્ર=મંભારી રાખતું ઉપરથી) ખીના, હવાલ, હકીકત, વર્ણન.

મજનુ, વિ૦ (અ૦ મજનુ منجنون=જેને 'જુનુ' એટલે ગાંડપણ છે તે, ગાંડો; લેલીનો આશક. લેલા મજનુન કહેવાય છે, એવું મળ નામ કયસ હતું, તે નજદનો રહેનાર હતો) પ્રેમવેલું. 'તમારા માર્ગમાં મજનુ અને લેલી શીરી ફર્યાદ. કલાપી.

મજબુત, વિ૦ (અ૦ મજબુત مضبوط=જબડ) ટુટે નહિ એવું, ટકે એવું, ટકાઉ.

મજબુતી, સ્ત્રી૦ (અ૦ મજબુતી مضبوطی=જબરદસ્ત, ટકાઉપણું) મક્કમપણું, દૃઢતા.

મજબૂર, વિ૦ (અ૦ મજબૂર مجبور=બાચાર કરેલો, જેના ઉપર બળાકાર થયો હોય તે) બાચાર, નિરૂપાય.

'તે સળખે મને હિંદુસ્તાનમાં આવવા મજબૂર કરી નાખી છે.' બા. બા.

મજબલે, અ૦ (અ૦ મિન્ઝુમ્લહ من جمله=તમામ, બધું) કુલ સરવાળો, જુમલે, એકંદરે.

મજમુ', વિ૦ (અ૦ મજમુ' مجموع=જમા કરેલું, સંપૂર્ણ) ભાગિયા, ભાગવાળું, સહીઆઈ, મજબાઈ.

મજમુદાર.]

૧૬૧

[મળે.

મજમુદાર, પુ૦ (અ૦ મજ્મૂન+દાર ફા. પ્ર.)

મતલબવાળો વિપયવાળો.

(૨) મજ્મૂઅહ=મહેસુલ+દાર ફારસી પ્રત્યય મજ્મૂઅહ=મહેસુલનો હિસાબ રાખનાર) પરગણાનો હિસાબ રાખનારો, મહાલકારી. 'અવલકારકુન ને દેસાઈ મજમુદાર સાથે મોકલે.' અ. ન. ગ.

મજમુદારી, સ્ત્રી૦ (અ૦ મજ્મૂઅહ+દારી

મજ્મૂઅહ=મહેસુલનો હિસાબ રાખવાનું કામ) મજમુદારનું કામ અને ઓહદો, પંત્યાણું.

મજમુન, પુ૦ (અ૦ મજ્મૂન મતલબ, બાબત) વિપય, ખીના.

મજરે, અ૦ (અ૦ મુજા મજા=

ઝરી થવું ઉપરથી, માગતામાં વાળી લેવું, કાપી લેવું) પાછળથી ભેગું ગણી લેવું એમ, પેટે, સાટે.

મજરો, પુ૦ (અ૦ મુજા મજા=સલામ

કરવી, અભીરોની મુલાકાત), સલામ. 'કૃપાળુ કૃપા તું કરી, મજરો લઈ મજ રોગ લે હરી.' ટ. દ. ડા.

મજલ, સ્ત્રી૦ (અ૦ મંજિલ મંજલ=ઉત-

રવાની જગા, મકાન, ઘર, એક દિવસની મુસાફરી, કેમકે દિવસે ચાલીને રાત્રે એક સ્થળે મુકામ કરવો પડે છે) પગપાળો સ્વાર કે ગાડાવાળો એક ટેકાણેથી મુસાફરી શરૂ કરી સાંજરે જ્યાં જઈને ઉતારો લે તેટલું અંતર તે. મજલ, ટાપો.

મજલીસ, સ્ત્રી૦ (અ૦ મજ્લિસ મજ્લિસ=મંડળી) એકક, સભા.

'મજ્લિસની તરફ પુંડ કરીને બેસતો.' નં. અ૦

મજલો, પુ૦ (અ૦ મંજિલ મંજલ=

માળ, ખંડ; નજલ=ઉતરી આવ્યો ઉપરથી) માળ, મેડો.

મજહબ, પુ૦ (અ૦ મજહબ મજહબ=ધર્મ,

રસ્તો) પંથ, ધર્મ સંબંધી અમુક તરે-હનું જે મંતવ્ય તે.

'રામજહીઓ સીઆ મજહબની કેમ હોય છે.' નં. ચ.

મજા, સ્ત્રી૦ બુચો મજા.

મજાક, સ્ત્રી૦ (અ૦ મજાક મજાક=ચાખવું,

સ્વાદ, શોષ અને ખુશીની વાતો કરવી) કટામશ્કરી. ચેષ્ટા.

'શું તમે મારી મજાક કરો છો.' ટ. ૧૦૦ વા. ભા. ૩

મજારવાડો, પુ૦ (અ૦ મજાર મજાર=

કચ્છર+વાડો પુ૦ પ્ર૦ કચ્છસ્તાન) મડદાં દાટવાનું ટેકાણું.

મજાલ, ન૦ (અ૦ મજાલ મજાલ=મેદાન,

શક્તિ, ભેગ, જબલ=પરિઘમાં જવું ઉપરથી) શક્તિ, બળ, ભેર.

'રે લક્ષ્મ કહેવા ઈશકના મારી ન કાંઈએ મજાલ.' કલાપી.

મજ્જૂર, પુ૦ (ફા૦ મજ્જૂર મજ્જૂર=મજ્જૂરી-

વાળો મુજ્જૂર=મજ્જૂરી+જૂર=વાળો, મળીને મુજ્જૂર તે ઉપરથી મજ્જૂર) અમુક કામ લઈને મહેનતનું કામ કરનાર.

મજ્જૂરણ, સ્ત્રી૦ (ફા૦ મજ્જૂર મજ્જૂર=

ઉપરથી યુજશતી નારીબતિનું રૂપ) મજ્જૂરી કરનાર સ્ત્રી.

મજ્જૂરી, સ્ત્રી૦ (ફા૦ મજ્જૂરી મજ્જૂરી=

મજ્જૂરપણું) ભાર ઉપાડવો, ખેાદવું, ભરવું વગેરે મહેનતનું કામ, ને તે બદલ મળતા પૈસા.

મજેનું, વિ૦ (ફા૦ મજહ મજહ=સ્વાદ,

ચસ્કો ઉપરથી) સાઈ, સુંદર.

મજો, સ્ત્રી૦ (ફા૦ મજહ મજહ=સ્વાદ, ચસ્કો)

મજા, આનંદ.

મઝા.]

૧૯૨

[મદાર.

મઝા, સ્ત્રી૦ (અ૦ મિજાહ ميجاھ =હસવું,
રાજ થવું, ખુશી કરવી) ગંભત કરવી,
મોજ કરવી.

મઝાનું, વિ૦ (અ૦ મિજાહ ميجاھ અથવા
ફારસી મજહ مجه ઉપરથી) દિલ ખુશ
કરે એવું.

મઝેદાર, વિ૦ (ફા૦ મજહદાર مجدار =
સ્વાદવાળું) સુંદર, લજ્જતવાળું.

મઝેદારી, સ્ત્રી૦ (અ૦ મિજાહ+દારી
ફારસી પ્રત્યય داری ميجاھ =મઝા કરવી)
ગંભત કરવી, આનંદ કરવા.

મઝો, પુ૦ (ફા૦ માસ્ત ماست =દહીં,
છાશ ઉપરથી) દહીંમાં થોડું પાણી નાખી
બનાવેલું ગાદુપેય; પાણી નિતાર્યા વગર
દહીંને છણીને બનાવેલી જાડી છાશ.

‘ભાડીઆએ મઝો ખાટો કર્યો.’ નં. ચ.

મઝડું, ન૦ (ફા૦ મુર્દહ مردہ =મરેલું.
મુર્દન=મરવું ઉપરથી) મૃતદેહ, શબ.

મઝધો, પુ૦ (ફા૦ મીરિદિહ ميرديہ =
મીર=ઉપરી, દિહ=ગામડું. ગામડાનો
ઉપરી. મુસલમાનોમાં એક જાત છે)
કાળપુરમાં મીરધાવાડ એક ફળાઉ છે.
શરીરે હજુજી જીડું, તે જોરાવર હોય તે.

મજુ, પુ૦ (ફા૦ મન من =૪૦ શેર વજન)
આળીશ ભાર વજન.

મતલબ, સ્ત્રી૦ (અ૦ મતલબ مطلب =
ઇચ્છા) અર્થ, સમજણ, ઉદ્દેશ, આ-
શય, હેતુ.

મતલબી, વિ૦ (અ૦ મતલબી مطلبی =
ઇચ્છાવાળો) અર્થસાધુ, સ્વાર્થી.

મતા, સ્ત્રી૦ (અ૦ મતાઝ مٹاڑ =પુંજ,
સોદાગરીનો સામાન) માલમલ્કત,
પુંજ, ધન.

‘આગળ જતાં જાહાની મતા થઈ પડી.’
રા. મા. ભા. ૧

મતાદાર, પુ૦ (અ૦ મતાઝ+દાર ફારસી
પ્રત્યય دار مٹاڑ =માલવાળો) જેને સાક્ષી
તરીકે સહી કરવાનો હક-અધિકાર હોય
તે, પટેલ.

મતાદારી, સ્ત્રી૦ (અ૦ મતાઝ+દારી
ફારસી પ્રત્યય داری مٹاڑ =મતાદારનું
કામ) મતાદારપણું.

મતારો, પુ૦ (ફા૦ મતારહ مٹارہ =ટોટી-
વાળી ઝારી, નાળચાવાળી ઝારી) ખાધેલ-
ખાધેલ ઘરડો બુદ્ધ, ઘરડો, ડોસો.

મદત, સ્ત્રી૦ (અ૦ મદદ مدد =કુમક,
સહાય) સહાયતા, કુમક.

મદતિયું, વિ૦ (અ૦ મદદ مدد ઉપરથી
યું પ્ર૦) મદદ કરનાર, સહાયકારક.

મદદ, સ્ત્રી૦ (અ૦ મદદ مدد =સહાય)
કુમક, આશરો.

મદદગાર, વિ૦ (અ૦ મદદ+ગાર ફારસી
પ્રત્યય, گار مدد =મદદ કરનાર) સહાયક.

મદદનીશ, વિ૦ (અ૦ મદદ+નિવોસ=
લખનાર. مدد نویس =મદદ આપનાર.
નિવિશ્તન=લખવું ઉપરથી) મદદગાર.

મદદેશા, સ્ત્રી૦ (અ૦ મદ્રસહ مدرسہ =
પાઠ આપવાનું ટેકાણું, નિશાળ, સ્કૂલ)
પાઠશાળા, નિશાળ. ‘તે વિના (સને
૧૬૩૦ માં) અમદાવાદમાં મદ્રેસાને માટે
એક ઇમારત બાંધી હતી, ત્યાર પછી
તેને કેદખાનાની જગા હરાવીને તેનું કદ
હલકું પાડી તાંખ્યું છે.’ રા. મા. ભા. ૧

મદાર, પુ૦ (અ૦ મદાર مدار =આકાશી
પદાર્થને ફરવાની જગા, જે વસ્તુ ઉપર
બધો આધાર હોય તે, આધાર) આધાર,
આશ્રય, ભરોસો, વિશ્વાસ.

મદારત.]

૧૯૩

[મદ્દતીયું.

મદારત, સ્ત્રી૦ (અ૦ મુદારાત مودارات= મહેરજાની કરવી, મિત્રતા કરવી, પરી-ણાયાદરી કરવી, નમ્રતાથી વર્તવું, દરી અથવા દરા=હાકી જવું ઉપરથી) અર-દારત, પરીણાયાદરી, ખાતરદારી.

મદારી, પુ૦ (અ૦ મદારى مدارى; હજરત બદીઉદ્દીન મદાર સાહેબ સાથે સંબંધ રાખનાર એક જાતના ફકીર.) રીંછ, માંકડાં વગેરે પશુઓને કેળવી લોકોને તેના ખેત્ર કરી ખતાવનાર, કલંદર.

મદારૂલમહામ, પુ૦ (અ૦ મદારولمهام مدارولهم; અધરાં કામનો આધાર જેના ઉપર છે તે, વજીર, એક પદવી છે. મદાર=આધાર મુહિમ=અધરું કામ એવું બહુ વચન મહાયમ ઉપરથી મહામ મુસલમાની રાજ્યના વજીર.

મદીના, ન૦ (અ૦ મદીનہ مدينہ= શહેર. તમદુન=વસ્તી કરીને રહેવું, ના-ગરિકપણું તે ઉપરથી મદીના; અરબસ્તા-નમાં શહેર છે. જ્યાં હજરત મહમદ (સ. અ.) ની કબર છે, મક્કથી હિ-જરત કરીને આપ અહીં આવીને વસ્યા ત્યારથી એવું નામ 'મદીના' પડ્યું પહેલાં એવું નામ યસ્સિબ હતું) અર-બસ્તાનમાં મુસલમાનોનું તીર્થસ્થાન.

મદેહુનજર, સ્ત્રી૦ (અ૦ મદینجر مدينجر= દષ્ટિપાત. મદ=ખેંચવું+નજર=દષ્ટિ. નજર કરવા જેવું, જેવા જેવું,) કંપનીઓ નીકળે છે, ત્યારે જે હેડબીલો વેહેંચાય છે તેને મદેહુનજર કહે છે.

મનસખ, પુ૦ (અ૦ મન્સિખ مَنسِب= કાયમ થવાની જગા) પદવી દરજ્જે.

મનસખદાર, પુ૦ (અ૦ મન્સિખ + દાર مَنسِب دَار= પદવીવાળો) લશ્કરની ટુકડીનો ઉપરી,

લશ્કરી અસલદાર. 'સંભાળ રાખવી કે મનસખદાર. કદી કબજો પામે નહિ.' રા. મા. ભાગ ૨.

મનસખદારી, સ્ત્રી૦ (અ૦ મન્સિખ+દારી مَنسِب دَارِي=શાંખ૦મન્સિખદારી=પદ-વીને લગતું કામ) મનસખદારનું કામ.

મનસખી, સ્ત્રી૦ (અ૦ મન્સિખ مَنسِبِي= પદવીપણું.) મનસખપણું.

'ન લેતું આ જિગરનો તો હજો એ મનસખી તારી.' કલાપી.

મનસુખે, પુ૦ (અ૦ મન્સુખ مَنسُوك= વિચાર, ધારણા. નસખ=ગોઠવ્યું ઉપ-રથી) કામ કરવા માટે વિચાર કરવો તે,

મનસુર, પુ૦ (અ૦ મન્સૂર مَنسُور= અ-નલક્ષ શબ્દ જુઓ. 'અમે મનસુરના ચેલા, ખુદાથી ખેલ કરનારા.' કલાપી.

મના, સ્ત્રી૦ (અ૦ મન્અ مَنع=ના પાડવી રોકવું મનઅ=ના પાડી ઉપરથી) નકારો અટકાવ, પ્રતિબંધ.

મનાઈ, સ્ત્રી૦ (અ૦ મનાही مَنَاهِي=મન્હી =જે કામ કરવાની શાસ્ત્રોમાં ના પાડી છે તે, તેનું બહુ વચન, અથવા મના+ઈ લાગવાથી ગુજરાતી પ્રયોગ) મના, બંધી, નિષેધ.

મનારો, પુ૦ (અ૦ મીનાર, મનારہ, મનાر مَنَار مَنَار=દીવો રાખવાની જગા, રત્ન, મરિજદના ટોડ) મનારો, ચાંલકા જેવું ઉચું ચણતર.

મને, અ૦ (અ૦ મન્અ مَنع=ના પાડવી) મના, મનાઈ.

મદ્દત, અ૦ (અ૦ મુફત مُفْت=વગર કીમતે) બદલા વગર, ફેકટ, અમસ્તું.

મદ્દતીયું, વિ૦ (શ૦ મુફત مُفْت=ઉપ-રથી) મદ્દતનું, ફેકટીઉં.

મકર.]

૧૬૪

[મરદ.

મકર, સ્ત્રી (અં મુફરિહ مفرح = જે દવા ખાધાથી મન આનંદમાં રહે તે) મનને ખુશ કરનાર દવા.

‘એવું સાંભળીને લાલકુંવરે અશીષુ ચ. ડાવા માંડ્યું, તે ઉપર મકર ને માજ મ ખાધી.’ રા. માં. લા. ૧.

મકલેસ, વિં (અં મુફિલસ مفلس = ગરીબ, ફલ્સ = પૈસા ઉપરથી) ગરીબ, કંગાલ.

મખલક, વિં (અં મખલગ مخلغ = પહોં-ચવાનું ઠેકાણું, હદ, વિશેષ, જથ્થો) ઘણું, અતિશય, પુષ્કળ.

‘ફળદ્રક્ષ પશુ મખલક હતાં.’ પ્રીય દર્શના. ‘એક શેડીઆ પાસે મખલક પૈસો હતો.’ ટ. ૧૦૦ વા. લા. ૪.

મખારખી, સ્ત્રી (અં મુખારક مخارک = વધારો મળેલો છે તેવો, નેક અખતીવાળો, ભાગ્યશાળી, સુખી, ઉપરથી થએલો શખ્દ) નાનાં છોકરાંને થતો એક પ્રકારનો રોગ. ઢોરને પશુ આ રોગ થાય છે.

મખમ, વિં (અં મુખમ مخم = વહેમ પડે એવી વાત, નક્કી ન થઈ શકે એવી વાત, બંધ બારણું, અનિશ્ચિત. મખમ = ગમે તેમ ભેળસેળ ગોઠવાયું ઉપરથી) બાંધે-ભારે, અરપટ, સંદિગ્ધ.

મય, પું (ફાં મય مى = મધ) પીવાનો દારૂ. ‘જે પરપ્રેમરૂપી મધ છે, જે મય ઇશ્ક છે, શુદ્ધ પ્રેમનો મય છે.’ આં નિં

મયત, વિં (અં મૈયિત ميت = મરેલો) મરી ગયેલો. ‘મયત રાણાના પિત્રાઈ ભૂપસિંહને ત્રણચાર વર્ષ થયાં ગાદી મળી હતી.’ સ. ચં. લા. ૧.

મચ્ચત, નં (અં મૈયિત ميت = મરેલો) મરણું, મરણ.

મચાન, નં (અં નચામ نچام = તલવાર વગેરેનું મીણીઉં) તલવાર જેમાં રાખે છે તે મીણીઉં.

મરઘી, સ્ત્રી (ફાં મુર્ગ مورگ = પક્ષી ઉપરથી) કુકડી, મરઘડી.

‘મુરઘીનાં બચ્ચાંને મારવા બાજ હં એ ઉડતાં ઉડતાં તલપ મારે છે.’ ક. ધે.

મરઘું, નં (ફાં મુર્ગ مورگ = પક્ષી ઉપરથી) કુકડું, મરઘડું.

મરઘો, પું (ફાં મુર્ગ = પક્ષી ઉપરથી) કુકડો, મરઘો.

મરજ, પું (અં મરજ مرض = રોગ, બી-મારી) આગર, વાવર, બાધિ.

‘કૌવત ગયું ને મર્જ ચોંટ્યો, ગઈ સનમ તો દૂર દૂર; કલાપી.

મરજબાન, પું (ફાં મર્જબાન مرزبان = જમીનદાર, સરહદનો માલિક, હાકેમ, બાદશાહ, નિધેબાન, સરદાર. અરખીમાં મર્જબાન શબ્દનો અર્થ પારસીઓનો બુબુર્ગ, પારસી વિદ્વાન થાય છે) પારસીઓમાં અટક હોય છે.

મરજી, સ્ત્રી (અં મર્જી مرضى = ઇલા. રજવ = ખુશી થયો ઉપરથી) ઇલા, ખુશી, ખાહેશ.

મરતબો, પું (અં મર્તબહ مرتبه = દરજો, પદવી, રતબ = તેણે એક પછી એક મોકલ્યો ઉપરથી) દરજો, પદવી, અધિકાર, મોભો

‘પાસે પાથરેલી ગાદીનો મર્તબો નહિ સાચવતાં સુવાળી ગાદીઓ ઉપર પોતાને ઘેર બેસે એવી રીતે બેસી ગયા.’ અં. ન.

મરદ, પું (ફાં મર્દ مرد = પુરૂષ) નર, પુરૂષ, પતિ, ધણી.

[મરદાઈ]

૧૬૫

[મરામતી]

મરદાઈ, સ્ત્રી. (કાં મર્દ ને ગુજરાતી
'આધ' પ્રત્યય લાગી થયેલો ગુ. શબ્દ)
મરદપણું, પુરૂષાતન.

મરદાનગી, વિં (કાં મર્દાનહ+ગી મ-
ળાને મર્દાન્ગી મર્દાનગી=પુરૂષત્વ)
મરદપણું, બહાદુરી.

મરદાના, વિં (કાં મર્દાનહ મર્દાનહ=
પુરૂષો સંબંધી, પુરૂષોને લગતું.)
'મર્દાના પોશાકમાં પણ તેના સૌંદર્યની
અદ્ભુત છટા દેખાતી હતી.' બાં બાં

મરદાની, વિં (કાં મર્દાનહ મર્દાનહ=
પુરૂષો સંબંધી) મરદને શોભે તેવું,
મરદને ચોખ્ખું.

મરદામી, સ્ત્રી (કાં મર્દુમી મર્દુમી=પુ-
રૂષત્વ) મરદાઈ, પુરૂષાતન, બહાદુરી.
'કોઈ મરદ શી મરદામી કરશે, ખચીત
આળસ ખોધને' દ. કા. ભા. ૨.

મરદી, સ્ત્રી (કાં મર્દી મર્દી=મરદપણું)
પુરૂષાતન, વીરપણું.

મરદુમી, સ્ત્રી (કાં મર્દુમી મર્દુમી=
પુરૂષાતન) મરદાઈ, બહાદુરી.

મરદેઆદમી, પું (કાં મર્દિ આદમી
મર્દિઆદમી=આબરવાળો, બહાદુર માણસ)
વીરનર.

મરદે, વિં (મરદફહ મરદફહ=સુખી, આ-
સુદો, સારી સ્થિતિનો, નવરો) એક
બતતનું વાણું.

'કેક પોળ પાસે જઈને આરગોને કહ્યું કે
મરદે બળવો.' રા. મા. ભા. ૨

મરવ, પું (અં સર્વા મર્વહ મર્વહ=સકામર્વા
નામની બે ટેકરીઓ મક્કામાં
કાયાના દરવાજાની પાસે છે. હજજને

દિવસે તે બે ટેકરીઓની વચ્ચે હાજઓ
દોડે છે.) મક્કામાં બે ટેકરીઓ છે.
પું વાં મો

મરવત, સ્ત્રી (અં મુરવત મુરવત=
મરદાનગી, ઉપકાર) રતેહ, પ્રીતિ.

મરસિયા, પું (અં મર્સિયા મર્સિયા=
મરનાર માણસનું વર્ણન કવિતામાં એવી
રીતે કરવામાં આવે કે જેથી સાંભળના-
રને રડવું આવે, મરનારનાં વખાણ.
મરસી=વિલાપ કર્યો ઉપરથી) શોકનાં
ગીત, વિક્ષપન, પરજીયા.

'શીયા લોકતો મરસીયા બનાવે છે.' નં. ચ.

મરહુબા, અં (અં મર્હુબા મર્હુબા=ભલે
પધાર્યા) માનવાચક શબ્દ, સ્વાગતમ.
'આકીન, મર્હુબા આપના જેવા હુની-
આમાં થોડાજ હશે.' બા. બા.

મરહુમ, નં કારસી ઉપરથી અરખી મર્હુમ
મર્હુમ=જખમ મટાડવા માટે જે દવા
લગાડે છે તે) મલમ.
'મરહુમની ના પરવા ભલે, સીનામાં
જખમ કારી છે.' આ. નિ.

મરહુમ, વિં (અં મર્હુમ મર્હુમ=જેના
ઉપર પરમેશ્વરની કૃપા થઈ ચુકેલી છે
તે, મરેલા માણસને આશીર્વાદ રૂપે એ
શબ્દ લગાડવામાં આવે છે.) સ્ત્રી હોય તો
મર્હુમહ મર્હુમહ કહેવાય છે, મરણ
પામેલું, મરી ગયેલું.

મરામત, સ્ત્રી (અં મરમત મરમત=
દુરસ્ત કરાવવું, રીપેર કરાવવું, રમ=ધ-
ડવું, દુરસ્ત કરવું ઉપરથી) ઠીક ઠીક કરા-
વવું, મરામત કરવું, ભાગ્યું દુટકું સચું
કરાવવું.

મરામતી, વિં (અં મરમત મરમત=

મરાઝ]

૧૯૬

[મશયુલ

ઉપરથી) મરામતનું, ઠીકઠીક કરાવવું
પડે એવું.

મરાસ, નં (અં મીરાસ ميراस=મુઝે-
લાનો જે માલ વારસાને હાથ લાગે તે)
વારસો, કુટુંબીઓમાં જે ખરા હકનો
બોક્તા હોય તે.

મર્દ, વિં (કાં મર્દ مرد=પુરુષ) બહાદુર,
હુશયાર, શરવીર.

મલકુત, પું (અં મલકૂત ملکوت=મલ-
કુત, કબ્રો, ફરિશતાઓના મુલક, ફ-
રિશતાઓના રહેવાનું સ્થળ) દેવલોક.
'નાસત, મલાકૂત, જખૂત, ફના, એમ
શરીઆ, તરીકા, મારિકા, હકીકા એ
ચાર બાબનાર, પાળનારના ચાર ક્રમ
છે.' સિ. સા.

મલકુરતી, સ્ત્રીં (કાં કુરતી كرتی=મલ
બોક્તાની લગાઈ કુરતન=મારવું ઉ-
પરથી) મલકુદ.

મલમ, નં (ફારસી ઉપરથી અરબી મ-
હમ महम=જખમ મટાડવા માટે જે
દવા લગાડે છે જે) ધારાં અને ગડચુમડ
ઉપર લગાડવાનું ઔષધિવાળું મીણ.
'નહિ જખમો નહિ જોસા તણો મહમ
મને દેતા.' કલાં

મલમપટી, સ્ત્રીં (મહમ महम પટી યુ-
જરાતી) ધારાં અને ચાંદાં વગેરે ઉપર
ચાદવા મલમ લગાડેલી કાગળ કે કપ-
ડાની નાની ડાગળી.

મલાઈ, સ્ત્રીં (કાં ચાલાઈ چالاई=દૂધને
ઉંઘળતાં તેના ઉપર તરી આવે છે તે.
ચાલા=ઉપર તે ઉપરથી ઉપર આવનાર)
સત્તવ, સાર, તત્તવ.

મલાઈ, પું (અં મુલાહજહ ملاحت=

નેવું, અદબ, વિનય) મોટાનું મોટપણ
અને અદબ રાખવી તે.

મલિકા, સ્ત્રીં (અં મલિક=બાદશાહ,
મલિકહ=રાણી ملکه) રાણી, રાજકી.

મલિકા, પું (કાં મલીદહ ملیدھ=મસળેલું,
ચુરમું. મલીદન=મસળવું ઉ-
પરથી) ચુરમું.

'મારો મલીદો ક્યાં પછી કાઢી નાંખે.'
રા. મા. ભા. ૧

મલુક, વિં (અં મલૂક ملک=બાદ-
શાહો. મલિક=બાદશાહનું બહુવચન)
સારું, ઉત્કૃષ્ટ. મલુકચંદ નામ હોય છે.

મલેક, પું (અં મલિક ملک=બાદ-
શાહ) મુસલમાનોમાં એક જાત છે.

મલંગ, વિં (મલંગ ملک=માથું અને
પગ ઉઘાડા હોય એવો માણસ, એકલો
માણસ, બેહોશ, મરત, ગાંડા જેવો)
મલંગ, ફકીર.

મલકુદ, વિં (અં મલૂફ ملوک=અંધ)
અંધ કરવું.

'તમ હાજર હોત જે જાત, એવી મહે-
નત મલકુદ થાત.' દ. કા. ભા. ૨.

મલેસાર, વિં (અં મુલસર ملسر=સહેલું,
સહેલાઈથી મળે એવું) મળતર,
મળવું.

મરાક, સ્ત્રીં (કાં મરક مرک=પાણી
ભરવાની ચામડાની કાથળી) પીઠ પર
લઈ જવાય એવો પાણી ભરવાનો ચા-
મડાનો કાથળો.

મશયુલ, વિં (અં મશગુલ مشغول=કામમાં
લાગેલો, શગલ=તે કામે લાગ્યો
ઉપરથી) રોડાપલો, કામમાં નિમગ્ન
હોય એવો.

'પછી સંતતિ વિવાહની તોડવનેડમાં મ,
મુજી રહેતી,' નં. ચ.

મશર]

૧૬૭

[મસતીખોર

મશર, પુ. (અ. મશર ܡܫܪ =) જેની સુસલમાની શરએ રવ આપી છે તેવું લુગડું, **શર** સુસલમાની ધર્મ, તે ઉપરથી મશર=સુસલમાની ધર્મ પ્રમાણે; રેશમી લુગડું સુસલમાન પુરોએ પહેરવાનો હુકમ નથી, પણ મશરમાં રેશમ ને સુતર હોવાથી તેની ધર્મશાસ્ત્ર પ્રમાણે રવ છે.) વચમાં ઘોળા લીટાવાળું એક બતવું સુંદર રેશમી વસ્ત્ર.

‘અતઘસ અને મુહાર મશર, માઘ બેશ મંગાવમે.

વળી ધર દિશે વરસાદ પહેલાં; આપ વહેલા આવજો; ૬૦ ૬૦ ૩૩૦

મશહુલ, ન. (અ. મશહુલ ܡܫܗܘܠ =) ધર્મની લાડમાં મરણ પામેલા સુસલમાનેને ડાટવાની જગા (ધરાનમાં એક શહેર છે જ્યાં ૬૨ ઇમાનો પૈકી એક ઇમામ હજરત મુસારિન સાહેબ (૨૦ અ.) ની કબર છે તેથી એ શહેરને ‘મશહુલ’ (મશહ) કહે છે.

મશહુર, વિ. (અ. મશહુર ܡܫܗܘܪ =) પ્રખ્યાત, **સહર**=તેણે બહાર કડું ઉપરથી) બહારું, નામાંકિત.

મશાક્ત, સ્ત્રી. (અ. મશક્ત ܡܫܐܩܬ =) મહેનત, દુઃખ, કટ,) મહેનતા, મજુરી.

મશાલ, (અ. મશાલ ܡܫܐܠ =) પ્રકાશ આપનાર) લાડડા ઉપર ચીથરાં વીટાળાને બનાવેલા મોટા કાકડો.

મશાલની, પુ. (અ. મશાલની ܡܫܐܠܢܝ =) પ્રત્યય, **મશાલની** ܡܫܐܠܢܝ = ના લાવળો) મશાલ લઈને ચાલનાર માણસ.

મશાલી, પુ. (અ. મશાલ ܡܫܐܠ =) ઉપરથી) મશાલ રાખનારો, મશાલની.

મશાલો, પુ. (અ. મશાલો ܡܫܐܠܐ =)

મસલહતવું બહુવચન=સલામતો. આ શબ્દ ફારસીવાળા એક વચનમાં વાપરે છે, અને એનો અર્થ ‘સામાન’ થાય છે. એવી વસ્તુ કે જેથી કાંઈ ખીજ વસ્તુ સુધરી જાય. લાકડાં, ઘટ, ચુનો વગેરે ઇમારતનો મસાલો કહેવાય છે, તેવીજ રીતે ધાણાજીં વગેરે શાકનો મસાલો કહેવાય છે) મસાલો, મીઠું, મરચું, બદામ પસ્તાં વગેરે.

મશકરી, સ્ત્રી. (અ. મસખરી, તથા ફારસી ગી-પ્રત્ય લાગીને મસખર્ગી ܡܫܟܪܝ =) હસવું, હઠા મશકરી કરતી. **તસખીર**=તાબે કરવું ઉપરથી) મગ્ગ, કઠો, ચેષ્ટા, ડાળ.

મશકરો, પુ. (અ. મસખરહ ܡܫܟܪܐ =) જેની મરખરી કરીએ તે) મશકરી કરનારો, રોળી માણસ, વિદ્વંસ.

મશકો, પુ. (ફા. મસકહ ܡܫܟܐ =) માખણ) મરકા, નવનીતસાર, તત્વ.

મસજી, સ્ત્રી. (અ. મસ્જિદ ܡܫܝܝܕ =) માથું નમાવવાની જગા) સુસલમાનોએ બાંધેલી કરવા માટે બાંધેલું મોટું મકાન.

મસ્ત, વિ. (ફા. મસ્ત ܡܫܬ =) મેહોશ, બે શુદ્ધ) મસ્તાન, માતેલું.

મસ્તાન, વિ. (ફા. મસ્તાન ܡܫܬܐܢ =) મસ્ત જેવો, મદમત, માતેલું. ‘પરિવાર મારો હું જ છું. મસ્તાન છું મને’. કલાપી.

મસ્તી, સ્ત્રી. (ફા. મસ્ત+ઈ ܡܫܬܝ =) મેહોશી, બેશુદ્ધપણું) મસ્તપણું, મસ્તી.

મસ્તીખોર, વિ. (ફા. મસ્તીખોર ܡܫܬܝܟܘܪ =) મસ્તી કરનારો. શુજરાતી પ્રયોગ) મસ્તી કરે એવો તોફાની. ‘મેઘ પેલો મસ્તીખોરો મુજને રંગડવા.’ મ. ગ. ભા. ૧.

મસનદ]

૧૯૮

[મહતાબ]

મસનદ, સ્ત્રી૦ (અ૦ મસનદ = તકીઓ, તકીઓ દેવાની જગા, ગાદી) તખ્ત, સિંહાસન. 'દોલતખાં ગુસલખાના અથવા હંમામખાંથી ગુસલ કરીને હમણા પોતાના ખાનગી ચોરડામાં આવી મસનદ પર કાવો પીતો બેઠો હતો.' આ. આ.

મસનવી, સ્ત્રી૦ (અ૦ મસનવી = شينوى = દરેક દોહરામાં બે કારીઆ હોય એવી કવિતા) કવિતાનો એક પ્રકાર. 'દિલ્લીના કવીશ્વર અમીર ખુસરવ તૂતીએ હિંદ પાસે મસનવીએ ઇસ્કયા લખાવશે.' નં.ચ.

મસનદનશીન, વિ૦ (અ૦ મસનદ+નિશીન = બેસનાર મળીને મસનદનિશીન = سند نشین = ગાદી ઉપર બેસનાર) ગાદીએ બેઠેલો, સરદાર. 'ડરે છે કેમ મળતું તખ્તનો મસનદનશી ચઢતું.' યુ. ગ.

મસલત, સ્ત્રી૦ (અ૦ મસલહત = مصلحت = સારી સલાહ, સારી તળખીજ, જલાઈ, સલાહ. સલહ = તે યરાયર થયું ઉપરથી) બે અથવા વધારે માણસોએ એકઠા થઈ એકબીજાનો મત મેળવવો તે. 'આ માણસ અફઘાનિસ્તાન તથા ખોરાસાનમાં જમા થતાં મુસલમાન ટોળાંના શહેનશાહ સાથે મસલહતમાં હતા.' યુ. સિં.

મસલતીયો, પુ૦ (અ૦ મસલહત = مصلحت ઉપરથી સલાહ આપનાર) મસલત કરનારો, સલાહ આપનાર. 'રાવ અને તેના મસલહતીઆ એકાએક ચઢી આવ્યા.' રા. મા. ભા. ૧

મસલેહત, જુઓ મસલત શબ્દ.

મસાત, સ્ત્રી૦ (અ૦ મિસાહત = مساحت = સાંકળ વગેરેથી જમીનની માપણી કરવી તે) ખેડવાની જમીનનો આકાર.

મસાલો, જુઓ મશાલો.

મસી, સ્ત્રી૦ (ફા૦ મિસી = ميسي = દાંતે ધસવાની એક દવા, એથી દાંત કાળા થાય છે). એક જાતનું દંતમંજન.

મસીદ, સ્ત્રી૦ (અ૦ મસ્જિદ = مسجد = માથું નમાવવાની જગા) મુસલમાનોને નમાજ પઢવાને યાંધેલી જગા.

મસીહા, પુ૦ (અ૦ મસીહા = مسيح = ઉપરથી ફારસીમાં મસીહા = مسيح = હજરત ઈસા અ. સ. ઇસુખ્રીસ્ત.) 'ઉઠે મસીહ, રામ, કૃષ્ણ, બુદ્ધ, ને મીરાં; મસીહ, સનમ વાય વાંસરી કહીં કહીં.' આ. નિ.

મસ્તાઈ, સ્ત્રી૦ (ફા૦ મસ્તી = مستي = બે-હોશી) મસ્તી, ધીંગાણું.

મસ્તાન, વિ૦ (ફા૦ મસ્તાન = مستان = મસ્ત જેવો) મદથી ઉન્મત્ત, વિદ્વેસો.

મસ્તાની, વિ૦ (ફા૦ મસ્ત = مست = બેહોશ, મસ્ત) મસ્તી, ચકચૂર.

મસ્તી, સ્ત્રી૦ (ફા૦ મસ્તી = مستي = બેહોશી) મસ્તી, ધીંગાણું.

મસ્તીખોર, વિ૦ (ફા૦ મસ્ત ઉપરથી યુ. પ્રયોગ મસ્તી કરનાર,) તોફાન કરનાર.

મસનદ, સ્ત્રી૦ (અ. મસનદ = سند = તકીઓ, તકીઓ દેવાની જગા, ગાદી) બેઠક, ગાદી, સિંહાસન, પાટ.

મહકુબ, વિ૦ (અ૦ મુઅકકબ = مقرب = પાનાખી દીધેલું) મુદતવી, બંધ રાખેલું, થોડા દિવસ પછી હાથ ધરવા માટે તરત લેવા બંધ રાખેલું, પડતું મૂકેલું, દીલમાં રાખેલું. (રેવિન્યુમાં વપરાય છે).

મહુતાબ, પુ૦ (ફા૦ માહુતાબ, મહુતાબ = مهابتاب; માહ, મહ = ચંદ્રન તાફતન = પ્રકાશનું ઉપરથી તાબ = પ્રકાશનાર, પ્રકાશિતચંદ્ર) ચંદ્ર, ચંદ્રમાં.

મહાબદીઅન]

૧૯૯

[મહેરબાની

મહામદીઅન, પુ૦ (અ૦ મુહમદી محمدی = મુસલમાન) મુસલમાન, મુહમદ સાહેબ સાથે સંબંધ રાખનાર. 'જ્યાં મહમદી-યન જોર જણાયું આકરે' દ. કા. ભા. ૨.

મહુર, સ્ત્રી (૧૦ મિહ ميه = મહેરબાની) કૃપા, દયા.

મહુશુર, વિ૦ (અ૦ મરહુર مرحور = મણીતું) પ્રખ્યાત.

મહાજમ, સ્ત્રી (અ૦ મઅજૂન مجنون = કેળવેલું, દવાઓને વારી, ખાંડી જાણીને મધ અથવા ખાંડની ચાસણીમાં મેળવે છે તે) ભાંગમાંથી બનાવેલો ખૂબ કેરી પદાર્થ.

મહાત, સ્ત્રી (અ૦ માત مات = મરી ગયો, હારી ગયો, મરણ, હાર) હાર, જોર તોડી નાખવું.

મહાબો, પુ૦ (અ૦ મુહાબા مهاابا = સહાય કુમક, કાષ્ટનો પક્ષ કરવો) ભાર, વકર, બોજ.

મહારત, સ્ત્રી (અ૦ મહારત مهارت = આવડત, ઉસ્તાદી) ચાલાકી, અનુભવ, કામ કરવાની ઉકેલ.

મહાલ, પુ૦ (અ૦ મહાલ مجال = પરગણું, મહલનું બહુવચન) તાલુકાનો એક ભાગ.

મહાલકારી, પુ૦ (અ૦ મહાલ+કારી કારરત્રી મહાલકારી مجالداري = મહાલનો ઉપરી અધિકારી) મહાલનો વહીવટદાર, મામલતદાર.

મહાવરો, પુ૦ (અ૦ મહાવરહ مهاور = સંભાળણું કરવું; જવાબ આપવો, શ્રદ્ધે પ્રમાણે બોલવું) અભ્યાસ, વહીવટ, ચાલુ કામ.

મહિનો, પુ૦ (૧૦ મહીનહ, માહાનહ

ماہانہ = મહીનો. માહ=ચંદ્ર ઉપરથી) માસ, એ પંચવાદીમાં.

મહેતલ, સ્ત્રી (અ૦ મુહલત مهلث = પુરસદ, વાર, દીલ) અમુક જવાબ દેવા કે કામ પુરું કરી આપવાને અપાતો વખત તે. 'જી માસની મને મહેતલ આપો.' રા. મા. ભા. ૧

મહેતાબ, પુ૦ (૧૦) મહતાબ શબ્દ બુએ। ચંદ્રમા.

મહેનત, સ્ત્રી [અ૦ મિહનત مهنث = મહેનત.] કામ કરવામાં તનમનને જોર આપવું તે.

મહેનતાણું, ન૦ [અ૦ મિહનત+આનહ ૧૦ = પ્ર૦ મિહનતાનહ مهنثانہ = મજુરી] મહેનતનો બદલો, પગાર, દરમાયો.

મહેનતુ, વિ૦ (અ૦ મિહનત مهنث ઉપરથી મિહનતી) ખૂબ ખતથી મહેનત કરનાર.

મહેમાન, પુ૦ (૧૦ મહાન مہان = બી-જાને ઘેર જઈને ઉતરનાર માણસ, પ-રોણા. મહ=મોટા+માન=જેવો. (૨) મહ=ચંદ્ર+માન=જેવો, ચંદ્રમા જેવો વહાલો) પરોણા, અતિથિ.

મહેમાની, સ્ત્રી (૧૦ મહાની مہانی = મહેમાનગીરી) આતિથ્ય, પરોણાચા-કરી, જમણું કરવું તે.

મહેર, સ્ત્રી (૧૦ મિહ ميه = મહેરબાની) દયા, કૃપા, 'સમુદ્રકેરો પાર વાંચે, ચ-રકલી જેણી પેર; એણી પેર મંદ મતિ માહરી કરો મોહન મેર', માં. આ.

મહેરબાન, વિ૦ (૧૦ મિહબાન مہربان = કૃપાળુ) દયાળુ, કૃપાવંત.

મહેરબાની, સ્ત્રી (૧૦ મિહબાની مہربانی = કૃપા) માયા, દયા.

મહેસુખ]

૨૦૦

[માકુલ

મહેસુખ, વિ૦ (અ૦ મહવૂવ مَهْوُود = વહાલો) પ્રિય.

મહેરખ, વિ૦ (ફા૦ મહમ مَحْمُود = જેની સાથે લામ કરવું નાદુરસ્ત હોય તે, પા-સેનું, નળીનું,) મનથી માનેલું તે.

મહેરાખ, સ્ત્રી૦ (અ૦ મિદાવ مِدَاو = મસ્જિદમાં કાયાની તરફ પશ્ચિમ દિશાએ એક કમાન હોય છે તે. હર્વે=લડાઈનું હથીઆર તે ઉપરથી, કેમકે નમાઝ મહે-રાખમાં પઢાય છે, તે શેતાન સાથે લડાઈ કરવાનું એક હથીઆર છે માટે) ચણુત-રમાં પાડેલી કમાન, કમાનદાર લાડડાનું કે ચણુતરનું કામ.

મહેલ, પુ૦ (અ૦ મહલ مَهْل = મકાન) રાબતે રહેવાનું મોટું માળવાળું મકાન. રાજમંદિર.

મહેલ્લો, પુ૦ (અ૦ મહલ્લ مَهْلَل = ઉતા-રવાની જગા, ફળીઉં) મોહોલ્લો, વાસ, પોળ.

મહેસુલ, વિ૦ (અ૦ મહસૂલ مَهْسُول = મેળવેલું, આવક ઉપજ, ખર્ચણી) સર-કાર તરફથી જમીન ઉપર લેવાતો કર.

મહેસુલી, વિ૦ (અ૦ મહસૂલી مَهْسُولِي = મહેસુલ સંબંધી, મહેસુલ ઉધરાવનારને અરબીમાં મુહસ્સિલ مُحْسِل = કહે છે) મહેસુલ ઉધરાવનાર અમલદાર.

મહેર, સ્ત્રી૦ (ફા૦ મુહ مُح = સિક્કો) સોનાનો ચલણી સિક્કો, સોનિયો.

મહેર, ન૦ (ફા૦ મુહ مُح = કોડી, શંખ, શેવજનાં મોહરાં) રમકડું પુતળું.

મહેલ્લો, પુ૦ (અ૦ મહલ્લ مَهْلَل = ઉ-તરવાની જગા, ફળીઉં) મોહોલ્લો, વાસ, પોળ.

મંગ, પુ૦ (ફા. મંગ مَنگ = ભુગારખાતું, ભુગાર, ખડખડતું, ચાર, હુદારો) મંગ, મદાર એક જાત છે.

મંજનીક, સ્ત્રી૦ (અ૦ મંજનીક مَنْجَنِيكَ = ગોદણ, જેમાં મોટા મોટા પથરાઓ ઝડીને કાટ પાડવાનું કામ લેવામાં આવે તે ગોદણ) ગોદણ.
' મુસલમાનો મંજનીકની ગોદલણમાં ફાવી શક્યા નહિ, ' ૨૧. મા. લા. ૧

મંજલગાહ, સ્ત્રી૦ (અ૦ મંજિલ+ગાહ દારસી, રથળવાચક પ્રત્યય. મંજિલગાહ مَنْجِلْ گَاه = ઉતરવાનું ફેરાણું) ઉતારો, સરા, ધર્મશાળા.
' આપણે કયી મંજલગાહમાં ઉતરીયું. ' ૧૦ ૧૦

મંજુર, વિ૦ (અ૦ મંજૂર مَنْجُور = દષ્ટિ કરેલા, પસંદ, કબુલ, નજર = દષ્ટિ ઉપ-રથી) કબુલ, માન્ય, પસંદ, બહાલ.

મંજૂરી, સ્ત્રી૦ (અ૦ મંજૂરી مَنْجُورِي = પસંદગી) કબુલત, હા પાડવી.

મંદ, દારસી પ્રત્યય છે મંદ એનો અર્થ 'વાળો' થાય છે).

મંદિલ, ન૦ (અ૦ મંદિલ مَنْدِيل = રમા-લ, પાઘડી, કેડે બાંધવાનું લુગડું, કસબી બારીક વણાટનું શેલું, મોળીયું.
' તેમણે સાહેબને એક ઘોડો, ટીનખાખ-નું મોળીયું, એક તાકા, મંડીલ ઇત્યાદિ ભેટ કરી. ' ૨૦ માં લા. ૨

માઆઆ, વિ૦ (અ૦ મુઅઝ્જમહ مَوْأَزْمَح = મોટા દરમવાળી સ્ત્રી) મોટું, મહાન.

માઆનો, પુ૦ (અ૦ મઆની مَعْنِي = અર્થ) અર્થ.

માકુલ, વિ૦ (અ૦ મ કુલ مَعْقُول = જેને અકલ કબુલ કરે એવું, પસંદ કરવા લાયક) મોગ્ય, બાજબી.

માજમ]

૨૦૧

[માદરબખત

‘અત્રાઉદીનને આ અરજ ઘણી માફક જણાઈ નહિ.’ ક. ધે.

માજમ, જુઓ માજમ.

માજરો, પુ. (અ. માજરા ماجر = કીકત, વીતેલું, જે થઈ ચુક્યું હોય તે, હાલ જે થાય છે તે, જરી=એકદમ પસાર થયું ઉપરથી) કીકત, વર્ણન.

માજી, વિ. (અ. માજી ماضي = ભૂતકાળ, ગએલો વખત) મરદમ, થઈ ગએલું, આગલું, ભૂતકાળનું.

માજુફી, ન. (ફા. માજૂ مازو = એક ખતનું ફળ) માયું.

માજુમી, વિ. (અ. મજૂની مجونی = માજુમનો વ્યસની) માજમ ખાવાની ટેવવાળો.

માજુર, વિ. (અ. મજૂર معزور = ગહાનાવાળો, લાચાર, અપંગ, આંધળો) આંધળો.

માજૂમ, સ્ત્રી. (અ. મજૂન مجنون = કેળવેલું, દવાઓને વાટી ખાંડી છાણીને મધ કે ખાંડની ચાસણીમાં મેળવે છે તે) ભાંગના સત્ત્વમાં બીજાં વસાણાં મેળવીને બનાવેલો કેસી પદાર્થ.

‘એવું સાંભળીને લાલકુંવરે અકીણ ચડાવવા માંડ્યું, તે ઉપર મફર ને માજમ આધી.’ રા. મા. ભા. ૧

માઝો, પુ. (અ. મલાહજહ ملا حظ = ત્રાંસી આંખે જોવું, આંખ ફેરવીને જોવું) મુલાજો, મર્યાદા, અદ્ય, હદ, સીમા.

માત, સ્ત્રી. (અ. માત مات = મરી ગએલો, હારી ગયો, મરણ, હાર) હાર, જોર તોડી નાંખવું.

‘કારણ કે પ્રત્યેક પ્રાંત દેશ કે ગામના

૨૬

એવા મુખ્યને માત કરવાથીજ સરકાર એકંદરે પોતાનો દાવ્ય સર્વ પ્રજા ઉપર એસારી શકેલી છે.’ સુ. ગ. ૦

માતખર, વિ. (અ. મુઝતબર معتبر = જેના ઉપર લોકો વિશ્વાસ કરે એવો, પૈસાવાળો) તાબુ, ભરપૂર, શ્રીમંત. ‘આપે માતખરને યહુ માન, તેની તરફ રાખે મૌધ્યાન.’ દ. કા. ભા. ૨

માતખરી, સ્ત્રી. (અ. મુઝતબર معتبر ઉપરથી) માતખરપણું, ધનાઢયતા.

માતમ, ન. (ફા. માતમ ماتم = કાઠના મરણ વખતે જે શોક દર્શાવવામાં આવે તે) શોક, વિલપન, રડાટ.

‘હું જેટલો ગમથી માતમ કરું તેટલો થોડો છે.’ યા. બા. ૦

માતહત, વિ. (અ. માતહત ماتحت = હાથ નીચે, તાબામાં) તેહતાતમાં.

‘હિંદુસ્તાનનો હકિમ મારો માતહત ને જેરહત રહે, એજ મારી તમના છે.’ યા. બા. ૦

માદર, સ્ત્રી. (ફા. માદર مادر = મા) માતા, જનની.

‘એ તો હમારી માદરે પાલું, હમોને જન્મતાં.’ કલાખી.

માદરપાટ, પુ. (ફા. માદર مادر = મા + પાટ ગુ. = માઓએ પહેરવા લાયક લુગડું) ઘરવણાટનું સુતરાઉ કાપડ.

માદરબખત, વિ. (ફા. માદર + બખતા ماتر + بختا = જેની મા બૂલવાળી હોય તે, જેની મા કલંકવાળી હોય તે. માદર = મા, બ = સાથે, ચતા = મૂલ, કલંક) એબદાર, નીચ, એક પ્રકારની ગાળ.

માદા]

૨૦૨

[મામુલ

માદા, સ્ત્રી (ક્ષા. માદહ ક્ષા. = સ્ત્રી) મા,
સ્ત્રી, પશુની માદા.

માદો, પુ (અ. મિઝદહ ડા. = ધર)
અન્ન પચે છે તે કાચળી.

માધેરી, સ્ત્રી (અ. મઝૂરી معزوری
= સાચારી, પાક ન થતો હોય તેવી જ-
મીન સરકારને સોંપી દેવી તે. ઉઝર=પહાનું
ઉપરથી) જમીનમાં પાક ન થાય, છતાં
તેના વેરા ભરવો પડે, તો તેવી જમીન
સરકારમાં સોંપી દે છે તેને માધેરી
આપી કહે છે.

માનતા, સ્ત્રી (અ. મિન્નત مننت = ઉપ-
કાર, ભલાઈ, ભલાઈ કરવી, ઉપકાર દે-
ખાડવો) આધા, માનતા માનવી તે.

માનમરતબો, પુ (અ. મર્તેવહ مرتبه =
પદવી,) માન, આચર પ્રતિષ્ઠા.
'કાઈને માનમરતબો મેળવવા પ્રેરે છે.'
નં. ૨૦

માનશુકન, પુ (ક્ષા. શુગન, શુગૂન
شگون شگون ઉપરથી) અપશુકન, ન-
કારો શુકન.

માફ, સ્ત્રી (અ. મુઆફ معاف = ક્ષમા
અફવ=તેણે તેને તદુરસ્તી આપી ઉપ-
રથી) દોષ, મુક્તિ.

માફક, વિ (અ. મુવાફિક موافق =
અનુકૂળ) જેવું બેઠાએ તેવું, મનગમતું.
'અખિરશ હાલ સૂતો છું, ન કોઈ છે
કને મુશકિત.

'ન કોઈ આવતું પુછવા, પડ્યો છું આ-
સીયા માફક. શુ. ગ.

માફી, સ્ત્રી (અ. મુઆફา معافی = ક્ષ-
માપણું.) યુનેહગારને તેના યુનાહ બદલ
સજા નહિ કરતાં જવા દેવો તે.

માફી જમીન, સ્ત્રી (અ. મુઆફી+જ-
મીન ક્ષા. معافی زمین = માફીમાં મ-
ળેલી જમીન) પસાયતું, જેની ઉપર
સરકારી ધર, વજે ન હોય તેવી જમીન.

માફો, પુ (અ. મુઆફહ અથવા મુહ-
ફહ معافه = અગાડી, પાલ-
ખી, ડોલો, સ્ત્રીઓને ખેસવાની ગાડી)
૨૨, દેરાજેવી છત્રીવાળી ગાડી.

માખર, ન (અ. મઆબર معابر = હો-
ડીઓ, નદીની પાર ઉતારવાની જગ્યા)
નાવડીઓ, હોડકાં.

'એક તરફ રેશમી દોરીએ બાંધેલું દા-
રું માખર લટકતું હતું.' અં. ન. ગ.

મામલત, સ્ત્રી (અ. મુઆમલહ અથવા
મુઆમલત معاملة معاملة = સાથે
મળીને કોઈ કામ કરવું, કામકાજ, બન-
હેરકામ, અમલ=તેણે કર્યું ઉપરથી)
માલમતા, કીમતી ચીજ, મૂલ્યવાન ચીજ.

મામલતદાર, પુ (અ. મુઆમલત+દાર
ક્ષા. دار معاملة معاملة = માલમતા જેના
કબજામાં હોય તે) પરગણાની મામલત,
ઉધરાણી ઉધરાવનાર અધિકારી.

મામલતદારી, સ્ત્રી (અ. મુઆમલત+
દારી પ્રત્યય. معاملة دارية = મામ-
લતદારપણું) મામલતદારીનું કામ.

મામલો, પુ (અ. મુઆમલહ معاملة =
સાથે મળીને કોઈ કામ કરવું તે. અમલ
= તેણે કર્યું ઉપરથી) કટાકટી કે દુઃખનો
જે સમય તે.

મામુલ, ન (અ. મઆમૂલ معول = રોજ
કરવાનું કામ, અમલ કરેલું, અમલ=
તેણે કર્યું ઉપરથી) ચાલુ વહેવાર, રી-
વાજ, રવૈયો.

[માસુલી]

૨૦૩

[માસમિલકત

માસુલી, વિ० (અ० મઝ્ઝૂલી معصولي = રોજ કરવાતું ઢાગ તે.) વ્યાવહારિક, વહેવાર.

‘સ્થામણું પણ માસુલી મુખ ન હતું.’
નં. ચ.

માયનો, પુ० (અ० મઝ્ઝની معنی = અર્થ) અર્થ, મતલબ, ભાવ, સાર.

‘લગ્નનો માયનો કેવલ પ્રેમ સંબંધ વિના બીજો નથી.’ ના. પ્ર૦

માયા, સ્ત્રી० (અ० માયહ مايه = મુડી, મુદ્દલ) અસલ, દોલત.

મારકો, (અ० મઝ્ઝરિકહ معركه = લડાઈ, મેદાન) રણસંગ્રામ ખરો વખત.

મારફત, સ્ત્રી० (અ० મઝ્ઝરિફત معرفت = જોળખાણ. અરફ = તેણે જોળખ્યો ઉપરથી) કાંઈને વચમાં રાખી ઢામ કરવાની રીત.

‘મૃતિકાગ્રહો અગ્નિની મારફતે પંચ જુતમાં મળી ગયાં.’ ક. ધે.

મારફતિયું, વિ० (અ० મઝ્ઝરિફત معرفت = જોળખાણ ઉપરથી) મારફતથી થયેલું.

મારફતિયો, પુ० (અ० મઝ્ઝરિફત معرفت = જોળખાણ ઉપરથી) મારફતતું ઢામ કરનાર.

મારીફત, સ્ત્રી० (અ० મઝ્ઝરિફત معرفت = જોળખાણ, ધ્વજ્જ્ઞાન) પરમેશ્વરને જોળખવો તે.

‘જ્ઞાનને મારીફત કહે છે. તે ઉપરથી જ્ઞાનમાર્ગ--અર્થેત માર્ગને મારીફત કહે છે.’ સિ. સા.

માલ, પુ० (અ० માલ مال = પૈસા) વેપારની વસ્તુ, ચીજો.

માલકરી, શુબો મહાલકરી.

માલકી, સ્ત્રી० (અ० માલિકી المالكي = ધણીપણું) માલિકપણું.

માલગુજારી, સ્ત્રી० (અ० માલ+ગુજારી ફારસી. ગુજાસ્તન گزاشتن = ઊડવું ઉપરથી. ગુજારી = વસુલ ધરાવવા-પણું) ઉપજ વસુલ કરતી.

‘જમીનની માલગુજારી તો સીધી વર્ષમાં બે વખત લેવાય.’ નં. ચ.

માલગદી, સ્ત્રી० (અ० માલ+જાદી = જ-મેલી ફારસી જાદન = જણવું, જ-મ આપવો ઉપરથી ગુજરાતી પ્રયોગ છે) વેશ્યા કસમણ, ‘માલગદી રાંડ તારા બાપને તે વેળાએજ મેં મારી નાખ્યોછે.’ રા. મા.

માલગણીન, પુ० (અ० માલજામિન مال ضامن = માલનો ગ્વમિન) સારા ખાટા માલની જેણે આંટ રાખેલી હોય તે.

માલદાર, વિ० (અ० માલ+દાર દાર પ્ર૦ માલદાર الدار = માલવાળો) સત્તાવાળું, પૈસાદાર, તવાંગર.

માલધણી, પુ० (અ० માલ) માલિક, ધણી.

માલમ, પુ० (અ० મુઅલ્લિમ معلم = જણનાર અલમ = તેણે જણવું ઉપરથી) વહાણમાંના માલનો હિસાબ રાખનારો અધ્યાસીઓનો ઉપરી,

માલમતા; સ્ત્રી० (અ० માલોમતા از مال و ذراع = ધનદોલત, સમૃદ્ધિ) મિલકત, ધન, જમીન.

માલમસ્ત, વિ० (અ० માલ+મસ્ત માલમસ્ત مال مست = માલથી મસ્ત થયેલો પુ० પ્ર૦) માલથી છત્રી ગયેલો.

માલમિલકત, સ્ત્રી० (અ० માલ+મુલકત માલમલکات مال = માલ

માલિક.]

૨૦૪

[માહિતગાર

અને મિલકત) માલમતા, ધન, જમીન.

માલિક, પુ. (અ. માલિક مالک = ધણી)
સ્વામી, શેઠ.

માલિકી, જુઓ માલકી.

માલીયાત, ન. (અ. માલિયત مالیت = ધીમતી વસ્તુ) માલ વગેરે. શેરડી, આદુ
વગેરે ઉંચી જાતનું આગાયત તૂલ.માલુમ, વિ. (અ. મઅલૂમ معلوم =
જાણેલું, જ્ઞાન થયું હોય તેવી વસ્તુ) જાણુ.માલુમક, વિ. (અ. મઅલૂમ معلوم =
ઉપરથી) જાણુમાં આવેલું હોય તે.માલેતુજ્જાર, વિ. (અ. મલિકુતુજ્જાર ملك التجرار = વેપારીઓનો આદેશાહ.
શાહ વેપારી. મલિક = આદેશાહ તુજ્જાર
વેપારીઓ તાજિર = વેપારીનું બહુ વચન)
મોટા વેપારી.‘ એક માલેતુજ્જાર ને હુજુર્ગ સોદાગર
કાણુલમાં આવ્યો હતો. ’ બા. બા.માલિશ, સ્ત્રી. (ફા. માલિશ مالش =
ઘોડાને મસળવો, માલેશ કરતી, જીવ
ચુંથાય તે. માલીદન = મસળવું ઉપરથી)
ઘોડાને મસળવો, ખરેશો કરવો. થાક
ઉતરવા માટે ઘોડાને હાથે કે ખરેરાવડે
ઘસે છે તે.‘ આ અરપોને અસ્તબલમાં લઈ જઈ
ઘાસઘાણો આપી માલીશ કર. ’ બા. બા.માવજત, સ્ત્રી. (અ. મુહાફિજત محافضة =
જાળવણી, રક્ષણ, હફજ
= તેણે સંભાળ રાખી ઉપરથી) સંભાળ,
બરદાસ, સરભરા.

‘ મારી માવજત તે બધું કરતા ’ નં. ચ.

માશાઅહહ, અ. (અ. માશાઅહહ ماشاء الله =
ખુદા આલે તો, ખુદાનીમરજી હોય તો) કાંઈ કામ કરતી વખતે
ખુદાની સ્તુતિનું આ વચન બોધાય છે.માશુક, સ્ત્રી. (અ. મઅશુક مشوق =
જેને ઇચ્છીએ તે, જેના ઉપર પ્રીતિ
હોય તે, ફરક ઉપરથી) પ્રિયા, લલના.
‘ હજારો ઓલીયા, મુશ્કિદ ગયા માશુ-
કમાં હુલી. ’ સુ. ચ.માસલો, પુ. (અ. મસલ ملل = ના
જેવું, ઉપરથી) નમુનો, વાનગી.માસો, પુ. (ફા. માશહ ماشم = આઠ રતિ
ભાર વજન) તોલાનો બારમો ભાગ.

માહ, પુ. (ફા. માહ ماه = ચંદ્ર) ચંદ્રમા.

માહરૂ, વિ. (ફા. માહરૂ ماهرو = ચંદ્ર-
મુખી. માહ = ચંદ્ર + રૂ = મુખ) ચંદ્રના જેવું
જેવું મોં છે તે.‘ પોતાની એક માહરૂ પાંદીને ચાલી જવાની
રજા આપે નહિ. ’ બા. બા.માહુતમ, ન. (ફા. માતમ ماتم = કામના
મરણ માટે જે શોક દર્શાવવામાં આવે
છે તે) વિલપન, દિલગીરી, શોક.માહુવારી, વિ. (ફા. માહ ماه = મહીનો +
વારી وارو = માસિક) મહીનાનું,
મહીનાવાર.માહુત, સ્ત્રી. (અ. માત مات = મરેલો)
મરવું, હારવું, હાર, હરાવવું.માહિત, વિ. (અ. માહિયત ماهيت =
કાંઈ વસ્તુની અસલ. માહિયત એ બ-
નાવટી અરબી ધાતુ છે) જાણુમાં આવી
ગએલું. ‘ માહીત લખુતર મહીપતિ, નહિ
માહીત ચડીમાર. ’ દ. કા. ભા. ૨.માહિતગાર, વિ. (અ. માહિયત + ગાર
ફા. ગ. માહિતگار = ગુ. ગ. જાણુ-
નાર) જાણીતું, બોધીયું.

માહિતગારી]

૨૦૫

[મિજાજેશક]

માહિતગારી, સ્ત્રી (અં માહિયત્+
ગારી ક્ષા. પ્ર. માહિત્ ગારી. પ્ર.
નજવાપણું.) વાકિંગારી.

માહિતી, સ્ત્રી (અં માહિયત્ માહિત્
=નજ) વાકિંગારી.

માહી, સ્ત્રી (ક્ષાં માહી માહી=માહી)
મરત્ય.

માહીગીર, વિ (ક્ષાં માહીગીર માહીગીર
=માહીવાં પકડનાર. ગિરિપ્તન=પકડવું
ઉપરથી ગીર=પકડનાર) માહી, ભોષ.

માહીમરાત્ય, વિ (ક્ષાં માહી=માહી
મરાતિવ અરખી=પદવીએ મરત્તવહ=
પદવીનું બહુ વચન. જેની પદવી માહ-
લીના નિશાનથી જણાતી હોય તે) બાદશાહી વખતમાં અમીરોની એક પદવી
હતી. કચ્છના નામદાર રાઓ સાહેબ
માહીમરાત્ય છે.

માહે, પુ (ક્ષાં માહ માહે=એટલે મહીનો.
એને છડી વિભક્તિનો પ્રત્યય હ લાગવાથી
માહિ એટલે માહિમોહરમ=મોહોરમનો
મહીનો) અમુક મહીનો. માહે માર્ય=
માર્યનો મહીનો.

માહેર, વિ (અં માહિર માહેર=ઉસ્તાદ,
ચાલાક, વાકિં) નજણું, નજણાર.
'કાશી પાસે ઘર કામમાં માહેર થઈ
હતી.' સ. ચં. ભા. ૧

માંદગી, સ્ત્રી (ક્ષાં માંદગી, દર્માદગી
માંદગી=માંદગી માંદગી=રહેવું,
છાડવું ઉપરથી) બીમારી, મંદવાડ.

માંદું, વિ (ક્ષાં માંદહ, દર્માદહ
માંદહ=માંદહ માંદહ=થાકેલો. માંદહ=રહેવું,
છાડવું ઉપરથી) મંદવાડવાળું, આળસી.

મિજબાન, વિ (ક્ષાં મેજ્બાન મિજબાન=
જેને ઘર જમવા જઈએ તે માણસ.
મેજ્બ=ટેબલ+બાન=વાળો) પરાણો, મહે-
માન. (જમવા આવે તેને મહેમાન કહે છે,
તે જેને ઘેર જમે તેને મિજબાન કહે છે)
'કહી આનંદ છે મારો, બહુ મીજમાન
એ પ્યારો.' કલામી.

મિજબાની, સ્ત્રી (ક્ષાં મેજ્બાની મિજબાની
ઘરઘણી પરાણીની ચાકરી કરે તે) ઉત્તણી,
સ્ત્રીઓએ મળીને ખાનપાન કરી ગમત
કરવી તે.

મિજરાફ, નં (અં મિજરાબ મિજરાબ=
તંબુરો વગાડવાનું એજાર, જરબ=તેણે
માથું ઉપરથી) તંબુરો વગાડનાર આંગ-
ળીમાં તારની વીંટી પહેરે છે, અથવા
હાથીદાંતની કે એવી કાષ્ટ વસ્તુની ચાંપકે
કડકાથી તંબુરો વગાડે છે તે.

મિજલસ, સ્ત્રી (અં મજિલસ મજિલસ
મંડળી, બેસવાની જગા, જલસ તેડાણમાં
બેઠો ઉપરથી) ગમતનો મેળાવડો, રાવણું.

મિજલસિયા, પુ (અં મજિલસ મજિલસ
મંડળી ઉપરથી) મીજલસમાં બેઠો બીજાની
સાથે બેસનારો.

મિજાજ, પુ (અં મિજાજ મિજાજ=
મિશ્રણ, સ્વભાવ) મનની જે અમુક
હાલત તે, સ્વભાવ, પ્રકૃતિ, ટેવ.

મિજાજી, વિ (અં મિજાજી મિજાજી=
ટેવ પડી ગયેલો માણસ) અહકારી,
ધડીધડીમાં સ્વભાવ બદલાઈ નય એવો,
ચીઠીયું.

મિજાજેશક, વિ (અં મિજાજી મિજાજી
મિજાજી=મિજાજી નહિ, માની લીધેલું)
જગતનો પ્રેમ, ખરો પ્રેમ નહિ તે.

[મિળન]

૨૦૬

[મિસરી]

‘મિળજે ધરકના રસ્તા, બડા ખારીક છે અહીંઆ.’ આ. નિ.

મિળન, ન૦ (અ૦ મીજાન میزان = ત્રાજવું, કોટિ, માપ.) અંદાજ, થુમાર.
‘અખવવાની કલામાં તે એકકા હતો, શોક્ષીન લોક પોતાને રૂએ, તેવા વિષયનું એની પાસે ગાન કરાવતા, તેથી એના મનમાં સ્વાભાવિક તરંગ કાઠે મિળન પર રહેતા.’ યુ. સિ.

મિળનસર, વિ૦ (અ૦ મીજાન+સર میزان سر = માપ પ્રમાણે) જેઠનું હોય તેટલું.

મિનતજારી, સ્ત્રી૦ (અ૦ મિનત+વ+જારી مینت وزاری = આજીજી, મિનત=ઉપકાર માનવો, ઉપકાર દેખાડવો+જારી=રડવું.) આજીજી, કાલાવાલા.

મિનાકારી, સ્ત્રી૦ (ફા૦ મીનાકારી مینا کاری = નકશી કામ. મીના=જડાવ-કામ+કારી) સોનારૂપાના દાગીના ઉપર પાડેલી રંગીન વેલચુટી.

મિનાકેસો, પુ૦ (અ૦ મુનાકશ مینا کش = લગાઈ, લગાઈ કરવી) ખાર, કીનો, દ્રેપ.

મિનારો, પુ૦ અ૦ મીનાર, મનારહ, મનાર مینار منار منار = દીવો રાખવાની જગા, સ્તંભ) મનારો, ટોડો, જુરજ.
‘મસ્જિદના મીનાર પરથી મુલ્લાની અગ્નિ સાંભળવામાં આવી.’ આ. આ.

મિનો, પુ૦ (ફા૦ મીના مینا = જડાવકામ) પાના જેવો સોના પર રંગ પૂરવો તે.

મિયાન, ન૦ (ફા૦ મિયાન میان = કમર, ફેડ, વચ્ચે લાગ, નિયામ نیام = છરી, તલવાર વગેરેનું મીણીયું) છરી, તલવારની ખોલી ‘મિયાનમાંથી તલવાર કાઢીને તેણે જુસ્સાથી કહ્યું.’ અં. ન. ગ.

મિરજ, પુ૦ (ફા૦ મીર્જા میرزا = મરદાર, અમીરનો દીકરો. અમીર અરબી+જાદહ ફા૦ = ઠીકરો અમીરજાદહ ઉપરથી મીર્જાદહ ને તે પરથી મીર્જા) મુસલમાનોમાં પિતાળ છે; અમીર, ઉમરાવ, મુસલમાનમાં એક જાત છે.

મિરજાન, ન૦ (અ૦ મર્જાન میرجان = પરવાળું) માળાનો એક ભાગ.

મિરાત, સ્ત્રી૦ (અ૦ મિરઅત میرآت = દર્પણ. રાઈ=જેથું ઉપરથી.) થાપણ, મુડી. મીરાને અહમદી, મીરાતે સિદ્દી વગેરે પુસ્તકોમાં મીરાત એટલે દર્પણ અર્થ છે. મીરાતરામ નામ પણ હોય છે.

મિરાસ, સ્ત્રી૦ (અ૦ મીરાસ میراث = મુએલાનો જે માલ વારસોને હાથ લાગે તે) વારસો.

મિરાસી, સ્ત્રી૦ (અ૦ મીરાસ میراث = મુએલાનો જે માલ વારસોને હાથ લાગે તે, તે ઉપરથી) વારસામાં મળેલો પૈસો.

મિલકત, સ્ત્રી૦ (અ૦ મિલકત કે મુલકત ملکات = દોલત) ધનમાલ વગેરે.

મિસકીન, વિ૦ (અ૦ મિસ્કીન مسکین = ધણો જ અશક્ત, જેનામાં ચાલવા ફરવાની પણ શક્તિ ન હોય તેવો, નિર્ધન, નાદાર. સકન=સ્થિર હતું ઉપરથી, સ્થાયી રહે તેવું) ગરીબ, ભીખારી.
‘મિસ્કીનથી મિસ્કીન છું જહાંગીર છું મને.’ કલાપી.

મિસર, ન૦ (અ૦ મિસ્ર مصر = શહેર) આફ્રિકાની ઉત્તરમાં મુલક છે.

મિસરી, વિ૦ (અ૦ મિસ્રી مصری = મિસર સાથે સંબંધ રાખનાર. મિસ્રી=સાકર. સાલમમિસરી=એક જાતની દવા) મીસરના, મીસરથી આવતી વસ્તુ.

[મિસરો]

૨૦૭

[મુકરદમો]

મિસરો, પુ૦ (અ૦ મિસ્ર مصر =
ફારસી અરબી વગેરે કવિતાની એક લીટી)
કવિતાની ટુક.

મિસલ, સ્ત્રી૦ (અ૦ મિસ્લ مثل = સમાન)
રીત, બુગતી, તરેહ.

મિસકાલ, પુ૦ (અ૦ મિસ્કાલ مقال =
૨૮ રતિ વજન) હીરામોતી તોલ-
વાતું માપ.

‘ તેનું વજન ૮ મીસકાલ એટલે ૨૨૪
રતિ અથવા ૬૭૨ કેરેટ હતું. ’ બા૦ બા૦

મિસાલ, સ્ત્રી૦ (અ૦ મિસાલ مسال =
...ના જેવો, છબી, સમાન, બાદશાહનો
હુકમ, કાજીતું હુકમનામું, રત્નચિટ્ટી
વગેરે) રીત, તરેહ.

‘ ધણીને માથે પસ્તાળ પાડતી, ધુંધવાતા
છાણાની મિસાલે તોયરા જેવું મોં કરીને
સૂષ ગઈ. ’ અં. ન. ગ.

મિસ્સી, સ્ત્રી૦ (ફા૦ મિસી مسي = દાંતિને
કાળા કરવા માટે ઘસવાની એક દવા)
મેશ, કાળપ આણનાર ભૂકો.

‘ મગર એ દાંતની મિસ્સી સનમના હાથમાં
હેતો. ’ કલાપી.

મીડધો, પુ૦ (ફા૦ મીરિદિહ ميريديه =
ગામતો ઉપરી. મીર = ઉપરી + વિહ = ગામ)
હરપુષ્ટ માણસ. મુખી, આગેવાન, અગ્રેસર.

મીનહુન, વિ૦ (અ૦ મિનહૂ منه = તેમાંથી,
તેજ, તે; તારીખ ૧૫ મી માહે મીનહુન
એમ સરકારી કાગળોમાં લખાય છે)
ચાલુ માટે મીનહુન, એટલે ચાલુ મહીનો.

મીનો, પુ૦ (ફા૦ મીના مينا = ચાંદીસોનાના
જેવર પર એક રંગ કરે છે તે, જડાવ
કામ) ધાતુ ઉપરનું રંગીત ચિત્રકામ.

મીના, પુ૦ (અ૦ મીના مينا = મક્કામાં

એક પહાડ છે જ્યાં કુરબાની કરે છે)
મક્કામાં એક પહાડ છે. શુ. વાં.

મીર, વિ૦ (ફા૦ મીર مير = સરદાર, હકિમ,
અરબી અમીર ઉપરથી) મુસલમાન રાજા,
અમીર, ઉમરાવ.

મીરઅદલ, વિ૦ (ફા૦ મીર + અદલ
અરબી. મીરિઅદલ ميرادل = ચાલા-
ધીશ) અદલ કરનારો મોટો જજ.

મીરાસી, વિ૦ (અ૦ મીરાસી ميراثي =
વંશપરંપરાથી જે વાલતા આવે તે)
ગવૈયા-મુસલમાન-ની એક જાત છે.

મુકદ્દર, ન૦ (અ૦ મુકદ્દર مقدّر = નસીબ,
અંદાજે કરેલો, કદર = માપતું ઉપરથી)
નસીબ, ભાગ્ય.

‘ મુકદ્દરમાં હતું તેવું બન્યું તુજ હાથમાં
માલિક ’ કલાપી.

મુકનો, પુ૦ (અ૦ મિફનઅહ مقنم =
ભુરખો, મોં પર નાખવાનો પરદો)
ભુરખો, સ્ત્રીઓનું ઓઢણું.

‘ ચાવડીએ મુકનો (ઓઢણ પડદો—
ભુરખો) નાખી મુખ ઢાંક્યું. ’ રા. મા.
ભા. ૧

મુકમલ, વિ૦ (અ૦ મુકમ્મલ مكمل =
પૂર્ણ) સંપૂર્ણ, પુરેપૂર્ણ.

મુકરદમ, પુ૦ (અ૦ મુકદ્દમ مقدم = આગળ
થનાર, આગેવાન, મુખી) નાયક, ગજગર.

મુકરદમી, સ્ત્રી૦ (અ૦ મુકદ્દમી مقدمي =
આગળ થવાપણું) આગેવાની, મુખીપણું,
અગ્રેસરપણું.

મુકરદમો, પુ૦ (અ૦ મુકદ્દમહ مقدمه =
આગળ જનાર, લશ્કરની આગળ ચાલ-
નારી થોડીક ફોજ, દીળાચો, કેસ)
દાવો, કજીઓ.

મુકરમ]

૨૦૮

[મુજરો

‘પંચાયતમાં નિર્ણય મુકરદમા ફેસલ થશે.’ નં. ૪.

મુકરમ, વિં (અં મુકરમ $\mu\kappa\rho m$ = આયર વધારનાર, મુકિમ = મહેરબાની કરનાર, આપનાર) માન આપનાર.

મુકરર, વિં (અં મુકરર $\mu\kappa rr$ = તકી કરવું) કરાવેલું, ખચીત.

મુકરરુ, સં કિં (અં મુકિર $\mu\kappa rr$ = કરાર કરનાર, હા પાડનાર એને ફાર-શીનો ઉપસર્ગ લાગી નામૂકિર $\mu\kappa rr$ ના પાડનાર. તે ઉપરથી મુજરાતી ક્રિયા-પદ) ના પાડવી, ભૂલી જવું, કહીને ફરી જવું, ઇકરાર કરીને ના કહેવી.

મુકાદમ, પું (અં મુકદમ $\mu\kappa dm$ = આગળ થનાર, આગેવાન) મુખી, નાયક, ગબજર. ‘ધણીની આગળ પોસ આંસુ પાડી રહે, અને મનમાં તે ઘરમાં મુકાદમ.’ સ. ચં. ભા. ૨

મુકાબલ, વિં (અં મુકાબલ $\mu\kappa bl$ = સામાવાળીઓ હરીફ, દુશ્મન, શત્રુ) મેળવેલું, અસલ સાથે સરખાવેલું.

મુકાબલો, પું (અં મુકાબલહ $\mu\kappa blh$ = બરાબરી કરવી, સાથે થવું) વલના કરવી, સરસાધ, સરખામણી.

મુકામ, પું (અં મુકામ $\mu\kappa m$ = રથળ, જગા) ઉતારો, પડાવ, ઊવણી.

મકર વિં (અં મુકરર $\mu\kappa rr$ = તકી કરવું) કરાવેલું, ખચીત.

મુખબુખાની, સ્ત્રી (ફાં જુવાન જવાન $\mu\kappa bu\kappa n$ = જલ ઉપરથી બુખાની) મોઢાની સાક્ષી તે.

મુખતેસર, વિં (અં મુખતસર $\mu\kappa tsr$ = નાનું, ટુંકું, સંક્ષિપ્ત, સ્વસર = તેણે ટુંકું કયું ઉપરથી, સાર રૂપ, થોડામાં.

મુખત્યાર વિં (અં મુખત્યાર $\mu\kappa tyar$ = સત્તા આપેલી હોય તે) પોતાની મરજીમાં આવે તેમ કરવાને સત્તા અપાએલું તે.

મુખત્યારનામું, નં (અં મુખત્યારનામહ $\mu\kappa tyar namah$ ફાં મુખત્યારનામહ $\mu\kappa tyar namah$ = સત્તા આપેલા કાગળ પોતાની તરફથી બીજાને બોક્ષવા લખવા વગેરેનો હક આપવા સંબંધી લેખ.

મુખત્યારી, સ્ત્રી (અં મુખત્યારી $\mu\kappa tyari$ = મુખત્યાર પાણું, આપ અધિકાર, સ્વસત્તા.

મુગલ, વિં (તુકી મુગલ અથવા મુગોલ $\mu\kappa gal$ = સાલ, લાંઠ, તુર્કસ્તાનની એક બિચી ભત. ‘યાફસ બિન નહ’ ની છટ્ટી પેઢીએ ‘મુગલ’ નામે એક માણસનો જન્મ થયો તેના વંશને ‘મુગલ’ કહેવાયા. ‘ફસમેહિદ = હિંદના રીતરીવાજો’ ઉપરથી, ઇરાન અને તાતાર તરફના મુસલમાનોની એક ભત.

મુગલાર્ક, સ્ત્રી (તુર્કી મુગલ ઉપરથી) મુગલ રામબાની કારકર્દી.

મુયરકો, પું (તુર્કી મુચલકહ $\mu\kappa ch$ = કાંરનામું) ફરીને કંઈ અથવા મુદ્દતે હાજર ન થાઉં તો જે દંડ કે શિક્ષા થાય તે ભોગવું એવા મુતેલગારે ફરી આપવાનો લેખ તે. ‘મનાઇનો મુયરકો સામંતની પાસે છે.’ સ. ચં. ભા. ૮

મુજબ, અં (અં મૂજિબ $\mu\kappa zb$ = પ્રમાણે) પેઠે, માફક, પ્રમાણે.

મુજમુદાર, બુજો મજમુદાર.

મુજરો, અં (અં જા $\mu\kappa ra$ = મરી થવાનું રથળ) વળતર, માગતામાં વાળી લેવું.

મુજરો, પું (અં મુજા $\mu\kappa ra$ = સલામ કરવી, અમીરાની મુલાકાત) નમન, વંદન. ‘મુજરો લાઇ મુજ રોગ લે હરી’ ક. દ. ૫.

મુજહામત]

૨૦૬

[મુનસફ]

મુજહામત, સ્ત્રી (અં મુજાહિમત
مجاهدات=રોકવો, અટકાવ કરવો,
જહમ=તેણે હાલે ચાલે નહિ તેવો કચો
ઉપરથી) અટકાવ, પ્રતિબંધ, ટીકા, વિવેચન.

મુજાબો, પુ (અં મુજાયકહ مضايقه=
તંગી, અટચાણુ, પરવા) મહત્વ,
વજન, યોગ.

મુજાકત, સ્ત્રી (અં મુજાઅફ مضاعف=
એવડું, ડબલ) દુપટ, બમણો. રેવિ-
ન્યુ ખાતામાં વપરાય છે.

મુજાવર, પુ (અં મુજાવિર اور=મુજાવર,
પાડોશી, દરગાહોમાં કામ કરનાર, રો-
બમાં કામ કરનાર, જવર=પાસે હોવું
ઉપરથી) કચર ઉપર કૃત્ર ચડાવનારો.
'પીરનો મહિમા મુજાવર વધારે, ને મ-
હાદેવના ગુણ ભરડો નહો.' ગુ. કહેવત.
દા. 'એક જરીના પડદા પછવાડે મુજાવર
તરીકે ખેડો હતો.' રા. મા.

મુડાલ, વિ (ફાં મુદાર مودار=મડદું
લાશ, નાપાક, મુદન=મરવું ઉપરથી)
મરીગએલા જેવું, અશક્ત, નિર્મલ્ય.

મુડદું, નં (ફાં મુદદ મودد=મરેલું
મુદન=મરવું ઉપરથી) ચૈતન્ય વગરનું
કલેવર, લાશ, લોથ.

કચજ આ રૂઢ થાશે ત્યારે જમીનમાં ગા-
રશે મુરદું.' કલાવી.

મુતસક, અં (અં મુત્લક مطلق=સ્વ
તંત્ર, અખાધ) તદ્દન, બિલકુલ, તમામ.

મુતસદી, વિ (અં મુત્સદી متسدى=
આગળ આવનાર, આગળ કામ કરનાર
તસદી=આગળ આવવું ઉપરથી, હિંદુ
સ્તાનમાં વપરાય છે. ધરાનમાં મીરજા
કહે છે) લખનારો, વિદ્વાન.
'ગતે મુતસદી કર્યા.' નં. ચ.

મુતાબિક, વિ (અં મુતાબિક مطابق=
માફક, યરાયર) મળવું આવવું, અનુકૂળ.

મુતાલિક, પુ (અં મુતઅલિક متعلق=
સંબંધી, તલક=લટકયો ઉપરથી) ના-
યત દીવાન, દીવાનથી ઉતરતો.

'તેઓના પ્રથમ મુતાલીક અમલદાર પી-
કાજી સાયકવાડ હતો.' રા. મા. ભા. ૨

મુદઇ, નં (અં મુદઇ مدعى=દાવો કર-
નાર, વાદી) શત્રુ, દુસ્મન, પ્રતિપક્ષી.

મુદત, સ્ત્રી (અં મુદત مدت=અરસો,
સમય) અમુક વખત, અમુક નક્કી ક-
રેલો વખત.

'શિષ્ય મુદત માગી ગયો, ગુરૂ પાસે પરતાય,
ગુરૂએ આપ ઉગારિયો, અદ્ભુત કરી ઉપાય.'
કં ૬૦ ૩૦

મુદલ, નં (અં મુદલ مدلل=જેના
ઉપર દલીલ લાગુ પડી શકે તે, મૂળ
નાણું) વેપાર ધંધા માટે કાઢેલી મૂળ
થાપણ.

મુદામ, વિ (અં મુદઅન مدان=ખાસ
જરૂરી કામ માટે, ખાસ એકજ કામ
માટે મુદઆ=જરૂરી વસ્તુ ઉપરથી)
ખામોખા, ઘણા વખતનું, ખાસ.

'તેણે પ્રપંચ પારખતે યોદ્ધાવવા મુદામ
માણસો મોકલ્યા.' અં. ન. ગ.

મુદો, પુ (અં મુદઆ مدعو=જરૂરી
વસ્તુ. દઅવ=માગ્યું, યોદ્ધાવ્યું ઉપરથી)
પુરાવો, સાબીતી.

મુનશી, પુ (અં મુનશી منشى=શરૂ
કરનાર, કોષ નવી વસ્તુ ખોલના મનમાં
થી ઉઠાવનાર, નશઅ=તે થયો, તે જાંચે
ચડ્યો ઉપરથી) ઉર્દૂ, ફારસી અરબી
વગેરેનો શિક્ષક, લખાણનું કામ કરનાર.

મુનસફ, પુ (અં મુન્સિફ منصف=
અર્ધું અર્ધું કરનાર, ન્યાય કરનાર, નિરુપ્ક

મુનસરી]

૨૧૦

[મુશ્કેનલવલુદ

==અર્થ ઉપરથી. ન્યાય કરનાર બંને ભાગ સરખા કરે છે માટે) દીવાની કચ્છા સાંભળી ન્યાય આપનાર ન્યાયાધીશ.

મુનસરી, સ્ત્રી० (અ० મુન્સિફી) =ન્યાય) મુનસફતું કામ, 'ઉઠાવી મુસીયત દાલે, નથી તો મુનસરી તારી.' દા. સા.

મુનસરીમ, પુ० (અ० મુન્સરિમ) =અદોઅસ્ત કરનાર, સંપૂર્ણ કરનાર) એક ઓહદો છે.

મુનાસબ, વિ० (અ० મુનાસિબ) =અંબે રાખનાર) વાજબી, યોગ્ય, ધૃતિત.
'તેઓને સજ્જ કરવી મુનાસીબ છે કે નહિ ? ક. ધે.

મુનીમ, પુ० (અ० મુનીબ) =મદદગાર) પેદાતું કામ કરનાર મુખ્ય ગુમાસ્તો.

મુનીમી, સ્ત્રી० (અ० મુનીબ) =ઉપરથી મદદગારી) મુનીમગીરી, મુનીમ-તું કામ.

મુદત, વિ० (ફ્રા० મુફત) =કીમત વગર) વગર મૂલ્યે.
'ના કરતું મુદત અદસોસી મળશે દાદ ના અહીંઆ'. કલાખી.

મુદતી, પુ० (અ० મુફતી) =મુસલમાની ધર્મ પ્રમાણે કેસનો ફેસલો આપનાર) મુસલમાન પંચાતીઓ. 'મુદતીઓની સાથે સુલતાને તંજુ મોકલ્યો.' મિ. સિ.

મુફલસ, વિ० (અ० મુફલસ) =ગરીબ, નિર્ધન. ફલસ=પૈસા ઉપરથી) ગરીબ, દીન, લાચાર, કંગાલ.
'મારે નથી આકર કે નફર, હું તો ધણી ગરીબ મુફલસ હાલે છું.' શુ. શિં.

મુફલસી, સ્ત્રી० (અ० મુફલસી) =ગરીબી, નિર્ધનતા) ગરીબી, દીનતા.

મુફસીલ, ન० (અ० મુફસલ) =ભાગલા, ભાગ પાડેલા) બહારગામ, પરદેશ
મુફસીલો, પુ० (અ० મુફાસિલ) =છેડું, જુદાઇ, અંતર ફસલ ઉપરથી) છેડું, અંતર.

મુબારક, વિ० (અ० મુબારક) =વધારો મળેલો છે તેવો, નેકબખ્તીવાળો, ભાગ્યશાળી, સુખી) ભણું, ભણું હો એવું, આપાદ.
'પરંતુ તેમ કરતી કરતીએ મારા પ-શ્ચાતાપતી નિશાનીમાં મારા મુબારક રાગને માંડ માર્ગ સરલ કરતી બળે.' કાન્તા. પૃ ૧૧૧
'મુબારક હો તમોને આ તમારા ઇશકના રસ્તા.' કલાખી.

મુબારકબાદી, સ્ત્રી० (અ० મુબારક+બાદ) =ફારસી, મળીને મુબારકબાદી
મુશાલી, પુ० (અ० મુશાલી) =પુશાલી બતાવવી, એકતું સાંઈ થવાથી બીજાએ તેને આશિર્વાદ દેવી તે. **બરક**=તે આશીર્વાદ પામ્યો ઉપરથી) સાંઈ થયા બદલ પ્રસન્નતા, પુશાલી બતાવવી તે.

'પાદશાહ તથા શાહબદાને મુબારકબાદી આપવાને સઘળા અમીર, ઉમરાવો એકઠા થયા હતા.' ક. ધે.

મુમકીન, વિ० (અ० મુમ્કિન) =શક્ય, થઈ શકે એવું) બની શકે એવું.
'નથી મુમકીન અયે દિલબર, નિયત બદલે જરા મારી.' શુ. ગ.

મુશ્કેનલવલુદ, પુ० (અ० મુશ્કિનલવલુદ) =મુશ્કેલીમાંથી હોતું ન હોતું સ-

મુખનો]

૨૧૧

[મુરીદ

માન હોય તે) જેના ચરિત નારિત
સમાન હોય તે.

‘ અવધૂર્ણ ધ્વજને સતરૂપે જણાવતાં વા-
જળઉલવણુદ કહેલું છે, અને મુમકેન
ઉલવણુદ, મુમતને ઉલવણુદ પ્રત્યાદિ માયા
(મઆદા) શશવિષાણુ જેવા તર્કને વિ-
ચારતાં બહુ સારા કર્યા છે. ’ સિ. સા.

મુખનો, પુ. (અ. મુઝમિન ૭૦૭=મ-
માની, ધમાનવાળો, ધમાનદાર) મુસલ-
માની ધર્મમાં ગણેલા હિંદુની એક જાતિ.

મુખાનીઅત, સ્ત્રી. (અ. મુમાનિઅત
૮૦૮=મના કરવી, રોકવું, ના પા-
ડવી) અટકાવ કરવો, ના કહેવી.
‘ તેમના પિસરને જનાનખાનામાં આવ-
વાની મુખાનીઅત નહિ હોય. ’ બા. બા.

મુખે, સ્ત્રી. (અ. મૂમિયા, મૂમિયાહ
૬૬૧=કાળા રંગની એક દવા
છે, કેટલાક કહે છે કે ખાણમાંથી નીકળે
છે, તે કેટલાક કહે છે કે બનાવડી છે,
એક ચીકણી વસ્તુ, જે દવામાં વપરાય
છે) માણસની ચરખીની મેળવણીથી બ-
નાવેલી એક દવા, કચરાએલા શરીર
ઉપર લગાડવાના કામમાં આવે છે.

મુરઘાખી, સ્ત્રી. [કા. મુર્ગાખી ૭૭૭=
જળકુકડી. મુર્ગ=પક્ષી+આખી=પાણીનું]
જળકુકડી.

મુરઘી, સ્ત્રી. (કા. મુર્ગ ૬૮૦=પક્ષી) કુ-
કડી, મરઘડી.

‘ મુરઘીનાં બચ્ચાને મારવા બાજુ ઉંચે
ઉડતાં ઉડતાં તલપ મારે છે. ’ ક. થે.

મુરઘો, પુ. (કા. મુર્ગ ૬૮૦=પક્ષી) કુ-
કડો, મરઘડો.

મુરખખી, વિ. (અ. મુરખી ૭૭૭=પાલ-
નાર, રખવ=માથાપ સિવાય બીજાની

સંભાળથી ઉછરેલો ’ ઉપરથી) કુટુંબનો
મેટો આગેવાન, વૃદ્ધ.

મુરખખો, પુ. (અ. મુરખવહ ૭૭૭=
ખાંડ સાકરની ચાસણીમાં પાચેલી વસ્તુ.
રખવ=માથાપ સિવાય બીજાની સંભાળ-
થી ઉછરેલો, ઉપરથી) ચાસણી પાચે-
લો ફળ તે કચુંબરનો આથો.

‘ કે મુરખખાની બરણીમાં ફળ ગોળને
ચાંદી પડે. ’ કલાખી.

મુરવત, સ્ત્રી. (અ. મુરકવત ૭૦૭=મરદ-
પણું, ઉપકાર) ભાર બોજ, વજન.
‘ મતલબની મુરવત ન્યાં, ખુશામદના
બજના ન્યાં. ’ કલાખી.

મુરશીદ, પુ. (અ. મુશિદ ૭૭૭=સારો
રસ્તો દેખાડનાર, રશદ=તેણે તેને ખરે
રસ્તે દોર્યો ’ ઉપરથી) ગુરૂ, ધર્મનો
ઉપદેશ કરનાર.

‘ હજારો એલીયા મુશિદ, ગયા માથુકમાં
કુલી, ન કુલ્યા તે મુઆ એવી, કલામો
સખત ગાઈ છે. ’ મુ. ગ.

મુરસદ, પુ. (અ. મુશિદ ૭૭૭=સારો
રસ્તો દેખાડનાર. રશદ=તેણે તેને ખરે
રસ્તે દોર્યો ઉપરથી) ગુરૂ, ધર્મનો ઉપદેશ
કરનાર.

‘ મગર મુરશીદ કરો તો તો હમે એલા
થનારાઓ. ’ કલાખી.

મુરાતબ, સ્ત્રી (અ. મુરાતિબ ૭૭૭=
પદચાઓ. મતેવહ=પદવીનું બાંધવચન)
ગૌરવ, પ્રતિષ્ઠા, મોળા, વજન.

મુરાદ, સ્ત્રી. (અ. મુરાદ ૭૭૭=ધચ્છા,
રવદ=પૂછવું ઉપરથી) ધચ્છા, આશા, ઉમેદ.
‘ મગર આ બિંદગાનીની મુરાદે કાણુ
પરવાયું. ’ કલાખી.

મુરીદ, પુ. (અ. મુરીદ ૭૭૭=શિષ્ય,

મુલક]

૨૧૨

[મુશાધરો

ચેલો, ઇરાદો રાખનાર, રવદ= પૂછ્યું
ઉપરથી) શિષ્યા, ચેલી.

મુલક, પુ. (અ. મુલક ملک=દેશ) દેશ,
પ્રદેશ.

‘ રૂડો રૂડો મુલક શુભરાત રૂડો ! નવલો

મુલકગીરી, સ્ત્રી. (અ. મુલક+ગીરી કા. ૦
પ્ર. ૦ મુલકગીરી ملکگیری=મુલકમાં
ફરવા નીકળવું) દેશના વડાએ વસુલાત-
ના તેમજ બંદોબસ્તના કામ માટે પોતાના
તાબાના મુલકમાં આમ તેમ ફરવું તે.

મુલકી, વિ. (અ. મુલકી ملکی=મુલક
સંબંધી) મુલકને લગતું.

મુલતવી, અ. (અ. મુલતવી ملتی=
વાર કરવી, વાળનાર, બાકીમાં રાખવું)
અદર, અદબદ, મોકુફ.

મુલાયમ, વિ. (અ. મુલાયમ ملائم=
ચોખ્ખ, અતુફળ, એકડું થનાર, નરમ,
સુંવાળું, પોચું) નરમ, કુંમળું.

‘તેમતું હૈયું મીઠું જેવું મુલાયમ હતું.’ નં. ચ.

મુલાકાત, સ્ત્રી. (અ. મુલાકાત ملاقات=
મળવું) મેળાપ, ભેટ.

મુલાજો, પુ. (અ. મુલાજહ ملا حظ=
જોવું) અદબ, વિવેક.

‘કાંઈ પણ મુલાયમ વગર ચોરી ને ડાકું
તું કામ કરતા હતા.’ મિ. ૦ સિ. ૦

મુલામ, વિ. (અ. મુલમમ ملام=ચાંદી
સેનાથી પ્રદાશિત કરવાપાતું, જેનો એક
મિસરો ફારસી ને બીજો અરબી હોય તેવી
કવિતા) રસવું, ઢોળ ચડાવેલો.

મુલાં, પુ. (અ. મુલા مل=ભરેલો, વિદાન,
વિદ્યાથી ભરેલો મલકન પરથી મુલાઅ

ને તે પરથી મુલા) મુસલમાનોનો પડિત,
મુસલમાનોનો ધર્મશુર.

‘મુલ્લા નીસર્યો માર્ગે, મેં જોયું તે દિશ;
પાણી અધિક તેથી પડ્યું, રાત્રી ઝાંડો રીસ.

ક. ૦ ૬૦ ૩૦

મુવજન, બુઝો મોઝીત,

મુવાજેબ, પુ. (અ. મવાજિબ مواجب=
પગાર, વજર) મહેનતાણું, બદલો.

મુવાજો, પુ. (કા. ૦ મૂ مواજ=વાળ ઉપરથી)
નીમાળો, કેશ, વાળ, બાલ.

મુશક, સ્ત્રી. (કા. ૦ મુશક مشك=મુકી)
મુકી, મુકો મારવો.

‘સારો વર મળશે નહિ, ને મારું ચાલશે
નહિ ને મુશકે મારી ગમે તેને પરણાવશે
તો ભાગ્ય પ્રમાણે વર્તવું પણ પડશે.’
સં. ૦ ચં. ૦ ભા. ૦ ૪

મુશકેલ, વિ. (અ. મુશકલ مشكل=અ-
ધર્મ શકલ=કઠણ ઉપરથી) અધર્મ,
કઠણ, દુઃસાધ્ય.

મુશકેલી, સ્ત્રી. (અ. મુશકલ مشكل
ઉપરથી અધરાપણું) કઠણ, મુશીબત.

મુશતાક, વિ. (અ. મુશ્તાક مشفق=
ધરજનારો, જેને શોખ હોય તે) આતુર,
ધરજવાન.

મુશકીક, વિ. (અ. મુશ્કિક مشفق=
મહેરબાની કરનાર) કૃપા કરનાર, મિત્ર,
ભાઈબંધ.

‘અખીરશ હાલ સુતો છું, ન કોઈ છે કને
મુશ્કિક,
ન કોઈ આવતું પુછવા, પડ્યો છું આ-
સીયા માફક. શુ. ગ.

મુશાધરો, પુ. (અ. મુશાદરہ مشاعر=
કવિમંડળ, શામરોની મંડળી) કવિઓ

મુસદ્દી]

૨૧૩

[મુસાહિબ

ભેગા થઇ કવિતાની ચર્ચા કરે તે મંડળી.
'લખનૌ તથા દિલ્લીમાં મુશાયરા મળતા.'
નં. ૨૦

મુસદ્દી, વિ. (અ. **મુસદ્દી** مُسَدَّدِي =
આગળ આવનાર, **તસદ્દી** = આગળ આ-
વતું, ઉપરથી. મુન્શી, દારોગો) મુસદ્દો
ગતની જાણનાર, લખાણમાં કામેલ તે.

મુસદ્દો, પુ. (અ. **મુસવ્વદહ** مُسَوِّد =
કાળું, રફ લખાણ, પ્રથમ કોપી, એ
ઉપરથી સારે અક્ષરે ખીજી કોપી થાય.
અસ્વદ = કાળું ઉપરથી) લેડા અર્થવાળી
ધ્યારતનું લખાણ તે, ખરડો.
'મુસદ્દા લખવા સમજવામાં ઝીણવટ
આવે છે.' સ. ચં. ભા. ૧

મુસલમાન, પુ. (ફા. **મુસલમાન** مُسْلِمَان =
આ શબ્દની વ્યુત્પત્તિ માટે ઘણા મત-
ભેદ છે. કાંઈ કહે છે કે **મુસ્લિમ** + **માન**
છે. **મુસ્લિમ** અરબી શબ્દ છે તે તેનો
અર્થ 'માનનાર' થાય છે. **માન** ફા. ૧૦
પ્ર. ૦ નો અર્થ 'જેવો' થાય છે. (૨)
મુસ્લિમ શબ્દનું ફારસી રીતે ગહુ વચન
છે. પણ એક વચનમાં વપરાય છે. પણ
જો આ વ્યુત્પત્તિ ખરી ગણીએ તો આ
શબ્દ 'મુસ્લિમાન' હોય. પરંતુ એવો
શબ્દ કાંઈ દેશો વપરાયો જોયો નથી.
તેથી છેવટે એ નક્કી થાય છે, કે **મુસ-**
લમાન શબ્દ ફારસી છે, અરબી 'મુ-
સ્લિમ' શબ્દને ફારસી 'મુસલમાન'
શબ્દ સાથે કાંઈ સંબંધ નથી.) ઇસ્લામ
ધર્મ માનનારા.

મુસલમાની, વિ. (ફા. **મુસલમાની**
, مُسْلِمَانِي = મુસલમાનનું) ઇસ્લામી, મુ-
સલમાની ધર્મ.

મુસલીમ, પુ. (અ. **મુસ્લિમ** مُسْلِم =
મુસલમાન) ઇસ્લામી ધર્મવાળો.

'આ વખતે ભરચના પારસી મુસલીમ
ઝંઝા માટે પોતે કહેતા.' નં. ચં.

મુસલ્લો, પુ. (અ. **મુમલ્લા** مُمْلَا = નમાજ
પઢવાનું કપડું) નમાજ પઢવાની ચટાઈ,
મુસલમાનનું તિરસ્કારક.

'મુસલ્લો એટલે નમાજ વખતે જમીન પર
પાથરીને તે ઉપર ઉભા રહેવા ને
ખેસવા માટે જમીનપોશ.' યા. ૦ યા. ૦
'ઘણો માર ખાતાં ખાતાં મુસલ્લો ડેકાણે
આવ્યો.' સ. ચં. ભા. ૧

મુસ્તનદ, વિ. (અ. **મુસ્તનદ** مُسْتَنْد =
જે વસ્તુ ઉપર તકીઓ દેવામાં આવે તે,
ભરોસાપાત્ર, વિશ્વસનીય) માનવા લાયક,
આધારભૂત.

'મુસ્તનદ સફરનામાની હાર ને હાર
કળાટમાં જોડવાએલી' નં. ચં.

મુસાફર, પુ. (અ. **મુસાફિર** مُسَافِر =
મુસાફરી કરનાર) વેપારી, પ્રવાસી, પંથી.

મુસાફરી, સ્ત્રી. (અ. **મુસાફરી** مُسَافِرِي =
દેશાટન) દેશ પરદેશ ફરવું તે, પ્રવાસ,
પંથ.

મુસાફરખાનું, ન. (અ. **મુસાફિર+ખા-**
નહ ફા. ૧૦ પ્ર. ૦ **મુસાફિરખાનહ**
مُسَافِرْخَانَه = મુસાફરોને ઉતરવાનું દેકાણું
ધર્મશાળા) પકાવ, મુસાફરો ઉતરે તે જગા.

મુસારો, પુ. (અ. **મુશાહિરહ** مُشَاهِرْه =
માસિક પગાર, શહ્દ = મહીનો ઉપરથી)
દરમાયો, દિવસ અથવા મહીનાનો પગાર.
'જોઈએ તેટલો મુસારો મળતો હોય.'
ક. ઘે.

મુસાહિબ, પુ. (અ. **મુસાહિબ** مُصَاحِب =
સાથે ખેસનાર, મિત્ર, સહુવત સોગત
ઉપરથી) સાથે રહેનાર, મિત્ર, સાથી.

મુસીબત]

૨૧૪

[મેનાપર

‘મારો મુસાહબ એ જતી, જે આરામ
તો એ એકલો.’ ગુ. ગ.

‘હું મારા મુસાહિબો સાથે ત્યાંથી રવાના
થયો.’ બા. બા.

મુસીબત, ત્રી. (અ. મુસીબત مصیبت
=દુઃખ) મુશ્કેલી, મહેનત, કડણ.

મુસ્તકીન, વિ. (અ. મુસ્તકીમ مستقیم
=સીધો, પાંધરો) મક્કમ, મજબુત.

‘પછી કોઈ પણ જાતના મુસ્તકીન ધરાઈ
પર આવી શકાય.’ બા. બા.

મુહાજિર, પુ. (અ. મુહાજિર محاجر
હિજરત કરનાર, મકકેથી મદીને જનાર,
પેગંબર સાહેબના જે અનુયાયીઓ મકકેથી
મદીને ગયા તે) હિજરત કરનાર, ખીજે
દેશ જઈને રહેનાર, જુદા પડનાર.

મૂજી, વિ. (અ. મૂજી موزی=મળ દેનાર
દુઃખ આપનાર ઈજા ઉપરથી.) કંજુસ,
દૃષ્ટુ, અખીસ.

‘હશે મૂજી કે મારતો જુમિ ભારે,
નથી દેશની દાઝ જેને લગારે;
સદા શુષ્ક હૈયું રહે વજ જેવું,
કશું કેમ જાણે નથી લેવું દેવું.’ વાં. માળા.

મૂસા, પુ. (અ. મૂસા موسى=યહુદી
ધર્મ પ્રવર્તક પેગંબર સાહેબ (અ. સ.)
નું નામ, અરબી ભાષામાં ‘મૂસા’ નો
અર્થ ‘અસ્તરો’ થાય છે. સુર્યાની ભા-
ષામાં ‘મૂ’=જતાળતી પેટી, અને ‘સા’=
પાણી તે પરથી મૂસા=કેમકે એમને પેટીમાં
અંધ કરી પેટી પાણીમાં મૂકી દીધી હતી
તે તરતી તરતી શીરઝાન મિસરના બાદ-
શાહને હાથ લાગી. ‘કબ્તી’ ભાષામાં
‘મૂ’ પાણી અને ‘સા’ વૃક્ષ ઉપરથી મૂસા
કેમકે પોતે પાણીની અંદરથી ઝાડની

પાસેથી મળ્યા હતા. અરબી ભાષામાં
‘શ’ નો ‘સ’ થઈ ‘મૂસા’ નામ થયું.)
યહુદી ધર્મ અવાવનાર પેગંબર સાહેબ.

મેખ, ત્રી. (ફા. મેખ ميه=લોહા કે
લાકડાનો ખીલો, ખીલી, લાકડાનો જમીન
અથવા ભીંત વગેરેમાં ઠોકો ખેસાડાય
એવો ખીલો.

‘ભાઈ, સોનાની થાળીમાં લોટાની મેખ’
ન ખમાય.’ સ. ચં. ભા. ૧

મેખચુ, જુઓ મેચકું.

મેચકું, ન. (ફા. મેચ ميه=લોહા કે લાક-
ડાનો ખીલો ઉપરથી) ખીલાની પેઠે,
જમીનમાં ઠોકો ખેસાડાય એવી દીવી.

‘મૂળાના ચોરને મેચકાનો માર પડે.’
અં. ન. ગ.

મેજ, ન. (ફા. મેજ ميه=ખાવા ખેસતી
વખતે જે લુગડું પાંધરવામાં આવે તે.
પ્રાચીન ફારસી) ટેગલ, ખુરસીમાં ખેસી
લખાય એવી ઉચી પાટીઆની ઘોડી.

મેજર, પુ. (અ. મહજર ماهر=કાળએ
નક્કી કરેલા ફેસલાનો કાગળ) ઘણી
સહીઓ સાથે અરજ કરેલી હોય તે અરજ.

મેજરનામું, ન. (અ. મહજરનામહ ફા.
કાળએ નક્કી કરેલા ફેસલાનો કાગળ)
ઘણી સહીઓથી અરજ કરી હોય તે.

મેઠાન, ન. (ફા. મયઢાન ميثان=સપાટ
જમીન) ટેકરા, ઝાડ કે મકાન રહિત
ખુલ્લી સપાટ જમીન.

મેઠો, પુ. (ફા. મયઢહ ميه=ઝીણો
લોટ) ઘડુંને પલાળી દળી તે લોટમાંથી
કાઢેલો ઝીણો લોટ.

મેનાકાર, વિ. (ફા. મિનાકાર ميناكار

મેમા]

૨૧૫

[મેહેર

=જડાવકામ કરનાર) જડાવ કામ કરેલું,
જડાવવાળું.

‘ પલંગ રૂડા રંગેના કરેલ મેનાકાર. ’

દ. કા. ભા. ૨

મેમા, સ્ત્રી૦ (ફા૦ મહમાની માની)
ઉપરથી) મહેમાની, પરોણાગત.

મેમાન, પુ૦ (ફા૦ મહમાન માન)
ખીજને ઘેર જઈને ઉતરનાર માણસ,
પરોણા. મહ્=મોટા+માન=જેવો (૨)
મહ્=ચંદ્ર+માન=જેવો, ચંદ્રમા જેવો)
મેમાન, પરોણા, અતિથિ.

મેમાનગીરી, સ્ત્રી૦ (ફા૦ મહમાનગીરી
ગીરી)=પરોણાચાકરી. યુ. પ્રયોગ)
અતિથિ સત્કાર.

‘તેમની મેમાનગીરી તે પૂર્ણ પ્રેમથી કરતો.’

ટ. ૧૦૦ વા. ભા. ૩

મેરાખદાર, વિ૦ (અ૦ મિહાખ+દાર ફા૦
પ્રે૦ મિહાખ+દાર)=કમાનવાળું) વાંકું, અર્ધ
ગોળાકાર કમાનવાળું. ‘ મોટા મેરાખદાર
મોતીરે છાયો રે મોંડવો. ’ દ. કા. ભા. ૨

મેવાત, પુ૦ (અ૦ મેવાત માવાત)
કાંઈ પાકતું ન હોય, તે જેનો કાંઈ ધણી
ન હોય એવી જમીન) અણધક લોકનો
વસવાટવાળો ડુંગરી પ્રદેશ.

મેવાતી, વિ૦ (અ૦ મેવાતી માવાતી)
મેવાતના રહેનાર) મેવાત સંબંધી.

મેવાસ, બુચો મેવાત.

મેવાસી, બુચો મેવાતી.

મેવો, પુ૦ (ફા૦ મેવહ વેવહ)=મેવો. મે=
રસ+વહ=વાળો=રસિક) ખાવા લાયક
લીલાં કે મુકાં મીકાં ફળ.

મેશી, ન૦ (ફા૦ મેશી મેશી)=ધેટાનું
ચામડું મેશ=ધેટું ઉપરથી) ધેટાનું ચામડું.

મેસુર, ન૦ (અ૦ મહસુર મહસુર)=સીમા-
વાસી, હદ બાંધી લીધેલી હોય તે, પરિ-
મિત) એક જાતની મિઠાઈ, ચણાના
લોટની સુખડી.

મેહતલ, સ્ત્રી૦ (અ૦ મુહલત મુહલત)
કુરસદ, વાર, ઢીલ) વખત આપવો, સુસ્તરી
રાખવું.

‘ મેહતલ ન કાં પુરી બને. ’ કલાપી.

મેહતાબ, પુ૦ (ફા૦ મહતાબ મહતાબ)
ચંદ્ર મહ્=ચંદ્ર+તાબ=ચંદ્રકનાર. તાપ્તન
=ચમકવું ઉપરથી, પ્રકાશિત ચંદ્ર) ચંદ્રમા.

મેહલાયત, સ્ત્રી૦ (અ૦ મહલાત મહલાત)
=ધણા મહેલા, ઘણી જગાઓ, ઘણાં
મુકામ) મહેલ, અંદરનાં અંત:પુર વગેરે.
‘સ્વર્ગના મેહલાતની રીજવાન રખ-
વાળી કરે. ’ યુ૦ ૨૦

મેહલોલો પુ૦ (અ૦ મહલહ મહલહ)=ઉતર-
વાનું કેકાણું, આશ્રમ) મોહોલો, પોળ, વાસ.

મેહફિલ, સ્ત્રી૦ (અ૦ મહફિલ મહફિલ)
માણસોને એકઠા થવાની જગા) મંડળી,
મિજલમ.

‘ તેહેવાર ટાંકણે મેહેરીલે બહુ જતા. ’
ન૦ ચ૦

મેહેમીજ, સ્ત્રી૦ (ફા૦ મિહમેજ મિહમેજ)
ધોડેસ્વારના છુટની એડી આગળ ખીલા
જેવું હોય છે તે) ધોડાને તે જ ચલાવવા
માટે છુટમાં ખીલા જેવું હોય છે તે.

મેહેર, સ્ત્રી૦ (અ૦ મહ મહ)=સ્ત્રીને લગ્ન-
પ્રસંગે જે રક્ષ પલ્લા પેટે કરાવાય છે
તે) પલ્લું, પલ્લાની રક્ષ.

મૈયત]

૨૧૬

[મોળું

મૈયત, સ્ત્રી૦ (અ૦ મૈદત مَيْدَت=મોત)
મરણું, મરણ, મૃત્યુ.

‘ન્યાતમાં મૈયતની વખતે યધા જુવાની-
આઓ અશ્વનિકુમાર જતા.’ નં. ય.

મૈલ, પુ૦ (અ૦ મીલ میل=૪૦૦૦ કદમ
જેટલું અંતર) મૈલ, પરટ૦ ફીટ.
અંગ્રેજી મૈલ.

માઆજમ, પુ૦ (અ૦ મુઅજ્જમ مُعْجَم=
મોટો, મોટાછ પામેલો) પ્રતિષ્ઠિત, આયરદાર.

માઆવીઆ, પુ૦ (અ૦ મુઆવિયહ
مُؤَاوِيَه=હજરત પેગંબર સાહેબ (સ.
અ) ના એક મિત્રનું નામ છે. જે હજર-
તઅલી (ર. અ)ના સમયમાં તેમની વિરૂદ્ધ
થઈ કેટલીક લડાઈઓ કરી એશિયાઈ
તુર્કસ્તાનના આદશાહ થયા. તાચુત જેમની
સંભારણામાં ઠાઠવામાં આવે છે તે ઇમામ-
હુસેન (ર. અ)ને એ જ માઆવીઆ (ર.
અ)ના દીકરા યહ્યે શહીદ કર્યા હતા.

માકમ, અ૦ (અ૦ મુહકમ مُحْكَم=મજબૂ-
થત, દૃઢ) આધિભારે, ખાસ, નામકામ
દીધા વગર.

માકાસદાર, પુ૦ (ફા૦ મુકાસદાર مُكَاسِدَار
=રાહદારી પાસેથી મેહસુલ ઉઘરાવનાર.
મુકાસ=રાહદારી મેહસુલ) રસ્તે જનારા
પાસેથી લેવાનો કર વસુલ કરનાર.

માકુદ્, અ૦ (અ૦ મવકૂફ مَوْكُوف=બંધુ
કરેલું, કાયમ કરેલું) બંધ પાડેલું, રહેવા
દીધેલું.

માકુદ્દી, સ્ત્રી૦ (અ૦ મવકૂફી مَوْكُوفِي
કાયમ કરવાપણું) બંધી, બંધ પાડી દેવું તે.

માકો, પુ૦ (અ૦ મવકઅ مَوْكَع=મહેર
યવાની જગા, લાગ, તાલ.

‘અતે પરવરદીશારે અમતે અમારી
નીમકહલાલી બતાવવાનો મોકો આપ્યો
છે.’ આ૦ બા૦

માખ, પુ૦ (અ૦ મવકઅ مَوْكَع=સ્થળ,
કામ કરવાનું સ્થળ, જગા) લાગ, તાલ,
અનુકૂળતા.

માગલ, પુ૦ મુગલ શબ્દ જુઓ.

મોગલાર્ક, સ્ત્રી૦ (તુર્કી મુગ્લિયહ مُغْلِيَه=
મુગલાઈને લગતું) મોગલોનો અમલ,
મોગલશાઈ.

મોગલી, વિ૦ (તુર્કી મુગ્લી مُغْلِي=મુગલ
સંબંધી. મુગ્લી બેગમ સ્ત્રીઓનું નામ
પણ હોય છે) મોગલાઈ.

મોઘમ, અ૦ (અ૦ મુઘમ مُغَم=વહેમ
પડે એવી વાત, નક્કી ન થઈ શકે એવી
વાત, બંધ આરણું, અનિશ્ચિત; વહમ=
ગમે તેમ ભેળસેળ ગોઠવું ઉપરથી)
બાંધે ભારે, નામકામ લીધા વગર.

‘તે તેથી જ શાસ્ત્રોએ મોઘમ રીતે ઋતુ-
કાલ ઉપર ધર માંડવાનો આધાર રાખ્યો
છે, તેમાં બહુ ડહાપણ વાપરેલું છે.’ સુ. ગ.

મોજ, સ્ત્રી૦ (અ૦ મવજ مُوج=પાણીની
લહેર, પાણીનાં મોજાં) વૈભવ, સુખ.

મોજડી, સ્ત્રી૦ (ફા૦ મવજહ مُوجِه=હાથ
પગનાં મોજાં ઉપરથી) જરીઅલ પાવડી,
ખાસડીઓ, કપડાનાં પગરખાં. ‘અતે
રાતી ભરેલી મોજડીઓ.’ સ. અં. ભા. ૧.
‘હરિતે ચરણે મોજડી ચમકતી, ધૂધરી
બંને પાય; એક લંગર શોભે રામને,
જેની સમોવડ નહિ થાય.’ ૩૦ હ૦

મોજડું, ન૦ (ફા૦ મવજહ مُوجِه=હાથપ-
ગનાં મોજાં ઉપરથી) પગરખું.

[મોળ]

૨૧૭

[મોભો]

મોળ, પુ૦ (૩૧૦ મઘજહ ડૅજૅ=હાથપગનાં મોળ) મોળ.

મોળ, વિ૦ (અ૦ મઘજ હૅજૅ=પાણીની લહેર, પાણીનાં મોળ ઉપરથી) મોળ કરનાર, આનંદી, વિલાસી.

મોળલું, વિ૦ (અ૦ મઘજ હૅજૅ=ઉપરથી) આનંદી, વિલાસી.

મોળુદ, અ૦ (અ૦ મઘજૂદ ડૅજૅજૅ=હાજર) તૈયાર, હાજર.

મોળું, ન૦ (અ૦ મઘજ હૅજૅ=પાણીની લહેર) પાણીનું મોળું, વૈભવ, સુખ.
' હું ભવસાગરનું એક અગોચર મોળું થઈ મનરવીપણે સંસારમાં એકલો અને અપ્રખ્યાત અથડાઇશ. ' સ. અ. ભા. ૧

મોળે, અ૦ (અ૦ મઘજજા ડૅજૅજૅ=રાખ-વાની જગા, સ્થળ, ગામ) અસુક ગામ.

મોળેળે, પુ૦ (અ૦ મુઝ્જિજહ ડૅજૅજૅ=અમત્કાર, અદ્ભુત બનાવ) અદ્ભુત લીલા, દૈવી બનાવ.

મોળે, પુ૦ (૩૧૦ મઘજહ ડૅજૅ=હાથપગનાં મોળ) મોળ.

મોઝિન, પુ૦ (અ૦ મુઝ્જિન ડૅજૅજૅ=બાંગ દેનાર, બાંગી) મસીદમાં બાંગ દેનાર, મુલ્લા.

' જે વેળાએ બંદગીનો મોઝિન બણીથી ઉત્તર મળતો બંધ થવા આવ્યો. ' રા. મા. ભા. ૧

મોટો પૈસો, પુ૦ (૩૧૦ પયસહ ડૅજૅજૅ=મોટો ગુજરાતી શબ્દ) દોઢ પૈસો.

મોત, ન૦ (અ૦ મઘત ડૅજૅજૅ=મરણ) મરણ, મૃત્યુ.

મોતાજ, વિ૦ (અ૦ મુહતાજ હૅજૅજૅ=જરૂરવાળો) ગરીબ, નિર્ધન, કંગાલ.

' તાજમ ન માથે લીધી, મોહતાજ હું તે ક્યાં બન્યો. ' કલાપી.

મોતાજ, સ્ત્રી૦ (અ૦ મુહતાજી હૅજૅજૅ=જરૂર હોવાપણું) ગરીબી, નિર્ધનતા, કંગાલપણું.

મોતી, પુ૦ (અ૦ મુઘદી ડૅજૅજૅ=અદા કરનાર, પોહોંચાડનાર) અનાજ, ગોળ, ઘી વગેરે ખાવાની વસ્તુઓ વેચનાર વેપારી.

મોદાખાનું ન૦ (અ૦ મુઘદી+ખાનહ ૩૧૦ ડૅજૅજૅ=અદા કરવાનું ડૅજૅજૅ, પોહોંચાડવાનું ડૅજૅજૅ) લશ્કરને દાણોદુધી ખોરાક પુરો પાડનાર ખાનું.

મોદસલ, ન૦ (અ૦ મુફસલ મુફસલ=ભાગલા, ભાગ પાડેલા) બહારગામ, પરદેશ.

' ડાકસની રીત મોદસલવાસીને માલુમ ન હતી. ' નં. ચ.

મોખેદ, પુ૦ (૩૧૦ મુખેદ, મુખેદ ડૅજૅજૅ=વિદ્વાન, સર્વપૂજક, પારસીઓનો ધર્મ-શુરુ) પારસીઓની ધર્મક્રિયા કરાવનાર ગોર.

મોખેદ, સ્ત્રી૦ (અ૦ મુખેદ મુખેદ=છબાહત કરવાનું ડૅજૅજૅ, મસ્જિદ) ભક્તિ-મંદિર.

મોખેદ, પુ૦ (અ૦ મુખેદ મુખેદ=છબાહત કરનાર) ભક્તિ કરનાર.

' વેદના ઋષિઓ અને ધરાનના મોખેદો સૂર્યને ઉઘ્યું મોં કરી કરીને નમન કર્યા કરે છે. ' સિ. સા.

મોભો, પુ૦ (૩૧૦ મુહાબહ ડૅજૅજૅ=ખીક, ડર, રોષ) ભાર ભોજ, વજન, ધનજન.

[મોહાદાર]

૨૧૮

[મોવક્કલ]

મોહાદાર, પુ૦ (૬૧૦ મુહાવહ+દાર
 موهادر=રોખવાળો) વજનદાર,
 પ્રતિષ્ઠિત.

મોમ, ન૦ (૬૧૦ મોમ, મૂમ موم=મીણુ)
 મધપુડામાંથી નીકળતું મીણુ.

મોમનો, પુ૦ (અ૦ મુમ્મિન مومن=
 ધમાનવાળો) એક જાતના મુસલમાન.

મોરકશ, પુ૦ (૬૧૦ મુહકશ موركش=
 લુગડાને ઘુટી શોભીતું કરનાર. મોહોરો
 આશુનાર) મુસલમાનની એક જાત છે.

મોરખ, પુ૦ (અ૦ મુવરિખ موركخ=
 ઇતિહાસકર્તા) ઇતિહાસિક પુસ્તક લખનાર.
 ‘એકલા મુસલમાન મોરિખો એટલે
 ઇતિહાસ લેખકોએ જ બાબરની પ્રશંસા
 કરી હોત.’ બા૦ બા૦

મોરચો, પુ૦ (૬૧૦ મોર્ચહ કે મોર્ચલ
 مورچل=કિલ્લો લેવા માટે તેની
 ચારે તરફ જે ખાડો ખોદે છે તે). શત્રુનો
 હલ્લો ઝીલી તેને મહાત કરાય એવી
 મોખરા ઉપર કરવામાં આવતી વ્યૂહરચના.
 ‘અને દક્ષિણનો મોરચો પકડીને ઉભો
 રહો.’ રા. મા. ભા. ૧

મોરી, સી૦ (૬૧૦ મોરી موري=પાણી
 નીકળવાની નીક) ગંદું મેલું પાણી
 જવાની નીક.

મોરું, ન૦ (૬૧૦ મોરું=કોડી, રાંખ, શવ-
 જતાં મોહરાં) પ્યાંદુ, સોગડું.

મોરો, પુ૦ (૬૧૦ મુહહ મوره=કોડી, રાંખ,
 મોહોરું) સાપના મોમાં તાળવામાં રહેતો
 ગોળ ચકતી જેવો પદાર્થ તે.

મોલદ, વિ૦ (અ૦ મવલદ مولد=અરબ-
 રતાનમાં ઉછરેલો વિદેશીય માણસ) બીજા

દેશનો માણસ અરબસ્તાનમાં ઉછરીને
 મોટો થાય તે.

‘બાપ ખરો આરબ, તે મા આ દેશની
 કોઈ બીજી જાતની હોય તે વડે થએલ
 ચંકર પ્રજા જેને મોલદ કહે છે.’
 અં. ન. ગ.

મોલવી, પુ૦ (અ૦ મવલવી مولوي=
 સરદાર. મવલા=સાહેબ+ઈ મળીને થએલો
 શબ્દ) મુસલમાની કાયદા પ્રમાણે ન્યાય
 કરનાર, મુસલમાન વિદ્વાન, મુસલમાની
 શરેતું જેને સાદું જ્ઞાન હોય તે, કથાકાર.
 ‘મોલવી અને પંડિતોને તે વખતે ગણ
 અને પદમાં પુરતકો લખવાનું કહેવામાં
 આવ્યું.’ નાં. ચ.

મોલા, પુ૦ (અ૦ મવલા مولاي=સ્વતંત્રતા
 આપનાર, મદદગાર, ઉપરી, સરદાર,
 માલિક) ધણી, માલિક.
 ‘મોલા હમારો નેક છે, તો બીક શી
 વ્યવહારની.’ દી. સા.
 ‘મગર મોલા ખુદાઈમાં, અધુરો કાંઈ એ
 છે ના.’ કલાપી.

મોલેદાર, પુ૦ (અ૦ મહલહ+દાર ૬૧૦
 ૫૦ મોલેદાર=મહેલાવાળો) મોહોલાનો
 ધન્યદાર.

મોલેસલામ, પુ૦ (અ૦ મુબશિયદિહસ્લામ
 موبشيد اسلام=ઈસ્લામનો મદદગાર. મુવ-
 શિદ=મદદગાર) એક જાતના મુસલમાન.
 ‘અને પછી તે મોલેસલામ થયો.’ રા.
 મા. ભા. ૨

મોલેસો, પુ૦ (અ૦ મહલહ મولس=ઉતર-
 વાની જગા, ઈજાઈ) મહેલા, શેરી,
 પોળ, ઈજાઈ.

મોવક્કલ, પુ૦ (અ૦ મુવક્કલ موككل=જેને
 કાંઈ કામ સોંપ્યું હોય તે) જેના

મોવાળો]

૨૧૯

[મ્યાન

તામામાં કામની સોંપણી કરી હોય તે,
સંભાળનાર.

મોવાળો, પુ૦ (કા૦ મૂ. મૂળ ۰۰۰=)
વાળ ઉપરથી) વાળ.

મોસમ, સ્ત્રી૦ (અ૦ મઘસિમ ۰۰۰=મઘ)
ઋતુ, અમુક કાલ, પાક, રત.

મોસલ, પુ૦ (અ૦ મુહસ્સિલ ۰۰۰=ઉધ-
રાવનાર, એકઠું કરનાર) સરકારના હુક-
મથી તેડવા આવેલો તે તાકીદ કરનારો
ખેલીક.

'ત્યારે તાલુકદારના ઉપર અમુક રકમનો
મોસલ કરવામાં આવતો હતો.' રા.
મા. ભા. ૨

મોહકમ, વિ૦ (અ૦ મુહકમ ۰۰۰=મજબૂત, દઢ) ઘણું મોટું, ભારે, પુષ્કળ.

મોહતમમ, વિ૦ (અ૦ મુહતમિમ ۰۰۰=મ-
ધોયસ્ત કરનાર) ખાતાનો મધોયસ્ત
કરનાર.

'ભીમભાઈ તે વખતે સુરતમાં ખમ્મનાના
મુહતમીમ હતા.' નં. ચ.

મોહબત, સ્ત્રી૦ (અ૦ મહબત ۰۰۰=પ્રી-
તિ) પ્યાર, સ્નેહ પ્રીતિ. 'માણસની તો
મોહોબત અને કવિનાં વચન ખીજ લોકોના
ઉપયોગમાં આવે છે.' દ. કા. ભા. ૨

મોહમદ, પુ૦ (અ૦ મુહમદ ۰۰۰=મુસલ-
માનોના પેગંબર સાહેબ. સ. અ.) અર-
બસ્તાનના પ્રખ્યાત કુટુંબ કુરેશમાં પેદા થયા
હતા. હજરત ઇસ્માઈલ (અ. સ.)
બિન હજરત ઇબ્રાહીમ (અ. સ.) ના
વંશમાં ૩૦ મી કે ૬૦ મી પેઢીએ પોતે

છે. તા. ૧૦ મી નોવેમ્બર ઇ. સ. ૫૭૧
ને દિવસે મક્રામાં પેદા થયા. ૪૦ વર્ષની
ઉંમરે પેગંબરીનો દાવો કર્યો. ૬૩ વર્ષની
ઉંમરે મદીનામાં ગુજરી ગયા. ગુ. વાં. મા.

મોહર, સ્ત્રી૦ (કા૦ મુહ ۰۰=સિક્કો,
મીસ) મોહર, છાપ.

'દોલતખાંએ મોહર તોડીને કાગળ વાંચવા
માંડ્યા.' બા. ગા.

મોહરમ, ન૦ (અ૦ મુહરમ ۰۰=હિજરી
વર્ષનો પહેલો મહીનો, પ્રાચીન સમયમાં
અરબ લોકો એ મહીનામાં લડાઈ કરતા
ન હતા, માટે એ નામ પડ્યું. હરમ=
મનાઈ કરી, નિષેધ કર્યો ઉપરથી. એવા
લડાઈ માટે નિષેધ કરેલા મહીના ચાર
છે. છકઅદ, છહજજ, મુહરમ, ને
રજબ). હિજરી વર્ષનો પહેલો મહીનો.

મોહોર, ન૦ (કા૦ મુહહ ۰=કોડી,
શંખ, શત્રુબનાં મોહોરાં) મોહોર,
રૂપ, ગુણ.

મોહોલ, પુ૦ (અ૦ મહલ ۰=મકાન)
મહેલ, રાજમંદિર, હવેલી.

મોહોલાત, સ્ત્રી૦ (અ૦ મહલાત ۰=મહેલનું
ગદુવચન) ઘણા મહેલ.

'હું મારી મોહોલાતમાં બેઠા છું, તેનું
મારે પ્રાયશ્ચિત કરવું પડશે.' રા. મા. ભા. ૧

મ્યાન, ન૦ (કા૦ મિયાન ۰=કમર,
કેડ, વચલો ભાગ; નિયામ ۰=છરી
તલવાર વગેરેનું મીણીયું, છરી તલવા-
રની ખાળી.

યકીન]

૨૨૦

[યાર

ય. ય.

યકીન, ન૦ (અ૦ યકીન یقین=મેશક) નક્કી, વહેમ વગર, ખાતરી, વિશ્વાસ.
'એવું અમને અમારા દિલમાં યકીન-આકીન-નિશ્ચય થયું છે.' આ. નિ.

યખ, પુ૦ (ફા૦ યખ یخ=જમીનપરનું પાણી ટાઢથી ઠરી જાય તે) અરફ, હિમ.

યજ્ઞાં, પુ૦ (ફા૦ યજ્ઞાન یزگان=ખુદા, ઇશ્વર) પરમેશ્વર, પારસીઓમાં આ શબ્દ વિશેષ વપરાય છે.
'યજ્ઞાન પર ભરોસો રાખો.' આ. બા.

યતીમ, ન૦ (અ૦ યતીમ یتیم=જે બાળકની મા મરી જાય તે બાળક, અથવા બાપ મરી જાય કે બહેન મરી જાય તે બાળક) અનાથ, માબાપ વિનાનું બાળક.
'નવાખી દસ્તના લીધે યતીમ યારોથી શું ચારી.' યુ૦ ગ૦

યતીમખાનુ, ન૦ (અ૦ યતીમ+ખાનહ ફા૦ પ્ર૦ یتیمخانه=યતીમોને રહેવાનું ડેકાણું, યતીમખાનહ=અનાથાશ્રમ) અનાથોને રહેવાનું ડેકાણું.

યમન, પુ૦ (અ૦ યમન یمن=અરબસ્તાનમાં એક પ્રાંત છે. યમીન=જમણી તરફ. એ પ્રાંત કાબાની જમણી તરફ છે માટે). અરબસ્તાનમાં એક પ્રાંત છે.

યા, અ૦ (અ૦ યા ی=હે) સંબંધનનો પ્રત્યય છે. યા અક્ષાહ=હે ઇશ્વર.

યા, અ૦ (ફા૦ યા ی=અથવા, વા) અથવા, કે, વા.

'મુદ્દથી એપરવા યા એદરકાર પ્રેમી જડાશો માં.' કલાપી.

યાકુત, ન૦ (અ૦ યાકુત یاقوت=એક પ્રકારનું જવાહીર છે લાલ, પીળા, વાદળી ને ધોળા રંગનું હોય છે) માણેક, એક જાતનો કીમતી પથ્થર, રત્ન.

યાકુતી, સ્ત્રી૦ (અ૦ યાકુતી یاقوتی=એક પ્રકારની દવા છે) ભાંગના ધીમાં મસાલો ભેળવીને તૈયાર કરેલું માદક દ્રવ્ય, એક જાતનો કેશી પાક.

યાદ, સ્ત્રી૦ (ફા૦ યાદ یاد=યાદી, સ્મરણ) સ્મરણ, સ્મૃતિ, સરત.

યાદગીરી, સ્ત્રી૦ (ફા૦ યાદગીરી یادگیری=યાદ રાખવાપણું, સ્મરણમાં રહેવા માટે કોઈ વસ્તુ આપવી તે) યાદ, સ્મરણ.

યાદદારત, સ્ત્રી૦ (ફા૦ યાદદારت یادداشت=યાદ રાખવાપણું, દારત=રાખવું ઉપરથી દારત) સ્મરણશક્તિ, આગળ જોએલી કે સાંભળેલી આખત ફરીને મન આગળ ઉભી કરવાની શક્તિ તે.

યાદદારતી, સ્ત્રી૦ (ફા૦ યાદદારત یادداشت=યાદ રાખવાપણું) સ્મરણ શક્તિ, યાદ કરવાની શક્તિ.

યાદી, સ્ત્રી૦ (ફા૦ યાદી یادی=સ્મરણ) વસ્તુઓની ટીપ, યાદગીરી, યાદ રાખવા માટે લખી આપેલું ટાંચણ તે.

યાને, અ૦ (અ૦ યાને یانی=મતલબ, મુરાદ, અર્થ) અથવા, વા, જદલે.
'વિચાર યાને મિદ્દાંત અને આચાર યાને પ્રયોગમાં શો ફર્ક છે? નં. ચ.

યાણુ, પુ૦ (ફા૦ યાણુ یابو=ટંડું, એક પ્રકારનો ઘોડો, ઘોડાની એક જાત છે.
'કોઈએ પણ તુકીં ઘોડો યાણુ અથવા ખુરાસાની ઘોડો નોંધાવ્યો હોય.' મિ. અ.

યાર, પુ૦ (ફા૦ યાર یار=મદદગાર, યોગ-ખાતો મિત્ર) દોસ્ત, મિત્ર, આસક,

યારબાજ]

૨૨૧

[રકાબા

પ્રીતમ. ' સલામરે દિલદાર, યારની કશુલ કરજે; રાખીશ મા દરકાર, સાર દેખી ઉર ધરજે.' સ. ચં. ભા. ૪

યારબાજ, વિ० (ફા० ચાર્બાજ = બિચારિણી સ્ત્રી, બાખતન=રમતું ઉપ-રથી. યારની સાથે રમનાર) પ્રેમધેલું, કાઠીલું.

યારબાજ, સ્ત્રી० (ફા० ચાર્બાજી = યારની સાથે રમવાની રમત, બિચારી સ્ત્રીનાં કામો) પ્રેમની રમતો.

યારી, સ્ત્રી० (ફા० ચારી = મદદગારી) પ્રેમબંધન.

‘ બહેતર બોલતું યારી, નથી ને ના હતી યારી. ’ કલાપી,

યાલ, સ્ત્રી० (તુર્કી ચાલ = ડોક, ઘોડાની ડોકપર જે વાળ હોય છે તે) કેશવાળી. ફૂર પશુઓનો આ મહારાજ ઘડી ઘડી વાળ ફેંકારતો હતો. ’ સ. ચં. ભા. ૨

યાહુ, ત० (ફા० યાહૂ = કશુતરની એક જાત છે,) કશુતરની એક જાત. જંગલી, યાહુ, શીરાજ, લેટણ, ગીરબાજ, કાસ-દાઆં વગેરે કશુતરોની જાતો છે.

યાહુદી, વિ० (અ० યહૂદી = હજરત મુસા પેગંબર સાહેબ (અ. સ.) ને માનનારા લોકો) બની ઇસ્લામલ, હિંદુ, જયુ.

યુનાન, પુ० (ફા० યૂનાન = ગ્રીસ) ગ્રીસ દેશ.

યુનાની, વિ० (ફા० યૂનાની = ગ્રીસનું) યુનાન દેશનું.

૨. ૨.

રકયીત, સ્ત્રી० (અ० રકીયત = કોઈપણ હકિમના તાબાની પ્રભુ, ગોવાળીઓ જેનું રક્ષણ કરે તે ટોળું, દુની-આના લોકોનું પણ આદશાહ રક્ષણ કરે છે-માટે રાયત. રકી=તેણે રક્ષણ કર્યું ઉપરથી) રાયત, પ્રભુ.

રકસ, વિ० (અ० રકીસ = રહસ્ય, રિયાસતવાળો, આગેવાન સરદાર) રહેવાસી, વતની.

‘ શહેરના ઈન્જતદાર રહીસોને બોલાવ્યા. ’ બા. બા.

રકમ, સ્ત્રી० (અ० રકમ = અપતું-પીઆતો આંકડો) ગણતરીવાળો અમુક આંકડો તે.

રકાન, પુ० (અ० રકન = થાંભલો) ઘારો, નિયમ, કાતું.

રકાબ, પુ० (અ० રિકાબ = ઘોડાનું પેગડું. રકબ=તેને લઈ જવામાં આવ્યો. તેણે ઘુંટણથી માર્યો ઉપરથી) પેંગડું.

રકાબદાર, પુ० (અ० રિકાબ+દાર ફા० પ્ર० રકબદાર = સવારીમાં સાથે ચાલનાર માણસ, હલવાઈ, હલવો બનાવનાર, મીઠાઈ બનાવનાર, કદોઈ) ખીજમતગાર. ‘ બીજા એક ઘોડા પર મલિક ખુબાન રકાબદાર સવાર થયો. ’ મિ. સિ.

રકાબા, ન० (અ० રકબહ = ગામને લગતી જમીન, ક્ષેત્રફળ, ખેડાતી જમીનનો તે ભાગ કે જેમાં તુલ બરાબર ઉગતું ને ઉછરતું હોય નહિ તે) ખેતર કે જમીનની આસપાસની જગ્યા. ‘ જેથી તેનો રકબો સરકારી સિરસ્તાથી જણાતો નથી. ’ મિ. અ.

રકાળી]

૨૨૨

[૨૬

રકાળી, સ્ત્રી૦ (ક્ષ૦ રકાલી ركاالى=વાંછું
અને અષ્ટકોણુ વાસણુ, થાળી) નાની
છાછર થાળી.

રકીય, વિ૦ (અ૦ રકીય رقيب=રક્ષક,
એક માયુકના બધા આશકો પરસ્પર
રકીય કહેવાય છે) એક વસ્તુને આહ-
નાર બધા માણસો. ' અમે જે તારા,
રકીક-દોસ્ત-આશક તેમના ઉપર એ
દષ્ટિ ન નાખતાં એ દષ્ટિ કદાપિ આપ-
ણા જે રકીય-દુશ્મન-નિંદા કરનાર-
વિરોધી છે તેમના ઉપરજ નાખે. '
આ. નિ.

રકેળી, સ્ત્રી૦ (ક્ષ૦ રકાલી ركاالى=વાંછું
તે અષ્ટકોણુ વાસણુ, થાળી) નાની છા-
છર થાળી.

રકકે, પુ૦ (અ૦ રકકઅહ رقع=થીગડું,
ચિટ્ટી, ખતપત્ર, રકઅ=તેણે થીગડું માયું
ઉપરથી) રૂઢી, ચિટ્ટી; ટુકડા લેખ.

રગ, સ્ત્રી૦ (ક્ષ૦ રગ رگ=નસ) નાની
નાડી, નસ, રક્તવાહિની.

રઘખત, સ્ત્રી૦ (અ૦ રઘવ رغب=ખા-
હેશ, ઇચ્છા) પસંદગી, શોખ.
' તે પહેલાં સંસાર સુધારા તરફ પો-
તાને અધ્યાગ રઘખત હતી. ' નં. ચ.

રજક, પુ૦ (અ૦ રિજક رزق=ખોરાક,
ખાતું, રોજ) સરજિત, નિર્માણ. ' કેટ-
લાક લોકો દીકરાના, રજકના વગેરે સ
મ ખાય છે. ' રા. મા. ભા. ૧

રજખ, પુ૦ (અ૦ રજવ رجب=મુસલ-
માની ૭ મો મહીનો) મુસલમાની વ-
ર્ષનો સાતમો મહીનો.

રજા, સ્ત્રી૦ (અ૦ રિજા رجا=રાજપણું,
છુટી) છુટ, છુટી.

રજગક, પુ૦ (અ૦ રજગک رزاق=રજક
આપનાર, પોષણ કર્તા, ઇશ્વર) પાલ-
નહાર, આજીવિકા આપનાર.
' વખતપર રજગક જે કાંઈ રિજક આપે
તેને શુકરાનાં શુભરીતે માન આપવું. '
આ. આ.

રજગંજ, સ્ત્રી૦ રિજાકજا رضاء=અક-
સ્માત) મોત, મરણ.
' રણમાં જ્યારે ધીએ અને રજગંજ
થાય તો કુટુંબને તમે પાળવો. '

રજાળુ, વિ૦ (અ૦ રજીલ رزائل=કમ-
ન્નત, ઓછુંપાત્ર) નીચ, હલકટ, બેશરમ.

રજી, વિ૦ (અ૦ રજી رضى=રાજ થ-
એલો) ખુશ થએલો.

રજુ, વિ૦ (અ૦ રજૂ رجو=ફરવું,
ધ્યાન દેવું) મોં સામે ધરેલું, નજર
આગળ લાવી મૂકેલું. ' તેનો હિસાબ
આપવાને રાજની હબુરમાં રજુ થયા. '
અં. નં. ગ.

રજુઆત, સ્ત્રી૦ (અ૦ રજૂ رجو ઉ-
રથી) રજુ કરવાપણું, મોં, નજર આગળ
લાવી દેખાડવું તે.

રડતી સુરત, વિ૦ (અ૦ સૂરત سورت=
ચહેરો, મોં) રડતા અથવા ઉદાસી
ચહેરાતું. તેજ વગરનું માણસ.

રજુજંગ, પુ૦ (ક્ષ૦ જંગ جنگ=લડાઈ)
મોટી અને સખત લડાઈ, મોટું યુદ્ધ.

રતસ, પુ૦ (અ૦ રતલ رطل=શેર, જેમાં
શેર માય એવો દારૂનો પાત્રો) અમુક
ભારનું એક માપ. કાજા રૂપીઆભાર
જેટલું વજન, સુરતી શેર.

રદ, વિ૦ (અ૦ રદ رد=ન માનવું રદ=
ફેંટી દીધેલું ઉપરથી.) નકારું.

૨૬ કરવું]

૨૨૩

[૨૫

૨૬ કરવું, સં કિં (અં રહ ૫ ઉપ-
રથી યું કિં) કાઠી નાખવું, આતલ
કરવું.

૨૬ બદલ, સ્ત્રીં (અં રહાબદલ ۛۛۛ =
‘બદલી નાખવું’) એકના બદલામાં બીજી
વસ્તુ આપવી, એક ૨૬ કરી બીજી ૫.
સંદ કરવી.

૨૬ આતલ, વિં (અં રહ + બાતિલ
મળીને ۛۛۛ = ૨૬ = ન માનવું, ૨૬ =
ફેંકી દીધેલું ઉપરથી. આતિલ = ۛۛ૬,
ભુંડું) ફેંકટ, નકાસું. ‘જે કાંઈ નિશાન
રાખેલાં હશે તેને હું ૨૬ આતલ સમજું
હું.’ આ. ન. ગ.

૨૬થો, યું (આં રહ ૫ ઉપરથી રહ =
ફેંકી દીધેલું ઉપરથી) એક વાતને ૨૬
કરે એવી તેની સામે રબુ કરેલી જે
બીજી વાત તે.

૨૬ી, વિં (અં રહ ૫ ઉપરથી = ૨૬ કં-
રવા જેવું) નકાસું, નિષ્પયોગી.

૨૬ીક, સ્ત્રીં (અં રહીફ ۛۛۛ =
તે સવાર જે બીજા સવારની પા-
છળ એકા હોય, ગજલમાં દરેક ખેતની
પાછળ વારંવાર આવનાર શબ્દ) ગજ-
લની જે દરેક ટુંકનો છેલ્લો શબ્દ વારં-
વાર આવે છે તે, દાશીઆની પછી
વારંવાર આવનાર શબ્દ.
‘ રદ્દિ અને કાફિયા ક્વચિત નહિ પણ
હોય.’ આ. નિ.

૨૬ત, સ્ત્રીં (અં રહત ۛۛ = આધિવું, સં-
બધ) માયા, પ્રીતિ, સ્નેહ, મેળાપ.

૨૬તે ૨૬તે, અં (૩૧ં રફતહરફતહ
ۛۛۛ = જતાં જતા, ધીમે ધીમે.
રફતન = ۛۛવું ઉપરથી) આરતે, આ-
સ્તે, થોડે થોડે.

૨૬ાર્થ, સ્ત્રીં (અં રફઝ ۛۛ = ગેડાવતું,
ઊંચું કરવું ઉપરથી) મુસલમાન લોકો
ગુરજ, સોચા વગેરે શરીરમાં લોકે છે તે.

‘ હીવાના મારતું હૃદયે, સનમ સાદી
રફાઈ છે. ’ યું ગં

‘ સનમના હાથની છેલ્લી, હકીકતની ર-
ફાઈ છે. ’ સુ. ગ.

૨૬ીક, યું (અં રફીક ۛۛ = સંગાથી,
સાથે મુસાફરી કરનાર, મિત્ર, સ્નેહી,)
ભાણબધ.

‘ રફીબથી રમી રશીકને જખાન દે ન દે.’
આ. નિ.

૨૬ુ કરવું, સં કિં (અં રફુ ۛۛ = કા-
ટેલા લુગડા વગેરેને એવી રીતે શીથલું કે
જેથી તે ફાટેલું જણાય નહિ, તુણવું એ
ઉપરથી ગુજરાતી ક્રિયાપદ) તુણવું.

૨૬ુગર, વિં (અં રફુ+ગર ૩૧ં પ્રં
ۛۛ = ૨૬ુ કરનાર) તુણનાર.

૨૬ેતફે, અં (અં રફઝ ૬ફઝ = ۛવું
રહેવું, ફર કરવું) આમ તેમ વીખેરી
નાખેલું. ‘ તેના પહેલાં તો ખેતરામાંથી
પાકેલો ફાલ રફેતફે કરવામાં આવે. ’
રા. મા. ભા. ૧

૨૬ેફફે, અં (અં રફઝ ૬ફઝ ۛۛ = ۛવું
રહેવું, ફર કરવું) આમ તેમ વિ-
ખેરી નાખેલું.

‘ આપની મિલકત રફેફે થશે.’

સ. અં. ભા. ૩.

૨૫, યું (અં રહબ ۛ = ખુદા, ઇશ્વર)
પરમેશ્વર, પાલક. ‘સમુર કર કર અગર
રબથી, ન કર ગલતી અગે ગાફિલ.’
દી. સા.

રખારણુ]

૨૨૪

રવાદારગી]

રખારણુ, સ્ત્રી (૧૦ રાહવારી رايهاري)
=રસ્તામાં જે માણસ આપણે સામાન
ઉપાડી ચાલે તે. આ શબ્દ હિંદી ફારસી
છે, ધરાનમાં વપરાતો નથી. એ ઉપર-
થી નારી જ્ઞાતિનું રૂપ) રખારીની સ્ત્રી.

રખારી, પુ (૧૦ રાહવારી رايهاري)=
રસ્તામાં જે માણસ આપણે સામાન
ઉપાડી ચાલે તે. આ શબ્દ હિંદી ફારસી
છે, ધરાનમાં વપરાતો નથી) રખારી,
ગાયો, બેસો, ઘેટાં વગેરે, દુધાળા જના-
વરો રાખનાર અને પાળનાર એક જ્ઞાતિ.

રખી, વિ (અં રખીઝ ربيح =પહારની
મોસમ, વસંતઋતુ, વૈશાખ અને જેક
મહીનો, રખીપાક=વૈશાખ તે જેકમાં થતો
પાક) ભેજો, ઝાકળ અને તાપથી ઉછ-
રતું તથા પાકતું એવું. ‘ પોષે ખીજો
પાક રખીનો થાય છે, રૂનાં કાલાં ફારી
થાય સમાંજબે; જુની બધી દૂર કરી
છે આ સમે, પણ તે માત્ર નવી ચલાવા
કાળ નો.’

રા. મા. ભા. ૧

રખીઉલઅવલ, પુ (અં રખીઉલઅવલ
ربيع الاول =મુસલમાની ત્રીજો મહીનો)
મુસલમાની વર્ષનો ૩ જો મહીનો.

રખીઉલઆબેર, પુ (અં રખીઉલઆ-
خير ربيع الآخر =મુસલમાની ચોથો મ-
હીનો) મુસલમાની વર્ષનો ચોથો મહીનો.

રમજાન, પુ (અં રમજાન رمضان =
મુસલમાની ૯ મો મહીનો, ઉપવાસનો
મહીનો. રમજન=તેણે બાળ્યું, તે ઉપરથી
રમજાન=બાળનાર, એ મહીનામાં મુસ-
લમાનો ઉપવાસ કરે છે તેથી તેમનાં
પાપ બળી જાય છે માટે (૨) રમજ
=જમીનપરની ગરમીથી પગતું દાઝતું
એ ઉપરથી, કેમકે એ મહિનામાં જૂપ

તરસની ઘણી વેદના વેડવી પડે છે. (૩)
ન્યારે એ મહીનો પ્રથમ આવતો હશે
ત્યારે ઉનાળામાં આવતો હોય તે પરથી
પણ એ નામ પડ્યું હોય. ચાંદ્રવર્ષ ૩૫૪
દિવસનું હોવાથી મુસલમાની મહીનાઓ
એકજ અમુક ઋતુમાં આવતા નથી.)
હીજરી સન ૯ મો મહીનો.

રમળ, પુ (અં રમલ رمل =રેતી, ન્યો-
તિપ વિદ્યા, રમલ=તેણે વણ્યું ઉપરથી)
ભવિષ્ય કહેનારાઓ પાંચ ધાતુનો પાસો
રાખે છે તે.

રમલી, વિ (અં રમલ رمل =રેતી,
ન્યોતિપ વિદ્યા, રમલ=તેણે વણ્યું ઉ-
પરથી) રમલનો પાસો નંબાવી લાલા-
લાલ કહેનાર બેસી.

રમુજ, સ્ત્રી (અં રમુજ روزه =ધર્મા-
રાઓ, ભેદ રમ્જ=ધર્મારો એવું બહુ
વચન) મન ખુશ થાય એવી બાબત
તે. ‘ મોજ આપીને રમોજ કોણ માણુ-
નાર છે.’ ક. કા. ભા. ૨

રમુજ, વિ (અં રમુજي روزه =જેમાં
રમુજ હોય તે) ગમતી, વિનોદી.

રયાસત, સ્ત્રી (અં રયાસત رياست
=સરદારી, હકુમત રાસ=મુખ્ય ઉપરથી)
ગંગીર, દેશ.

‘ ખીજ રયાસત ભોગવવામાં સધળી દો-
લત ખરચીશું.’ ક. ઘે.

રવા, વિ (૧૦ રવા روا =દુરસ્ત, સુના-
સથ) યોગ્ય, ઘટિત.

રવાદાર, પુ (૧૦ રવાદાર روا دار =કશુલ
રાખનાર. દારૂતન=રાખતું ઉપરથી દાર)
કશુલ રાખનાર, માન્ય રાખનાર.

રવાદારગી, સ્ત્રી (૧૦ રવાદારگي روا دارگي =રવાદારી) તરફદારી.

રવાદારી]

૨૨૫

[રસાલો

રવાદારી, સ્ત્રી૦ (ફા૦ રવાદારી رواداری =
રવાદારો) તરફદારી.

રવાનગી, સ્ત્રી૦ (ફા૦ રવાનહ+ગી મળીને
રવાનગી روانگی = જવાપણું) વિદાય-
ગીરી.

રવાના, અ૦ (ફા૦ રવાનહ روانه = જવું)
વિદાય, મોકલવું, જવાદેવું તે.

રવાને, અ૦ (ફા૦ રવાનહ روانه = જવું)
વિદાય, મોકલવું, જવાદેવું.

રવાનાચીડો, સ્ત્રી૦ (ફા૦ રવાનહ روانه =
જવું) માથ, બહાર લાઘ જવાની પાવતી.

રવાખ, ન૦ (અ૦ રવાજ رواج = ફારસીમાં
રિવાજ વપરાય છે. દસ્તુર. રવજ = તે
સહેલાઈથી વેચાવા લાયક હતું ઉપરથી)
શિરસ્તો, ધારો, ચાલ,

રવાયો, પુ૦ (અ૦ રવિચ્ચહ رويح =
કાયદો, દસ્તુર, નિયમ, વર્તણુક) ધારો
ચાલ, રૂઢિ.

રવાલ, સ્ત્રી૦ (ફા૦ રહવાર رهاوار = ઘોડો
ઘોડાની એક પ્રકારની ચાલ. રાહ = રસ્તો
+ વાર = જેવો) ઘોડા અને બળદ વગે-
રેની ચાલની એક તરેહ.

‘ મણિરાજ ઘોડાની રવાલથી ચાલ્યો
બાય, ’ સ. ચં. ૩

રવાલદાર, પિ૦ (ફા૦ રાહવાર رهاوار =
ઘોડા ઉપરથી. રાહ = રસ્તો + વાર = જેવો +
દાર = વાળો = સારી ચાલથી ચાલનાર ઘોડો)
સારી ચાલથી ચાલનાર ઘોડો;

‘ રવાલદાર ઘોડાઓ ઉપર બેઠેલા સ-
વારો એ રીતે ચારેક ગાઉ ચાલ્યા હશે. ’
સ. ચં. ૨

રવી, પિ૦ (અ૦ રવીઝ رويج = ખહારની
મોસમ, વસંતઋતુ, વેશાખ અને જેઠ

૨૬

મહીનો) શિયાળુ પાક, આકળ, ભેજ
અને તાપને લીધે પાકનાર.

રવેશ, પુ૦ (ફા૦ રવિશ رويش = તરીકા,
કાયદો, ધારો, બગીચામાં ફરવાનો રસ્તો.
રવતન = જવું ઉપરથી) ઘર-મકાનના
આગલા ભાગના મેડા પરથી બહાર બુ-
લતો રહે એવો ધસી પડેલો ભાગ.

‘ તેથી જે રવેશ થયા હતા, તેની નીચે
ટેકા ધણુજ નકશીદાર હતા. ’

અં. ન. ગ.

રવૈયો, પુ૦ (ફા૦ રવિચ્ચહ رويح = કાયદો,)
દસ્તુર, નિયમ, વર્તણુક, ધારો, ચાલ,
રૂઢિ.

રસદ, સ્ત્રી૦ (ફા૦ રસદ رسد = ભાગ,) અ-
નાજની વળતર.

‘ તેમાં જ્યારે ફોજ પસાર થાય ત્યારે
રસદ પુરી પાડવો. ’ નં. ચ.

રસમ, સ્ત્રી૦ (અ૦ રસમ رسم = રખતું,
રીત, કાયદો, ચોતરતું, તરીકા, દસ્તુર,
ટેવ) રિવાજ, પદ્ધતિ, ધારો.

રસાલદાર, પુ૦ (રિસાલહ + દાર رساله + دار =
રિસાલાનો ઉપરી, હિંદુસ્તાની ફારસી છે.
છરાનમાં આ શબ્દ વપરાતો નથી)
ઘોડેસવાર પલટણનો ઉપરી.

રસાલો, પુ૦ (ફા૦ રિસાલહ رساله =
સવારોની ટોળી. હિંદુસ્તાની ફારસી છે.
છરાનમાં વપરાતો નથી) ઘોડેસવાર
પલટણ.

‘ રસાલા લાઈ બે ઘડીમાં પાછા આવો. ’
સ. ચં. ૩

રસાલો, પુ૦ (અ૦ રિસાલહ رساله = નાનું
પુસ્તક, કાગળ. રસલ = તેણે મોકલ્યું ઉ-
પરથી) કિતાબ.

રસીદ]

૨૨૬

[રંગી

રસીદ, સ્ત્રી (૬૧૦ રસીદ رسید=પે-
હોંચું. રસીદન=પોંહોચું ઉપરથી.
હિંદુસ્તાની ફારસી છે. ધરાનમાં વપરાતા
નથી) પાવતી, પોંહોંચ.

રસુલ, પુ (૫૦ રસૂલ رسول=જે પેગં-
બર ખુદાની તરફથી નવી દિતાય લખને
આવે તે. પેગંબર, કાસદ, એલચી, રસૂલ=
તેણે મોકલ્યું ઉપરથી) પેગંબર.

રસ્તો, પુ (૬૧૦ રાસ્તહ راسته=અન-
રની દુકાનોની હાર, સીધો એક સરખો
રસ્તો) માર્ગ, વાટ, રાહ.

રહીમ, પુ (૫૦ રહીમ رحیم=રહેમ ક-
રનાર, મહેરબાન, કૃપાળુ; રહમ=તેણે
દયા કરી ઉપરથી) કૃપાળુ, દયાળુ.

રહીશ, વિ (૫૦ રહીસ رہیس=અહ-
રથ, રિયાસતવાળો) રહેવાસી, વતની.

રહેમ, સ્ત્રી (૫૦ રહમ رحم=મહે-
રબાની કરવી, રહમ=તેણે દયા કરી ઉ-
પરથી) મહેરબાની, કૃપા.

રહેમનબર, સ્ત્રી (૫૦ રહમ + નજર
رحم نظر=દયાની દૃષ્ટિ) કૃપાદૃષ્ટિ.

રહેમિયત, સ્ત્રી (૫૦ રહમ + رحمت=મહે-
રબાની, દયા) રહેમ, કૃપાદૃષ્ટિ.

રહેવર, પુ (૬૧૦ રાહવર, રહવર راهبر
رحبر=રસ્તો દેખાડનાર. રાહ=રસ્તો,
બરદન=ત્રણ જવું ઉપરથી બર=ત્રણ જ-
નાર, રસ્તે લઈ જનાર) ભોમીઓ.

‘ ત્યારથી રહેવરો તપાસ રાખતા હતા,
કે રખેને તેઓ રાવ અરજનદાસને મળી
જઈને આપણી જગ્યા ઉપર નજર કરે. ’

રા. મા. ભા. ૧

રંગ, પુ (૬૧૦ રંગ رنگ=રંગ, રસ,

શોભા, મન, રમજ, આનંદ, ખુશી,
કેક, નીસો, અમલ, તુરંગ. ચિન્હ, નિ-
શાનો વગેરે ધણા અર્થ છે) વર્ણ, કાળો,
ધોળો, લાલ વગેરે ભેદ.

રંગાણું, ન (૬૧૦ રંગ ઉપરથી) રંગ
લગાડવાનું ઓગર, પીંછી.

રંગદાર, વિ (૬૧૦ રંગدار رنگدار=
રંગીન) રંગવાળું, રંગિત.

રંગપાણી, ન (૬૧૦ રંગ=કેક ઉપરથી)
કેકી, પેય બનાવી પીને આનંદમાં રહેવું તે.

રંગબહાર, પુ (૬૧૦ રંગબહાર رنگباهر=
આનંદ, અને વસંતઋતુ) તમાસા.

રંગબાજી, સ્ત્રી (૬૧૦ રંગબાજી رنگبازی=
રંગની રમત) મોજમજ, ખુશી, ખુ-
શાલી.

રંગબેરંગી, વિ (૬૧૦ રંગબેરંગી رنگبهرنگی=
મતમતના રંગવાળું) ચિત્રવિચિત્ર.

રંગમહેલ, પુ (૬૧૦ રંગ+મહલ અરથી
રંગમહલ رنگمحل=રમતગમત મા-
ટેનો મહેલ) આનંદ માણવા માટે બના-
વેલું મકાન.

રંગરંગ, પુ (૬૧૦ રંગ રંગ رنگرنگ=
વસ્ત્રોને રંગવાનો ધંધો કરનાર. રંગતન=
રેડવું ઉપરથી રેડનાર) લાવશાર, રંગારો.

રંગવું, સં કિં (૬૧૦ રંગ ઉપરથી) રંગ
અદાવવા.

રંગાવવું, સં કિં (૬૧૦ રંગ ઉપરથી)
રંગ કરાવવો.

રંગી, વિ (૬૧૦ રંગી رنگی=રંગીલું)
રંગવાળું.

રંગીન]

૨૨૭

[રામશગીર

રંગીન, વિ० (૬૧૦ રંગીન رنگین = રંગેલું)
રંગવાળું.

રંજ, સ્ત્રી० (૬૧૦ રંજ रंज = દિલગીરી.
રંજીદન = દુઃખી થવું ઉપરથી) પીડા,
દુઃખ, મંકટ.

‘ એને માટે વિચારવાન લોકોને બહુ રંજ
થાય છે, અને શેા ઉપાય કરેલો તે કાંઈ
સજતું નથી. ’ સુદર્શન ગદ્યાવલિ.

રંજીદા, વિ० (૬૧૦ રંજીદહ रंजिदह =
દિલગીર રંજીદન = દુઃખી થવું ઉપરથી)
કાયર, ગભરાયેલું.

રંદા, પુ० (૬૧૦ રંદહ रندह = લાકડું સાફ
કરવાનું ઓળર. રંદીદન = રંદો દેવો
ઉપરથી) લાકડાં સુવાળાં કરવાનું સુથા-
રનું ઓળર.

રંદો, પુ० (૬૧૦ રંદહ रندह = લાકડું સાફ
કરવાનું ઓળર. રંદીદન રંદો દેવો
ઉપરથી) લાકડાં સુવાળાં કરવાનું સુથા-
રનું ઓળર.

રાકીમ, પુ० (અ० राकिम राकیم = લખનાર,
રકમ = ઉપરથી) ક્ષિપ્તિંગ, લખનારો.
‘ નહિ કોઈ મરજનો મારા મળે, અહ-
વાલનો રાકીમ. ’ ગુ० ગ૦

રાજ, પુ० (૬૧૦ राज राज = યુક્ત વાત, મર્મ)
મેદ, છુટી વાત, રહસ્ય.

‘ મર્મમાં પણ આવું હુસ્ત અને નબકત
હોઈ શકે છે, એ રાજ તો આજેજ મારા
મજાવામાં આવ્યો. ’ યા० યા०

રાજકરવો, ક્રિ० સં० (અ० राज कर =
રાજ કરો ઉપરથી, દોવો ઓઢવવો) દોવો
બુઝવવો.

રાજદરબાર, પુ० (૬૧૦ दरबार दरबार =
સભા) રાજને રહેવાનું અને દરબાર-

સભા ભરવાનું મોટું મકાન.

રાજદરબારી, વિ० (૬૧૦ दरबारी दरबारी =
દરબાર સાથે સંબંધ રાખનાર) રાજનું
અને રાજ્યસંબંધી.

રાજી, વિ० (અ० राजी راضی = ખુશ.
રજવ = તે મંત્રોષી હતો ઉપરથી) મનને
ગમતી રીતે, કષ્ટલ.

રાજીનામું નં (અ० राजी नामह राजसी
= ખુશીથી કાષ્ટ બાપત અથવા
કામ ઉપરથી હાથ ઉઠાવી લેવો તે)
નોકરી છોડી દેવાની અરજ.

રાજીયો, પુ० (અ० राजी راضی ઉપરથી)
રાજપણું, રાજપુશી તે.

રાજીરજમંદી, સ્ત્રી० (અ० राजी रिजा +
મંદી રાજી رضامندی =
રાજપુશીથી) દસ્તાવેજમાં આ શબ્દ
લખાય છે.

રાતબ, સ્ત્રી० (૬૧૦ रातब रातब = દરરો-
જનો નિયમ, રોજનો ખોરાક) સીધું, ભત્રું.
‘ રાતબ રાણીને આપવા, આવે ત’ભેળી ઘેર;
ખીડાં બાસક પાનનાં, પચાસ પોહોંચાડે ફેર. ’
સાં વિ०

‘ તેણે ઘોડાને રાતબ ચંદી ખવરાવી. ’
રા. મા.

રાન, સ્ત્રી० (૬૧૦ ران ران = બંધ) બંધ.

રાખેતો, પુ० (અ० رابطه رابطة =
વાસ્તો, સંબંધ, રચત તે બંધાયો ઉપ-
રથી) નિત્યનિયમ, આદ્ય, ધારો. ‘ તેના
રોજના ખાવાનો રાખેતો જેનો એક શેર
૧૫ પહેલુકની બરાબર થાય છે તેવો
એક ગુજરાતી મણતો હતો. ’ મિ. સિ.

રામશગીર, પુ० (૬૧૦ رامشगर رامشگر =
વાળું વગાડનાર) ગાનાર, વગાડનાર.

રામશગીરી]

૨૨૮

[રાહદારી

દરેક રામીશગર પાસે બંધે નોકર રહેતી.”
મિ. સિ.

રામશગીરી, સ્ત્રી (કાં રામિશગરી
= رَامِش گَری = વાળું વગાડવાપણું) વાળું
વગાડવાનો ધંધો, ગાવાનો ધંધો.

રામોસી, પુ (કાં રામિશી = رَامِشِی =
ગવૈયો) સિપાઈ, પટાવાળો.

રાય, સ્ત્રી (કાં રાઝ = رَاژ = અકલ, તજ-
વીજ, અભિપ્રાય) મન, ધારણા વિચાર.
‘આ આપતમાં આપ નામદારની શી
રાય છે.’ આં આં

રાયત, સ્ત્રી (અં રાહત = رَاہِت = સુખ,
ચેન. રવહ=તેણે શ્વાસ લીધો ઉપરથી)
આરામ, આસાએશ, વીસામો.

રાયત, સ્ત્રી (અં રિઝાયત = رِیْضَايَت =
તરફદારી, પક્ષ કરવો, નજર રાખવી)
પક્ષપાત, વગ, વસીલો.

રાયત, નં (અં રાયત = رَاہِت = ભાલો)
લશ્કરનો વાવટો.

રાયજી, પુ (અં રાફિજી = رَاہِجِی =
મુસલમાની ધર્મનો એક ફરિશ્તો છે તેને
માનનાર) શીઆ મતનો એક ભાગ છે,
તેને અનુસરનાર લોકો તે.

રાયત, પુ (અં રાયત = رَاہِت = ભાલો
ઉપરથી) ઘોડેસવાર, લડવૈયો, શરવીર,
આહોશ, આઘાત.

રાશ, પુ (કાં રાશ = رَاش = દગલો) દગ.
‘મીઠાના રાશ ધોવાઈ ન જાય માટે તેના
ઉપર ઘાસ ઢાંકીને તે ઘાસને આળી મૂકે
છે.’ જુની વાંચનમાળા.

રાશી, વિ (અં રાશી = رَاہِشِی = ફશવત
આપનાર, લાંચ આપનાર, લાંચ આપવી

એ નકાઈ કૃત્ય છે માટે લાંચ આપનાર
રાશી ઉપરથી નકાઈ, નકાઈ, ખરાબ,
નબળું, નરસું.

રાસ, સ્ત્રી (અં રાસ = رَاہِشِ = ભૂશિર.
રાસ=તે પ્રમુખ થયો ઉપરથી. રાસલહહ
અરગરતાનમાં ભૂશિર છે) ભૂશિર.

રાસ, સ્ત્રી (અં રાસલમાલ = رَاہِشِ الْمَال =
વેપારની મુઠી) બ્યાજ અને મુદ્દા મળીને
જે રકમ થાય તે.

રાસી, વિ (રાશી શબ્દ જુઓ.

રાસ્ત, વિ (કાં રાસ્ત = رَاہِست = સીધું,
જમણો હાથ, દુરસ્ત) સત્ય, સાચું,
વાજબી, યોગ્ય.

રાસ્તી, સ્ત્રી (કાં રાસ્તી = رَاہِستِی =
દુરસ્તી, સત્યતા) રાસ્તપાણું, ધમાનદારી.

રાસ્તીમુલક, પુ (કાં રાસ્તી+મુલક અ-
રબી રાસ્તીમુલક = رَاہِستِی مُلک = વસ્તી
વાળો મુલક) આઝાદીવાળો દેશ.

‘એક રાસ્તી ગામમાં તે જઈ ચડી.’

દ. ૧૦૦ વા. ભા. ૪

રાહ, પુ (કાં રાહ = رَاہ = રસ્તો) રસ્તો,
માર્ગ, યાત્ર, ઢાળ.

‘એ રાહમાં હૃદય આ તુજને મળ્યું તું.’

‘અમારો રાહ ન્યારો છે, તમોને જે ન
જાગ્યો તે.’ કલાપી.

રાહત, સ્ત્રી (અં રાહત = رَاہِت = સુખ,
ચેન. રવહ=તેણે શ્વાસ લીધો ઉપરથી)
આરામ, આસાએશ, વિસામો.

‘પરેશાની જ છે રાહત, ફરીથી હાથ
મારો છે.’ કલાપી.

રાહદારી, સ્ત્રી (કાં રાહદારી = رَاہِ دَارِی =
માર્ગે જવાપણું) વટેમાર્ગી, પ્રવાસી, રસ્તે
જનાર.

રાહબર]

૨૨૯

[૩૩૬]

રાહબર, પુ. (૬૧૦ રાહબર رهابر = રસ્તો દેખાડનાર, ભોમીઓ. વર્દન=લખ જવું ઉપરથી) ભોમીઓ, માર્ગ દેખાડનાર, વળાવીઓ.

‘ છે રાહબર મારી સનમ. ’ ગુ. ગ.

રાહોરસમ, સ્ત્રી. (રાહ ૬૧૦ રસ્તો=+રસમ અં. રીતરીવાજ મળીને રાહોરસમ رهاورسم = રીતરીવાજ) દરતુર. ‘ ધર્મની આજ્ઞા તથા રાહોરસમ શીખવાનું ફરમાવ્યું. ’ મિ. સિ.

રાંધ, સ્ત્રી. (૬૧૦ રાન ران = માંધ) રાંધ, ઢાટ કિલ્લાની દિવાલને લગતો નીચલો ભાગ.

રિકાબ, પુ. (અં. રિકાબ ركب = ધોડાતું પેંગડું. રકબ=તેને લઈ જવામાં આવ્યો, તેણે ઘુંટણથી માર્યો ઉપરથી) પેંગડું.

‘ રિકાબ નાની મોટી, તંગ તુટેલા, બાલા-તંગ તેર ગાંઠોવાળા, ડળી, રૂપડળી, ખોળીર, ઘાસીઓ વગેરે પૂર્વજ્ઞેએ ગુજરીમાંથી ખરીદેલા. ’ અં. ન. ગ.

‘ આ તો રિકાબમાં પહેલો પગ ધાલવા બરાબર છે. ’ નં. ૨૦

રિકાબી, સ્ત્રી. (૬૧૦ રિકાબી ركبى = લાંબું અને અછંકાણુ વાસણું) રીકાબી, છીણું.

રિયાસત, સ્ત્રી. (અં. રિયાસત رياست = સરદારી, હકુમત રાસ=મુખ્ય ઉપરથી) ખગીર, દેશ.

‘ જે ભય અરદેશર ક્રાંતવાલની રીયાસ-તમાં કમ થયો હતો. ’ નં. ૨૦

‘ હિંદુસ્તાનમાંથી મુસલમાની રીયાસતની જડ હમેશ માટે ઉખડી જશે. ’ બા. બા.

રિવાજ, પુ. (અં. રવાજ رواج = દરતુર-ફારસીમાં રિવાજ વપરાય છે. રવજ= તે સહેલાઈથી વેચાવા લાયક હતું ઉપરથી) ચાલ, ધારો, નિયમ.

રિશ્તેદાર, વિ. (૬૧૦ રિશ્તહ+દાર رشتهدار = સગ, સંબંધી. રિશ્તહ=દોરો+દાર=વાળો) સગવડાણું.

‘ તમે મારા જ્ઞાનિસાર દોરત અથવા અછજ રિશ્તેદાર છો. ’ બા. બા.

રિશ્તેદારી, સ્ત્રી. (૬૧૦ રિશ્તહ+દારી رشتهداري = સગપણું.

‘ પોતાની રિશ્તેદારીમાં તે આવો પથરો નાખે એમ નથી. ’ બા. બા.

રિશ્વત, સ્ત્રી. (અં. રિશ્વત رشوت = લાંચ આપી. રશ્વત=તેણે લાંચ આપી ઉપરથી) રશ્વત, લાંચ.

રૂઝ્મે, અં. (૬૧૦ રૂ રوزه = અહેરો, મો, કારણ, બનાવટ, આશા, ખોળવું વગેરે. કાચદાની રૂઝ્મે એટલે કાચદા પ્રમાણે. અજરૂપ કાઢદહ ازروئے قاعد = કાચદા પ્રમાણે) રીતે, પેડે, પ્રમાણે.

‘ સુલતાનના ફરમાનની રૂઝ્મે અમને સોંપી દો. ’ બા. બા.

રૂઆબ, પુ. (અં. રૂઆબ رواب = બીક, ધારતી, ડર, રઝબ=તે ડર્યો ઉપરથી) શેક, ભયો, અધિકાર. ‘ પરંતુ તેવાઓને પણ તેના રૂઆબ આગળ લાચાર દિલના બની જવું પડતું. ’ સં. ૨૦ ૧

રૂકકો, પુ. (અં. રૂકકહ روكه = થીગડું ચિટ્ટી, ખતપત, રકક=તેણે થીગડું માર્યું ઉપરથી) સંલેપમાં લખેલી કાષ્ઠ મતલબ.

ગજવામાં રાખેલો રૂકકો હતો, તે કાઢીને

૩૫]

૨૭૦

[રૂસ્તમ

તેણે યુમાસ્તાને આપ્યો. '૮૦ ૧૦૦ વા૦
લા૦ ૩.

૩૫, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ રુઘ (رُح)=મેં, ચહેરો,
ગાંધ) સમય સમયનો વા-ઘાટ-વિચાર,
વલણ, ભાવ, તાલ.

' ઉભયપક્ષ પરસ્પરની ૩૫ રાખે. ' સ૦
ચ૦ લા૦ ૧.

૩૫સત, સ્ત્રી૦ (અ૦ રુઘસત رُحسَت =
છુટ્ટી, રળ, રઘ=તેણે રળ આપી ઉપ-
રથી) રળ, છુટ્ટી.

' ફરમાન ૩૫સતનું મળ્યું. હું તોય કાં
ઉભો રહ્યો. ' કક્ષાપી.

૩૫વાત, સ્ત્રી૦ (અ૦ રુઘ્વા رُحْوَا =રળ
થવું પરથી) રળવાત કરવી.

૩૫થો, પુ૦ (અ૦ રુઘ્થ رُحْث =દરજો,
પદવી. રત્નવ=તે બરાબર ખેડો ઉપરથી)
પદવી, પ્રતિષ્ઠા, દરજો.

૩૫૩, અ૦ (૬૧૦ રુઘ્મ રુઘ્મ =મોદામોદ.
રુ=મેં, વ=સાથે+રુ=મેં. મોં પર મોં)
સન્મુખ, હજુરમાં.

૩૫ાખ, ન૦ (અ૦ રુઘાખ رُحَاخ =એક પ્રકા-
રની સારંગી) સારંગી જેવું એક વાજાં
ફકીર લોકો રાખે છે તેવું. ' એક જડી-
આએ ઘણી મહેનત લઈ ૩૫ાખ (ગી-
તાર જેવું) પર જડાવ કામ કર્યું હતું. '
મિ. સિ.

૩૫ાયત, સ્ત્રી૦ (અ૦ રુઘાઈ رُحَاي =અ-
મુક માપતી ચાર પદવાળી અરખી, ફારસી,
ઉર્દૂ કવિતા. રુઘાઈ=ચાર ઉપરથી)
ચોપાલ.

' ૩૫ાયત ઈફકતી ગા તું, હમાઈ પ્રેમનું
શુલ્કશુલ્ક. ' શુ૦ ગ૦

૩૫, પુ૦ (અ૦ રુમ روم =યુરોપી તુર્કસ્તાન)

યુરોપી તુર્કસ્તાન. એશિયાઈ તુર્કસ્તાનને
' સામ ' કહે છે.

૩માલ, પુ૦ (૬૧૦ રુમાલ رومال =મેં
લુછવાનું લુગડું. રુ=મેં+માલીદન=મસ-
ળવું ઉપરથી માલ. હિંદુસ્તાની ફારસી
છે; ધરાનમાં દસ્તમાલ=હાથ લુછવાનું
લુગડું વપરાય છે) હાથ મેં લુછવાનો
કડકો.

૩માલી, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ રુમાલી رومالي =
નાનો રુમાલ, મુસલમાન સ્ત્રીઓ માથે
નાનું ઓઢણું ઓઢે છે તે) ઘરમાં માથે
ઓઢવાનું નાનું વસ્ત્ર.

૩મેમસ્તકી, સ્ત્રી૦ (અ૦ રુમીમસ્તકી
رومي مصطكى =યુદર જેવી એક દવા,
એક જાતનો યુદર) એક ઔષધિ, એક
જાતનો યુદર.

૩વાન, ન૦ (૬૧૦ રુવાન رُوَان =જાવ,
મડદું.

૩શનાઈ, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ રુશનાઈ رُوشْنَائِي =
લાખવાની સાહી) સાહી, ૩શનાઈ.

૩શવત, સ્ત્રી૦ (અ૦ રુશ્વત رُشْوَت =
લાંચ આપવી. રશ્વ=તેણે લાંચ આપી
ઉપરથી) લાંચ, લાંચ.

૩શવતખોર, વિ૦ (અ૦ રુશ્વત+ખોર =
ખાનાર, ફારસી પ્રત્યય. રુશ્વતખોર
روشوت خور =રશ્વત ખાનાર) લાંચીઓ.

૩સ્તમ, પુ૦ (૬૧૦ રુસ્તમ رُستَم =ધરાનનો
પ્રખ્યાત પહેલવાન. એ ' જાદ ' બિન
' સામ 'નો દીકરો હતો, અને ' જાજલિ-
સ્તાન 'નો હાકિમ હતો. એવું કહેવાય છે
કે એના જન્મ વખતે એની માને એટલું
બધું કષ્ટ પડ્યું કે, એના જીવવાની તદ્દન
આશા રહી નહિ. છેવટે મહા મુસીબતે
જન્મ થયો. ત્યારે તેની માએ કહ્યું કે

[ર્વાસ]

૨૩૧

[રાકું]

‘રસ્તમ’ (રસ્તન=રૂટયું ઉપરથી ‘હું’
ફરી) તે ઉપરથી એનું નામ રસ્તમ
પડ્યું તે રસ્તમ નામથી પ્રખ્યાત થયો)
પારસીઓમાં નામ હોય છે. દરેક
પહેલવાનને પણ રસ્તમ કે રસ્તમ જેવો
કહે છે.

રસવા, વિં (ફાં રસ્વા=રસો) એ આયર,
નીચ) હલકા, ફળેત. ‘આને જલ્દીક
અને રસવા થવાનો અને મોહાયતનો
બદલા ઇન્તેકામથી મેળવવાનો વખત
આવી લાગ્યો છે.’ બાં બાં

રસવાઈ, સ્ત્રી (ફાં રસવાઈ=રસો) એ
બદનામી) એ ઇન્તજીતી. ‘કાઈ પણ પ્રાણીની
એણે રસવાઈ કરી નથી.’ મિ. સિ.

રહ, નં (અં રહ=આત્મા) પ્રાણ,
જીવ, જીવાત્મા.

‘દિલે કમજોર શીદવીને રહે કૌવત ટકાવી
દે.’ હીં સાં

રહાની, વિં (અં રહાની=روحانی)
આત્મા સંબંધી) પ્રાણ સંબંધી, જીવાત્મા
સંબંધી.

‘શહેનશાહતમાં રહાની આસાએશનો
અંશ પણ નથી.’ બાં બાં

રેખતો, પું (ફાં રેખતહ=રેખત) એ
અથવા વિશેષ ભાષાની મેળવણીથી થયેલી
વાતચીત; ઉર્દૂ કવિતા. રેખતન=રેડયું
ઉપરથી. ભરતરથી બનાવેલી વસ્તુ)
ફારસી અને ઉર્દૂ કવિતાનો એક ભાગ,
રાગનો ગ્રહકા. ‘કબીરના ત્રણે બીજક,
સુબનિધાન, ગોષ્ટી, રેખતા, સાખી તરા-
પદ ઘણા ગૂઢ ભાવનાં બોધક છે.’ સિંસાં

રેજ, (ફાં રેજ=ફારસી પ્રત્યય છે.
રેખતન=રેડયું ઉપરથી, રેજંદહ=રેડનાર

તે ઉપરથી રેજ=રેડનાર. જેમકે રંગરેજ)
ફારસી પ્રત્યય છે.

રેજ, (ફાં રેજી=રેડવાપણું. ફારસી
પ્રત્યય છે) ફારસી પ્રત્યય છે.

રેજો, (ફાં રેજહ=રેડકા) સુતરાઉ
અથવા રેશમી કંકડાનો એક કંકડો. ખંડ.

રેવંચી, સ્ત્રી (ફાં રીવંદચીની
=રેવંદ દયા છે. રેવંદ પણ
કહેવાય છે) એક વનસ્પતિનો ગુંદર.

રેશમ, નં (ફાં અંબેશુમ=રેશમ)
એક જાતના કીડાઓના લાળના તંતુ.

રેશમી, વિં (ફાં અંબેશુમી=રેશમી)
રેશમી) રેશમનું, હીરાગળ.

રેસા, પું (ફાં રીસાહ=રેસાની
પાતળી જડો, પાઘડીનો છેડો). તાર,
તંતુ, નસ.

રેહમ, સ્ત્રી (અં રહમ=મહેરબાની
કરવી. રહમ=તેણે દયા કરી ઉપરથી)
દૂધા, દયા, મહેરબાની.

રેળ, સ્ત્રી (અં રહલ=રહેવાનું
ઠેકાણું, ઉતારો, સામાન. લાકડાંનાં બે
પાટીઆંથી બનાવેલી એક વસ્તુ જેના
ઉપર પુસ્તક મૂકીને વાંચે છે તે) પુસ્તક
મૂકીને વાંચવાનો લાકડાનો ઘોડો.

રૈયત, સ્ત્રી (અં રૈયત=રૈયત) એકાદ
પણ હાકમના તાબાના લોકો, ગોવાળી-
ઓ જેનું રક્ષણ કરે તે ટોળું, ફુતીઆના
લોકોનું પણ બાદશાહ રક્ષણ કરે છે
માટે એ અર્થ થયો. રૈયત=તેણે રક્ષણ
કર્યું ઉપરથી) જનસમૂહ, પ્રજા.

રૈકું, વિં (ફાં રૈકું=રૈકું ઉપરથી)
અમુકનાં જેવું, સરખું, સમાન. મળતું.

રોખ]

૨૩૨

[રોશન

રોખ, વિ० (કાં રૂ=મો) વિચાર, ધન્ય.

રોખું, વિ० (કાં રૂ=મો ઉપરથી)
અમુક જેટલી કીમતનું.રોગાન, પુ० (કાં રવગન=તેલ) ઘી,
તેલ, મીણુ અને લાખ વગેરેની એક
જાતની મેળવણીનું પ્રવાહી.રોગાની, વિ० કાં રવગની=તેલ,
ઘી વાળી વસ્તુ) રોગાન ચડાવેલું, રોગાન
ચઢાવનાર.રોજ, પુ० (કાં રોજ રૂ=દિવસ) દહાડો,
દિવસ.રોજ, પુ० (કાં રોજાનહ કે રોજીનહ
રૂ=એક દિવસનો પગાર)
મજૂરનો એક દિવસનો મુસારો.રોજકયામત, વિ० (કાં રોજ+કિયામત
અં રોજિ કિયામત રૂ=કિયામતનો દહાડો) મુઆ પછી જે એક
દિવસ ન્યાય થવાનો છે તે દિવસ.રોજગાર, પુ० (કાં રોજગાર રૂ=જા-
માનો, સમય, નવરાશ, નોકરી, ધંધો)
રોજનો ધંધો, વેપાર, આજીવિકા.રોજગારી, સ્ત્રી (કાં રોજગારી રૂ=રોજ-
ગારપણું) ધંધો, વેપાર, નોકરી.રોજનામું, નં (કાં રોજનામહ રૂ=રોજનો
હિસાબ) રોજમેળ, રોજ ને
રોજ લેખાનો હિસાબ.રોજનિશી, સ્ત્રી (કાં રોજનવીસો
રૂ=રોજના બનાવ લખવા તે.
નિવિહતન=લખવું ઉપરથી) રોજ ને
રોજના કામની નોંધપોથી તે.રોજમેળ, પુ० (કાં રોજ=દિવસ રૂ-
પરથી) જેમાં રોજની રોજ જમા ખરચ
રકમો લખાતી હોય તે.રોજરોજ, અં (કાં રોજોજ રૂ=રોજ-
રોજ) સદા, નિત્ય.રોજિંદું, વિ० (કાં રોજીનહ કે રોજા-
નહ=દરરોજનું) હમેશનું.રોજી, સ્ત્રી (કાં રોજી રૂ=રોજીનું,
આજીવિકા) જે ધંધો ઉપર યુગ્મના
ચાલતું હોય તે.રોજો, પુ० (અં રવજહ રૂ=પાગ,
બગીચો, પવિત્ર માણસની કબર ઉપર
બાંધેલી ધમારત, રવજ=તેણે પોતાને
રાજ કર્યો ઉપરથી) મોટા ને ધાર્મિક
મુસલમાનની સમાધ.રોજો, પુ० (કાં રોજહ રૂ=મુસલમાનો
ઉપવાસ કરે છે તે) મુસલમાની ધર્મમાં
કહેલો દિવસનો ઉપવાસ તે.રોજક, સ્ત્રી (અં રવનક રૂ=રોજા
પ્રકાશિત. રવનક=ચાકણું હતું ઉપરથી)
જા, મકાન અને મકાનનો લપકાદાર
દેખાવ.રોજકદાર, વિ० (અં રવનક+દાર કાં
પ્રં રવનકદાર રૂ=રોજાવાળું,
પ્રકાશવાળું) ઝલેદાર, મુશાબિત.રોફ, પુ० (અં રુવ કે રુઅવ રૂ=
બીક, ધાસ્તી, કર. રઅવ=તે યો ઉપર-
થી) લપકા ડોળ.રોફી, વિ० (અં રુઅવ કે રુઅવ રૂ=
બીક. ધાસ્તી ઉપરથી) લપકા રાખનાર,
ટાપટીપીટ.રોશન, વિ० (કાં રવશન રૂ=પ્રકા-
શિત, જાહેર માલુમ પડવું) ચળકતું,
ચકચકિત.

રોશનાઇ]

૨૩૩

[લક્ષ્મી

રોશનાઇ, સ્ત્રી (૧૦) રશ્નન روشن ઉપરથી
રોશનાઇ روشنایی=સાદી. હિંદુગતાની
ફારસી છે. ધાનમાં સાદીને મુરકખ
કહે છે.) તેજનો લક્ષુકા, દીવાઓ કરી
ખૂબ અજવાળું કરવું તે. સાદી.

રોશની, સ્ત્રી (૧૦) રશ્નની روشنایی=
પ્રકાશ) તેજ, પ્રકાશ, ન્યાતિ.

સ. લ.

લકવો, પુ (અં) લક્વહ لکوه=એક
પ્રકારનો રોગ, જેમાં મોં વાંકું થઇ જાય
છે) શરીરના અમુક અંગની અંતઃ જતી
રહેતી તે, અધોગતિયુ, પક્ષાધાત.

લક્ષી, સ્ત્રી (અં) લિક્ષા لکشا=કથુતરની
એક જાત છે) કથુતરની એક જાત.
ગિરિયાજ, લોટણ, પાંદુ, લક્ષ્મી, કાસ-
દીવાં વગેરે.

લક્ષ્મી, પુ (અં) લુક્ષ્મહ لکشمه=કાળી-
ઓ, ગ્રામ) નીતરતા સત્તવાળો નવાલો.

લગામ, સ્ત્રી (૧૦) લગામ لگام=લગામ)
પશુને કબજે રાખવા અને ધાર્યા પ્રમાણે
ચલાવવા તેના મોં અથવા નાકમાં જે
નયત્રોરી વસ્તુમાં આવે છે તે.

લજ્જત, સ્ત્રી (અં) લજ્જત لذت=સ્વાદ
મન, સ્વાદ.

‘ એના ગાનમાં એક નવી તરેલી ખુશી
ને લજ્જત સ્વાભાવિક રીતેજ પ્રકટ થઇ
આવતી. ’ ગુલાબસિંહ.

લટકસલમી, સ્ત્રી (અં) સલામી سلمی=સલામ
કરનાર, સલામ કરવાપણું. એને
‘લટક’ શબ્દ લાગી ચએલો શબ્દ ઉપર
દિવથી સલામ કરતી. ખરા અંતઃકરણથી
નહિ તેવી સલામ.

‘ પછી ધીમે ધીમે હું બી-સેનથી એટલો
ભુલો પડ્યો કે મારે તો એની માથે માત્ર
લટક સલામીઓ વ્યવહાર છે. ’ કાંતા.

લતીફ, વિ (અં) લતીફ لطیف=મદ-
ગુણી, પવિત્ર, ઉત્તમ) આયરુદ્ધાર, ચારીક,
મહેરબાન.

‘ આપના જેવી લતીફ તબીબતનો સર-
હાર અહીં કોઇ આવ્યો નથી. ’ બા. બા. ૦

લતીફ, પુ (અં) લતીફہ لطیفہ=મદાઇ
ખુશી. કામળ ને નાબુદ વસ્તુ, મન પડે
એવો ટોલ ટપો લતફ=અનુકૂળ હતું
ઉપરથી.) હસવું આવે એવી વાતચીત,
ટોલ ટપો.

લતુ, નં (૧૦) લત્તહ لکھ=કડો) લુગડું
લતુ બોલાય છે, લુગડાની સાથે જોડાઈને
વપરાતો એક શબ્દ.

લતો, પુ (૧૦) લત્તહ لکھ=કડો-શહેરનો
લતો) શહેરનો ભાગ, મહેલો, ફળાઈ,
વાસ, પોળ.

લપ્પો, પુ (અં) લપ્પ لپپ=વીંટાળેલું ગડી
કરીને રાખેલું, વાળેલું એક જાતનું કીમતી
લુગડું. એક ખીમતી અડોઅડ કસખી ભુટ.
હોય એવી કિનખામતી એક મોંઘી
જાત. ‘એક લાખ રૂપીઆનો સામીઆનો
(ચંદરનો) મખમલના લપ્પાના સાવવા ૧
સોના ચાંદીના થાંભલાવાળો કબુરમાં
મોકલવામાં આવ્યો હતો. ’ મિ. અ.

લક્ષ્મી, પુ (અં) લિક્ષાફહ لکشفہ=ઉપ-
રતું પડ, કવર) કાગળ નાખવાની કાચળી,
પરખીડીઈ.

લક્ષ્મી, પુ (અં) લાફ્ જન لاف جن=૧૦
મળીને લાફજન અથવા લાફાસંજ
મળીને લાફસંજ.

લખ]

૨૩૪

[લવાદી

لافسنم لافن = લાંગ મારનાર, શેખી મારનાર, નકામુ બોલનાર) બુદ્ધ, નિર્લજ્જ નીતિશ્રષ્ટ.

લખ, પુ. (૬૧૦ લખ = હોડ,) હોડ, લાગ, મુખમાંથી નીકળતું પ્રવાહી.

‘ ન સાગર દૂર હો લખથી કુઆ એ હો દીવાનાની. ’ દી. સા.

‘ સનમના હાથમાં નમો લખોથી ચુમતા બન્યું. ’ કલા.

લખલખ, અ. (૬૧૦ લખ = હોડ ઉપ-રથી) ઉતાવળે ચાટતાં થતો એવો અવાજ.

લખાચિલો, વિ. (૬૧૦ લવાદ = લુવાદહ = લખાદહ = લખાદહ અથવા અરખી લુવાદહ = લખાદહ = વરસાદમાં પહેરવાનું લુગડું ઉપ-રથી) ચીંધરીઓ, લુગડાંનાં ચીધરાં રાખનારો.

લખાચો, પુ. (૬૧૦ લવાદ = લખાદહ = લખાદહ અથવા અરખી લુવાદહ = લખાદહ = વરસાદમાં પહેરવાનું લુગડું) મેલાં ફાટેલાં લુગડાંના લોચાનો જથ્થો.

લખાદા, બુઓ લખાઓ.

લખમેક, અ. (અ. ૦ ઉલ્લિચોલકલવાઈનું હુંક) ૩૫ લખ્વયુક = લખ્વયુક તારી સવામાં હાજર છું, બોલો છું, બોલું છું. હાજર છું હું આપની સેવામાં. આ શબ્દ સ્તીકારનો છે. જ્યારે સ્વામી બોલાવે ત્યારે સેવક લખમેક કહે છે. હાથ લેકા અદ-રમ આંધ્યા પછી હજીનાં લુગડાં પહેર્યા પછી—વારંવાર એ અને એને મળ્યા શબ્દો ઉચ્ચારે છે, કે જેમાં પરમેશ્વરની સ્તુતિ, તેની પ્રાદેશ, તેનું એકમ અને હોય છે. કાંઈ માણસ પોકારે ત્યારે આપણા લોભો હાસાદેય કે છસાદેય કહે છે તેમ અરખોમાં લખમેક કહે છે કાયાની ઇમારત અધાઓ પછી હજરત ઇમાદીમ

સાહેબ (અ. સ.) ને પરમેશ્વરનો હુકમ થયા કે તમે બધા લોકોને પોકારીને કહી દો કે તેઓ કિયામત સુધી આ જગતની હજી કરવાને આવે. તે ઉપરથી તેમણે સાદ ક્યો હતો. હવે હાથ લેકા લખમેક કહે છે, તે જાણે તેમના પોકારવાના જ-વાબમાં કહે છે, અર્થાત્ હું આપની સેવામાં હાજર છું) હું હાજર છું. ‘ દીથી ચુમી દયાતા દિલ, કહ્યું લખમેક ઇઝરાઇલ. ’ પુ. ૦ ગ. ૦

લયાકત, સી. (અ. ૦ લિયાકત = આવડત) લાયકી, યોગ્યતા. ‘ બુકી લયાકતને નમી કુરનીશ હજરો મેં કરી. ’ કલાપી.

લયાનત, સી. (અ. ૦ લઅનત = બિહાર ફિટકાર, કૃપાથી છોડું,) ગેરી-અત, શરમ, લાજ.

લયજ, પુ. (અ. ૦ લફજ = મોંમાંથી બહાર કાઢવું, બોલવું, વાત, કહેણ, શબ્દ) શબ્દ, બોલ.

‘ લફજ કહેવા કશ્કના, મારી ન કાંઈએ મનલ. ’ કલા ૦

લયાજમ, ન. (અ. ૦ લયાજિમ = માણસને જોઈતી જરૂરી વસ્તુઓ. લાજિ-મનું જુલુવયન) અમુક સુદે આપવાની રકમ તે, વસુદ.

લવાદ, પુ. (અ. ૦ લવાજ = એક બીજાનો પરસ્પર આશ્રય લેવો તે) પક્ષપાત વચ્ચે પડેલો વાંધો પતાવી આપનાર. ‘ લવાદોને કાપતા રૂએ અધિ-કાર ન હતો. ’ અ. ૦ ન. ૦

લવાદી, સી. (અ. ૦ લવાજી = એક બીજાનો પરસ્પર આશ્રય) લવા-દું કામ તે.

લશ્કર]

૨૬૫

[લાઇલાલાઇલ્લાહોમુહમ્મદુર્રસુલુલાહ

લશ્કર, નં (ફા૦ લશ્કર لشکر =સૈન્યવાનું
ટોળું) લડનારા માણસોનો સમૂહ તે.

લશ્કરી, વિ० (ફા૦ લશ્કરી لشکری =
લશ્કર સંબંધી) શૈનિક, ફોજનું.

લહફો, પુ० (અ० લહજહ لَهْجَه =ઉચ્ચારણ,
શબ્દોનો અવાજ, બોલવાનો લહેકો)
ચાળો, મરોડ.

લહજો, પુ० (અ० લહજહ لَهْجَه =થોડો
સમય, એક વખત જરા નજર કરીને
જેવું. લહજ=તપાસવું ઉપરથી) થોડોક
સમય, થોડીવાર.

લહે, સ્ત્રી. (અ० લહ જહ لَهْجَه =ઉચ્ચારણ
શબ્દોનો અવાજ, બોલવાને લહેકો) તાણી
કુતારી ચાંપીને બોલવું તે." 'જંગલમાં
લજનતી લહેમાં ઉન્મત્ત પડતા, પગના
ધનકારાં. સ. ચં. ભા. ૨

લહેકો, પુ० (અ० લહજહ لَهْجَه =ઉચ્ચારણ,
શબ્દોનો અવાજ, બોલવાનો લહેકો)
તાણી કુતારી ચાંપીને બોલવું તે.

લંગરી, વિ० (ફા૦ લંગ لنگ =લંગડો)
લુલો, પાંગળો.

લંગર, નં (ફા૦ લંગર لنگر =ભારે વજનનું
લોહું જે વડે વહાણને ચાલતાં રોડી
રખાય છે તે, ગરીબોને ખાવાનું અપાય
તે ડેકાણું, સદાવત) ગરીબોને ખાવાનું
આપે તે ડેકાણું વહાણની ખીલાડી.

લંગરખાનું, નં (ફા૦ લંગર لنگر =
સદાવત, ગરીબોને ખાવાનું આપવાનું
સ્થળ) સદાવત.

લંગરવા, નં (ફા૦ લંગર لنگر =વહાણને
રોકવાને માટે લોહાનું વજન) વહાણ
રોકવાની ખીલાડી.

લંગરયું, સં. ફિ० (ફા૦ લંગર ઉપરથી
ગુજરાતી કિયાપદ) જમીનમાં ખુદી
એસે એવા દાંતવાળું દોરને છેડે બાંધેલું
વજન, બિલાડી-નાંગર-નાખીને વહાણને
થોભાવવું.

લંગરિયાં, નં (ફા૦ લંગર ઉપરથી)
લુધરીઓવાળાં પગનાં ચાંચળીયાં.

લંગરિયું, નં (ફા૦ લંગર ઉપરથી)
ઝંઝર, ચાંચળીયું.

લંગરી, સ્ત્રી (ફા૦ લંગરી لنگری =મેટી
થાળ) લુધરીઓવાળું પગનું ઘરેણું.

‘મુંદર બાળક રૂપ રૂપાણું ચરણ લંગરી
વાગેરે.’ દયા૦

લંગાર, સ્ત્રી (ફા૦ લંગર ઉપરથી)
સાંકળી, એક એકને અંકાડે ગંદાએલું
હોય તેવું.

લા, અ० (અ० લા لا =નહિ, અરબી ઉપ-
સર્ગ છે) નહિ. જેમકે લાઈલાજ.

લાઈલાજ, વિ० (અ० લાઈલાજ لَيْلَاَج =
જેનો ઇલાજ ન થઈ શકે તેવો) લાચાર,
નિરૂપાય.

લાઈલાજી, સ્ત્રી (અ० લાઈલાજી لَيْلَاَجِي =
નિરૂપાયપણું) ઇલાજ ન થઈ શકે એવી
સ્થિતિ.

‘જ્યાં લાઈલાજી સર્વની, ત્યાં કોણ કોને
હાય દે.’ કલાપી.

લાઈલાહાઈલ્લાહોમુહમ્મદુર્રસુલુલાહ, પુ०
(અ० લાઈલાહાઈલ્લાહુમુહમ્મદુર્રસુલ-
લાહ لاإلهإلااللهمحمداورسوله =
ઈશ્વર એક છે, તે મુહમ્મદ-સં અ-
લેના રસુલ છે.) મુસલમાનોના પહેલો
કલમો. જેમાં ખુદાનું એકત્વ તે મુહમ્મદ-
સ. અ. સાહેબના નબીપણાનો ઇકરાર
છે. ‘લાઈલાહાઈલ્લાહોમુહમ્મદુર્રસુલુલાહનો
ફલામ સઘળે પથરાવેલો.’ ક. ઘે.

લાઉતશકર]

૨૩૬

[લિલમ

લાઉતશકર, ન૦ (૬૧૦ લશ્કર) સાધન-
વાળું લશ્કર.

લાએ, વિ૦ (૫૦ લાઈક لایک=યોગ્ય.
લાક=ધટિત હતું ઉપરથી) લાયક, યોગ્ય.

લાઓપાદ, વિ૦ (૫૦ લાઅવ્લાદ لا اولا
ઓલાદ. વગરનો) વાંઝીઓ.

લાચાર, વિ૦ (૬૧૦ નાચાર ناکار=નિષ-
પાય ના નહિ, ચાર-ઉપાત. 'ચાર'
ફારસી શબ્દ છે એને 'લા' અરબી
ઉપસર્ગ લાગી લાચાર શબ્દ થયો છે તે
તે પણ વપરાય છે પણ પ્રયોગ યોગ્ય છે.
અરે શબ્દ નાચાર છે, કેમકે 'ના'
ઉપસર્ગ ફારસી છે) નિષ્પાય, કાંઈ ન
અર્થ શકે એવો.

લાચારી, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ નાચારى ناکارى=
કાંઈ બની ન શકે એવી હાલત) નિષ-
પાયપણું, દીનતા.

લાજમ, વિ૦ (૫૦ લાજમ لازم=આવશ્યક)
ધટિત, યોગ્ય લાયક.

'અરે કલકત, અરે ભેગમ;
લીધી દિલ્લખર, હતું લાજમ. કલામી.

લાલવા, પુ૦ (૫૦ લાદવા لا ادا
દાવો ન રાખવાપણું) હાથ ઉકાવવો.

લાનત, સ્ત્રી૦ (૫૦ લઅનن لعنت=
ક્રોધનાર, ધિક્કાર) ધુતનાર.

'મગર લાનત સદા હીજરાઈ લેતાં કાણુ
પરવાર્યું, કલામી.

લાફલાફ, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ લાફ لا ف=શેખી,
વડાઈ, આત્મશ્રદ્ધા) ડીંગ મારતી,
મેટાઈ કરતી. ફૂલ, કુલાશ, બડાશ.

લાફલેડા, પુ૦ (૬૧૦ લાફ لا ف=શેખી,
વડાઈ ઉપરથી) ઉડાવેડા.

લાફ. પુ૦ (૬૧૦ લાફ لا ف=શેખી ઉપ-
રથી) અપડાક, તમાચો.

લાયક, વિ૦ (૫૦ લાઈک لایک=યોગ્ય.
લાક=ધટિત હતું ઉપરથી) યોગ્ય, ધટિત,
અનુરૂપ, સમાન.

લાયકાત, સ્ત્રી૦ (૫૦ લિયાકત لیات
=લાયકી.) યોગ્યતા, પાત્રતા.

લાયકી, સ્ત્રી૦ (૫૦ લિયાکत لیات
ઉપરથી=લાયકી) લાયકપણું, પાત્રતા.

લાલ, પુ૦ (૬૧૦ લઅલ لعل=એક પ્રકારનું
જવાહીર) લાલ જવાહીર.

લાલા, પુ૦ (૬૧૦ લાલہ لا=એક પ્રકારનું
ધોળું ફૂલ, જે ફૂલની અંદર ડાઘો હોય
તે ફૂલ) એક પ્રકારનું ફૂલ.
'યુલ લાલા મમ છોડો,
ગાલ લાલ તજ તેહ,
તરણા વાટિકા થાય છે,
જંગલ જેવી જેહ. યુ. વા. મા.

લાવલશકર, ન૦ લશ્કર શબ્દ જુઓ.

લાશ, સ્ત્રી૦ (તુર્કી લાશ لاش=મરદાનું
શરીર, લોથ) શય, મરડું.

લાસ, સ્ત્રી૦ (તુર્કી લા لاش=મરદાનું
શરીર) શય, મરડું. અરથાદ, નકામું.

લાસાની, વિ૦ (૫૦ લાસાની لاسانی=
અનુપમ. લા=તહિ, સાની=ક્રિતીય=જેની
બેડ ન હોય તે) ઉત્તમ, અદિતીય.

લાંગર, ન૦ (૬૧૦ લંગર لنگر=વહાણ
થોભારી રાખવાની લોહાની પિલાડી લાંગર.

લાંબીનજર, સ્ત્રી૦ (૫૦ નजर نظر=દષ્ટિ)
દૂરનો વિચાર કરવો તે.

લિખનાન, પુ૦ (૫૦ લુખنان لکھنا=એક
પર્વત છે) એશિયાઈ તુર્કસ્તાનમાં એક
પર્વત છે.

લિલમ, ન૦ (૬૦ નીલમ نیلم=એક
પ્રકારનું જવાહીર છે, જે દક્ષિણ ને
લંકામાંથી આવે છે) કીમતી રત્ન.

[વિક્ષા]

૨૩૭

[લેલતુકાદર]

લિહ્વા, અં (અં લિહ્વા لِهْوَا=પુરાને માટે) પ્રભુપ્રીતે, નિષ્કામ.

લિહ્વાજ, પું (અં લિહ્વાજ لِهْوَاَج=નજર, અદય, શરમ) માન રાખવું, વિવેક, અદય.

‘ઉત્તર વજનનો લિહ્વાજ રાખીને આપવો’ નં. ચ.

લીંચુ, નં (અં લીંચું لِيْچُو=લીંચુ) લીંચુ.

લુકમાન, પું (અં લુકમાન لُكْمَان=એક મોટા વિદ્વાન હતા. કુરાનમાં એમનું વર્ણન છે) એક વિદ્વાનનું નામ છે.

લુગત, નં (અં લુગત لُغَات=જેના અર્થની સાધારણ રીતે ખચર ન હોય તેવો શબ્દ. એનું બહુવચન. લુગત لُغَات=કાશ. લગવ=મોલ્યો ઉતરથી) શબ્દકાશ, સમૂહ.

લુણહરામ, વિં (અં હરામ=અયોગ્ય. લુણ, પું મીઠું) ખાઈને ખાઈ કુરે એવો. કૃતકી.

લુતરી, સ્ત્રીં (ફાં લુત્રા لُتْرَا=એ માણસોએ ગોડવેલી એક ખાસ ભાષા કે જેને ત્રીજો સમજી શકે નહિ. જેના પેટમાં કંઈ વાત ન રહી શકે તેવો માણસ, વાત ફેલાવનાર) ચાડી ખાનાર, ઘડાવી મારનાર.

લેકીન, અં (અં લાકિન لَکِين. ફાર-સીમાં લેકિન لَکِين=પણ, મગર) પણ, તોય, તથાપિ.
“વે સચ્ચો અરજી લેકિન આપત જાવે કોધરસે? સ. ચં. ભા. ૧

લેકો, પું (અં લહજહ લَهْجَه=ઉચ્ચારણ શબ્દનો અવાજ) બોલવાની કળણ.

‘ચોકના બીજા ભાગમાં કાષ્ટ લેકો કરી ગાનો હતો.’ સ. ચં. ભા. ૪

લેજત, સ્ત્રીં (અં લજ્જત لَجْزَت=સ્વાદ) મળ.

લેજમ, સ્ત્રીં (ફાં લેજમ لَیْجَم=એક પ્રધાનની નરમ ને સ્થિતિસ્થાપક કમાન જેમાં લોહાની સાંકળો ને લોહાની ચક્ર-તાઓ હોય છે તે) અખાડામાં વપરાતી એક કમાન.

લેજો, પું (અં લહજહ لَهْجَه=થોડો સમય, એક વખત બરા નજર કરીને જોવું) નિમેષ, આંખ ઉઘડે ને અંધ થાય એટલો સમય.

લેખાસ, પું (અં લિવાસ, لِبَاس=પોશાક. લવસ=શરીરને લુગડાથી ઢાંકવું ઉપરથી) પોશાક, પહેરવેશ.
‘કાષ્ટ વખત મરદનો લેખાસ પહેરી જમાલખાને હાથે વળગી ગેલ કરતી કરતી રાત્રે કરવા પણ જાય.’ સ. ચં. ભા. ૧

લેલતુલકાદર, સ્ત્રીં (અં લયલતુલકદ્ર لَیْلَتُولُکَدَر=એક પવિત્ર રાતનું નામ, જે વર્ષમાં એકજ વાર આવે છે. આ એક રાત્રે જે ભક્તિ કરવામાં આવે છે તેનું પુણ્ય ૧૦૦૦ મહીનાની ભક્તિની બરાબર ગણાય છે તેથી એની કદર કરવામાં આવે છે. એ રાત ક્યારે આવે છે તેની ખચર નથી. પણ ધણ્યોનું માનવું એવું છે કે રમજાનમાં આવે છે. કુરાનમાં આ રાત વિષે એક અધ્યાય પણ છે) એક પવિત્ર રાત.

‘તરીકતમાં તું ગાતું તે, હકીકતમાં થયું જાહેર; હજારો માસથી મોઢી, સુહાગી લેલતુલકાદર. દીં ૨૦

લેલી]

૨૩૮

[વખત

લેલી, સ્ત્રી૦ (અં લયલા, લયલી
 لیلی=કાળા રંગની, શામળી,
 મજનૂની પ્રિયા) મજનૂની પ્રિયા. લેલી
 મજનુ કહેવાય છે. બંને આશિક
 માથક હતા.

લેલેમજનું, ન૦ (અં લયલામજનું=
 આશક માથક થઈ ગયાં છે.) લેલી
 અને મજનું.

લહેજત, સ્ત્રી૦ (અં લહજત=لَهْجَت
 स्वाद) મગ.

લહેજો, પુ૦ (અં લહજહ=لَهْجَه=થોડો
 સમય. એક વખત, નજર કરીને જોવું તે)
 આંખ મિચાકને ઉઘડે એટલે અરૂપ સમય.
 'આતિ સુખતણા લહેજ, કિન્તુ ન દીર્ઘ'
 બની શકે.' કલાપી.

લોખાન, પુ૦ (અં લુખાન=لوخان=એક
 પ્રકારનો શુંદર જે આગ પર મૂકવાથી
 સુગંધ આપે છે) ઘૂપ કરવાના ને દવાના
 કામમાં આવે છે તે શુંદર.

લેખનત, સ્ત્રી૦ (અં લખનત=لَعْنَت
 धिक्कार) દિટકાર, તુચ્છકાર.

વ. વ.

વકફ, વિ૦ (અં વકફ=وقف=આરામ,
 पुष्ट्यार्थે આપેલી વસ્તુ) સાર્વજનિક,
 જેનો કોઈ ખાસ માલિક ન હોય તે.
 'જ્યારે આખું કુરાન લખાઈ રહેલું ત્યારે
 તેને વકફ તરીકે મક્કા કે મદીને મોકલતો.'
 મિ. સિ.

વકાલત, સ્ત્રી૦ (અં વકાલત=وکالت
 पोતાतुं કામ બીજા પર નાખવું. વકલ
 =સોંપું ઉપરથી) વકીલનું કામ, વકી-
 લનો ધંધો.

'વકાલત યા દલાલતની ન કામેની ક્યા-
 મન પર.' દી. સા.

વકાલતનામું, ન૦ (અં વકાલત+નામહ
 કા૦ વકાલતનામહ=وکالت=પોતાનું
 કામ બીજા ઉપર નાખવાનો લેખ)
 વકાલત કરવાની સત્તાનો લેખ.

વકી, સ્ત્રી૦ (અં વાકિઅ=واقع=થનાર,
 આશા, નક્કી) ખારણા, હમેદ, સંભવ, જોગ.

વકીલ, પુ૦ (અં વકીલ=وکيل=પોતાનું
 કામ બીજાને સોંપવામાં આવે તે, વકલ
 =સોંપું ઉપરથી) પર રાખના દરબારમાં
 પોતાનો રાખેલો માણસ, એલચી, આક-
 તીયો, મુખ્તાર.

વકીલેમુતાલીક, વિ૦ (અં વકીલિમુત-
 अल्लिक=وکیل متعلق=મુતઅલ્લિક=
 સંબંધ રાખનાર) અમુન્ની સાથે સંબંધ
 રાખનાર વકીલ. વકીલ મુતાલિકે સર-
 કાર=સરકાર સાથે સંબંધ રાખનાર વકીલ.

વકીલાત, સ્ત્રી૦ (અં વકાલત=وکالت=
 વકીલનું કામ) વકીલનો ધંધો.

વકીલાતનામું, ન૦ (અં વકાલત+નામહ
 કા૦ વકાલતનામહ=وکالت=વકીલ
 પણાની સત્તા આપતી તે) આપણે વકીલ
 કરાવીએ તે માટે આપણે લખી આપીએ
 તે કાગળ.

વકફ, સ્ત્રી૦ (અં વુકફ=وقوف=માણવું,
 જ્ઞાન વકફ=તે ઉઠા ઉપરથી) સમજ,
 અક્લ, હડાપણ.

વકફ, પુ૦ (અં વકફ=وقف=આરામ,
 প্রতিষ্ঠা, વકફ=ભારે હતું ઉપરથી)
 ભારભોજ, માન મરતબો.

વખત, પુ૦ (અં વક્ત=وقت=સમય)
 કાળ, મોમમ, ઋતુ.

વખતખેવખત]

૨૩૬

[વજે

વખતખેવખત, પુઁ (વક્તવક્ત એમાંવક્તરસી
છે. વક્ત અરમી છે وقت-وقت
=ધરી ધરી, વારંવાર, અવારનવાર) ગમે
ત્યારે, જરૂર પ્રસંગે.
'ઉપાડે બોલ્યા બોલ, વખત ખે વખતે.'
શુ. ક. વાં. મા.

વખો, પુઁ (અં વાકિઅહ واکیه=લકાઇ,
સખ્તી, મુસોખત, મરણ, દુઃખ, કષ્ટ)
વિપત્તિ, ભૂખતું દુઃખ.

વગર, અં (અં વિગયર وِغیر=સિવાય)
ચિના, વીણ.

વગવસીસા, પુઁ (અં વસીલહ وِسیل=
વાસ્તો, આધાર. વગ એ ગુજરાતી શબ્દ
છે) સહવાસથી ઉત્પન્ન થયેલો મુસંબંધ

વગરે, અં (અં વગયરહ, વગયરહ
وِغیروگره; વ=અને, ગયર=સિવાય,
હુ=આ, આ સિવાય ખીજ, છત્યાદિ)
અમુક અને ખીજું, ઉપલક્ષ, બધું છત્યાદિ.

વગદ, પુઁ (અં વગદ وِگد=મસ્તી, નેશ,
મેથુદિ) હાલ, અરમસ્તી, ખુશી.
દશક, વસ્ત્ર, વગદ, છત્યાદિ વાતોનું રહસ્ય
કેવળ પરસંકેપ રૂપતા પરત્વેજ છે.
સિદ્ધાંતસાર.

વગન, નં (અં વગન وِگن=સાર)
ભારેપણું, બોજ, તોલ.

વગનદાર, વિઁ (અં વગનદાર وِگندار=પ્રાં
વગનદાર وِگندار=વગનવાળું) બોજ-
દાર, સંગીન, વગનવાળું, પ્રતીક્ષત.

વગનસર, વિઁ (અં વગન وِگن=પ્રમા-
ણમાં નેદ્રિએ તેટલું) ઘટવું.

વજીફદાર, વિઁ (અં વજીફહ+દાર ફાઁ
પ્રાંવજીફહદાર وِجیفه=વજીફા=
દરરોજને માટે જે વસ્તુ મુકરર હોય તે.

વજફ=રોજનો પગાર આપ્યો ઉપરથી
નગીરદાર) ગરાસીઓ, દેસાઇ.

વજીફ, પુઁ (અં વજીફહ وِجیفه=
દરરોજ માટે જે વસ્તુ મુકરર હોય તે.
વજફ=રોજનો પગાર આપ્યો ઉપરથી)
ઇનામી આગાયતી જમીન, આગ બગીચો
બનાવવા જેવી જમીનનો કકડો.

વજર, પુઁ (અં વજીર وِجیر=પ્રધાન.
વજર=ટેકો આપ્યો ઉપરથી) પાદશાહને
સલાહ આપનાર મુખ્ય મસલ્લીઓ.

વજરાઈ, સીઁ (અં વિજારત وِجارت=
વજરપણું.) પ્રધાનનો ઓહો, પ્રધાનનો
અમલ.

વજરાન, સીઁ (અં વિજારત وِجارت=
વજરપણું) પ્રધાનનો ઓહકો. વજર તરી-
કેની સાહેબી.

વજરી, સીઁ (અં વજીરી, વિજારત
وِجیری=વજરપણું) વજરાત.

વજુ, નં (અં વજુ وِجُو=માજ પઢવા
માટે હાથ મોં ધોવું તે) અળુ, હાથ
પગને મોં ધોવાં તે.

વજુદ, નં (અં વજુદ وِجود=હોવાપણું
શરીર) સત્ય, ખરાપણું, વાસ્તવિકતા.
'તેની હકીકતમાં કશું વજુદ નથી.'

શુઁ ગ૦

વજે, સીઁ (અં વજ્જ وِج=પ્રકરું,
બતાવવું, તરીકા) ગણિત, નગદમાં નહિ
પરંતુ પકિસા અનાજ વગેરેમાં હિસ્સો
પાડીને લેવાતી મહેસુલ.

વજે, સીઁ (અં વજહ وِج=મોં, ચહેરો,
તરીકા, ખરાબર, રૂબરૂ, જાત, કાષ્ટ વસ્તુની
હકીકત, જેથી ગુજરાન ચાલે એવી વસ્તુ)
જમીન, પંજાર, તરફ, આળુ.

વજ્રવળતીઉં]

૨૪૦

[વરાત

વજ્રવળતીઉં, વિં (અં વજ્રઞ્ન = મૂકવું
વળતીઉં ગુ. શબ્દ) ભાડું જમા થાય ને
વ્યાજ ખાતે મંડાય એવી શરતવાળું ખાતું
અથવા લખત તે.

વટહુકમ, પું (અં હુકમ = વટ, ગું
શબ્દ) સંબંધવાળા સર્વ જથ્થા ઉપર લખેલો
હુકમ, મુખ્ય હુકમ.

વતન, નં (અં વતન = વતેશ.
વતન = રહો વસો ઉપરથી) પોતાનું
મૂળ ગામ કે દેશ.

વતનદાર, વિં (અં વતન+દાર કાં પ્રં
વતનદાર = વતનવાળો) જગી.
રદાર, મજમુદાર, દેસાઇ.

વતનદારી, સ્ત્રીં (અં વતન+દારી કાં પ્રં
વતનદારી = વતનવાળી) જગીરદારપણું,
દેસાઇગીરી.

વતનવાડી, સ્ત્રીં (અં વતન = વાડી
ગું શબ્દ) રાજ્યસેવાના બદલામાં મળેલી
જમીન વગેરે.

વતની, વિં (અં વતની = વતન-
નો) રહેવાથી, રહીશ, રહેનાર.

વદાય, વિં (અં વદાઞ્ન = રજા
આપવી, કારતીમાં વિદાઞ્ન પણ વપરાય
છે. વદાઞ્ન = ઉપરથી) વળાવેલું,
મોકલેલું.

‘તને કેટલુંક દ્રવ્ય આપી વદાય કર્યો.’
ક. ઘે.

વફા, સ્ત્રીં (અં વફા = વિશ્વાસ રા-
ખવો. વફો તેણે વચન પૂરું કર્યું ઉપ-
રથી) વચનને વળગી રહેતું તે, પ્રમા-
ણિકપણું.

વફાઈ, સ્ત્રીં (અં વફાઈ = વિ-
શ્વાસ રાખવાપણું. વફો તેણે વચન પૂરું

કર્યું ઉપરથી) વચનને વળગી રહેવાપણું.
‘તેણે જ્યાં સુધી તે વફાઈ રૂપે રહી ત્યાં
સુધી તો રક્ષાત્ત જમાડ્યા છે.’

આં નિં

વફાદાર, વિં (અં વફા+દાર કાં પ્રં
વફાદાર = વફાવાળો, ભરોસો રાખવા લાયક)
વચનને વળગી રહેનાર.

વફાદારી, સ્ત્રીં (અં વફા+દારી કાં પ્રં
વફાદારી = પ્રમાણિકપણું) પરમભક્તિ,
અચલિત શ્રદ્ધા.

વખાલ, પું (અં વખાલ = સખતી,
ખોજ) ભાર, આશ્વત, મુસીબત, વિપત્તિ,
કષ્ટ, સંકટ.

‘દુસ્મનોની જાતપર કાષ્ટ વખાલ આવી
પડે તો તરત ખચર કઢાવજો.’

આ. આ.

વરક, પું (અં વરક = વરકુંડું,
પાતું, સોનારૂપાના વરક.)

વરખ, પું (અં વરક = વરકુંડું,
પાતું) સોનારૂપાના વરક.

વરઆમદહ, પું (કાં વરઆમદહ =
વરઆમદહ. આમદન = આવવું ઉપરથી
આમદન = આવેલો = મહાર આવેલો) ગણા-
ર નીકળતો મકાનનો ભાગ, વરડો.

વરદી, સ્ત્રીં (અં વરદી = વરદી =
શુભાચ ઉપરથી. શુભાચી રંગનું, સિપા-
ઓના ફેસને વરદી કહે છે.) સીપાઇ-
ઓનાં લુગડાં, યુનીફોર્મ.

વરમ, પું (અં વરમ = સોને ચ-
ડવો) સોને.

વરાત, સ્ત્રીં (કાં વરાત = હિરસો,
ભાગ, ખજાનચીના નામ ઉપર રૂપીઆ
આપવા માટે લખેલી ચિઠ્ઠી રૂપીઆ આ.

વરાપ]

૨૪૧

[વસી

પવા માટે લખેલો રૂકડો.) રૂકડો. 'કાઠિઆ-
વાડની વાર્ષિક વરાત એક લાખ રૂપી-
આ.' ૨૧. મા. ૧

વરાપ, સ્ત્રી (અં વરાપઆવ وراپ آء)
વરાપ=સિવાય+આવ કા. પાણી. પાણી
વિના) વરસાદ આવી ગયા પછી કેટ-
લાક દિવસ ઉધાડ આવવાથી પાણી
સુકાઈ જાય છે તેવી જમીનની સ્થિતિ,
એને વરાપ થયો કહે છે. એટલે ખેડૂતો
એ વખતે જમીન ખેડી નાંખે છે. વર-
સાદ વરસવો આજુબ રહે, ને વરાપ થાય
નહિ તો જમીન ખેડાય નહિ ને તેથી
પાક સારો થાય નહિ.

વરાપિયું, નં (અં વરાપ+આવ કાં
ઉપરથી) કારી કાંગર પુખ્તીને કરેલું
ધર.

વલદે, અં (અં વલદ ولد = છોકરો)
દીકરો, પુત્ર, ઉમર વલદે કાસમ એટલે
કાસમનો દીકરો ઉમર.

વલી, પુ (અં વલી ولی = દોસ્ત, મિત્ર
પુદાની પાસે) મુસલમાની પીર, ઓ-
લીઆ.

વસલ, પુ (અં વસલ وصل = મુલાકાત,
સંયોગ, મળવું) સંબંધ.
'હતી જ્યાં વસલની આદિશ, મળ્યું
ત્યાં ઝેરતું થાયું.'

કલાપી.

'રહી ગઇ વસલની આશા, અગર ગર-
દન કપાઈ છે.'

સુ. ગ. ૦

વસલો, પુ (અં વસલ وصل = કાગળ
કે લુગડાનો કડકો. વસલ=સાંધું ઉપ-
રથી) ભાગ.

૩૧

વસલો, પુ (અં વસલ وصل = કાગળ
કે લુગડાનો કડકો) કપડું વણતાં વ-
ચમાં તાર એકઠો થઈ જવાથી આવેલી
ધુત, જાળું.

વસવસો, પુ (અં વસવસહ وسوسه =
વહેમ, શક, શંકા) અદેશો, ખતરો, શક.
'વસવસે ઓર બ્રમણિકા ટાળો, મેં પના
ઓર ખુદીકા ખિસારો.' અં કાં

વસવાસ, સ્ત્રી (અં વસવાસ وسواس =
વહેમ, ખીક, ધારણા, શક) સરસાઈ,
ચડસાચડસી, સ્પર્દા.

વસાત, સ્ત્રી (અં વિસાત بساط =
પાથરણું, સાદડી, શનંજી, ઘરની પુંજી.
વસત=પાથરું ઉપરથી) વિસાત, માલ,
પુંજી. 'એને મનથી કાંઈ વસાત વગ-
રની ધુળ જેવી અને જ્યારે ધરાય ત્યારે
થઈ શકે એવી વાત હોય.' સ. ચં.
ભા. ૨

વસિયત, સ્ત્રી (અં વસિયત وصيت =
મરતી વખતે કે સફર કરવા જતી વ-
ખતે કાંઈ માણસ ખીજાને કાંઈ સોંપણી
કરી જાય તે) વારસા તરીકે આપવું
તેમજ આપવાનું તે.

વસિયતનામું, નં (અં વસિયત +
નામહ કાં વસિયતનામહ
وصيتنامہ = વસિયત કરેલો કાગળ)
મરનારે પોતાની મિલકતની વ્યવસ્થા
માટે કરેલો લેખ તે.

વસી, પુ (અં વસી وصي = જે માણ-
સને વસિયત કરવામાં આવી હોય તે,
વસિયત પર અમલ કરનાર, બંદોબસ્ત
કરનાર) વહીવટ કરનાર, ગામ ઉપર
રહી તેનો બંદોબસ્ત રાખનાર.

વસીલો]

૨૪૨

[વાકેશ]

વસીલો, પુ૦ (અ૦ વસીલહ وسيلہ =
વાસ્તો, આધાર) લાગવળ, ભક્ષામણ
થાય એવો સંજ્ઞ.

વસુલ, ન૦ (અ૦ વસૂલ وصول = લેવું.
વસલ = સાંધું ઉપરથી) જમે લેવાનું
જે તે, આવક, આમદાની, મેહસુલ.

વસુલદાર, વિ૦ (અ૦ વસૂલ + દાર કા૦
પ્ર૦ વસૂલદાર وصولدار = માગતું તે કર
વગેરે ઉધરાવનાર) આવદાની ભેગી
કરનાર.

વસુલાત, સ્ત્રી૦ (અ૦ વસૂલ وصول તું
બહુ વચન) જમીન ઉપર લેવાતો કર,
વસુલ કરવાની સાંઘ.

વસો, પુ૦ (કા૦ વિસ્વહ بسو = વીધાનો
વીસમો ભાગ. દરેક વસ્તુનો વીસમો
ભાગ) જમીનનું એક માપ.

વહદત, સ્ત્રી૦ (અ૦ વહદત وحده = એ-
યતા) એકથ. પરમેશ્વરનું એકપણું.
' તું વહદતની વહી દે, યા કરું તૈયારી
તુર્જત પર '

દી. સા.

વહાબી, પુ૦ (અ૦ વહાબી واهی = શેખ
અબ્દુલ વહાબના અનુયાયીઓ) મુસ-
લમાની ધર્મના એક ક્ષેત્ર છે. એ ફકત
ખુદાને માને છે. પેગંબરોને બાકે
તેટલું માન આપતા નથી ફકત
પોતાના મોટાભાઈ સમાન ગણે છે.

' નાગનું હૃદય ભક્ષણ કરતાં જ્ઞાન થાય
છે, એ વાતને અન્યથા સમજતાં કાષ્ઠ
ધરિયાની પંથવાળા (ઘણું) કરીને વહા-
બીઓ) સર્પનું જ ભક્ષણ આચરે છે.
સિ. સા.

વહી, સ્ત્રી૦ (અ૦ વહી وحی = ખુદાની
તરફથી પેગંબર સાહેબો તરફ જે સંદેશ

હજરત હુષ્શબ અ. સ૦ લાવતા હતા
તે.) ખુદાનો સંદેશ, જે પેગંબરોને
પહોંચાડવામાં આવતો હતો તે.
' તું વહદતની વહી દે, યા કરું તૈયારી
તુર્જત પર. '

દી. સા.

વહેમ, પુ૦ (અ૦ વહ્મ ٧٧ = શંકા) શંક,
સંદેહ.

વહેમી, વિ૦ (અ૦ વહ્મી ٧٧ = શંકા-
શીલ) વહેમાય એવું, અવિશ્વાસી.

વાએજ, સ્ત્રી૦ (અ૦ વઝજ ٧٧ = કથા)
ઉપદેશ. ' પક્ષી મોહોર્મના દિવસોમાં
વાએજ કરે ' નં. ચ.

' તે વેળા સઘળી મસ્જિદોમાં વાએજ
કરવાનો હુકમ થયો હતો. ' ક. ઘે.

વાએજ, પુ૦ (અ૦ વાઝજ ٧٧ = કથા
કહેનાર) ઉપદેશક.

વાએજી, પુ૦ (અ૦ વાઝજ ٧٧ = કથા
કહેનાર) ઉપદેશક.

' જર્મનીના શહેનશાહને દેવળમાં લાંબી
વાયજી સાંભળવાનો કંટાળો હોવાથી
દેવળના દરેક પાદરીને હુકમ કર્યો છે. '
સુ. ગ.

વાએદો, પુ૦ (અ૦ વઝહદ ٧٧ = વચન,
કરાર. વઝદ = વચન આપું ઉપરથી)
વાયદો.

વાકેશ, વિ૦ (અ૦ વાકિફ واقف = ઉભો
રહેનાર, જાણનાર, ખબરદાર. વકફ =
તે ઉભો ઉપરથી.) વાકેશ, જાણીતું.

વાકેશ, વિ૦ (અ૦ વાકિફ واقف = ઉભો
રહેનાર, જાણનાર, ખબરદાર, વકફ =
તે ઉભો ઉપરથી) માહિતગાર, જાણીતું.

વાકેફગારી]

૨૪૩

[વારસો

વાકેફગારી, સ્ત્રી (અં વાકિફ+ગારી
ફાં પ્રાં વાકિફગારી واكفگاری =
ખજ, જ્ઞાન) માણીતી, ખજ, ખચર.

વાજ, અં (ફાં વાજ जाज =ખચલું, ના
પાડવી) વ્યાકુલ થઇ જવાલું તે, તોખા,
ત્રાસ.

વાજખી, વિં (અં વાજિખી واچي =
દુરસ્ત વાત, ચોખ, વજખ =તે જરૂરી હતું
ઉપરથી) ચોખ, જરાખર, યુક્ત.

વાજખુલવજુદ, પું (અં વાજિખુલવજુદ
واجبالموجود =ખુદાની જાત] ખુદા.
'અવજુદ' ક્ષત્રને સતરૂપે જણાવતાં વા-
જખુલવજુદ કહેલું છે. ' સિ. સા.

વાટખરચ, નં (ફાં વાટ खच, વાટ ચુજ-
રાતી) મુસાફરીએ જનારને વાટમાં થ-
નારું ખરચ તે.

વાટખરચી, સ્ત્રી (ફાં વાટ खची, વાટ
ચુજરાતી) મુસાફરી દરમિયાન ખરચવાની
રકમ તે.

વાદી, સ્ત્રી (અં વાદી وادی =રણકીપ)
રણમાં આવેલો બેટ, રણમાં એવી જગા
કે જ્યાં આભુખાભુ રેતી હોય પણ ફક્ત
ત્યાં આગળ પાણી ને ઝાડ હોય તે.

વાનગી, સ્ત્રી (અં વચ અ =વેપાર
+આનહ+ગી એને ફારસી પ્રત્યય મળીને
વચઆન્ગી وچانگی =જતાવટ, સોદો
કર્તા પછી તરત જે રકમ આપવામાં
આવે તે, ખાફી રહેલાં નાણાં પાછ-
ળથી આપવામાં આવે છે.) નમુનો
માસલો.

વાપસ, વિં (ફાં વાપસ واپس =ખસેલો
પાછો ફરેલો, પાછળ, પાછું, પાછું) આપલું.

' માલ ન ગમે તો વાપસ મોકલજો. '

' હુકમ થયા કે લોટો વાપસ દો. '

નં અં

વાપસ્તુ, વિં (ફાં વાવસ્તહ واپستم
બંધાએલું, સચુવહાલું) સચું, સંબંધી.

વાયજ, સ્ત્રી વાએજ શબ્દ જુઓ.

વાયજ, પું વાએજ શબ્દ જુઓ.

વાયદાસર, અં (અં વઅદહ واعد =
વચન, કરાર. વઅદ =વચન આપ્યું ઉપ-
રથી =વાયદાસર =નક્કી કરેલો વખતે જ)
મુદત પ્રમાણે.

વાયદો, પું (અં વઅદહ واعد =વચન,
કરાર. વઅદ =વચન આપ્યું ઉપરથી)
કોઇ પણ કામ માટે મુકર્ર કરેલો
વખત તે.

વાર, અં (ફાં પ્રત્યય છે. વાર وار
જેમકે ઉમેદવાર) ફારસી પ્રત્યય છે.

વારસ, વિં (અં વારિસ وارث =વારસો
લેનાર. વરસ =વારસ થયો ઉપરથી)
મરનારની પછી આવનાર, મિલકતનો
હકદાર.

વારસનામું, નં (અં વારિસ+નામહ,
ફાં પ્રાં વારિસ્નામહ وارثنامه =
વસીયતનામું) મરનારે પોતાની મિલકત
અને અધિકાર અમુકને મળે એવા હેતુથી
કરેલો લેખ. ' નહિ તો વારસનામું
લખાવી દફતરમાં નોંધાવો. ' દ. કા.
ભા. ૨

વારસો, પું (અં વિરાસત وراثت =
વારસો. વરસ =વારસ થયો ઉપરથી)
મરનારની માલમીલકત તેના વારસને
મળી હોય તે.

વાલામરાતબ]

૨૪૪

[વિલાયતી

વાલામરાતબ, વિં (અં વાલામરાતિવ
والامراتب, વાલા=મેટા (ફા). મરા-
તિવ (મતંબાનું બહુવચન) મોટી પદ-
વીઆવાળો) પ્રતિષ્ઠિત, માનવંત.

વાલી, પું (અં વાલી والى=દોસ્ત,
હાકિમ, માલિક, સચું પોતાનું. વલી=
થવું ઉપરથી) માલિક, સચું. વાલીવારસ
કહેવાય છે.
'દે શુક હો વાલી ખુદા, ગમખાર બેગાના
પરે.' કલામી.

વાલીદ, પું (અં વાલીદ والد=પાપ)
પિતા.

વાસેલ, વિં (અં વાસિલ واصل=મળ-
નાર. વસલ=તેણે સાંધ્યું ઉપરથી) ચાહુ
વાવેતરને લીધે જતો રહેલો કસ લાવવાને
માટે વાવણી કર્યા વગર પડતર રાખેલું
ખેતર. એમ કરવાથી પાક વધારે
થાય છે તે તેથી પડતર રાખેલા વર્ષમાં
પડેલી ખોટ વળી જાય છે તેથી જાણે
અંતે વર્ષ સંધારી જાય છે માટે.
'જમી આ મુલકની છે, ફૂલ સનમ
મરકારની વાસાલ.' ગુ. ગ.

વાસ્તે, અં (અં વાસિતહ واسطه=
દરમ્યાન, વચન, એકચી) માટે, કાળે,
અર્થે.

વાહ, અં (ફાં વાહ وا=કેતું સારું.
કેવળપ્રયોગી અગ્યય છે) વાહ, શાખાશ,
ધન્ય.

વાહીઆત, વિં (અં વાહી=સુસ્ત, બેહુદી
વાતનું બહુવચન. વાહિયાત واهيات=
બેહુદી વાતો) નકામો બકબકાટ, નકામી
વાતો.

વાહીદ, વિં (અં વાહિદ واحد=
એક) એક.

વિકાલત, સ્ત્રીં (અં વકાલત وکالت=
વકીલપણું) વકીલપણાનું કામ.
'આલમખાંએ શુલંદામની વકાલત કરી.'
બા. બા.

વિગેરે, અં વગેરે શબ્દ જુઓ.

વિદાય, વિં (અં વદાઅ ودااع=રજા
આપવી. ફારસીમાં વિદાઅ પણ વપરાય
છે. વદઅ=મુકલું ઉપરથી) વળાવેલું,
મોકલેલું.

વિદાયગીરી, સ્ત્રીં (અં વદાઅ+ગીરી
ફાં પ્રં ودااع گيري, વદાઅગીરી=
રવાનગી) મોકલવું, વળાવવું તે. 'મામે
સારી વિદાયગીરી દીધી રે'. દ. કા.
બા. ૨

વિમાચીઠી, સ્ત્રીં (ફાં વીમહ ویمه=
કંટાકટ, જમીનપણું, જમીનગીરી, ચીઠી
ગુ.) એક ઠેકાણાનો માલ બીજે ઠેકાણે
સહીસલામત પોહાંચે તે માટે હરાવેલી
વીમાની ચીઠી તે.

વિમો, પું (ફાં વીમહ ویمه=કંટાકટ,
જમીનગીરી) માલ સહીસલામત પોહાં-
ચાડવા માટે જે કરાર કરાય છે તે.

વિલાત, વિલાયત શબ્દ જુઓ.

વિલાયત, સ્ત્રીં (અં વિલાયત وایلات=
એક બાદશાહના તાબામાં જે મુલક હોય
તે વસ્તીવાળો મુલક, વહી=થવું હોવું
ઉપરથી.) કાંઈ પણ દેશ, સ્વદેશ, વતન,
જન્મભૂમિ, ઈલાકાં.

વિલાયતી, વિં (અં વિલાયતી وایلتی
=વિલાયતનું) વિલાયત સંબંધી.

[વિસાત]

૨૪૫

[શિક્ષા

વિસાત, સ્ત્રી (અં વિસાત ۛۛۛ=પાથ-
રણું, સાદ્દી, શેત્રં, ધરતી પું.)
વસત=પાથરું ઉપરથી) ઉપયોગિતા, માલ.

વેરાન, વિં (૧૦ વીરાન, વીરાનહ
ۛۛۛ=વસ્તી વગરનું, ઉજડ)
ઉજડ, નિર્જન.

શ. ૨૧.

શર્ધ, સ્ત્રી (૧૦ સિયાહી ۛۛۛ=કા-
ળાશ.) સાહી, લખવાની સાહી.

શર્ધ, સ્ત્રી (અં સહીહ ۛۛۛ=ખર્ચ)
હસ્તાક્ષર.

શક, પું (અં શક ۛۛ=વહેમ) સંશય,
બ્રાતિ.

શકદાર, વિં (અં શક+દાર ૧૦ પ્ર
ۛۛ=શકવાળો) જેના ઉપર શક
હોય તેવો માણસ. શુનેહગાર માણસ
સગ્ન ભોગવીને આવ્યા પછી શકદાર
ગણાય છે. તેનું નામ શકદારેના લિ-
સ્ટમાં દાખલ થાય છે.

શકંચો, પું (૧૦ શિકંજહ ۛۛۛ=
અપરાધીઓને શિક્ષા કરવાનો એક
પ્રકારનો સંચો) દાખવા, લીડવા કે
પાડવાની કરામત, દાખવાનું ચંન્ન, છટકું.

શકરખોરો, પું (૧૦ શકરખોરહ શ-
કરખોરહ ۛۛۛ=ખાંડ ખાનાર,
શકર=ખાંડ+ખોરહ એ ખુદન=ખાતું ઉ-
પરથી. એક પક્ષી છે) એક જાતનું
પક્ષી, જે ફૂલમાંથી રસ ચૂસી લે છે.

શકરપારો, પું (૧૦ શકરપારહ, શક-
પારહ ۛۛۛ=મીઠાઈનો એક પ્રકાર)
ચોરસ ચોસલાં કરેલી એક પ્રકારની મીઠાઈ.

શકરો, પું (૧૦ શિક્રહ ۛۛ=ખાજની
જાતનું એક પ્રકારનું શિકારી પક્ષી છે.)
શકરાખાજ કહેવાય છે.

શકુન, નં (૧૦ શગુન, શગૂન
ۛۛۛ=સારી નિશાની) શુભાશુભ
-સૂચક પ્રસંગ.

શકાદાર, વિં (અં શક+દાર ૧૦ પ્ર
=વાળો શકદાર અથવા શકીલ
ۛۛ=શકીલ=શકીલ) સુંદર ચહેરા
વાળો, મોહક.

શકકો, પું (અં સિક્કહ ۛ=નાણું,
ટંકશાળમાં પડેલું નાણું, નકસી કરેલું)
સિકકો, છાપ, મોહાર.

શકોરો, નં (૧૦ સકોરહ ۛ=મા-
ટીનો પ્યાલો) રામપાત્ર, ચપણીઉં.
' શકોરામાં ચોરો સ્વાહા. '

અં. ન. ગ.

શખસ, પું (અં શખસ ۛ=મા-
ણસ, શખસ=તેણે પોતાને ઉંચો કર્યો
ઉપરથી) એકાદ જાણ, પુરૂષ, અમુક
માણસ.

શગદીદ, નં (૧૦ સગદીદ ۛ=સગ-
સગ=કુતરો + દીદ = દર્શન, શ્વાન-
દર્શન, પારસીઓમાં પળાતો એક રિ-
વાજ) કુતરાનાં દર્શન કરવાં તે. 'અવ-
સ્તાધર્મને માનનારા જરથોસ્તિઓ તો
અદ્યાપિ પણ શગદીદનો રિવાજ બહુ
આસ્થાથી પાળે છે. ' સિં. સાં

શક્ષ, સ્ત્રી (અં શિક્ષા ۛ=તંદુરસ્તી)
આરોગ્ય, નીરોગતા. ' અને તેને શક્ષ

શબ્દો]

૨૪૬

[શરમિંદુ

કરવા હજારતને અરજ કરી. '

મિં સિં

શબ્દો, નં (કાં શબ્દો શબ્દો =
રાત, બહુસંધ આપનાર. રાત્રે ખીલ-
નાર એક જાતનું ધોળું ફૂલ.) એક
જાતનું ફૂલ. શુભલક્ષ્ય.

શમશુલકલમા, વિં (અં શમ્શુલક-
લમા શમ્શુલકલમા = વિદ્વાનોમાં સુધ
જેવો. શમ્શુલકલમા એ આલિમ
= વિદ્વાન ' નું બહુવચન) સરકારી ખિ-
તાબ છે. પારસી અને મુસલમાન વિદ્વા-
નોને અપાય છે.

શમશેર, સ્ત્રીં (કાં શમશેર, શમ્શીર
શમ્શીર = તલવાર. શમ = નખ, + શેર =
સિંહ, તલવારનો ઘાટ સિંહના નખ
જેવો વાંકો હોય છે માટે) તલવાર.

શમશેરબહાદુર, વિં (કાં શમશેર બ-
હાદુર શમ્શીરબહાદુર = બહાદુર માણસ)
તરવાર વાપરવામાં બહાદુર માણસ.

શમ, સ્ત્રીં (અં શમ્મ = મીથુ,
મીથુળાતી) દીવી. ' શમાપર ગય પર-
વાના, મરે શીરી' ઉપર ફહાંદ. '

યુ. ગ.

શમ્મતબ્રજ, પું (અં શમ્મ + તબ્રજ
કાં ધરાતમાં શહેર છે. શમ્મતબ્રજ
શમ્મતબ્રજ = એક પ્રખ્યાત વહીવું
નામ છે.) તબ્રજમાં જન્મેલા એક
પ્રખ્યાત કવિનું નામ. એમની કવિતા
વેદાંત પ્રદર્શક છે.

શરણાઈ, સ્ત્રીં (કાં શરણાઈ શરણાઈ =
શરણ = મોઢો + નાઈ = વાંસ. પોલી
લાકડી. શરણાઈનો આકાર લાંબા વાંસ
જેવો હોય છે માટે) સરણાઈ, રાવ-
ળીઆ વગાડે છે તે, ભૂંગળ.

શરત, સ્ત્રીં (અં શરત શરત = હા પાડવી,
શરત કરવી) નક્કી કરવું, કોલકરાર
કરવા.

શરખત, પું (અં શરખત શરખત = એક
વખત પિવાય એટલું. પીવાની વસ્તુ.
શરખત = તેણે પીધું ઉપરથી) લીંબુ ના-
રંગી વગેરે ફળોના રસ પાતળી આસણી
સાથે મેળવીને બનાવેલું પેય-પીણું.

શરખરા, સ્ત્રીં (કાં સર્વરાહ શરખરા =
બંદોબસ્ત કરનાર, નિયામક) સેવા આ-
કરી, સરભરા.

' હાથે હાથે પ્રશ્ન પૂછે મનોહરા,
કરે અવિચિન્ન અખંડ શરખરા. '

યુ. ગ.

શરમ, સ્ત્રીં (કાં શરમ શરમ = લાજ)
સ્વભાવનો જે વિવેકી સંકાય તે. લાજ.

શરમાવડું, અં કિં (કાં શરમ શરમ
ઉપરથી યુજરાતી ક્રિયાપદ) કોઈને
સંકાયમાં નાખવું, શરમ પાડવી.

શરમાયું, અં કિં (કાં શરમ શરમ ઉ-
પરથી યુજરાતી ક્રિયાપદ) સંકાયાયું,
લાવડું.

શરમાળી, વિં (કાં શરમ શરમ ઉપરથી)
વિવેક, નરમ સ્વભાવનું.

શરમિંદગી, સ્ત્રીં (કાં શરમિંદગી
શરમિંદગી = શરમ) શરમ, ગેરીઅત.

શરમિંદુ, વિં (કાં શરમિંદુ શરમિંદુ
= શરમાયેલો) શરમથી ગાંધું.

' બ્રાહ્મણે મને જોયો, એટલે તે શર-
મિંદો થઈ ગયો અને નાસવા લાગ્યો. '

૨૦ માં પું ૧.

' બહાદુરીનું નામ લેવું કે બાળક શર-
મિંદું થઈ જશે. ' નં. ચ.

શરાફત]

૨૪૭

[શવાંસ

શરાફત, સ્ત્રી૦ (અ૦ શરાફત شرافت=
ભુજુર્ગી, ભલમણસાઇ) માણસાઇ,
માણસપણું, ઘાયડી.
'ચલાવું' વહાણ આંસુમાં, મગર તારી
શરાફતપર 'દી૦ સા૦

શરાબદાર, પુ૦ (અ૦ શરાબ+દાર શ૦
પ્ર૦ શરાબદાર شراب‌دار=શરાબવાળો)
મધ રાખનાર, દારૂવાળો. 'તેને શરાબ-
દારની જગા આપી.' મિ. સિ.

શરાબ, પુ૦ (અ૦ શરાબ شراب=પીવાની
વસ્તુ, પાણી, શરબત વગેરે. શરબ=
પીધું ઉપરથી, ફારસીમાં શરાબ=મધ)
મધ, પીવાનો દારૂ.
'શરાબ તો બિદકુલજ દૂર.' નં. ચ.
'શરાબ તેરા ખાના ખરાબ.' ગુ. કે૦

શરાબખાણ, સ્ત્રી૦ (અ૦ શરાબ+ખાજી
શ૦ પ્ર૦ શરાબખાજી شراب‌خاژی=
દારૂની રમત) દારૂ પીવાની રમત કરવી.

શરાબી, વિ૦ (અ૦ શરાબી شرابی =
દારૂપીઓ) દારૂ પીનાર.
'તે વેળાનો જડજ શરાબી હતો.'
નં૦ ચ૦

શરીઅત, સ્ત્રી૦ (અ૦ શરીઅત شریعت=
ધર્મના કાયદા, તરીકા, રસ્તા) ધર્મ
માર્ગ, ધાર્મિક નિયમો.
'હું શરીઅત, છું તરીકત, છું હકીકત,
મારફત; એમ ઘેલાં બોલીને, બસ ગાઉં
હું તારી સિકત.' ગુ૦ ગ૦

શરીઆમ, વિ૦ (અ૦ આમ + શાહાહ
શ૦ મળાને શાહાહઆમ شاه‌آام
=ઘણા લોકો જતા હોય તે રસ્તો. શાહ-
રાહ=મોટો માર્ગ, આમ=સામાન્ય) સરી-
આમ રસ્તો. મોટો રસ્તો.

'પછી તેના મહદાને શરેઆમમાં ધસડી
આણ્યું.' નં૦ ચ૦

શરીફ, વિ૦ (અ૦ શરીફ شریف=ભા.
ગીઓ. શરફ=તેણે ભાગ પાડ્યો ઉપરથી)
ભાગીદાર, શામિલ થએલો.

શરીફત, સ્ત્રી૦ (અ૦ શરીફ شریفت=
ભાગીઆ થવું) ભાગ રાખવો, સાથે મળવું.

શરીફ, વિ૦ (અ૦ શરીફ شریف=
મોટી પદવીનો માણસ, શરફ=તે મહાન
પુરૂષ થયો ઉપરથી) પ્રતિષ્ઠિત, આગરવાળો.

શરીફાના, વિ૦ (અ૦ શરીફ+આનહ શ૦
પ્ર. સન્નનતા) મોટાદને છાજે એવું કૃત્ય.
'શરીફાના ખસલતવડે માસુર હોવાથી
મારો ખળનો અકિબતમાં કામ આવશે.'
ખા. ખા.

શરૂ, વિ૦ (અ૦ શરૂ شروع=આરંભ)
આણ, આણવું, મંડાયવું.

શરૂઆત, સ્ત્રી૦ (અ૦ શરૂઆત شروع=આરંભ)
પ્ર૦=આરંભ) આરંભ, મૂળ, મંડાણ.

શરૂ, પુ૦ (અ. શરૂ شروع=મુસલમાની
ધર્મ. શરૂઆત=કાયદો પાસ કર્યો ઉપરથી)
મુસલમાની કાયદો, શરૂહ.

'કાજીજી શરૂહની કિતાબ ઉથલાવી શરૂ
બોલ્યા.' નં. ચ.

શરેઆમ, વિ. શરીઆમ શબ્દ ભુજો.

શર્મ, સ્ત્રી૦ શરમ શબ્દ ભુજો.

શવાંસ, પુ૦ (અ૦ શવાંસ شوال=મુસ-
લમાની ૧૦ મો મહીનો, રમજન પછી
આવે છે. એની પહેલી તારીજે રોઝાઈ
હોય છે. શવાંસ=ઉઠાવું ઉપરથી. અ-
રબ લોકો એ મહીનામાં ઘેરથી મુકામ

શહ]

૨૪૮

[શાહી

કાઠાની શિકારે જતા હતા માટે) મુસ-
લમાની ચાંદ્રવર્ષનો ૧૦ મો મહિનો.

શહ, સ્ત્રી૦ (ફા૦ શાહનું ડુંકું ૩૫. શહ
શ્મ=આદશાહ, સુલતાન) શેહ, શરમ.
'મસ્તાનની શરમમાં શહ, શાહની જ-
રીએ નહિ.' ગુ. ગ.

શહા, શાહ જુઓ.

શહાદત, સ્ત્રી૦ (અ૦ શહાદત=સાક્ષી, ખરી
ખબર, ધર્મયુદ્ધમાં માર્યા જવું) સાક્ષી
આપવી.

'શહાદતપર મગર નાના જીવું તારી
સખાવત પર.' દી. સા.

શહીદ, વિ૦ (અ૦ શહીદ શહીદ=ધ-
ર્મયુદ્ધમાં માર્યા ગયેલો) ધર્મશીદો.
'સાધુઓ તથા શહીદોની કબરો તથા
હાડકાને ખુદાઇ માન આપતા હતા. '
ક. ધે.

'જિહાદમાં અન્યધર્મી શત્રુના હસ્તથી
જે મુસલમાન મરાય છે તે શહીદ
કહેવાય છે.' ખા. ખા.

શહુર, સ્ત્રી૦ (અ૦ શુકર شعور=ભણવું,
દરમિદ કરવું) હેશ, આવડત.

શહેર, ન૦ (ફા. શહ شهر=નગર) શહેર
પુર, મોડું ગામ.

શહેરી, વિ૦ (ફા૦ શહી شهرى=નાગરિક)
શહેરનું, શહેર સંબધી.

શ'ખજુર, ન૦ (ફા૦ સંજિરાહત
سنگجراحت=સંગ=પત્થર+જરાહત=
જખમ, ઘા. એક જાતનો પત્થર છે જેને
ધસીને જખમ ઉપર છાંટવાથી લોહી બંધ
થઇ જાય છે) ખડી જેવી ઔષધિ,
એક દવા.

શા, વિ૦ (ફા૦ શાહ شاه=આદશાહનું ડુંકું
૩૫) આબરુદાર, મોટો વેપારી.

શાહ, સ્ત્રી૦ (ફા૦ સિયાહી سیاہ=કા-
ળાશ. આ શબ્દ હિંદી ફારસી છે. ઇરા-
નમાં સાહીને મુરક્કબ=મિશ્રણ કહે છે)
લખવાની શાહી.

શાહદ, અ૦ (ફા૦ શાહદ شاهيد=લાયક,
ચોખ્ખ, ધણું કરીને, સકય) વખતે, ધણું કરીને.
'શાહદ અન્યથા આદમી.' ગુ. ગ.

શાગરિત, પુ૦ (ફા૦ શાગિર્દ شاگرد=
શિષ્ય, એસો. શાહ=આદશાહ+ગિર્દ=
ચારે તરફ. આદશાહની ચારે તરફ ફર-
નાર, નોકર, ચાકર, વિદ્યાર્થી) સાથે
કામ કરનાર, સહાયક, મદદગાર.

શાગીર્દ, પુ૦ (ફા૦ શાગિર્દ شاگرد=
શિષ્ય, એસો, શાહ. આદશાહ+ગિર્દ=ચારે
તરફ ફરનાર) સહાયક, મદદગાર.
'ખાઇ અને તેના શાગીર્દ હરેક રીતે તેનું
કાસળ કાઢે.' અં. ન. ગ.
'નવા સાગિર્દને સૌથી મોટો નિશાળાઓ
પોતાની સોડમાં લેતા.' નં. ચ.

શાએગ, વિ૦ (ફા૦ શાહ=આદશાહ.) લઈ
આવનારને તરતજ નાણાં આપવાં પડે
એવો લેખ.

શાહુ, ન૦ (અ૦ સિદ્ધક سنگ=રકા-
ખી, થાળ) ચપણીઈ, શકારૂં, મોડું
પહોળું કોડીઈ.

'શાહુકામાં ખાઇને જાય છે, તો પછી
ધણી અગત્ય પડ્યા વિના પાછા આવતા
નથી.' રા. મા. ભા. ૧.

શાહી, સ્ત્રી૦ (ફા૦ શાહી شاهی=પુશી
આનંદ) વિવાહ, લગ્ન.

'પણ અમારા ભાઇ ભત્રીજાઓમાંથી

શાન]

૨૪૬

[શાલદુશાલા

કોષ્ઠની (કુંવરી) પાદશાહ લાયક હશે
તો અમે તેની સાદી આપ સાથે કરીશું.

રા. મા. ભાગ ૧

શાન, સ્ત્રી (અં શાન=શાન=મોટાઇ.
પ્રતિષ્ઠા) ચહેરાનો દેખાવ, શીકલ, રૂપ.

શાનખત, નં (દા. શાન=તેના હકમાં+
ખત, અં કાગળ, કરાર, خط=આ
ખત તેના હકમાં છે) તાખાનો કરાર.

શાનદાર, વિં (અં શાન+દાર દા. પ્ર.
શાનદાર=શાન=લપકાવાળો, યુશો-
ભિત) ધાટીકું, સારા દેખાવનું.

શાન સોગાત, સ્ત્રી (અં શાનોશવકત
શાન=લપકો+શવકત=
શકિત, દયદાયો=લપકો, દાય) છેલાઈ,
ફિકડાપણું, બાહોશી, હેશિઆરી.

શાખાન, પું (અં શાખાન=શાખાન
મુસલમાની વપતો આઠમો મહીનો) ર-
મનન પહેલાનો મહીનો.

શાખાશ, પું (દાં શાદવાશનું હંકું રૂપ
શાવાશ શાદ=ખુશી, વાશ=
થાઓ. ખુશ થાઓ) પરાક્રમ કે ખીંચ
સારા કામ માટે તે કરનારને ઉત્તેજન
આપવું અથવા વખાણ કરવાં તે.

શાખાશી, સ્ત્રી (દાં શાદવાશનું હંકું
રૂપ શાવાશી શાશી=ખુશ થવાપણું)
શાખાશ એમ કહેવું તે.

શાખિત, વિં (અં સાવિત=સાવિત
પુરું, સંપૂર્ણ, આખું) પુરવાર કરેલું હોય
એવું, ખાતરીનું.

શાખિતી, સ્ત્રી (અં સવૃત=સવૃત
દલીલ, સત્યતા, દહતા) પ્રમાણ, દાખલો.

શાખુત, વિં (અં સાવિત=સાવિત
પુરેપુરે, સંપૂર્ણ, આખું) જેમને તેમ
અસલ હાવતમાં રહેલું.

૩૨

શાખુતી, સ્ત્રી (અં સવૃત=સવૃત
દલીલ, સત્યતા, દહતા) પ્રમાણ, દાખલો,
પુરવારી.

શાખેલા, પું (દાં શાહવાલા શાખેલા
વરધોડામાં આવનાર માણસો) વરની
સાથે આવનાર માણસો, બનૈયા.

‘આ તો રૂકું ને રાદિઆણું’ ને, બદલના
પુત્ર સામેલકારે; આ તો રૂકું ને રસાણું’ ને,
અર્થે ચડિઆ અલખેલકારે. ‘અભિંઆં

શામિલ, વિં (અં શામિલ=શામિલ
ભેગા મળવું. શમલ=સમાયું ઉપરથી
અંદર ભળેલું) સાથી, બેડીઓ.

શાયક, વિં (અં શાદક=શાદક
રાખનાર, શાખ રાખનાર) ઇચ્છાવાળો.
‘અરૂં પૂછવો તો અચ્છેલ અમલદારીના
અમે તો શાયક થયા હતા.’ નં અં

શાયર, પું (અં શાદર=શાદર
શાદર=તેણે બાણું ઉપરથી) કવિ,
વિદ્વાન, પડિત.

શાયરકોઠો, પું (અં સાયર+કોઠો પુ.
સાઈર=અગરમાં લેવાનો વેરો) દાણ,
માદ ઉપરનો વેરો.

‘બુલમેથરે શાયરકોઠાનો ઈન્કરો પોતાની
એક માનીતી યુણક નામે ફગણી કુંવરને
આપેલો હતો.’ અં. ન. ગ.

શાલ, સ્ત્રી (દાં શાલ=શાલ
બતનું ભરેલી કિનારનું ઓઢવાનું બિયું
વસ્ત્ર) શાલ બેડો.

‘શાલ દુશાલા ઓઢતા, ઝીણા જરકરી
બમાણ, તેણે રાખી કંથા ગોઢી, મહે
શિર શીતધામણ.’ સ. ચં. ભા. ૧.

શાલદુશાલા, પું (દાં શાલદુશાલા
દુ=મે. શાલા, શાલ. બેવડી શાલ. એક-
વડીને શાલ કહે છે ને એ ફરદ હોય તો
દુશાલા કહે છે) એ ફરદની શાલ.

શાહ]

૨૫૦

[શાહબલખ

‘ શાહ દુશાસા એહતા, ઝીણા જરકશી
જમાણ, તેણે રાખી કંથા ગોદડી, સહે
શર શીતધામણ. ’ સ. ચં. ૧

શાહ, પુ. (૧૦ શાહ શાહ=આદશાહ)
ધરાનના રાજનો ઇલકાળ. નાણાવટી,
વહેવારીઓ.

શાહજાદી, સી. (૧૦ શાહજાદી. شاهرزادی)
જાદન=જન્મ આપવો ઉપરથી આદ-
શાહની કુંવરી) આદશાહની દોકરી.

શાહજાદો, પુ. (૧૦ શાહજાદો. شاهرزاد)
આદશાહનો કુંવર. જાદન=જન્મ આપવો
ઉપરથી) આદશાહનો કુંવર.

શાહજીવ, ન. (૧૦ સંગ+જરાહત અરખી
મળાને સંગિજરાહત سنگجراحت)
સંગ=પત્થર+જરાહત=જખમ. ધા. એક
જાતનો પત્થર છે જેને ધસીને જખમ
ઉપર છાંટવાથી લોહી બંધ થઈ જાય છે)
ખડી જેવી એક દવા.

શાહાળી, પુ. (અં. શહલા شهلای)
આંખો ઘેટાના જેવી હોય તે સી, કાળાશ
વાળી ભુરી આંખ, અથવા રતાશવાળી
કાળી આંખ, એક જાતનું નર્ગિસનું ફૂલ
જે પીળું ન હોતાં કાળું હોય છે) કમ-
ળનું ફૂલ, નર્ગિસનું ફૂલ.
‘ હ્યો, ત્યારે આ શાહાળી હ્યો. તમારા
જેવા નાણુક ને તમારા જેવા રંગવાળો. ’
સ. ચં. ભા. ૧

શાહજોગ, વિ. (૧૦ શાહ શાહ) સાહ-
કારને યોગ્ય.

શાહમુર્ગ, ન. (૧૦ શાહમુર્ગ شاهر مرغ)
અથવા શુતુમુર્ગ شتر مرغ શાહ=મોટો.
મુર્ગ=પક્ષી. મોટું પક્ષી, શુતુર=ઝંટ+
મુર્ગ=પક્ષી. ઝંટ જેવું મોટું પક્ષી) એક
પક્ષી. સહરાના રણમાં થાય છે.

શાહવટ, સી. (૧૦ શાહ શાહ) સરાફ,
નાણાવટીપણું તે.

શાહી, સી. (૧૦ સિયાહી سیاهی)
કાળાશ) રશનાઈ, લખવાની સાહી.

શાહી, વિ. (૧૦ શાહી شاهی) શાહનું,
શાહને લગતું) શાહસંબંધી.

શાહીચુસ, વિ. (૧૦ સિયાહી سیاهی)
સાહી ચુસનાર કાળળ, બ્લોટિંગ પેપર.

શાહિદ, પુ. (અં. શાહિદ شہید) જાનર,
સાક્ષી. શહદ=તેણે જીવાની આપી ઉ-
પરથી) સાક્ષી આપનાર.

શાહિદી, સી. (અં. શાહિદી شہیدی)
સાક્ષી પુરવી) સાક્ષી, શાહિદનું કહેવું તે.

શાહબલખ, પુ. (૧૦ શાહિબલ્લ شہاب اللہ)
એમનું નામ ઇબ્રાહીમ ને પિતાનું નામ અદહમ
હતું તે ઉપરથી ઇબ્રાહીમ અદહમના
નામથી પ્રખ્યાત છે. એક વખત દાસી-
એ એમની પથારી પાથરીને પછી વિ-
ચાર કર્યો, કે જોઈ એના ઉપર ઉઘ
કેવી આવે છે ? થોડી દાસી નરમ ને
સુંગંધી ફૂલવાળી પથારી પર પડતાંજ
ઉઘી ગઈ. આદશાહે આવીને જોયું તો
ક્રોધમાં તેને મારી. પ્રથમ દાસી રડી પડી
પણ પાછળથી હસવા લાગી. આદશાહે
રડવા-હસવાનું કારણ પૂછ્યું તો જવાબ
આપ્યો, કે હું થોડીક વાર આ પથારી પર
સુતી તેમાં આટલો બધો માર આંધો,
તો આખી ઉંમર આપ એના ઉપર સુતા
છો, તો આપની શી વલે થશે ? એ
વિચારથી પ્રથમ તો દુઃખના કારણથી
રડી ને પછી હસવું આવ્યું. આ-
દશાહને વિરાગ ઉત્પન્ન થયો. એક
દિવસ આદશાહે અગાસી ઉપર બે મા-
ણસ જોયા તેમને પૂછ્યું કે તમે અહીં

શાહર]

૨૫૧

[શિકારસ

સું કરો છો ? તેમણે કહ્યું કે અમારું જાંટ ખોવાયું છે તે ખોળીએ છીએ. બાદશાહે કહ્યું કે જાંટ તે વળા અગાસી ઉપર હોય ? એને તો જંગલમાં ખોળો. પેલાઓએ જવાબ આપ્યો કે જ્યારે ખુદ તમને ઘરમાં મળે છે તો અમને જાંટ કેમ ન મળે ? પછીથી રાજાએ રાજપાટ સૌનો ત્યાગ કરી જંગલમાં જઈ ભક્તિ કરવા માંડી અને મહાન્ વલીની પદવી પામ્યા. શું વાંં માં

શાહર, પુ. (અ. શાહર شاهر=કવિ) કવિ, પંડિત.

શાહરી, શ્રી. (અ. શાહરી شاهري=કવિતા) શાહરિનું પદ્ય-કથન તે.

શીઆ, વિ. (અ. શીઆ شيا=મિત્ર, અનુનાયી, અનુસરનાર) મુસલ-લમાની ધર્મમાં એક ક્ષેત્ર છે. એ લોકો હજરત પેગંબર સાહેબ પછી ગાદીએ બેસનાર પહેલા ત્રણ ખલીફાઓને માનતા નથી ફક્ત ચોથા ખલીફાને જ માને છે અને પહેલા ખલીફા તરીકે એ ચોથા ખલીફાનો હક્ક હોતો એમ કહે છે. એ ચોથા ખલીફા (હજરતઅલી ર. અ.) ને તેમના વંશને જ માને છે. ' હજરત મુહંમદ પેગંબરના જમાઇ અને શીઆ ધર્મના પ્રથમ ઇમામ હજરત-અલીને કાષ્ટએ પૂછ્યું, કે હુનીઆ ક્યાંથી શરૂ થઇ, તો તેણે ઉત્તર આપ્યું કે આદ-મથી. સિ. સાં

શિકલ, શ્રી. (અ. શિકલ شکل=સુરત, ચહેરો) મુખાકૃતિ.

શિકસ્ત, શ્રી. (ફા. શિકસ્ત شکست=હાર, તૂટ. શિકસ્તન=તોડવું, તૂટવું ઉ-પરથી) મહાત્, પરાભવ, પરાજય. ' ફેજને શિકસ્ત આપવાને પોતાની છા-વણીમાંથી રવાના થયો. ' આ. બા.

શિકાયત, શ્રી. (અ. શિકાયત شکایت=ગિલ્લા કરવા, શકા=ફરિયાદ કરવી ઉપ-રથી) ફરિયાદ કરવી, સામા માણસની ભૂલ કાઢી, ગિલ્લા કરવા. ' ન કર અમૃત શિકાયત કે એ છુત પત્થરો છે બસ. ' ગુ. ગ.

શિકાર, પુ. (ફા. શિકાર شکار=જન-વરને મારવાનો ઇરાદો કરવો, મારેલું જનવર) ગમત કસરત કે ખોરાકને માટે જનાવર પાછળ તેને મારવા જવું તે. મૃગયા.

શિકારી, પુ. (ફા. શિકારી شکاری=શિકાર કરનાર) શિકાર કરવાને યોગ્ય જનાવર.

શિકાર, વિ. (ફા. શિકારી شکاری=શિકાર કરનાર) શિકારી, શિકાર કરનાર.

શિકાઈ, વિ. (ફા. સિક્કા سکه=રામની મોહોરવાળો સિક્કો) શિકાઈ ને બાબા-શાહી બેઉ જાતના સિક્કા ગુજરાતમાં ચાલતા હતા.

શિતાબ, પુ. (ફા. શિતાબ شتاب=ત-કાળ, ઝટપટ) ઉતાવળ, જલદ, એક જાતની વનસ્પતિ.

શિતારો, પુ. (ફા. સિતારه ستاره=તારો) તારો, ભાગ્ય, નસીબ. ' જે તેનો સિતારો પાંશરો હોય, તો સાહેબ બે બોલ બોલે. ' અ. ન. ગ.

શિતાબી, શ્રી. (ફા. શિતાબی شتابی=ઉતાવળ) ત્વરા, ઝટ.

‘ ત્યાંથી શીતાબી નીકળી, ગાફેલ હું ગાંડો થયો. ’ કલાપી.

શિકારસ, શ્રી. (ફા. સિફારિશ سفارش=સોંપણી, કોષ્ટને માટે ભલામણ કરવી, સહાય) લાગવગ, ભલામણ કરવી.

શિરબેર]

૨૫૨

[શિલક

શિરબેર, વિં (કાં શહજોર شهرجور =
બળવાન, શહ=મોટો, બેર=બળ. વિશેષ
બળવાળો) આપ બળના અભિમાનથી
કામ કરનાર, માથાફેરેલ.

શિરબેરી, સ્ત્રીં (કાં શહજોરી شهرجوري =
આતશય બળ શહ=મોટો+જોર=બળ)
આપ બળની ખુમારી.
'પુરાણી શહબેરીની વાતો કરતા.' નં.ચ.

શિરતાજ, પું (કાં સર્તાજ سرتاج =
ઝોલણી) શિરછત્ર, માથાનો મુગટ.
'કાજ કરે પતરાજથી, ફગલબાજ શિર-
તાજ.' કં. દં. ડા.

શિરનામું, નં (કાં સર્નામહ سرنامه =
કાગળનું મથાણું. સર=માથું+નામહ=
કાગળ) નામ, કામ ને પતો, નામનિ-
શાનની ઓળખ તે.

શિરપાવ, પું (કાં સરોપા=અગ્નિશય)
સરપાવ, પોશાકની ભેટ.
'હા, સસરાજીને કારભાર મળ્યો, ને
કાલેજ શીરપાવ થયો.' સ. ચં. ભા. ૨.

શિરપેચ, પું (કાં સર્પેચ سربچ =પાઘડી
ઉપર લટકાવવાનું જવાહિર, પાઘડી.
પેચીદન=લપેટવું ઉપરથી પેચ) માથા
પરનું કામતી હોયું, મુંદર તોરો.
'એ અમલ્ય રત્ન દિલી નરેશના શીર-
પેચમાં વિરાજવા સરમ્મયનું હતું.' નં.ચ.

શિરખંડી, વિં (કાં સર્વંદી سرهندی =
સત્તા, અધિકાર) તહેનાતનું લશ્કર. કિ-
લાખરની રજવાડાના રક્ષણ માટેની
પલટણ.
'જે સીયાંદી સરકારના ઉપયોગમાં આવી.'
રા. મા.

શિરસ્તેદાર, પું (કાં સર્સ્તદાર سرستدار =
સર=હેડ કલાર્ડ. સર=હેડ,

ટાય; રિસ્તા=દોરી+દાર=વાળો=દોરીનો
છેડો જેના હાથમાં છે તે માણસ, આ-
તાનો વહીવટ સીરસ્તેદાર કરે છે માટે.
(૨) સરરિસ્તા=યુક્તિ+દાર=વાળો=યુક્તિ
વાળો, યુક્તિબાજ) અમલદારના હાથ
તળે કામ કરનાર મુખ્ય કારકુન.

શિરસ્તેદારી, સ્ત્રીં (કાં સર્સ્તદારી سرستداری =
સરસ્તદારી) શી-
સ્તેદારનું કામ, શીરસ્તેદારનો ઝોલો.

શિરસ્તો, પું (કાં સર્સ્ત سرست =
યુક્તિ, કાયદો, ફરતુર) પ્રથા, નિયમ,
ધારો.
'સંખી સુધારી હરેક શીરસ્તો, સૌ સુખ-
સાજ કરો અહુ સસ્તો.' કં. દં. ડા.

શીરી, સ્ત્રીં (કાં શીરીન شیرین =ગળ્યું,
મીઠું) મિઠાશ.

શીરીન, વિં (કાં શીરીન شیرین =
મીઠું, મધુરું, ગળ્યું) પારસી વગેરેમાં
સ્ત્રીઓનું નામ હોય છે. ફહાદ જેના ઉ-
પર આશક હતો તે સ્ત્રીનું નામ પણ
શીરીન હતું.

'શમા પર જય પરવાના, મરે શીરી
ઉપર ફહાદ.' ગુ. ગ.

શીરો, પું (કાં શીરહ شیره =શરબત,
ચામણી, પાતળી ગળી વસ્તુ) લોટને
ઢીમાં શેકી ગોળ કે ખાંડનું પાણી નાંખી
સીકવેલો ખાવાનો પદાર્થ.

શિલેદાર, પું (અં સિલહનદાર سليهندار કાં
પ્રં સિલહદાર, સિલહ=હથિઆરનાદાર
=વાળો. સિલહદાર=હથિઆરવાળો) હ-
થિઆર રાખનાર, હથિઆરવાળો.
'પટાવતો થાડી જમીન કાઢી આપી
શિલેદાર વગેરે રાખે.' અં. ન. ગ.

શિલક, સ્ત્રીં (અં સલક سلك =મહી-
નાનો છેલ્લો દિવસ, ઉપરથી મહીનાને

[શિવાય]

૨૫૩

[શેખઅહમદખટુગંજઅક્ષ

છેલ્લે દિવસે રહેલી બાકી. મુસલમાની
૧ લી તારીખને ગુરૂહ ને છેલ્લીને
સલ્લહ કહે છે) અરથ જતાં રહેલી
બાકી તે.

શિવાય, અં (અં સિવા, સિવાય
سوا سوا=ખીઠું, વગર) વગર, વિના.

શિસ્ત, વિં (ફાં શસ્ત شست=જેને
તાર્કાએ તે) અનુકૂળ પડતું, કાયક.

શીઆ, વિં (અં શીઅહ شیع=મુ-
સલમાની ધર્મનો એક ફાટો) મુસલ-
માનોમાં મુખ્ય સંપ્રદાય એ છે, સુન્ની તે
શીઆ. મુસલમાની ધર્મનો ભાગ.
'શિઆ' શબ્દ લુગો.

શીરગર, વિં (ફાં શીર્ગર شیرگر=વા-
ણને કાંઠા-લાલી પાનાર. શીર=દૂધ)
પાંજણીગર, પાંજણી પાનાર.

શીરે, પું (ફાં શીરહ شیره=શરખત
વાસણી, પાતળી ગળી વસ્તુ) લોટને
ઘીમાં શેકી ગોળ કે ખાંડનું પાણી નાખી
સીઝવેલો ખાવાનો પદાર્થ.

શીરેઈ, સ્ત્રીં (અં સુરાહી سراحى=
દાર કે પાણી ભરવાનું વાસણ) ફૂળના
ઘાટનું વાસણ.

શીશગર, વિં (ફાં શીશગર شیشگر=કાચ
કાચ બનાવનાર. શીશ=કાચ) કાચ બ-
નાવનાર લોકો. કપડાવણીમાં એ લોકો-
ની વસ્તી છે.

શીશા, પું (ફાં શીશહ شیش=કાચ)
પ્રવાહી ભરવાનું કાચનું ભૂંગળી જેવું પાત્ર.

શુકન, નં (ફાં શુગુન, શુગૂન
شگون=સારો દેખાવ, શુઆશા)
સારાં માંડાં ચિન્હ.

શુકર, પું (અં શુક્ર شکر=ઉપકાર કર-
નારનો ઉપકાર માનવો, તેની સ્તુતિ
કરવી. શકર=આભાર માનવો ઉપરથી)
ઉપકાર માનવો.

‘ અમે પરવરદેગારના નામનો શુકર
કરત. ’ ક. ધે.

શુકરાના, પું (અં શુક્ર + આનહ ફાં
પ્રં શુક્રાનહ شکران=ઉપકાર માનવા
પણું) ઉપકાર માનવો.

‘ તે વખતે તેમણે પરમેશ્વરના શુકાના
કીધા. ’ ક. ધે.

શુબરાત, સ્ત્રીં (ફાં શબિવરાત
شب رات=મુસલમાની શાયાન મહી-
નાની ૧૪ મી તારીખે આવતો મુસલ-
માની તહેવાર) મુસલમાનોનો એક
તહેવાર છે. ખુશીની રાત.

શુમાર, (ફાં શુમાર شمار=ગણતરી,
હિસાબ) આશરો, અડસટો.

શુમારે, અં (ફાં શુમાર شمار=ગણ-
તરી, હિસાબ) આશરે, અંદાજે.

શુર, વિં (અં શુરૂઅ شروع=આરંભ)
આરંભેલું, મંડાણ કરેલું.

શેખ, વિં (અં શય્ઝ شیع=ટહ, સા-
હેય, મોટો, પાંડિત) મુસલમાનોમાં એક
જાત છે. સાધારણ રીતે શેખ, સૈયદ,
મુગલ તે પંડાણ એ ચાર જાત હિંદુ-
સ્તાનમાં ગણાય છે.

શેખઅહમદખટુગંજઅક્ષ, પું (શય્ઝ
અહમદ અહમદ ગંજઅક્ષ
شعخ احمد گنج بخش=સર-
ખેજમાં એમનો રોજો છે. ખટુ અજમેરની
પાસે શહેર છે ત્યાંના, એમના પીર ખટુના
હતા. સુલતાન અહમદશાહે અમદાવાદ
વસાવવા માટે ૪ અહમદ ને ૧૨ બાળા

[શેખચક્રી]

૨૫૪

[શેતુર]

એકઠા કર્યા હતા તેમાં ચાર અહમદમાં
એ પણ એક હતા. ૬૦ વાંઠ માં

શેખચક્રી, વિં (અં શય્ચ શય્ચી
કલિપત નામ છે) મનગમતા મનસુખા
કરનાર, તરંગી.

શેખડા, પું (અં શય્ચ શય્ચી=શેખનું
લઘુતાવાચકરૂપ) એક નતના મુસલ-
માન, જે હિંદુમાંથી થયા છે.

શેખદાર, પું (અં શય્ચ+દાર દાર
પ્રં શય્ચી=શેખવાળો) કુમાવિસ-
દારનો કારકુન.

શેખસદલી, જુઓ શેખચક્રી.

શેખાર્ધ, સ્ત્રીં (અં શ ચી શય્ચી
શેખપણું) પતરાણ, મગરૂરી.

શેખી, સ્ત્રીં (અં શય્ચી શય્ચી
શેખપણું, પતરાણ, મગરૂરી.

શેખીખોર, વિં (અં શય્ચી + ચોર
દાર પ્રં શય્ચીચોર ચોર શય્ચી
શેખી કરનાર) પતરાળખોર, બહાઈ
દેખાડનાર.

શેખેરી, સ્ત્રીં (દાર શહજોરી શરૂ
બળ, વિશેષ બળ. શહ=મોટું, શેર=
બળ, શેરી=બળપણું) પોતાની શક્તિ,
વિશેષ બળ.

શેતરંજ, પું (અં શિવંજ અથવા શ-
વંજ શરૂ શરૂમાં મૂળ નામ
શરૂંગ શરૂ. ક્રમે એ રમ-
તમાં (૧) આદશાહ (૨) ફરજન (૩)
ધોડા (૪) હાથી (૫) રૂખ ને (૬) પ્યાદા
એ ૭ પ્રકારનાં મોહોરાં હોય છે. ફર-
સીમાં ' જ ' ને ' શશ ' કહે છે. (૨)
કટલાક કહે છે કે શરૂંગ શરૂ શરૂ
છે જેનો અર્થ ' દુઃખ પડ્યું ' એવો

થાય છે. ક્રમે એ રમતમાં રમનારને
ધ્યુન આરીક બ્યાન આપતું પડે છે, કટ-
લાક કહે છે કે (૩) શરૂંગ શરૂ
પરથી એ નામ પડ્યું છે જેનો અર્થ
સો દુઃખ થાય છે.) ચતુરાઈ ભરેલી
એક રાજસી રમત. ચોપટ. એમાં પાદ-
શાહ, વજર, હાથી, કિટ, ધોડા અને
પેદળ મળીને ૧૬ મોહોરાં હોય છે.
ચોપટમાં ૬૪ ખાનાં હોય છે અને બે
જળ પોતપોતાનાં ૧૬ મોહોરાં ગોઠવી
રમે છે. એમાં રાજ ધેરાય એટલે રમત
પુરી થઈ એમ ગણાય છે.

શેતરંજ, સ્ત્રીં (દાર શરૂંગી શરૂંગી
પાથરણું) રંગદાર પટા અથવા ચોક-
ડીઓ પાડીને વણેલું બડપોતું પાથરણું.

શેતાન, પું (અં શય્તાન શય્તાન
=બુદ્ધનો હુકમ ન માનવાથી ચિઠ્ઠારી
કહેલો. અસલ એ મહાન દુરિસ્તો હતો,
પણ હુકમ ન માનવાથી હાંકી મૂક્યો.
શતન=તેણે બળવો કર્યો ઉપરથી) બ-
યંકર કૂર કર્મ કરનારો હુટ દેવદત.
' કુરાનમાં પણ સેતાન ઉપરાંત એક
છબ્લીસ નામે તેના જેવોજ દુરિસ્તો કહે-
લો છે. ' સિં ૨૦૦

શેતાનિયત, સ્ત્રીં (અં શય્તાન+ઈયત
મળીને શય્તાનિયત શય્તાનિયત
શેતાનપણું) શેતાની, શેતાનપણું.

શેતાની, સ્ત્રીં (અં શ તાની શય્તાની
=શેતાનપણું) શેતાનિયત.

શેતુર, નં (અં તૂત શહ=મોટું +
તૂત મળીને શહતૂત અથવા શાહતૂત
ને તે પરથી શેતુર) એક નતનું ગાડ.
રેશમ બનાવનાર ક્રીડા એનાં પાંદડાં
ખાય છે.

શેર]

૨૫૫

[શૈહર

શેર, પુ૦ (ફા૦ શેર شیر=સિંહ) વાધ, ચિતો.

શેરઅફગાન, વિ૦ (ફા૦ શેરઅફગાન شیرافغان=સિંહને પછાડનાર. શેર=સિંહ +અફગાન=ફેરવું ઉપરથી અફગાન=ફેરનાર) સિંહને પછાડનાર. તુરજહાંના ધણીને જહાંગીર એ ખિતાબ આપ્યો હતો.

શેરીફ, વિ૦ (અ૦ શરીફ شریف=શુભગ, પ્રતિષ્ઠિત, ઉચી જાતનો) એક પદવી છે જે મોટાં શહેરોમાં સરકાર રૂબરૂમાં લાયક માણસને આપે છે.

શેરીલાખાન, પુ૦ (અ૦ શહરીલખાન=શહેરી લખાન એક પ્રકારના શુદ્ધ જે બાળવાથી સુગંધઆપે છે અથવા સર્વી-લખાન سروی لوبان=સર્વ એક ગ્રાહ છે) એક જાતના શુદ્ધરતો ધૂપ.

શેહ, સ્ત્રી૦ (ફા૦ શહ=આદશાહ) હરાવવો.

શેહજોર, ૧૦ (ફા૦ શહજોર شہزور=ધણી તાકતવાળો) બળવાન, બહાદુર, વીર પુરુષ.

શેહજોરી, સ્ત્રી૦ (ફા૦ શહજોરી شہزوری=ધણ/બળ) વીરપણું, બહાદુરી.

શેહદા, વિ૦ (ફા૦ શહદા شہید=ગાંડો, આશિક) આસક્ત, આહનાર. 'હમે શયદા થયા જેના, સદાએ નામને જપતા.' શુ૦ ગ૦

શહેનશાહ, પુ૦ (ફા૦ શાહિશાહાન ઉપરથી અનુક્રમ કરી જઈને શાહાનિ-શાહ ઉપરથી ઉત્કે રૂપ. શહેનશાહ شاهنشاه=આદશાહોનો આદશાહ, મહારાજ) મોટો રાજા, સામ્રાટ.

શહેનશાહી, વિ૦ (અ૦ શાહનશાહી ઉપરથી શાહનશાહી شاهنشاهی=મહારાજા-બાણું) શહેનશાહને લગતું.

શેહર, ન૦ (ફા૦ શહ શહેર) નગર.

શેહરપનાહ, પુ૦ (ફા૦ શહપનાહ شاهپناه=શહેરનું રક્ષણ કરનાર, કેટ, કિલ્લો) કેટ.

'પછી શહેરપનાહે શહેરીઓનું રક્ષણ કર્યું.' ન૦ અ૦

શેહરી, વિ૦ (ફા૦ શહરી શહેર=શહેરનું) નાગરિક, સારી રીતજાતનું, સભ્ય.

શેહેવત, ન૦ (અ૦ શહવત شہوت=ધમ્મજા, ભૂખ, તરસ, કામવાસના) વિષયસુખની ધમ્મજા, હવસ.

શોખ, પુ૦ (અ૦ શવક شوق=ખાલિશ, ધમ્મજા, મરજી શાક=ધમ્મજા ઉત્પન્ન થઈ ઉપરથી) હોંસ, ચાહ, ધમ્મજા.

શોખી, વિ૦ (અ૦ શવકીન شوقین=કાંડીલું) સુખાનંદની ધમ્મજાવાળું.

શોખીલું, વિ૦ (અ૦ શવકીન شوقین ઉપરથી=કાંડીલું) આનંદની લાવનાવાળું.

શોખેદો, પુ૦ (અ૦ શુઅબદહ شہید=દેખાડવાની રમત, બાજીગરી) હાથચાલા-કીની રમત. ચમતકારી રમત.

શોર, પુ૦ (ફા૦ શોર شور=ઝૂમરાણું. શોરીફન=શોર કરવો ઉપરથી) ગોંધાટ, કાલાહલ.

શોરખેડોર, પુ૦ (શોર ફા૦+બુકા, અ૦=રડવું. શોરોબુકા شوروب=ઝૂમરાણું ને રડવું) ગોંધાટ, કાલાહલ.

'વડ નીચે ઉડેલો શોરખેડોર પણ અંધારામાં ધાન ઉપર અડગાતો.' સ. ચં. ભા. ૨

શોલો, પુ૦ (અ૦ શૂઅલહ શعل=ભડકો) બળતું થતું તે. 'લગાવો ઝેરની કુંકો, જગાવો આગના શોલો.' શુ૦ ગ૦

શૌહર, પુ૦ (ફા૦ શવહર شوهر=ખાવિંદ, ધણી) સ્વામી, પતિ, માલિક. 'તે બીચારીને પોતાના શૌહરની કબ્ર પર ચાર આંસુ ખેરવાનું પણ નસીબમાં ન હતું.' બા૦ બા૦

સમ્યદ]

૨૫૬

[સમુન

સ. સ.

સકંયદ, પુ૦ (અ૦ સૈયિદ سید=સરદાર, આગેવાન. સાદ=તે ધણી હતો ઉપરથી) મુસલમાનોની એક જાત. હજરત પેગંબર સાહેબ (સ. અ.)ની દીકરી હજરત ફાતિમા (ર. અ)ના વંશજો. મુસલમાનોમાં સૈયદ સૌથી ઉંચા ગણાય છે.

સકન, પુ૦ (ફ૦ શુગન शुगुन=શુકન શુભાશા) શુકન, શુભ સંગમ, ચિહ્ન.

સકલાત, સ્ત્રી૦ (અ૦ સિક્લાત, સકિલાત سقالات=અનાત, બિનતું બુગડું) જાડા તંતુનું પણ મુલાયમ કાપડ.

‘ગળેણીય જાજમ તકિઆ, સકલાત રૂપ વિશાળ.

સકંચો, પુ૦ (ફ૦ શિકંજહ شكنج=અપરાધીઓને શિક્ષા કરવાનો એક પ્રકારનો સંચો) સંચો, યત્ર, હેડ, દબાણ.

સકર, સ્ત્રી૦ (ફ૦ શકર شکر=ખાંડ)સાકર, ખાંડ.

સકઈ, વિ૦ (ફ૦ સિક્કહ سكم=સિક્કા ઉપરથી) સિક્કાવાળું, સુંદર, મળેલું.

સકરટેટી, સ્ત્રી૦ (ફ૦ શકર; શકર شکر) ટેટી, ખડખડું.

સકરપારો, પુ૦ (શકરપારહ شکرپار=એક જાતની મીઠાઈ. પારહ=કટકો) ગળપણ નાંખીને બનાવેલી ભાખરીનો તળેલો કડકો.

સકસ, વિ૦ (ફ૦ સરત سرت=મજા-ખૂત) દડ.

સકાઇ, વિ૦ (ફ૦ સિક્કહ سكم ઉપરથી) સરસ આપવાળું, સિક્કાદાર.

સકકો, પુ૦ (ફ૦ સિક્કહ سكم=ઉપરથી) સુંદર જાપ, મોઢોરા.

સકા, પુ૦ (અ૦ સકા سکا=પખાલી, પાણી પાનાર) બીસ્તી.

સકંચો, પુ૦ (અ૦ સકાવહ سقاوه=પાણી રહેવાની જગ્યા) નાહવા માટે બનાવેલો નાનો હોઝ. (ર) સિકાયહ سقايه (અ૦) પાણીનું માપ, પાણી પીવાનું વાસણ, જે ટંકાણેથી પાણી લેતા હોઝએ તે સ્થળ.

સખત, વિ૦ (ફ૦ સરત سرت=કંણ) સખત, કઠણ, પોતું નહિ તે.

સખતાર્ક, સ્ત્રી૦ (ફ૦ સરત سرت=કંણ) કંણી) બંધી, નિર્દયતા, કઠણાશ.

સખતી, સ્ત્રી૦ (ફ૦ સરત سرت=કંણ, મુસીબત) સખતાઈ.

સખલાત, સ્ત્રી૦ (અ૦ સિક્લાત, સકિ-લાત سقالات=અનાત, બિનતું કપડું) એક જાતનું ગરમ કાપડ, અનાત.

સખાવત, સ્ત્રી૦ (અ૦ સખાવત سخاوت=દાન) છુટે હાથે દાન, બખ્શિશ વગેરે આપતું તે.

‘સુણજો શ્રોતા કંઈની કહાણી, કેવી સખાવત એ વખણાણી.’ દ. કા. ભા. ૨

સખાવતી, વિ૦ (અ૦ સખાવત سخاوت=દાનની સાથે મંબંધ રાખનાર) દાને-શ્રી, ઉદાર, દાતા.

સખી, વિ૦ (અ૦ સહી سخي=સખાવત કરનાર, પોતે ખાચ તે બીજને પણ ખાચ રાવે એવો) દાનેસરી, ઉદાર.

સખુન, પુ૦ (ફ૦ સુખન, સુખન, સખુન سخن=વાત, શબ્દ) બોલ, વેણ વચન.

‘એના મોંમાંથી ડટવાક સુખન નીકળ્યા, તેને લીધે મને આપનો હુકમ તોડવાનું પણ વધારે યોગ્ય લાગ્યું છે.’ ગુલાબસિંહ.

સગીર]

૨૫૭

[સદરો

સગીર, વિ० અં (અં સગીર سَگِير = નાનો, સગર=તે ઝોલું હતું ઉપરથી) કાચી ઉમરનું, નાનું, કાચદેસર વયનું નહિં તે. 'સગીર ઉમરમાં જીવ જોખમમાં ન રહે માટે તે મોસાળ જઈ રહ્યા હતા.' સ. ચં. ૧

સજા, સ્ત્રી० (ફાં સજા سَزا = અદલો, લાયક, માફક, યોગ્ય, શિક્ષા) શિક્ષા, શાસન, નસીહત.

સજાવાર, વિ० (ફાં સજાવાર سَزاوار = લાયક, યોગ્ય) સજા કરવા લાયક, શિક્ષણીય.

સણદ, સ્ત્રી० (અં સનદ سند = ભરોસો કરવાની ચીજ, પ્રમાણપત્ર, દસ્તાવેજ, સર્ટિફિકેટ) પરવાનો, રજાચીટી.

સતમ, પુ० (ફાં સિતમ سَتم = જીલમ, અન્યાય) ત્રાસ, પરાક્રાણ.

સતર, સ્ત્રી० (અં સત્ર سَتر = ઢાંકિયું) છુપાવવું.

સતર, સ્ત્રી० (અં સત્ર سَتر = લીટી, પંક્તિ, હાર, લખવું) લીટી, ઝોળ, કાલમ.

સતાર, પુ० (ફાં સિતાર سَتر = એક પ્રકારનો તંબુરો. સહ=ત્રણ+તાર. ત્રણ તારનો બનાવેલા માટે. દિલ્લીના પ્રખ્યાત કવિ અમીર ખુસરો પોતાના પીરની બીમારીના વખતમાં તેમને સુખ થવા માટે તેમની આગળ વગાડવા સાથે એ વાળું પ્રથમ બનાવ્યું) છતારનું થરકાવીને વગાડવાનું તંતુવાદ. સિતાર.

સતારો, પુ० (ફાં સિતારહ سَترار = તારો) ભાગ્ય, નસીબ, અહ, તારો.

સદકે, પુ० (અં સદકહ سَدَقَ = પરમેશ્વરના નામ પર ફકારોને કંઈ આપવું તે, સદક=તે પ્રામાણિક હોતો ઉપરથી) ધર્મદાન.

સદર, વિ० (અં સદ્ર سَدَر = છાતી, અંતઃકરણ, ઊંચું, આદિ, શરૂ, આંગણું, અમીર, સરદાર, વજીરથી ઉતરતો ને બીજા અધારથી ચડતો અમલદાર) મુખ્ય. મોટું, વડું.

'એટલે સદર પરવાનગી મળેલી.' સ. ચં. ભા. ૧

સદરઅમીન, પુ० (અં સદ્રઅમીન سَدَرِ اَمِين = એક પદવી છે) ઉંચા દર-બનો ઇન્સારી અમલદાર.

'સુરત ખાતે સદર અમીન તરીકે આવવાનું થયું.' નં० ચ૦

સદરદીવાનીઅદાલત, સ્ત્રી० (અં સદ્રદીવાનોઅદાલત سَدَرِ دِيوانی عَدَالَت = દેવા લેણાની ફરિયાદ ચાલે તે મુખ્ય કચેરી. સદ્ર=મુખ્ય, દીવાની=જેમાં લેણા-દેણાની ફરિયાદ ચાલે તે, અદાલત=કચેરી) લેણાદેણાની ફરિયાદ ચાલે તે કચેરી.

સદરપરવાનગી, સ્ત્રી० (ફાં પર્વાનગી سَدَرِ پَر وَا نَگِی = પુરેપુરી રજા) જેમ કાવે તેમ વર્તવાની છૂટ, કોઈ પણ જાતની આડઆંટી વગર જેમ ગમે તેમ વર્તવાની છૂટ તે.

'એટલે સદરપરવાનગી મળેલી.' સ. ચં. ભા. ૧

સદરબજાર, નં० (ફાં બાजार سَدَرِ بَازار = મુખ્ય બજાર) છાવણીમાંનું બજાર.

સદરહું, વિ० (અં સદ્ર+હું سَدَرِ هُو = ઉપરનું હું=તેમનો, ઉપર કહ્યાં તે) ઉપર અથવા આગળ જણાવવામાં આવેલું એવું તે. ઉપરોક્ત, પૂર્વોક્ત.

સદરો, પુ० (અં સદ્રહ سَدَرِ ه = નાનું પહેરણ, છાતી ઢાંકનાર) પારસી લોકો પહેરે છે તે. ટુંકી યાંચનું ખુલ્લું પહેરણ. પારસી લોકો તેમના ધર્મને લીધે ફરજિયાત શરીરપર રાખે છે તે,

સદી]

૨૫૮

[સફામરવા

સદી, સ્ત્રી૦ (૧૦ સદી سندي=સેંડી. સદ ૧૦૦ ઉપરથી) સેંડું, ૧૦૦ વર્ષનો કાળ, શતક.

સન, પુ૦ (અ૦ સન سن=વર્ષ. સિન્ન= દાંત ઉપરથી) અમુક રાત્રી કે મોટા બનાવથી ગણાતો વર્ષાનુક્રમ તે.

સનદ, સ્ત્રી૦ (અ૦ સનદ سند=સર્વિ- શિકેટ, પુરાવો) પરવાનગી, પરવાનો, હુકમ, અધિકારપત્ર.
'ત્યાંના ઇશ્વર પ્રતિનિધિરૂપ પોપ કોઇ પણ બકતને થોડાકજ રૂપીઆથી સ્વર્ગ ખરીદી આપી શકતા, મહા અપરાધથી ઇશ્વરી માફી મેળવી આપી શકતા, અને એ સારૂ સનદ લખી આપી શકતા.'

સિં સા૦

સનદી, વિ૦ (અસ સનદી سندي=પ્ર- માણપત્રવાળો, પરવાનગીવાળો) પ્રમાણ પત્રિકાવાળો, પુરાવાવાળો, સનદી નોકર.

સનમ, સ્ત્રી૦ (અ૦ સનમ سنم=મુર્તિ, પ્રિયા) માથુક, પ્રીતમ.
'કોવત ગયું તે મર્જી ચાંટયો, ગઈ સનમ તો દૂર દૂર.' કલાપી.

સનુખર, ન૦ (અ૦ સનુખર سنوبر = એક વક્ષ છે જે તદ્દન સીધું હોય છે. એક પ્રકારનું સર્વત્રું ઝાડ, માથુકતા કદને એની ઉપમા અપાય છે) એક ગતનું સીધું ઝાડ.
'ઝબડી અમારું સર્વ' સનુખર નાંદ બા- હર. ' પુ૦ ૧૦

સનો, પુ૦ (અ૦ સન سن ઉપરથી=વર્ષ) સંવત્સર, સંવત, વર્ષ.

સપેત, વિ૦ (૧૦ સપેદ سنپيد=ધાતું) ઉત્તમું મોરું.

સડ, સ્ત્રી૦ (અ૦ સફ لاف=હાર, પંક્તિ) બાણુ, ફોર.

સડર, પુ૦ (અ૦ સફر سفر=મુસલ- માની ચાંદ્રવર્ષનો બીજો મહીનો. સિફ= સ્થૂં ઉપરથી. એ મહીનામાં અરબલોકો પોતાનાં ઘર સુનાં મૂકી દબને પોતાનાં ઘેરાંબકરાં વગેરે લઇને જ્યાં ધાસચારો મળે ત્યાં બટકતા હતા તે ઉપરથી) મુસલમાની બીજો મહીનો.

સડર, સ્ત્રી૦ (સફર سفر=દેશાતન) વ- હાણનું એક બંદરેથી બીજે બંદરે જવું તે, મુસાફરી.

સડરનામું, ન૦ (અ૦ સફરનામહ ૧૦ પ્ર૦ ઉપરથી સફરનામહ سفرنامہ= પ્રવાસનું વર્ણન) જેમાં પ્રવાસનું વર્ણન હોય તે પુસ્તક.

'સડરનામાંઓ ઘણાં વંચાતાં.' નં. ચ.

સડરજન, ન૦ (અ૦ સફર્જલ سفرجل= એક મેવો છે, એક ફળ છે જેને 'બહી' પણ કહે છે) એક ફળ છે. ઝાડ ઉપર અને મરડા ઉપર એનો મુરબ્બો ખ- વાય છે.

સડરી, વિ૦ (અ૦ સફરી سفری= સફર કરનાર) મુસાફરીનું, સફર કરના- રું વહાણ.

સડા, વિ૦ (અ૦ સફા سف=ચોક્કું) સારું, સ્વચ્છ, નિર્મળ.
'ઘોડાને સડા કરવામાં રળગ્યા હતા.' ૩૦ થે૦

સડાઇ, સ્ત્રી૦ (અ૦ સફાઇ سفائ=નિ- મળતા, ચોક્કાઇ) સ્વચ્છતા, નિર્મળતા.
સડાઇદાર, વિ૦ (અ૦ સફાઇનદાર ૧૦ પ્ર૦ سفايند=સફાઇવાળું) ચોક્કું.

સડામરવા, પુ૦ (અ૦ સફાવમર્વહ دغوراف=સફા અને મર્વા નામની એ ટેકરીઓ અકાચાં કાપાના દરવાજાની

સરીલ]

૨૫૯

[સર

પાસે છે. હજારને દિવસે તે બે ટેકરીઓની વચ્ચે હાથ લોકા દોડે છે) મક્કામાં બે ટેકરીઓ છે. પુન વાંઠ માં

સડીલ, વિં (અં ફસીલ فصيل =કાટ, શહેરની આબુઆબુ રક્ષણાર્થે આંધેલી ભીંત) પાસેનું, બેડેનું.

સડીલદાર, પું (અં ફસીલ+દાર ફાં પ્રં ફસીલદાર فصيلدار =કાટવાળા) હડે હડના બેડાણવાળા.

સફું, નં (અં સફહه سفحه =પૃષ્ઠ, એક તરફ સફહ=તેણે પોતાનું મોં ફેરવ્યું ઉપરથી) પૃષ્ઠ, એક આબુ, એક તરફ.

સફેલ, વિં (ફાં સફેલ سفيل =ધોળું) ધોળું, ઉજળું.

સફેલી, સ્ત્રીં (ફાં સફેલી سفيلي =ધોળાશ) ધોળી, ઉજળી ભૂકી. ઈંડામાં ધોળા પ્રવાહી હોય છે તે.

સફેલો, પું (ફાં સફેલ سفيل =ધોળી વસ્તુ, ચાક વગેરે) ધોળો ભૂકા.

સફે, પું (અં સફહه سفحه =પૃષ્ઠ) એક આબુ, પૃષ્ઠ.

સમક, નં (અં સમક سمك =પાંડ, લેસન, ધડો, સમક=તે ઐશ થયો ઉપરથી) પાંડ.

સમલ, સ્ત્રીં (ફાં સવજી سوجي =લીલાશ, સમ્જ=લીલું ઉપરથી, વનસ્પતિ વગેરે) ભાંગ, તૈયાર ભાંગ.

સમલો, પું (ફાં સમજه سمج =લીલાશ. સમ્જ=લીલું ઉપરથી, લીલું ધાસ) એક જાતનો સુગંધીદાર છોડવો.

સમખ, પું (અં સમખ سمب =કારણ. સમ=કારણ ઉપરથી) કારણ, હેતુ, ઉદ્દેશ.

સમર, અં (અં સમર صبر =ધીરજ) રહે, થોભો, અટકા.

સમી, સ્ત્રીં (અં શવીહ شويح =છબી) છબી, તસવીર.

સમુત, નં (અં સમૂત ثبوت =દબતા, મજબુતી) દલીલ, સત્યતા.

‘ તેનો આ જીવતો જગતો સમુત છે. ’
આ. આ.

સમુર, અં (અં સમર صبر =ધીરજ) ધીરજ, જરા થોભવું.

‘ થોડીવાર સમુર કરવાનું કહી તે બહાર આવ્યો. ’ ક. ધે.

સમુરાલ, સ્ત્રીં (અં સમર صبر =ધીરજ ઉપરથી) સમુરી.

સમુરી, સ્ત્રીં (અં સમર صبر =ધીરજ ઉપરથી) ધીરજ, ધીમા, ધીરા રહેવું.

સમઝ, સ્ત્રીં (અં શમઝ شمع =મીશુ ઉપરથી. ફારસીવાળા શમઝ વાપરે છે. દીવી) પિત્તળની દીવી.

સમન, સ્ત્રીં (ફાં સમન سمن =ચંપેલી) ચંપેલીનાં ફલ.

સમલો, પું (ફાં શમ્લહ شمل =ફેંટાની પાછળ જે લટકતો ભાગ રહે છે તે, પાથડીનો તોરો) મુસલમાન પાથડીના ઘાટની તારા ટપકી મુકેલી ટોપી.

સમશેર, સ્ત્રીં (ફાં શમ્શેર شمشير =શમ્=નખ+શેર=સિંહ, તલ્વારનો આકાર સિંહના નખ જેવો વાંકો હોય છે માટે) તલવાર.

સમેદાની, સ્ત્રીં (અં શમઝ+દાન ફાં પ્રં ઉપરથી શમઝ દાન شمع دان) સમૈ, પિત્તળની દીવી.

સર, વિં (ફાં સર سر =સાથું, શક્તિ, સરદાર, ખુલાસો, જત્થો) ઉપરી, મોટું.

સરકત]

૨૬૦

[સરપેચ

સરકત, સ્ત્રી (અં શિકત شرکت=ભાગીદારી) પંત્યાળો ધંધો કરવો તે.

સરકતી, સ્ત્રી (અં શિકત شرکت=ભાગીદારી, પંત્યાળું.

સરકરવું, સં કિં (૧૦ સર્કદન=સર કરવું, પુરું કરવું, તોપ, બંદૂક વગેરેનું છોડવું. તોપ, બંદૂક વગેરે લડાઈના ઉપકરણ છે, ને તે છોડવાથી લડાઈ શરૂ થાય છે. તેથી સરકરવાનો મૂળ અર્થ તો બેઠે તોપ બંદૂક છોડવી થાય છે પણ સરકરવું શબ્દ ફતેહ કરવાના અર્થમાં વપરાય છે) તાપે કરવું, કળબે લેવું તે.

‘તે રાત્રી સર કરીએ છીએ.’

સ. ચં. ભા. ૩

સરકાર, સ્ત્રી (૧૦ સર્કાર سرکار=આદ-શાહી દરબાર) પ્રભુનું શાસન કરનારી સત્તા તે.

સરકારી, વિં (૧૦ સર્કારી سرکاری=સરકારનું) સરકારને લગતું.

સરકે, પું (૧૦ સર્કેહ سرکه=એક જાતનો ખાટો પદાર્થ) અત્યંત ખાટો રસ. તાડી, શેલડી, દ્રાક્ષ વગેરેનો ખટાસ આવેલો રસ.

સરગરમી, સ્ત્રી (૧૦ સર્ગર્મી سرگرمی=ઉલ્લેખ, અતિશય આસ્થાપૂર્વક કામ કરવું તે) ચપળતા, હુશીયારી.

‘સત્ય પૂછે તો ધરધામમાં ખરી સરગરમી ન્યારે આવે છે, ત્યારે પુરૂષ પ્રયત્નજ તમે જુઓ છો.’ નં. ચ.

સરગસ, નં (૧૦ શબગસht شبگشت=રાત્રે ફરવું તે. શબ=રાત્રી, ગસht=ફરવું. વરથોડો (૨) શબગસht=શહેરમાં ફરવું) સરગસ વગેરેનો વરથોડો.

સરઘસ, ઉપલો શબ્દ જુઓ.

સરઘેરી, સ્ત્રી (૧૦ સર્ઘેરી سرزوری=બળવો, હુલુક) સામે થવું, બળઘેરી.

સરણાઈ, સ્ત્રી (૧૦ શહનય.શહ=મોટો, નય=વાંસ ઉપરથી شهنشای=એક વાજું) ફંફીને વગાડવાનું એક વાજું.

સરદ, વિં (૧૦ સર્દ سرد=કંઈ, ટાંકું).

સરદાર, પું (૧૦ સર્દાર سردار=અમીર) આગેવાન, મુખી.

સરદારી, સ્ત્રી (૧૦ સર્દારી سرداری=અમીરપણું, ઉપરીપણું) આગેવાની.

સરદી, સ્ત્રી (૧૦ સર્દી سردی=કંડક) ટાંકડા.

સરનસીન, પું (૧૦ સર્નશીન سرنشین=પ્રમુખ, નિશિસ્તન=એસવું ઉપરથી નિશીન=એસનાર) અધ્યક્ષ, સભાપતિ, પ્રમુખ, ચેરમેન.

સરનામું, નં (૧૦ સર્નામ سرنام=કામળનું મથાળું) ખીડા ઉપર લખવાનું ઠામ ઠેકાણું.

સરનાખત, વિં (૧૦ સર્નવત سرنوبت=જેની નોખત આગળ હોય તેવો પદવીવાળો સરદાર. નવવત શબ્દ અરબી છે) જેની આગળ ડંકા હોય તેવો સરદાર.

સરપંચ, પું (૧૦ સર્પંચ سرپنچ=પંચનો વડો) અધ્યક્ષ.

સરપાવ, પું (૧૦ સરોપا سروپا=શિરપાવ, સર=માથું+પા=પગ ઉપરથી. માથાથી પગ સુધી ઢંકાય એવું ધનામ આપવું તે) પોશાક, કપડાં.

સરપેચ, પું (૧૦ સર્પેચ سروپچ=શિરપેચ) પાછડી ઉપર બાંધવાનો હીરા મોતીએ ભરેલો સુશોભિત પટકા.

સરપોશ]

૨૬૧

[સરા

સરપોશ, ન૦ (૬૧૦ સર્પોશ سرپوش =
ઢાંકણું, સર=માથું+પોશ એ પોશીદન=
ઢાંકવું ઉપથી ઢાંકનાર, વાસણ ઉપર
ઢાંકવાની થાળી વગેરે) ઢાંકણું, ગલેફ,
આચ્છાદન.

સરફરાજ, વિ૦ (૬૧૦ સર્ફરાજ سرفرراز =
આયરવાળો, ફરાખતન, ફરાશીદન=ઊંચું
કરવું ઉપરથી-માથું ઊંચું કરનાર)
પ્રખ્યાત, નામાંકિત.

સરફરાજી, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ સર્ફરાજી =
سرفررازی =આયર) વખાણ, સ્તુતિ.

સરફે, પુ૦ (અ૦ સર્ફહ سرف =વિશેષતા)
કરકસર, નંદા.

સરખત, પુ૦ (અ૦ શર્બત شربت=પીવાની
વસ્તુ) ફળફળાદિના રસવાળું મીઠું પેય.

સરખતી, વિ૦ (અ૦ શર્બતી شربتی =
શરખત જેવું) સરસ ઝીણા કુમાસનું.

સરખસર, વિ૦ (૬૧૦ સર્વસર سرسر =
ખડું) તમામ.

‘ વાહ વાહ સુરત અય નાજની’, શોભા
ખની શી સરખસર; છખી આજની
અય સાજની, નિરખી જગર ખુશ
તરખતર. ’ ગુ. ગ.

સરખંદી, વિ૦ (૬૧૦ સર્વંદી سرہندی =
સત્તા, અધિકાર) તહેનાતનું લશ્કર.
કિલ્લાપરની રજવાડાના રક્ષણ માટેની
પલટણ.

સરભરા, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ સર્વરાહ سربراہ =
બંદીબસ્ત કરનાર, વ્યવસ્થાપક) પરાણા
ચાકરી, મહેમાનની સગવડ, સાયવણી.
‘ અમારું સરભરાખાતું રાન્યના અતિ-
થિવર્ગની સરભરા કરે છે. ’ સ. ચં. ૪.

સરવ, ન૦ (૬૧૦ સર્વ سر =એક ઝાડ છે
જે સીધું સોટા જેવું હોય છે) સરવું ઝાડ.

‘ ઝળકી અમારું સર્વ સનુખર નહિ
બાહર ’ ગુ. ગ.

સરવર, વિ૦ (૬૧૦ સર્વર سرور =સરદાર)
પ્રતિષ્ઠિત, ગૃહસ્થ, આગેવાન.

‘ કપાષ્ટ સર સરાસર બોલશે બસ તુંજ
સરવર છે. ’ ગુ. ગ.

સરવાયું, ન૦ (૬૧૦ સર્માયહ سرمایہ =
પુંછ) આખા વર્ષના હિસાબનું તારણ તે.

સરસામ, ન૦ (૬૧૦ સર્સામ سرماسم =
ત્રિદોષ, મુંઝારો, સર=મગજ+સામ=સોજો.
મગજના સોજાની ખીમારી) સન્નિપાત,
મુંઝારો.

‘ જમાલુદીનને ગદ્દ કાઢથી સરસામ
જેવું થયું છે. ’ ખા૦ બા૦

સરસિપારસ, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ સિફારિશ
سيفارش =ભલામણ, કોષ્ટના ભલા માટે
કાશિશ કરવી) લાગવગ, વગસગ.

સરમુખો, પુ૦ (૬૧૦ સર્+સૂબહ અ૦
મળીને સર્મૂબહ سرموہ =મોટો સુખો)
મોટો મહાલકારી. વડો સુખો.

સરહદ, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ સર્+હદ અરખી
મળીને સર્હદ سرحد =સીમા) હદ,
કોઈ પણ પ્રદેશના છેડાનો લાગ તે.

સરંગ, પુ૦ (૬૧૦ સર્હંગ سرہنگ =લશ્કર-
નો ઉપરી, ઓળદાર, પહેલવાન, ઉપરી)
સારંગ, વહાણ ઉપરનો વડો ખલાસી,
ટુકલ.

સરંજામ પુ૦ (૬૧૦ સરંજામ سرانجام =
પરિણામ. અંજામ=પરિણામ) ધર અથવા
ધંધો ચલાવવાને બાંધતી સામગ્રી તે.

સરા, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ સરા سرا =ધર, મકાન,
મુસાફરખાતું, ધર્મશાળા, વીથી) શેરી,
પોળ.

સરાસ્તી]

૨૬૨

[સલામત

સરાસતી, વિં (અં શિરાકત શ્રાકત =
આગીઆ થવું.) અગ્નિશશ અથવા ધનામી
જમીન ઉપરનો વેરો.

સરાગ, પું (કાં સુરાગ સુરાગ =
તપાસ) પત્તો લગાડવો, ખોળી કાઢવો.

સરાફ, પું (અં સરાફ સરાફ =
પરખનાર, નાણાં ગંધધી ધધો કરનાર)
રોકડ નાણાંની આપલે અને ચાળવણી
કરી વટાવ અને વ્યાજ ઉપભવવાનો
ધધો કરનારો તે.

સરાપરદે, પું (કાં સરાપરદે સરાપરદે =
અમીરનો તંથુ, કે અમીરનો હેરા)
સરદારને રહેવાનો તંથુ.
' તે આવીને સરાપરદની બહાર ઉભો
રહ્યો. ' મિં સિં

સરાફી, સ્ત્રીં (અં સરાફી સરાફી =
સરાફપણું) નાણાવટું, રોકડ નાણાંની
સાચવણી.

સરાખ, પું (અં સરાખ સરાખ =
પીવાની વરતુ, પાણી, શરબત વગેરે. શરબ=પીવું
ઉપરથી. ફારસીમાં શરાખ=મધ.) મધ,
પીવાનો દારૂ.

સરાસર, અં (કાં સરાસર સરાસર =
આ છેડાથી પેલા છેડા સુધી, બધું.)
લગભગ, બરાબર થાય એમ.

સરાસરી, અં (કાં સરાસરી સરાસરી =
ઢુંકાણુમાં, જલદીથી) લગભગ, લગભગ.

સરાહ, સ્ત્રીં (કાં સરાહ સરાહ =
આતું) ધર્મશાળા, વીશી.

સરિયાણુ, જુઓ સરિયામ.

સરિયામ, વિં (કાં શાહરાહ+આમ
અરખી મળીને શાહરાહઆમ=વણુ
લેકો જતા હોય એવો મોટો માર્ગ, રાજ
માર્ગ) મુખ્ય, ધોરી, મોટું.

સર, નં (કાં સર સર =એક ઝાડ જે
જે સીધું સોટા જેવું થાય છે) એક
જાતનું ઝાડ.

સરેસ, પું (કાં સરેસ, સિરીસ અથવા
સરેશમ સરેશમ =એક ચીકણો પદાર્થ.
સિરીસન=મેળવવું, ચુંદવું ઉપરથી)
ચામડું અને હાડકાંમાંથી નીકળતો એક
જાતનો ચીકણો પદાર્થ.

સરોચરમ, અં (કાં વસરોચરમ
સરોચરમ =આંખને માથાથી, ધણીજ
ખુશી. બ=સાથે, સર=માથું, ચરમ=
આંખ) ધણી ખુશીથી, અલાનંદથી.

સરોદ, પું (કાં સરોદ સરોદ =સરોદો
શબ્દ જુઓ.

સરોદે, પું (કાં સરોદે સરોદે =રાગ,
રાગણી, ગીત) એક જાતનું તંતુવાદ.

સલતનત, સ્ત્રીં (અં સલતનત સલતનત =
પાદશાહી. સલત=તેણે રાજ્ય કર્યું ઉપ-
રથી) રાજ્ય, પાદશાહત, શહેનશાહત.
' સલતનતમાં આજ ૧૭ વરસ થયાં
એક નિષ્ઠાથી નોકરી બનતું છે. '
અં. નં, ગ.

સલામત, સ્ત્રીં (અં સલામત સલામત =
મજબુતી, દઢતા) મોટાઈ, ભારેપણું,
પ્રોઢતા.

સલામ, સ્ત્રીં (અં સલામ સલામ =આશી-
ર્વાદ, દુઆ, તાબેદારી, નિર્ભયપણું,
નિષ્કલંકપણું. સલામ=તે સહીસલામત થયો
ઉપરથી) મોટા, ઉપરી કે વડીલ માણ-
સને માન આપવા હાથ જોડો કરી કપાળે
અડાડવો તે, નમન, વંદન.

સલામત, વિં (અં સલામત સલામત =
આરામથી હોતું, જીવતા રહેતું, નિષ્કલંક
હોતું, સલામતે સહીસલામત થયો ઉપ-
રથી) જેમ ને તેમ રહેતું હોય એવું.
હાનિ કે નુકસાન લાગ્યા વગરનું.

સલામતી]

૨૬૩

[સહીસલામતી

‘હક કરીશ ના તારે હૈયું સલામત ના દાસે.’ ક્વાબી.

સલામતી, સ્ત્રી (અં સલામતી سلامتی = આરામથી હોવાપણું) હયાતી, અસ્તિત્વ, વિશ્વાસ, સલાહશાંતિ.

સલામી, સ્ત્રી (અં સલામી سلامی = સલામ કરનાર) સલામ દાખલ અપાવું માન, ભેટ વગેરે.

‘આ વેળાથી તેમની પાસેથી સલામી તથા પેશકશી લેવાનું કયું.’ રા. મા. ૧

સલામીઆ, વિં (અં સલામિયહ سلامی = ફક્ત સલામ જોડવું એટલે થોડું મેહસુલ ભરવું પડે એવી જમીન) થોડું મેહસુલ ભરવું પડે એવી જમીન.

સલાહ, સ્ત્રી (અં સલાહ صلاح = નેકી, ભલાઈ, બહેતરી સલાહ = તે દુરસ્ત થયો ઉપરથી) મેળ, મેળાપ, દોરતી.

સલાહકાર, વિં (અં સલાહકાર શાં પ્રં સલાહકાર صلاحکار = સલાહ આપનાર) મસલત આપનાર.

સલાહપોશ, વિં (અં સિલાહપોશ શાં પ્રં સિલાહપોશ = હથિયાર પહેરનાર. સિલાહ = હથિયાર, પોશીદન = ઢાંકવું ઉપરથી પોશ = પહેરનાર. હથિયાર પહેરનાર) લશ્કરી માણસ, હથિયાર પહેરેલો માણસ.

સલુક, સ્ત્રી (અં સલુક سلوک = રસ્તે આવવું, નીતિથી વર્તવું, રીતરિવાજ, વર્તણુક) રીતભાત, આદ્યચલકત.

સલુકાં, સ્ત્રી (અં સલુક سلوک = રસ્તે આવવું, નીતિથી વર્તવું, રીતરિવાજ, વર્તણુક) વિવેક, નિત્યી વર્તણુક, સમ્મના.

સવાખ, નં (અં સવાખ ثواب = ખડેલો, પુણ્ય) સદ્ગુણ, પ્રામાણિકપણું, નેકી.

‘તમારા જેવાને દુન્યામાંથી ઓછા કરવા એ સવાખ છે.’ બાં બાં

સવાર, પું (શં સુવાર سوار = ઘોડા ઉપર બેઠેલો. અરપ = ઘોડો + આર ઉપરથી અરવઆર ઉપરથી સુવાર) વાહન ઉપર બેઠેલું.

સવારી, સ્ત્રી (શં સુવારી سوارى = વાહન) ઘોડા અથવા ખીખ વાહન ઉપર બેસવું તે.

સવાલ, પું (અં સુવાલ سوال = પૂછવું, ગાણવું, પ્રશ્ન. સઅલ = અરજ કરી ઉપરથી) પૂછવું, પ્રશ્ન.

સહાયત, સ્ત્રી (અં સાઅત ساعته = સાયત શબ્દ જુઓ. ‘સધળે શુભ કામ સહાયતમાં, સુણુ સાહેલી.’ દ. કા. ભા. ૨

સહાયબી, સ્ત્રી (અં સાહિબى صاحبى = વૈભવ. સહય = તે તેની સાથે રહ્યો ઉપરથી) વૈભવ, મોજશોખ.

‘માટે કદાપિ અહંકાર કરવો નહિ કે મારે આવી સહાયેથી છે.’ સું ગં

સહી, બીં (અં સહીह سحی = ખરું, વાળખી) હસ્તાક્ષર, ગતુ, કસુલ, મંજુર.

સહીસલામત, વિં (અં સહીह+સલામત سلامت = ખરું અને આરામથી હોવું) જેમનું તેમ રહેલું હોય એવું.

સહીસલામતી, સ્ત્રી (અં સહીह+સલામતી سلامتی = ખરું, અને આરામથી હોવાપણું) હરકત હેલો પોહિંચ નહિ, કાંઈ નુકસાન હાનિ લાગે નહિ એવી જે સુરક્ષિત રિયતિ તે.

સહુલીઅત]

૨૬૪

[સાકી

સહુલીઅત, સ્ત્રી (અં સહુલત سہولت =નરમી, સહેલાઈ, ધીમાશ) સહેલાઈ, મુગમતા.

‘પ્રેમસાગર નામે ગણતું પહેલું પુસ્તક અંગ્રેજી ઓરીસરોને સહુલીઅત પડે માટે શાસ્ત્રીઓદ્વારા લખાવવામાં આવેલું.’
નં. ૦ ચ. ૦

સહેલ, વિ. (અં સહેલ سہل =નરમ, આસાન, સહેલું) સહેલું, સુતરું, થોડી મહેનતે થાય એવું.

સહેલ, સ્ત્રી (અં સયર سیر =ચાલતું, રવાનગી) આનદે આમતેમ ફરતું તે.

સહેલવા, સ્ત્રી (અં સયર+ગાહ ૧૦ પ્ર. ૦ રથળ વાયક પ્રત્યય. સયર્ગાહ ۱۰ سیر سہل કરવાતું ઠેકાણું) ફરવાતું રથળ, મન આનંદ પામે એવું ફરવાતું રથળ, બગીચો વગેરે.

સહેલાણી, વિ. (અં સયર سیر =ચાલતું, રવાનગી ઉપરથી) મોજ, આનંદી.

સહેલું, વિ. (અં સહુલ سہل =નરમ, આસાન) થોડી મહેનતે થાય એવું.

સંગ, પુ. (૧૦ સંગ سنگ =પત્થર) પત્થર, પાપાણ.

સંગતરાશ, પુ. (૧૦ સંગતરાશ तराशी-દન=છેલતું ઉપરથી. سنگ تراش =પત્થર કાપવાનો ધંધો કરનાર) સલાટ.

સંગદિલ, વિ. (૧૦ સંગદિલ سنگدل =પત્થર જેવા કઠણ હૃદયતું) વજ્ર જેવા મનનો ‘ત્યારપછી કૌલા રાણીના સંગદિલ વિષે જે ઉદ્ગાર છે તે પત્થરને પણ પીગળાવે એવા છે.’ નં. ચ.

સંગીન, વિ. (૧૦ સંગીન سنگین =ભારે, મજબુત) પત્થર જેવું ભારે ને કઠણ.

સંગેમરમર, પુ. (૧૦ સંગેમરમર سنگمرمر =આરસપહાણ) રંગબેરંગી ચકચકિત પાસાદાર બંધનવાળો પત્થર. ‘જમીન પર સંગેમરમરની લાદીઓ બેસાડેલી હતી.’ આ. ૦ આ. ૦

સંચો, પુ. સકંચો રખત જુઓ.

સંગપ, પુ. (૧૦ સિજાફ, સંજાફ سچاف =ઝાલર, કિનારી, લુગડાની આસપાસ લગાડે છે તે) મજણ, ડગલા અને ચોળીઓ વગેરેના સીવણમાં સાંધતી ધારે બીબા રંગના કપડાની દોરી જેવી જે કિનાર મુકાય છે તે.

સંદુક, સ્ત્રી (અં સંદૂક سندوق =પેટી) પેટી, પટારો.

સંદે, સ્ત્રી (અં સફ سف =પંક્તિ, હાર, લાઇન) હાર, પંક્તિ, પાથરણું. ‘એક વખતે સામાનનાં ગાડાંની સંદેમાંથી છુટા પડી એક ગાડું આગળ વધતું હતું.’
નં. ૦ ચ. ૦

સાંધસ, પુ. (અં સાંધસ سائیس =ઘોડાનો નોકર) ઘોડાવાળો, રાવત. ‘સાંધસ જોડે ચાલતો.’ નં. ચ.

સાએત, સ્ત્રી (અં સાએત ساعیت =કલાક) રાત ધડી, એક કલાક.

સાકી, પુ. (અં સાકી ساقی =પાનાર. सका=તેણે પીવાતું આપ્યું ઉપરથી) મઘ પાનાર.

‘જામે શરાબ માથુકને ભરી દે આ ભલા સાકી.’ કલાપી.

‘તે સર્વેહે સાકી ! હે આ જામ પાનાર સનમ, તારા જ આલામાંથી કહી કહી ઝરી છે.’ આ. ૦ નિ. ૦

[સાગર]

૨૬૫

[સાન]

સાગર, પુ. (અ. સાગિર سَاحِر=જમ, ખાલો, ઝાસ.) મઘ પાવાની ખાલો.
'લથ એટલે હોઠ આગળથી સાગર એટલે ખાલોને જરા પણ કહીએ ફર કર્યા વિના પુરેપુરો ઠાલવ્યાં જ કર.'
આં નિં

સાગરીદ, પુ. (ફા. સાગિર્દ سَاحِرِد=શિષ્ય. સાહ=આદશાહ ગિર્દ=આભુખાભુ. આદશાહની આભુખાભુ ખેસનારા, સેવકો વગેરે. તેમ શિક્ષકની આભુખાભુ ખેસનાર શિષ્યો) એલો, વિદ્યાર્થી.
'જો તમારી મરજી નહિ હોય, તો હું મારે ઘેર સાગરીદ કરી રાખીશ.' આં નિં

સાગોળ, પુ. (ફા. સાહગિલ سَاحِل=ચાળેલો ખારીક યુનો. સાહ=મોટી, મજલ=મોટી. ઉત્તમ યુનો) ચાળેલો ખારીક યુનો, સલ્લો.

સાજ, પુ. (ફા. સાજ سَاج=ખનાવ, શય-ગાર. સામન=ખનાવવું ઉપરથી થોડાનો સાજ, બગીચો સાજ,) ટોષ કામ કરવાને માટે જરૂરની જે વસ્તુઓ વગેરે તે.
'પુરા સાજ સમેત એક સુખાસન જોઈએ' નં ૨૦

સાજક, સ્ત્રી. (ફા. સાજક سَاجِك=વગાડવાથી વસ્તુ. સારંગી વગેરેને સાજ કહે છે તેને લઘુતા વાયક પ્રત્યય લાગી ચક્રેલો શબ્દ) 'તુંબડી ઉપર બાંધેલી એક તારની સાજક એક જણી પાસથી લઈ સજ્જ કરી તેમાં આ કડીઓ મોહની ઉતારવા લાગી.' સ. ચં. ભા. ૪.
'ભરથરી (ભર્તૃહરિના અનુચર) લોકમાં સાજક નામની સારંગી ધણું ખરે વપરાય છે. સ. ચં. ભા. ૪

સાજસરંજામ, પુ. (ફા. સાજ+સરંજામ سَاج+سَرانجام. સાજ=ખનાવ, શયગાર,

સરંજામ=પરિણામ.) કાર્ય માટે જોઈતાં સાધન વગેરે.

સાજિંદા, પુ. (ફા. સાજિંદહ سَاجِيْنْدِه=મદદ કરનાર. સામ્પતન=ખનાવવું ઉપરથી) ખનાવનાર, જાનાર અને નાચનાર સાથેનાં સાધન તૈયાર કરી આપનારો, તથા સારંગી વાળો સાથી તે, તથાથી.

સાજોગ, વિ. (ફા. સાહ જાહ+જોગ, શુજરાતી) લાઇ આવનાર અથવા આવીને દેખાડનારને તરતજ નાણાં આપવાં પડે એવી ચિઠ્ઠી, લખાણ અથવા હુકી તે.

સાણકું, નં. (અ. સિદ્ધક سَاحِك=રક્ષાળી, થાળ) ચપણીઉં, શકોઈ, કઠોઈ જેવું મોટી કે ધાતુનું ભિક્ષાપાત્ર, તાંસણું, ઠીમ.

સાદો, પુ. (ફા. સાહતરહ سَاحِتَرِه=એક દવા છે) પિત પાપડો.

સાદર, વિ. (અ. સાદિર سَاحِر=નીકળનાર, એક જગાએથી નીકળનાર) રજુઆત, વિદિત, જાહેર કરવું.

સાદાઇ, સ્ત્રી. (ફા. સાવહ سَاحِه=કોઈ, વગર લખેલું ઉપરથી) મોટપણના અભિમાન રહિત.

સાદી, વિ. (ફા. સાદહ سَاحِه ઉપરથી) કોરી, ભાત વિનાની.

સાદું, વિ. (ફા. સાદહ سَاحِه ઉપરથી) કોરું.

સાદો, વિ. (ફા. સાદહ سَاحِه ઉપરથી) કોરો.

સાન, સ્ત્રી. (અ. જ્ઞાન سَاحِه=મરતખો, આખર, પ્રતિષ્ઠા, અંદાજ) ઇશ્વરત, અકલ, સ્વમાનનું અભિમાન.

'નાડીએ નાડી ખૂત એ, ખૂત ઇશ્કની સાન દે ન દે.' આં નિં

સાનક]

૨૬૬

[સારવાન

સાનક, સ્ત્રી० (અં સિદ્ધક સિદ્ધક = થાળ) હીખ, તાસક.

સાફ, વિ० (અં સાફ صاف = ચોક્ષુ.)
સફવ = ચોક્ષુ હંતું ઉપરથી) ૨૧૨છ, ચોક્ષુ.

સાફચુક, વિ० (અં સાફ صاف = ચોક્ષુ-ચોક્ષુ, ૨૧૨છ) ચોક્ષુ.

સાફી, સ્ત્રી० (અં સાફી صافی = છાણુ-વાતું હુગડું) ચલમની સાથે હુગડું રાખે છે તે. ચલમની હુમાડી સાફ અને ઠંડી થઇને મોંમાં આવે તે માટે રાખવામાં આવતો કપડાનો કડકા.

સાખીત, વિ० (અં સાખિત ساخت = અખડિત, સ્વચ્છ = તે ચોંટયો ઉપરથી) સિદ્ધ, પુરવાર, નક્કી કરેલું.

સાખુ, પુ० (અં સાબૂન صابون = સાબુ) ખારો અને તેલની મેળવણીથી બનાવેલો, મેલ કાપે એવો એક પદાર્થ.

સાખુત, વિ० (અં સાખિત ساخت = અખડિત, સ્વચ્છ = તે ચોંટયો ઉપરથી) આખું સંજીન.

સામેલો, પુ० (ફાં શહવાલા شاهوالا = વરધોડામાં આવનાર માણસો, વરની સાથે આવનાર માણસો) વરની સાથે શયુગરાતને ઘોડે બેઠેલો સાથી છોકરો તે. 'આ તો રૂંડું ને રદિઆણું રે, જાદવના પુત્ર સામેલડારે; આ તો રૂંડું ને રસાણું રે, અસ્વે ચડયા અલમેલડારે.' અભિ० આં

સામનસુમન, પુ० (ફાં સામાન سامان = અસખાબ, શક્તિ) સરસામાન, સામગ્રી.

સામાદસ્તક, પુ० (ફાં દસ્ત+સ્થત અં દસ્તસ્થત دست‌ست‌ = પોતાના હાથનું લખેલું, સહી) લેખલેખની બાબત એક-બીજાને સામસામ કરી આપેલું જે ક્ષમાણુ તે.

સામાન, પુ० (ફાં સામાન سامان = અસખાબ, શક્તિ) છવનવ્યવહારને માટે જોઈતી જે વસ્તુઓ વગેરે તે.

સામીલ, વિ० (અં શામિલ شامل = મળેલું) જોડાયેલું.

સામેલ, વિ० (અં શામિલ شامل = મળેલું) જોડાયેલું.

સાયત, સ્ત્રી० (અં સાઅત ساعت = ઘડી, કલાક, અવર) કલાક, રા. અઠી. 'સાયતવાર વાતો કરો એવું કાઠથી ખમાય નહિ.' સ. ચં. ભા. ૨

સાયર, પુ० (અં શાઈર شاعر = કવિ) અરબી, ફારસી ઉર્દૂ વગેરે ભાષામાં કવિતા કરનાર.

સાયબાન, નં (ફાં સાયબાન سائبان = છાપરું, સામીઆણો) તડકાથી બચવા માટે પડદા વગેરે બાંધવા તે. 'એક લાખ રૂપીઆનો સામીઆનો (ચંદરવો) મખમલનો, લખાના સાય-આનો, સોનાચંદીના ચાંલલાવાળો હલુ-રમાં મોકલવામાં આવ્યો હતો.' મિ. અ.

સાયવાન, નં (ફાં સાયબાન سائبان = તડકાથી બચવા માટે આડ કરવી તે) તડકાથી બચવા માટે પડદા વગેરે બાંધવા તે.

સાયો, પુ० (ફાં સાયહ سايه = છાંયડો) રક્ષણ, મદદ, ખૂત, દેવપરીનો વળગાટ, ફકીરનો ઝખ્ખો.

'તેથી કોંચિસના સાયાની એને મદદ મળે એમાં કાંઈ આશ્ચર્ય નથી.' સિં. સાં

સારવાન, પુ० (ફાં સાર્વાન ساربان = ઊંટાનો રક્ષક. સાર=ઊંટ+વાન=રક્ષક.

શુતુર્વાન شتروان = શુતુર ઊંટ) ઊંટ-વાળો, રાયકો, ઊંટ હાંકનાર.

સાલ]

૨૬૭

[સાહીબી

સાલ, સ્ત્રી૦ (૬૦ સાલ سال=વર્ષ, સંવત)
આર મહીના જેટલા કાળ, વર્ષ.

સાલગીરી, સ્ત્રી૦ (૬૦ સાલિગરહ سالگيرہ=વરસ+ગિરહ=ગાંઠ. વર્ષગાંઠ) વર-
સગાંઠ. જન્મદિવસ.

‘ મારી ત્રીજી સાલગરેહ તેને આગલે
દિવસે જ પડેલી. ’ નં. ચ.

‘ શાહનદા ખિજરખાંની સાલગીરી હતી. ’
દ. કા. બા. ૨.

સાલગુદસ્તા, સ્ત્રી૦ (૬૦ સાલિગુજિસ્તહ سالگويستہ=સાલ+વર્ષ+શુજિસ્તહ=ગએલું.
ગયું વર્ષ) પોર, ગયું વર્ષ.

સાલમ, પુ૦ (અ૦ સઅલબ ثعلب એક
દવા છે) ધાતુપુટ એક ખતનો કંદ,
ધાતુપુટ વનસ્પતિ.

સાલમમીસરી, પુ૦ (અ૦ સઅલબમિસ્રી
ثعلب مصری મિસર દેશ ઉપરથી
મીસ્રી.) મીસરમાં થનાર સાલમ.

સાલવાર, અ૦ (૬૦ સાલ سال=વર્ષ=
વરસવાર) વર્ષાનુક્રમસર.

સાલવારી, વિ૦ (૬૦ સાલ سال=વર્ષ=
વરસવારી) વર્ષાનુક્રમવાળું, એક પછી
એક સાલવાર હોય એવું.

સાલસ, વિ૦ (અ૦ સલીસ سالیس=
સહેલું, સમજી શકાય એવું લખાણ. (૨)

સાલિસ ثاليس=ત્રીજો, ન્યાય કરનાર.
કેમકે બે માણસની તકરાર ત્રીજો ચુકવે
છે તે ત્રીતિમાન, સદ્યુષ્ટી ને તટસ્થ
હોય છે) નરમ સ્વભાવનું, બહુ, સરલતા.
‘ સાલસ પર શરા સઉ, જુલમી આગળ
રોક. ’ દ. કા. બા. ૨

સાલસાઈ, સ્ત્રી૦ (અ૦ સાલિસ ثاليس=
ત્રીજો ઉપરથી) ભલમનસાઈ, શીલતા.
‘ સાલસાઈ ધરી, રનેહ સૌથી કરી,
લાયકીથી ભલી કાર્તિ લીધી. ’

દ. કા. બા. ૨

સાલાર, વિ૦ (૬૦ સાલار سال=વર્ષ=
વાળો. સાલ=વર્ષ+અર=વાળો. વૃદ્ધ) ધરડો,
આગેવાન. આ શબ્દ ઉપરથી એમ
જણાય છે કે ધરાનમાં વૃદ્ધ માણસને
માન આપવામાં આવતું હશે કેમકે
સાલારનો અર્થ વૃદ્ધ અને આગેવાન
થાય છે) આગેવાન, ઉપરી, મુખી.

સાલિયાણું, ન૦ (૬૦ સાલાનહ سالانہ=
અથવા સાલિયાનહ ساليانہ=વાર્ષિક)
સાલોસાલ મળ્યા કરે એવું વેતન, જવાબ.

સાલિયું, ન૦ (૬૦ સાલાનહ, સાલિયા-
નહ سالانہ=ઉપરથી) વર્ષાસન,
સાલસાલનું, વાર્ષિક.

સાહુજેગ, વિ૦ (૬૦ શાહ=મોટો, શાહ-
શાહ ઉપરથી) ખરેખરી સાખદાર,
રજુ કરે તે વખતે જ લખ્યું પાળવું
પડે એવું.

સાહુજેગી, વિ૦ (૬૦ શાહ ઉપરથી)
શાહજેગ.

સાહર, પુ૦ (અ૦ શાહર شاعر=કવિ)
કવિતા કરનાર.

‘ અમીર ખુસવ એક સાહર એટલે કવિ
હતો, તેણે ઇશકીયા એવા નામની
કિતાબ અનાવી છે, તેમાં ખીજરખાં
અને દેવળ દેવીના પ્રેમનું વર્ણન છે. ’

રા. મા. બા. ૧

સાહી, સ્ત્રી૦ (૬૦ સિયાહી سیاهی=
કાળાશ. સિયાહ=કાળું+હ=વાળું. લખ-
વાની શાહી. હિંદુસ્તાની ફારસી છે.
ધરાનમાં સાહીને ‘મુરક્કબ’-મિશ્રણ-કહે
છે) રેશનાઈ, સાહી, મસી.

સાહીબી, સ્ત્રી૦ (અ૦ સાહિબ صاحب
ઉપરથી. સાહિબ=સોખતમાં રહેનાર, સં-
ગાથી. મિત્ર, પ્રતિષ્ઠિત) સાહેબી, વૈભવ,
ઠાંઠમાં.

સાહેત]

૨૬૮

[સિતમ

સાહેત, અ૦ (અ૦ સાઅત ساعت=કલાક, ધડી, પળ, મિનિટ) મિચકારામાં, નિમેષમાં.

સાહેદ, પુ૦ (અ૦ શાહિદ شہید=સાક્ષી, જેણે આખે કાઢ વસ્તુ બેઠ હોય તે) બુથાની આપનાર.

સાહેદી, સ્ત્રી૦ (અ૦ શાહિદી شہیدی=બુથાની આપનાર) સાક્ષી, બુથાની, પુરાવો.

સાહેબ, પુ૦ (અ૦ સાહિબ صاحب=સાથે રહેનાર. પ્રતિષ્ઠિત, સહજ=તે તેની સાથે રહ્યો ઉપરથી) માલિક, ધણી, શેઠ, સ્વામી, મોટો માણસ, યુરોપીઅન.

સાહેબા, સ્ત્રી૦ (અ૦ સાહિબા صاحبہ=સાહેબનું નારી જાતિરૂપ) માલિક શેઠાણી, પ્રતિષ્ઠિત સ્ત્રી.

સાહેબખાની, વિ૦ (અ૦ સાહિબ+ખાન صاحب+خان ઉપરથી, સાહેબખાનની સાથે સંબંધ રાખનાર) ખાનદાન માણસોના ઉપયોગનું, અમદાવાદી સારી બેચી બનાવટના કાગળો.

સાહેબબદી, સ્ત્રી૦ (અ૦ સાહિબ+જાદી شہبازی=શરસી પ્રત્યય. જાદન=જન્મ આપવો ઉપરથી) સાહિબ+જાદી આદશાહની દીકરી, ગૃહસ્થ ઉમરાવતી દીકરી.

સાહેબબદે, પુ૦ (અ૦ સાહિબ+જાદહ شہبازي=આદશાહનો કુંવર) આદશાહનો કુંવર, ગૃહસ્થ ઉમરાવનો દીકરો.

સાહેબલોક, પુ૦ (અ૦ સાહિબ صاحب=ગૃહસ્થ) મોટો ઓદેહાર, વૈભવો.

સાહેબી, સ્ત્રી૦ (અ૦ સાહિબી صاحبی=ગૃહસ્થઃઈ) જાહોજલાલ, મોટો વૈભવ.

સાહેબો, પુ૦ (અ૦ સાહિબ صاحب=ગૃહસ્થ) સ્વામી, ધણી.
'ગુણવાન સાહેબો રે.' ક. દ. ડા.

સાહેબો, પુ૦ (અ૦ સાહિબ صاحب ઉપરથી) વહાલો, પ્રિય, મિત્ર.
'ધડીએક મોટો ઉગજે, મારો સાહેબો ખેલે શિકાર રે, રંગ૦ સ. ચં. ભા. ૧

સાહ્યો, પુ૦ (ફા૦ સાયહ سايہ=છાયા, રક્ષણ, સંભાળ) કુમક, ઓથ.

સાંચો, પુ૦ (ફા૦ શિકંજહ شڪنجہ=અપરાધીએને શિક્ષા કરવાનું એક પ્રકારનું ઓખર) યંત્ર.

સિકલ, સ્ત્રી૦ (અ૦ શક્ક شڪل=ચહેરો) મુખવટો, ચહેરો.

સિકલીગર, પુ૦ (અ૦ સય્કલ سايكل=પ્રકાશ આપવો, ઓપ આપવો+ગર ફા૦ પ્ર૦ સય્કલگر سايكلگر=ઓપ આપનાર) ધસીને સાફ કરનારો, સરાણીઓ.

સિકંદર, (ફા૦ સિકંદર سکندر=ત્રીસનો આદશાહ) ઉન્નતિનો સતારો.

સિકાદાર, વિ૦ (અ૦ સિક્કહ+દાર شڪار دار=સિકાવાળું) છાપવાળું.

સિકાબંધ, વિ૦ (અ૦ સિક્કહ+બંધ شڪار بند=મોહોર છાપવાળું) બંધ કરી જેના ઉપર છાપ મારેલી હોય તે.

સિકેકેટાર, સ્ત્રી૦ (અ૦ સિક્કહ شڪر) કટાર જેની છાપમાં હોય એવી મોહોર.

સિકેકો, પુ૦ (અ૦ સિક્કહ شڪ=છાપ) મોહોર, ચલણી નાણું.

સિતમ, પુ૦ (ફા૦ સિતમ ستم=બુદ્ધમ) બળાત્કાર, દુઃખ.

'સુદતાન મેહમદ ખીલજીએ હિંદુઓની બેવશાઈ તથા સિતમ પધી આ દરબારમાં આશ્રય લીધો.' મિ. સિ.

[સિતમગર]

૨૬૬

[સિખંદી

સિતમગર, વિ૦ (૬૧૦ સિતમ્ગર કે સિત-
મ્ગાર سیتمگر = જુલમ કરનાર)
દુઃખ દેનાર, બળાત્કાર કરનાર.

‘ સિતમગરનું સિતમની જો, નકી હદ
આવી છે આ આ. ’ કલાપી.

સિતાન, (૬૧૦ સિતાન سیتان = પ્રત્યય છે.
કેકાણું બતાવનાર, જેમકે અરબસ્તાન,
અફઘાનિસ્તાન ગુલિસ્તાન વગેરે.)

સિતાબી, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ સિતાબ سیتاب =
જલદી) ઝટપટ, તાકીદથી.

‘ ચાલ સિતાબી રાખ, ને મને ખરેખર
કહી દે. ’ અં. ન. ગ.

સિતાર, પુ૦ (૬૧૦ સિતાર سیتار સહ =
ત્રણ તાર. ત્રણ તારનું વાળું. ત્રણ
તારનો તંબુરો, દિલ્લીના પ્રખ્યાત કવિ
અમીર ખુસરો પોતાના પીરની બીમા-
રીના વખતમાં તેમને સુખ થવા માટે
તેમની આગળ વગાડવા સાર એ વાળું
પ્રથમ બનાવ્યું. તેમણે પ્રથમ ત્રણ તાર
રાખ્યા હતા, હાલમાં વધારો થયો છે)
એક જાતનું તંતુવાદ્ય.

સિતારો, પુ૦ (૬૧૦ સિતારહ سیتارہ =
તારો, તકદાર) ગ્રહ, તારો, નસીબ.
‘ અમારો સિતારો ચમકવા લાગ્યો. ’ નં. ચ.

સિપાઈ, પુ૦ (૬૧૦ સિપાઈ سیتا = ફોજ)
મુસલમાન લડવૈયો, પટાવાળો.

સિપાઈગીરી, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ સિપાઈ+ગીરી
سیتا گیری = સિપાઈપણું) સિપાઈનું
કામ તે.

સિપાહસાહાર, પુ૦ (૬૧૦ સિપાહ+
સાહાર سیتا ساهار = સિપાઈઓનો ઉપરી
સાહાર = સાહ = વર્ષ + અર = વાળો, વર્ષો-
વાળો, એટલે જૂદા, આગેવાન, સરદાર)
લશ્કરનો ઉપરી, સેનાપતિ.

‘ ખાત્ર જહાનનો અલકામ આપીને
પાદશાહે તેને ગુજરાતનો સિપાહસાહાર
(સેનાપતિ) બનાવ્યો. ’ ૨૧૦ મા૦

સિપ્રી, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ સિયાહપરી કે શહ-
પરી ઉપરથી سیاهی پری મહ-
મૂદ બેગડાની રાણીનું નામ છે આસ્ટો-
ડીઆ ચકલામાં રાણી સીપ્રીની મસ્તીદ
છે; રાણી સીપ્રીની મસ્તીદ આસ્ટોડીઆ
ચકલામાં છે તે કાતરકામ માટે આખા
હિંદમાં પ્રખ્યાત છે. વાં. મા.

સિપુર્દા, વિ૦ (૬૧૦ સિપુર્દા سیتورده =
સોંપેલો. સિપુર્દન=સોંપવું ઉપરથી. સોંપેલો)
સોંપેલો, રક્ષણમાં આવેલો. ‘ સિપુર્દાને
પાછી સમર્પણ કરવા તત્પર બની. ’
નં૦ ૨૦

સિફત, સ્ત્રી૦ (અ૦ સિફત سیت = ગુણ,
નિશાન, વિશેષણ) ગુણ, ખાસીઅત,
તારીફ, વખાણ.
‘ હું શરીઅત, હું તરીકત, હું હકીકત,
મારીફત; એમ ચૈલાં બોલીને, બસ
ગાઈ હું તારી સીફત. ગુ૦ ૧૦

સિફલુ, વિ૦ (અ૦ સિફલહ سیتلم = તાલા-
યક, કનિષ્ઠ. સફલ=તે હલકી જાતનો હતો
ઉપરથી) છછુકલું, લલીવાર વગરનું,
છાલકું.

સિફાબહાદુર, વિ૦ (૬૧૦ સિપાહિબહાદુર
سیتا بھادر = બહાદુર સિપાઈ) હિંમતવાળો,
મજબુત મનનો.

સિફારસ, સ્ત્રી૦ (૬૧૦ સુફારિશ કે સિફા
રિશ سیتا ریش = લલામણી) સિપારસ,
ભાગવણી. ‘ માટે સર્વને માટે કાયદો ન
માગતાં થોડાને માટે માગ્યો એવી પણ
અમારી સીફારસ હતી. ’ સિ૦ સા૦

સિખંદી, જુઓ સિરખંદી.

સિયમ]

૨૭૦

[સિલાપોશ

સિયમ, વિં (૧૦ સિયમ سِيَم =ત્રીને)
ત્રીને.

સિયાહ, વિં (૧૦ સિયાહ سِيَاه =કાળો)
કાળું, સ્વામ.

સિયાહખખત, વિં (૧૦ સિયાહખખત
 سِيَاهِ خَمَخَمَت =કાળા, નસીખવાળો)
ભાખહીન.

સિર, નં (૧૦ સર سِر =માથું) માથું.

સીરજેરી, સ્ત્રીં (૧૦ રાજજોરી سِرَجَرِي
જ્યરદસ્તી) બળ, પહેલવાની. 'ધમકાવી
સીરજેરી કરી અભિમાન પામતો.....
સં ચં ૭૦ ૧

સિરતાજ, પું (૧૦ સતાજ سِرَتَاَج
માથાનો મુગટ) સરદાર, મુરખી, મા-
થાનો મુગટ.

સિરપેચ, પું (૧૦ સર્પેચ سِرِپَچ =માથા
ઉપર બાંધવાની વસ્તુ પેચીવત=લપેટવું
ઉપરથી) ફેંટા અથવા પાઘડી ઉપર
બાંધવાનો હીરા મોતી જડિત પટકો
'હમેશ્વ, પોંચી અને શીરપેચ જડાવની
કલગી વગેરે એ સર્વ પોતાના પોશાકમાં
મળ્યું હતું, તે આપું.' રા. મા.

સિરફ, અં (અં સિર્ફ سِرْف =ફક્ત
'અહો કિસમત કિયામતમાં સિરફ તારી
સગાઈ છે. ૭૦ ગં

સિરખંદી, વિં (૧૦ સર્વંદી سِرِخَنْدِي
સત્તા, અધિકાર) સમાટને માટે સામંત
રાજાએ પોતાને ખરચે રાખેલું લશ્કર
તે. 'હિંદુસ્તાનમાં એવો દસ્તુર છે કે જે
જરૂર હોય તો પૈસા આપીને મીઆદી
તોફરો પણ રાખી લેવામાં આવે છે કે
જે તોફરો 'સીખંદી'ના નામથી ઝોળ-
ખાય છે. બા. બા.

'જે સીખંદી સરકારના સામે થશે એવું
ભય મુંબઈ સરકારને લાગ્યું હતું તે જ
સીખંદી વાઘેર સામે થવામાં સરકારને
ઉપયોગમાં આવી.' રાં માં

સિરસ્તેદાર, પું (૧૦ સર્સ્તેદાર
 سِرْسْتَدَار સર=છેડો, ટોચ, રિસ્તા=
દોરી+દાર=વાળો, દોરીનો છેડો જેના
હાથમાં છે તે માણસ, ખાતાનો વહીવટ
સીરસ્તેદાર કરે છે માટે (ર) સરરિસ્તા=
યુક્તિ+દાર=વાળો, યુક્તિવાળો, યુક્તિબાજ,
હેકકવાઈ) અમલદારનો મુખ્ય કારકુન.

સિરસ્તેદારી, સ્ત્રીં (૧૦ ઉપલા શબ્દને
'ઇ' લાગી થએલો શબ્દ سِرْسْتَدَارِي
=સિરસ્તેદારપણું) વડાકારકુનનો દરજ્જો.

સિરસ્તો, પું (૧૦ સર્સ્તે سِرْسْت
મુદ્દો, યુક્તિ, ઉપાય) રિવાજ, રવૈયો, દસ્તુર.

સિરો, પું (૧૦ શીરહ سِرِه =શરખત,
ચાસણી) શીરો.

સિરોઈ, સ્ત્રીં (અં સુરાહી سِرَاهِي
દાર કે પાણી ભરવાનું વાસણ) મુસાફ-
રીમાં પાણી ભરી રાખવાનું નળી જેવા
મેનું વાસણ.

સિલક, સ્ત્રીં (અં સલલ سِلَل =ચાંદ્ર
માસનો છેલ્લો દિવસ, સિલક મહીનાને
છેલ્લે દિવસે કાઢે છે માટે) ખરચ બાદ
જતાં રહેલી રકમ.

સિલસિલાખંદ, વિં (અં સિલ્સિલહંદ
=સાંકળખંદ ૧૦ પ્રં સિલ્સિલહંદ
 سِلْسِلَا خَنَد =સાંકળખંદ, અંકોડાખંદ,
અનુક્રમવાર, સલ=ખેંચી કાઢ્યું ઉપરથી)
સળંગ, અનુક્રમવાર.

સિલાપોશ, વિં (અં સિલાહ=લગાઈનાં
હથીઆર+પોશ ૧૦ પહેરનાર, લગાઈનાં
હથીઆર પહેરનાર સિલાહપોશ
 سِلَا هِپَوش સલહ=તેણે હુમલો કરવા
હાથ લગાવ્યો ઉપરથી) હથીઆર સજનાર.

સિલેદાર]

૨૭૧

સુનત]

સિલેદાર, વિં (અં સિલાહ=લઘાઈનાં
હથિઆર+દાર કાં વાળો, હથીઆરવાળો,
‘سلاح دار سिलाहदार’ હથીઆરવાળો.
‘પટાવતો થોડી જમીન કાઢી આપી
શીલેદારો વિગેરે રાખે.’ અં. ન. ગ.

સિવાય, અં (અં સિવા, સિવાય
سوا=બીજું, વગર) વગર, વિના.

સીક, નં સીં (કાં સીઘ=લોહાનો
સળીઓ) લોખંડી ગળ.

સીજંદા, પું (અ. સિજ્દહ=માયું
જમીન પર મુકવું,) નમવું. ‘મસ્તકને જૂમિ
પર નમાવી સીજંદા કરવો પડે.’ બાંબ્યાં

સીદી, સ્ત્રીં (અં સદી=સૈફું)
સો વર્ષનો સમય.

સીદી, પું (કાં શીદી=શીશી)
આગિસિનીયાના કાળા લોક.

સીનો, પું (કાં સોનહ=સોની)
જાતીનો ફેલાવ.
‘અરે કાતીલ સીને તું પડયું રહેજે પડયું
રહેતું.’ કલાં

સીમાય, પું (કાં સીમાબ=સીમા)
પારો) પારો.

સીયમ, વિં (કાં સિયૂમ=સીંજો
ઉતરતા દરબાનું) સીંજ દરબાનું, થડ કલાસ.

સીલોન, પું (અં સય્લાન=સીંજો
લંકા) સિંહલદીપ.

સીરી, સ્ત્રીં (કાં શીરીન=શીરી)
મીઠી, સ્વાદ ઉસ્કેરે એવી વાસ, તળજત.

સીસી, સ્ત્રીં (કાં શીશહ=કાચ,
ઉપરથી) શીશી.

સીસો, પું (કાં શીશહ=કાચ
ઉપરથી) સાંકડા મેનું નળાકાર કાચનું
વાસણ, મોટી શીશી.

સુકન, પું (કાં શગૂન=શુગૂન
شگون=સારાં ચિન્હ.

સુકન, પું (કાં સુસુન, સુસન, સસુન
سسن=વાત) શબ્દ, ખોલ.

સુકાન, નં (અં સુકાન=રહેનારાઓ
સાકિન=રહેનારનું બહુવચન. સકન=તે
આરામથી હોતો ઉપરથી) વહાણને
ધારેલે રસ્તે ચલાવવાની કળ, જે મર.
ડવાથી વહાણ દિશા બદલે છે તે કાકડું.
‘ન્યાં સુધી વહાણનું સુકાન વિવેકની
પાસે હોય છે, ત્યાંસુધી સામે પવને પછુ
તે સદગુણની સાંકડી નાળમાં જ તે
વહાણ ચલાવે છે.’ કં ઘેં

સુકાની, વિં (અં સુકાન ઉપરથી)
વહાણને સહીસલામત ચલાવનાર.

સુખન, પું (કાં સુસુન, સુસન, સસુન
سسن=વાત, શબ્દ) ખોલ, વચન. વેણ.
‘આઠવાં વર્ષમાં એક કડવો સુખન કહો
નથી.’ કં ઘેં

સુજની, સ્ત્રીં (કાં સૂજની=સૂજની
سوژنی=સોય ઉપરથી, જેમાં સોયકામ
બાણું કરેલું હોય એવું લુગડું) રખાઈ,
આર્ધું કે ભરેલું હોય અને અંદર સોયનું
કામ કરેલું હોય એવું ઓઢવાનું ગોઠડું, કે
ગોઠડી. વિરમગામની સુજનીઓ વખ-
ણાતી હતી.
‘શત્રુઓ મળે આગરે, સુજનીઓ
વીરમગામ.’ કં કાં ભાં ૨

સુનત, સ્ત્રીં (અં સુનત=રસ્તો.
પેગંબર સાહેબ અને તેમની પછી ગાદીએ
બેસનાર ખલીફાઓએ જે પ્રમાણે વર્તણૂક
રાખી હોય તે) મુસલમાનપણાનો એક
સંસ્કાર. આમાં લિંગમણિનું ઠાંકણ-
ત્વચાનો છેદ કરવામાં આવે છે.
‘શિવાજી ન હોત તો સુનત હોત સમગ્રી.’

સુની]

૨૭૨

[સુરતપરસ્તી

સુની, વિં (અં સુંની سننی=પેગંબર સાહેબના રસ્તાપર ચાલનાર. ચારે ખલી-ફાઓને માનનાર) મુસલમાનોનો એક સંપ્રદાય. મુસલમાનોમાં બે મોટા સંપ્રદાય છે. સુંની ચારે ખલીફાઓને માને છે, અને શીઆ ફક્ત ચોથા ખલીફા હજન્ત અલીને માને છે. પહેલા ત્રણને માનતા નથી.

સુપૂરત, સ્ત્રીં (ફાં સિપુર્ત سىپورت=સોં. પણી. સિપુર્તન=સોંપવું ઉપરથી, સોંપણુ, ભાળવણી.
'મનાયું ના હુંથી, સુપરત થયો તું મુજ કરે.' કલાં

સુફરો, પું (અં સુફરھ سفره=જો પાથરણા ઉપર જમવાનું મુકવામાં આવે તે) દસ્તરખાન, તોશાદાન. 'બધાને એક જાતનું ભોજન પીરસવામાં આવતું, અને મસ્જિદ સુફરાની જમણી ને ડાબી બાજુ તરફ ભોજન વેળા નજર કરતો.' મિ. લો.

સુબેદાર, પું (અં સુબહ+દાર سوبه+دار ફાં પ્રાંતનો અધિકારી) સિપાઈઓની નાની ટુકડીનો અમલદાર, મોટા નાયક.

સુબેદારી, સ્ત્રીં (ઉપરના શબ્દને ઇલાગવાથી) સુબેદારપણું.

સુબો, પું (અં સુબહ صوبه=મુલકનો ભાગ, પ્રાંત, ઇલાકા) જિલ્લો, પ્રાંત, જિલ્લા કે પ્રાંતનો ઉપરી અમલદાર.

સુમાર, પું (ફાં શુમાર شمار=ગણતરી) શુમાર, અંદાજ, અકસ્ટો.

સુમારે, અં (ફાં શુમાર شمار ઉપરથી) આશરે, અડસટ્ટે.

સુમુખ, સ્ત્રીં (અં સમૂમ صوم=લ, ગરમ હવા), અરબસ્તાનના મેદાનોમાં ચાલતી

ઝેરી હવા. એ હવાની ઊંટને ખખર પડે છે, તે વખતે તે પોતાની ડોક રેતીમાં ધાલીને પડી રહે છે, એટલે સવાર પોતાની પાસેનો કામળો મોઢે ઝોટીને ઊંટ ઉપર જ સુધ મથ છે. જ્યારે એ હવા જતી રહે છે, ત્યારે ઊંટ ઊભું થાય છે, એટલે માણસ પણ કામળો કાઢી નાખે છે. અંગ્રેજમાં એને સિમ્ન કહે છે.

સુરઈ, સ્ત્રીં (અં સુરાહی صراحی=દાર કે પાણી ભરવાનું વાસણ) સાંકડા નળા જેવા મોંનું પાણીનું વાસણ.

સુરખ, વિં (ફાં સુર્ખ سرخ=લાલ) લાલ રંગ, રાતો.

'શીશા સુરખ શરાબના, સૌ આપ ભોગવને અને.' ગું ગું

સુરખી, સ્ત્રીં (ફાં સુર્ખی سرخی=લાલાશ) લાકી, ચોકખા, તાન ને તદુ-રસ્ત લોહીની ઝળકી તે.

'એના ગાલ તથા મોઢા ઉપર ગુજરેલા બનાવોના રમરણથી સહજ કાંઈ શોક-મિશ્રિત પ્રેમલગ્નની સુરખી છવાઈ રહી હતી.' યુ. સિં.

સુરત, સ્ત્રીં (અં સૂરત صورت=ચહેરો) ચહેરો, મુખાકૃતિ.

સુરતપરસ્તી, સ્ત્રીં (અં સૂરત+પરસ્તી صورت+پرستی ફાં મળીને સૂરતપરસ્તી صورت پرستی =સુરત પૂજવાપણું. સુરત=ચહેરો, પર-સ્તીદન=પૂજવું ઉપરથી પરસ્તી=પૂજા) સુરતપૂજન, સૌંદર્યપૂજન.

'દેવી મેં પશુ તારી જ સુરતપરસ્તી કરી છે.' સ. ચં. ભા. ૧

સુરમો]

૨૭૪

[સેખધ

સુરમો, પુ૦ (૧૦ સુરમેહ سورمه=આખમાં
આજવાની દવા) અજનમાં વપરાતું
એક ખતીજ દ્રવ્ય.
'આખે સુરમો ધાલોને ટચાકપણું બતા-
વતા હતા.'

સુરવાલ, પુ૦ (૧૦ સુલવાર=પાથ-
નમો. શલ=ભાધ+વાર, સંબંધદર્શક
પ્રત્યય. અરબીમાં 'સર્વાલ' અથવા
'સર્વાલહ.'

સુરાખ, સ્ત્રી૦ (૧૦ સૂરાખ સુરાખ=કાણું,
છિદ્ર) વિધ, વેહ, બાકાર.

સુરાહી, સ્ત્રી૦ (અ૦ સુરાહી=સુરાહી
દાર કે પાણી ભરવાનું વાસણ) કૂળ
જેવું વાસણ.
'સુરાહી એક કર, ખીજે 'ચાલો પુર
મદિરાથી.' શુ. ગ.

સુલતાન, પુ૦ (અ૦ સુલ્તાન سلطان=
બાદશાહ. સલ્ત=તેણે રાજ્ય કર્યું ઉપરથી)
મોટા સુલકના ઉપરી હકિમ, રાજા,
બાદશાહ.

સુલતાની, સ્ત્રી૦ (અ૦ સુલ્તાની سلطان=
બાદશાહની સાથે સંબંધ રાખતી)
સુલતાની કારકીર્દી, બાદશાહી.

સુલાખ, સ્ત્રી૦ (૧૦ સૂરાખ સુરાખ=વેહ,
છિદ્ર) વેહ, યુલાખ.

સુલુક, વિ૦ (અ૦ સલૂક=સ્તો.
ભલાઈ, સારી વર્તણૂક) મિલનસાર,
મળતાવડ.

સુલેહ, સ્ત્રી૦ (અ૦ સુલ્હ=સલાહ
કરી લેવી, ભલાઈ) સલાહ, શાંતિ,
ઝઘડાની માંડવાળ.

સુસ્ત, વિ૦ (૧૦ સુસ્ત=આળસ)
આળસ, મંદ, ધીમું.

સુસ્તી, સ્ત્રી૦ (૧૦ સુસ્તી=આ-
ળસ) ઊંધવું, ધેન.

સુસવાટ, સ્ત્રી૦ (અ૦ સુસ=પાણી-
માનું સુવર, એક મગરમચ્છ) એક
જળચર પ્રાણી.

'એક સુસવાટ એક કુતરાને પકડી
પાણીમાં ધસડતી તેની નજરે પડી.'
ક. ધે.

સુદ, ન૦ (અ૦ સૂફ=મકરાના
વાળ) બિનનું વસ્ત્ર.

સુદી, વિ૦ (અ૦ સૂફી=મકરાના
વાળનાં વસ્ત્ર પહેરનાર. (૨) સૂફફહ=
ચોતરો, ચતુરતરો. પેગંબર સાહેબના સમ-
યમાં મરિબદે નબીના કંપાઉડમાં એક
ચોતરો હતો, તે ઉપર કેટલાક ગરીબ
સહાખીઓ પડી રહેતા હતા. પેગંબર
સાહેબ અને ગૃહસ્થ સહાખીઓ તેમનું
પાલણુપોપણુ કરતા હતા. એમનું નામ
અરહાણે સુદશ હતું તે ઉપરથી (૩)
સફા=અંતઃકરણની સુદતા, રાખે છે
માટે સુદી. (૪) સફ=લાઇન, પંક્તિ.
ભક્તિ વગેરેના કારણથી એ લોકો પહેલી
પંક્તિમાં મૂકવા લાયક છે માટે) દુરવેશ,
ફકીર, સુદી લોકો, સુંતી લોકોમાંથી જે
લોકો જગતની તરફથી એ પરવા થઇને
ખુદાની સાથે પ્રીતિ જોડી શરેને સંપૂર્ણ
રીતે અનુસરી આત્માને પવિત્ર રાખવાના
કામમાં લાગેલો રહે તે સુદી.

સુમ, વિ૦ (અ૦ શૂમ=કૃપણ) કંજુસ,
અનુદાર.
'સુમ તણી સેવા થકા, કે ભિલાથી
આત.' દ. ક. ભા. ૨.

સેખધ, સ્ત્રી૦ (અ૦ શય્ક્ષી=શિક્ષક
વૃદ્ધાવસ્થા, મોટાઈ) બડાઈ, પતરાજ.

સેખી]

૨૭૪

[સેહેલગાહ

સેખી, સ્ત્રી० (અં શય્લી شیخی) શ્રદ્ધાવરદ્યા, મોટાઇ) બડાઇ, પતરાજ.

સેતરંજ, પુ० (અં શિત્રંજ અથવા શત્રંજ شترنج) ફારસીમાં અસલ નામ શત્રંજ હતું કેમકે એ રમતમાં બાદશાહ, ફરજન, ઘોડા, હાથી, રૂખ તે ખ્યાલ એ છ પ્રકારનાં મોહોરાં હોય છે. (૨) કાઇ કહે છે કે શુદરંજ=દુઃખ પડ્યું એ શબ્દ પરથી શત્રંજ શબ્દ થયો છે કેમકે એ રમતમાં રમનારને ઘણું બારીક ધ્યાન આપવું પડે છે. (૩) કેટલાક કહે છે કે સદરંજ=૧૦૦ દુઃખ પરથી એ શબ્દ થયો છે.) ચોપટ, બુદ્ધિબળની એક રમત. એમાં ૩૨ મોહોરાં ને ૬૪ ખાનાં હોય છે.

સેતરંજી, સ્ત્રી० (ફાં શત્રંજી شترنجی) એક પ્રકારનું પાયરણું) રંગદાર બડા સુતરના વણાટનું પાયરણું, બજમ.

સેતાન, પુ० (અં શયતાન شیطان) ખુદાનો હુકમ ન માનવાથી ધિક્કારી કાઢેલો, પહેલાં એ મહાન ફિરિસ્તો હતો, પણ ખુદાનો હુકમ ન માનવાથી હાંડી કાઢેલો. શતન=તેણે બળવો કર્યો ઉપરથી) ભૂત, વૈત, દુષ્ટ 'સેતાન નામના ખરાબ કામ કરવાની પ્રેરણા કરનાર ફિરિસ્તાનું નામ સર્વને જાણીતું છે.' સિ. સા.

સેતુર, નં (અં તૂત توت) શાહ=મોટું+તૂત મળીને શહતૂત شهتوت એક મેલો છે) એક જાતનું ઝાડ અને તેનાં ફળ, આ ઝાડનાં પાંદડાંઓ ખાઈને ડાડાંઓ રેશમના તાર કાઢી કોશીયા બનાવે છે.

સેન, સ્ત્રી० (અં સહન سهن) મોટા થાળ, સપાટ જમીન, આંગણું) ઘરની આગળનો ખુલ્લો ભાગ.

સેના, પુ० (અં શિહહ شهن) કોટવાળ) શહેરનું રક્ષણ કરનાર.

સેખ, નં (ફાં સેબ سيب) એક જાતનું ફળ) સેખ, સેફ, સફરજન.

સેરવો, પુ० (ફાં શોર્વ શور) શાકમાં તેો રસો. શોર=ખાઈ+આખ=પાણી. શોરા-બહ ઉપરથી) માંસને ઉકાળીને બનાવેલો રસ.

સેરીસોખાન, પુ० (અં શહરીલુવાન= એક પ્રકારનો ચુદર) એક જાતના છાંડનો સુકો ચુદર, ધૂપ માટે વપરાય છે.

સેલ, સ્ત્રી० (અં સયર سیر) હવા ખાવા જવું, આનંદ ભેર હરવા ફરવા જવું.

સેલગાહ, સ્ત્રી० (અં સયર+ગાહ, સ્થળ વાચક પ્રત્યય. સયર્ગાહ سیرگاه) સેલ કરવાની જગા) ફરવા હરવા જવાની જગા. સેલ કરવાની જગા.

સેવતી, સ્ત્રી० (ફાં સેવતી سوتی) એક જાતનાં સુગંધીદાર ફલ ને તેની વેલ) એક જાતનાં ફલ ને તેની વેલ.

સેહ, સ્ત્રી० (ફાં શહ شهن) બાદશાહ) બીજાના પ્રતાપમાં અંબાજી જવું, સેતરંજમાં પ્રતિપક્ષીનાં મહોરાં ને કાંધ-અટ-કાવડેલો-આપવો તે.

સેહરા, પુ० (સદ્દા سحر) મેદાન, વેરાન જગા) ઝાડપાન ન થાય એવી જગા, રેતીનું રણ.

સેહેલ, સ્ત્રી० (અં સયર سیر) હવા ખાવા જવું) આનંદની મોજમાં આમ તેમ ફરવું.

સેહેલગાહ, સ્ત્રી० (અં સયર+ગાહ સ્થળ વાચક ફારસી પ્રત્યય. સયર્ગાહ سیرگاه) સેલ કરવાનું ડેકાણું) ફરવા જવાનું ડેકાણું.

મેહેલાણી]

૨૭૫

[સોયમ

મેહેલાણી, વિં (અં સયર ઉપરથી) સહેજ કરનાર, આનંદ મોજમાં રહેનાર.

મેહેલું, વિં (અં સહલ મન=નરમ, આસાન, સહેલું) સુગમ, સુતરં

સૈયદ, પું (એં સૈયદ=સરદાર. સાદ=તે ધણી હોતો ઉપરથી) મુસલમાનોમાં એક જાત. હજરત પેગંબર સાહેબ મુહંમદ (સ. અ) સાહેબની દીકરી બીબી કાતિમાના વંશજો.) બીબી કાતિમાના વંશજો.

સોખ, પું (અં શવક=મજા, મરજી, શાક=મજા ઉત્પન્ન થઈ ઉપરથી) શોક, મજા, ભાવના.

સોગ, પું (ફાં સોગ=દુઃખ દિલ-ગીરી) કામના મરી જવાથી તેનો જે શોક પાળે છે તે.

સોગન, પું (ફાં સોગદ=સમ-કસમ) શપથ.

સોગદ, પું (ફાં સોગદ=સમ) કસમ, શપથ.

‘સોગદ પાક પરવરગારના, હું તને ઝોળી શકત નહિ.’ આ. આ.

સોગાત, સ્ત્રીં (તું સગાત=તોફા, બેટ) કીમતી બેટ. નજરાણી ગીજ.

‘ચોથો દિવસ વ્રહ્માપ્રસાદ પામી નવા વર્ષમાં અન્યોન્યને બેટ સોગાતો આપી હળવાનો ને ક્ષેમકુશળ વાંચવાનો છે.’

સુ. ગ.

સોજ, પું (ફાં સોજ=મળતરા, દુઃખ, સોખતન=મળતું ઉપરથી) દરદ, લાગણી, ઠાવકા પાતું.

‘આધેર સ્ત્રીઓ એમ કહેલી કે એમાં સોજ બહુ છે.’ સ. અં. ભા. ૧

સોડા, પું (ફાં સોરહ=શુર=એક પ્રકારનો ખાર) ખાર.

સોદાઈ, સ્ત્રીં (ફાં સવ્દાઈ=ગાંડો, મૂર્ખ) હુબ્યાઈ, બ્યલિયાર. ‘તેઓને ઉંચા વર્ણના પુરૂષો સાથે સોદાઈ કરવાનો લાગ હોતો નથી.’ રા. મા.

સોદાગર, પું (તું સવ્દા+ગર ફાં પ્રં સવ્દાગર=વેપારી) કીમતી ચીજો વેચનાર, મોટા વેપારી.

સોદાગરી, સ્ત્રીં (ઉપલા શબ્દને ધ લાગી થયેલો શબ્દ=વેપાર) મોટા કીમતી માલનો વેપાર તે.

સોદો, પું (તું સવ્દા=વેચવું, વેચાવું લેવું) વેચવાનો ધંધો તે.

સોનામુખી, સ્ત્રીં (અં સનામહી=સના=એક છોડવાનું નામ છે, મહી=મહામાં થનાર) મહામાં થનાર એક છોડ. જોનાં પાંદડાં રેચક છે.

સોદ, સ્ત્રીં (અં સવ્ફ=ખીક, અદેશો) ધાક, ભયનો ધારકો

સોખત, સ્ત્રીં (અં સુહવત=મંગલ સાથ, મૈત્રી. ‘તુમ્હે તાશીર ને સોખતે અસર’

સોખતી, વિં (અં સુહવતી=મંગાથી) સાથી, બેડીઓ.

સોમલ, પું (અં સમ્મુલ્ફાર=બંદરનું ઝેર. સમ=ઝેર, ફાર=હીંદર. વિષ) પત્થર અને ધાતુ સંમિશ્ર પોલાદ જેવા સહજ લીલા રંગનો ખરક પદાર્થ.

સોયમ, વિં (ફાં સિયમ=ત્રીજો) ત્રીજો, ત્રીજા નંબરનો, થઈ કલાસ, ઉતરતી પ્રતની જમીન, અવલ, દોયમ, ને સાયમ.

સોહોર]

૨૭૬

[૬૪

સોહોર, પુ૦ (૬૦ શોર شور=શોર બકાર, સુમરાણુ) ધોંઘાટ, ગડબડાટ, ધોંધલ, ધમાલ.

હ.

હક, પુ૦ (અ૦ હક્ક حق=સાચું, ખરું, વાજબી, લાયક, ફારસીવાળા 'હક' વાપરે છે. હક=તે ખરો હતો ઉપરથી) સ્વામિત્વ, માલિકી, સત્તા.
'સુરી તરીકાના હકની હકીકત ખોલ. શું સમજાય છે ? સિ. સા.

હક થઈ જવું, અ૦ કિ૦ (અ૦ હક્ક حق=સાચું, ખરું, વાજબી ઉપરથી પુ૦ કિ૦ ગુજરી જવું, મરણ પામવું. ખુદામાં મળી જવું) મરી જવું. 'પણ તું ત્રણ દિવસમાં હક થઈ જઈશ.' ટ. ૧૦૦ વા. લા. ૩

હકતલ્લી, સ્ત્રી૦ (અ૦ હક્કતલ્લી=حق تلفی અ-યાય, હકમારવો) ક્રોધનો હક મારવો તે.
'હું કારણ વિના હકતલ્લી કરનાર નથી.' બા. બા.

હકતાલા, પુ૦ (અ૦ હક્કતઆલા حق تعالیٰ =મેટો ખુદા. હક્ક=ખુદાનંતઆલા=મેટો) ખુદા, પરમેશ્વર.

હકદાર, વિ૦ (અ૦ હક્ક+દાર હા. પ્ર. حق دار=હકવાળો) જેનો હક પોહિં-ચતો હોય તે.

હકદારણુ, સ્ત્રી૦ (ઉપલા શબ્દ ઉપરથી ગુજરાતી પ્રયોગ) હકદાર સ્ત્રી.

હકદારી, સ્ત્રી૦ (અ૦ હક્ક+દારી હા. પ્ર. حق داری=હકદારપણું) માલિકી,સ્વામિત્વ

હકનાહક, અ૦ (અ૦ હક્ક, ના હા. પ્ર. હક્કનાહક حق ناحق=સત્ય અસત્ય.) વગર કારણે, અમરતુ, ખાલી.

હકસાઈ, સ્ત્રી૦ (અ૦ હક્ક ઉપરથી પુ૦ પ્ર૦) દરતુરી, દલાલી, હકનું લવાજમ.

હકીકત, સ્ત્રી૦ (અ૦ હકીકત حقیقت=અસલ, બાણુ) કાઈ બનાવ કે બાબતની પૂર્ણ વિગત.

હકીમ, પુ૦ (અ૦ હકીમ حکیم=હિકમત બાણુનાર, ડોક્ટર. ઝોસડ વેસડ કરનારને 'તખીમ' કહે છે, પણ તેને માન આપવા માટે 'હકીમ' કહે છે, જેમ અંગ્રેજીમાં માન આપવા માટે વૈદને 'ડોક્ટર' કહે છે) યુનાની વૈદ કરનાર, મુસલમાન વૈદ.

હકીમી, સ્ત્રી૦ (અ૦ હિકમત حکمت=હકીમપણું) હકીમનો ધવો.

હકીમું, ન૦ (અ૦ હિકમત حکمت=હકીમપણું) યુનાની વૈદ.

હકમત, સ્ત્રી૦ (અ૦ હુકમત حکومت=હકમ કરવો, સત્તા, હકમ=તેણે હકમ કર્યો ઉપરથી) અમલ, અધિકાર.

હક્ક, પુ૦ (અ૦ હક્ક حق=સત્ય) અધિકાર, સત્તા.

હજ, સ્ત્રી૦ (અ૦ હજ્જ હજ=મુસલમાની છેલા મહીનામાં કાયાનાં દર્શન કરવા જવું તે. એ મહીનાની ૧૦ મી તારીખે એ દિવસ આવે છે. ગ્રહસ્થ મુસલમાને મક્રે જઈ અમુક ક્રિયા કરવી તે. રસ્તા ખરચ જેટલું જેની પાસે ધન હોય તે શક્તિ હોય તેવા મુસલમાન ઉપર હજ ફરજ છે) મુસલમાનો મક્કાની યાત્રાએ જાય છે તે.

'અમુક પાપાણાદિને ઘોસા લેવાનો રીવાજ હજ કરનારાઓને પરિચિત જ છે.' સિ. સા.

હજમ]

૨૭૭

[હદિયા

હજમ, વિ० (અ० હઝમ هضم = તોડવું, ખાધું પચવું) પચેલું, જરેલું. 'નથી લાયક અહો દુન્યા. વધારાથી હજમ કરવા.' દી. સા.

હજમિયત, સ્ત્રી० (અ० હાજિમહ هاجم = પાચનશક્તિ) પાચન થવું તે, જડરખળ.

હજરત, પુ० (અ० હઝરત هجرت = સમીપતા, માનવાચક શબ્દ છે. હજર = હાજર હતો ઉપરથી) માલિક, સ્વામી, શ્રીમાન.

હજરલઅસ્વદ, પુ० (અ० હજરલઅસ્વદ هجرلأصود = કાળો પત્થર, હજર = પત્થર, અસ્વદ = કાળો. કાળામાં એક પત્થર છે જેને હજ કરનારાઓ ચુંબન કરે છે.) કાળામાં એક પત્થર છે જેને હાથ લોકો ખોસા દે છે તે.

'કહે છે કે મક્કાના કાળામાં જ લગભગ ૩૬૦ મંત્રિઓ હતી, હાલમાં તેમ નથી. તો પણ અમુક પાપાણુ (હજરલઅસ્વદ નામનો પત્થર) આદિને ખોસા લેવાનો રિવાજ હજ કરનારાઓને પરિચિત છે.' સિ. સા.

હજમ, પુ० (અ० હઝામ هضم = હઝમત કરનાર. હજમ = તેણે સીંગી મૂકી, તેણે રક્તચુસકયંત્ર વળગાડયું ઉપરથી. આ ઉપરથી જાણાય છે કે ફરદ ખોલવા વગેરે વૈદકને લગવું કામ એ કરતા હતો) વાળંદ, રાત, નાર્ઝ, ગાયંજો.

હજમબી, સ્ત્રી० (અ० હઝામ هضم ઉપરથી યુજરાતી તિરસ્કારનો પ્રયોગ) હજમબી સ્ત્રી.

હજમહોડો, પુ० (અ० હઝામ هضم ઉપરથી યુજરાતી તિરસ્કારનો પ્રયોગ) હજમ.

હજમત, સ્ત્રી० (અ० હઝામات هجمات = હજમત કરવી) હજમનું કામ.

હજાર, વિ० (ફા० હજાર هزار = ૧૦૦૦) દસ વાર સો તે.

હજારી, વિ० (ફા० હજારી هزاری = મુગલ બાદશાહોના વખતમાં લશ્કરમાં એક પદવી હતી) હજાર રૂપિયાની દેશાધીની જેને મળતી હોય તેવું.

હજરો, પુ० (અ० હજીરહ هجره = કબરસ્તાનનો વડો, કબર ઉપરનો ધુંમટ) મિનારાઓવાળું સુંદર કબરનું મકાન. બાદશાહોના હજરો, રાણીનો હજરો, હજરાની પોળ વગેરે નામે લાં આલેલાં કબરસ્તાન ઉપરથી પડ્યાં છે.

હજુર, સ્ત્રી० (અ० હુજૂર حضور = હાજર થવું. સામે આવવું, કચેરીમાં હાજર થવું. ફારસીવાળાઓ માનવાચક શબ્દ તરીકે પણ ઉપયોગ કરે છે.) મહેરબાન, કૃપાવંત. 'હજુરની ઇચ્છા હશે તો હું એવી કવિતા દિન પંદરમાં બનાવીશ.' ૧૦૦ વા. ભા. ૩

હજુરિયો, પુ० (અ० હુજૂર حضور ઉપરથી) મોટા માણસની હાજરીમાં રહેનારો નોકર.

હજુરી, પુ० (અ० હુજૂરી حضوری = હાજર હોવાપણું) સેવા, ચાકરી.

હઝાઉ, વિ० (અ० આલુપતહ هزائ = ફરવેશ, નકામે, એકલો, તોફાની) જેવોતેવો, અખણ્યો, રખડો.

હઝ, સ્ત્રી० (અ० હઝ هج = મર્થાદા) સીમા, અવધ.

હદિયો, પુ० (અ० હદયھ هدیه = તોફાં, નજરાણું, ભેટ, ઇનામ, કુરાનની કીમત) ભેટ, ઇનામ.

'મેગડાનાં માણસ તથા વહાણો સફદર મુદકને સ્વાધીન યુજરાત મોકલી દીધાં, અને તે સાથે હદિયો પણ મોકલ્યો. રા. મા.

હદીસ]

૨૭૮

[હમાલી

હદીસ. સ્ત્રી (અં હદીસ حَدِيث=તવી
ચીજ, હજરત પેગંબર સાહેબે (સ. અ.)
જે હુકમો પોતાની જાહેર કરાવ્યા, જે
કામ પોતે કર્યું, જે કામ પોતાની સામે
કાઠજે કર્યું ને તેની ના ન પાડી. તે
કામો) પેગંબર સાહેબના હુકમો. 'હદી-
સમાં કહ્યું છે કે... મિ. સિ.

હદુદ, સ્ત્રી (અં હદુદ حدود=ચતુર્સિમા,
હદનું બહુવચન) ચતુર્સિમા. ખતપત્રમાં
એ શબ્દ વપરાય છે.

હપતો, પુ (હાં હપતહ هفت=અઠવાડીક,
સાત દિવસ. હફત=૭ ઉપરથી) હફતો,
કાંધું, કકડે કકડે રકમ ભરવી તે.
'એ હપતે તમામ રૂપીઆ વસુલ લેવાનો
કરાવ હતો.' અં. ન. ગ.

હફતો, પુ (હાં હપતહ هفت=સાત
દિવસ, અઠવાડીક. હફત=૭ ઉપરથી)
હફતો, કાંધું, કકડે રકમ આપવી તે.

હબક, સ્ત્રી (અં હબકت حبكت=બીક,
ડર, રોઅ, દબદબો) બીકથી મનને લાગતો
ઝોચિતો આઘાત તે.
'તેથી તે હબક ખાઈને ત્યાં જ પડ્યો.'
૧૦૦ વા. ભા. ૩

હબકતુ, અં કિં (અં હબકત حبكت=
બીક ઉપરથી ગુજરાતી ક્રિયાપદ) ભય
અથવા ત્રાસથી ઝોકાતું.

હબકાવતુ, સં કિં (અં હબકત حبكت=
બીક ઉપરથી ગુજરાતી ક્રિયાપદ) ધારકો
ખવરાવવો.

હબશી, સ્ત્રી (અં હબશી حبشي=એ-
બીસીનીયાનો રહેનાર તે હબશી, ને તેનું
સ્ત્રીલિંગ હબશી) હબશીની સ્ત્રી.

હબશી, પુ (અં હબશી حبشي=એબી-
સીનીયાનો રહેનાર) હબશી, સીધી.
'દિલ્હીના બાદશાહની તહેનાતમાં એક
સીદી-હબશી-હતો. ૧૦૦ વા. ભા. ૪

હમજાત, વિ (હાં હમ+જાત અં
اتحاد=એક જાતનો, એક કોમનો.
હમ=એક, સમ.) પોતાની જાતનું 'જે
પણ મારી હમજાત ઝોરત છે.' આ. બા.

હમદદી, સ્ત્રી (હાં હમદદી حمددي=
એક પ્રકારના દુઃખમાં ફસાવાપણું, દિલ-
સોજ, મનમાં દયા લાવવી) સમભાવના,
અનુકંપા. 'પ્રજાનું હમદદીથી બાપુ, કંઈ
શું તોય શે રાજ.' દી. સા.

હમા, વિ (હાં હમહ هم = અધું)
સવળું.

હમામ, નં (અં હંમામ همام=ગરમ
પાણીથી નહાવાની જગા) નહાવાની
જગા. 'દોલતખાન ગુસલખાના અથવા
હંમામમાંથી ગુસલ કરીને હમણા પો-
તાના ખાનગી ઝોરડામાં આવી મસનદ
પર કાવો ખીતો ખેંડો હતો.' આ. બા.

હમામખાનું, નં (અં હંમામ + ખાનહ
همامخانه= ગરમ પાણીથી નહાવાની જગા) નહા-
વા માટે બંધિલું મકાન.

હમામદસ્તો, પુ (હાં હાવન્દસ્તહ
هواندستم = ખાંડણી પરાર. હાવન=
ખાંડણી + દસ્તા = પરાર) લોદાની
ખાંડણી ને લોદાનો દસ્તો. ગુસલી, દ-
સ્તો, ઉપરવાણો.

હમાલ, સ્ત્રી (અં હંમાલ همال=બોબો
ઉપાડનાર, મજૂર, હમલ=તે લઈ ગયો
ઉપરથી) હમાલપણું, હમાલનું કામ તે,
હમાલ તરીકેનું મહેનતાણું.

હમાલી, પુ (અં હંમાલ همال=બોબો
ઉપાડનાર, મજૂર, હમલ=તે લઈ ગયો
ઉપરથી) વાળગુડનું પરચુરણ કામ
કરનાર ચાકર, નોકર, ફરાસ, હેલકરી,
ભાર ઉપાડવાનું કામ કરનાર.

હમિયાણી]

૨૭૬

[હરરોજ

હમિયાણી, સ્ત્રી (૩૧૦ હિમ્યાન هيميان = રૂપીઆ રાખવાની થેલી) થેલી, કાથળી.
'એમને ઘેર નથી હમિયાણી, ઘર વેચે કે ઘરઘણીઆણી.' સ્ત્રી. ગી.

હમી, સ્ત્રી (અં હામી هامي = હિમા-યત કરનાર, મદદગાર, રક્ષણ આપનાર) જામીની, બાહેધરી, જામીનગીરી.

હમીદાર, પું (અં હામી + દાર ૩૦ પ્રં હામીદાર هاميدار = હિમાયત કરનાર. પું પ્રં એકલા હામી શબ્દ આવે) બાહેધર, જામિન.

હમેલ, પું (અં હમ્લ همل = ઉઠાવવું, બોલો, માના પેટમાં જે બાળક હોય તે) ગર્ભ, ગાભ, દહાડા.
'રજવાડામાં રાણીને હમેલ રહે, ત્યારે પુત્ર જ પ્રસવે, અને તે અમરજ રહે.' અં. ન. ગ.

હમેલ, સ્ત્રી (અં હિમાહલ همال = તલવાર, બગલમાં લટકાવવાની વસ્તુ) ચપરાસ, પટાપરની તખ્તી, પટ્ટા.
'એ હમેલ બળદેવને, મધ્ય રત્ન ચોકી બાવ: કૌસ્તુભ મણિનો હાર હરિને, જે જોઈ ઉપજે ભાવ. શ્લોક ૬૦

હમેશ, અં (૩૧૦ હમેશહ هميشه = સદા) રોજ, નિત્ય,

હમેશગી, સ્ત્રી (૩૧૦ હમેશ્ગી هميشگي = હમેશ હોવાપણું) અવિચિન્નતા, નિરંતરતા.

હમેશાં, અં (૩૧૦ હમેશહ هميشه = સદા) નિત્ય, સદા, રોજ, નિરંતર.

હયાત, વિં (અં હયાત حيات = જીવ, જીવવું. હર્ફ = જીવું ઉપરથી) જીવત, જીવતું, વિદ્યમાન.

હયાતી, સ્ત્રી (અં હયાતી حياتي = જીવંત, જીવવું. હર્ફ = જીવું ઉપરથી) જીવંત સ્થિતિ, અસ્તિત્વ.
'પરંતુ તેની હયાતીની જૂથસિંહને પણ ખબર નહતી.' સ. ચં. ભા. ૧.

હર, અં (૩૧૦ હર هر = દરેક, પ્રત્યેક, ઉપસર્ગ છે,) એકેક, વ્યક્તિ, વસ્તુવાર, પ્રત્યેક, દરેક.

હરકત, સ્ત્રી (અં હરકત حرکت = હાલવું, ગતિમાં આવવું, હરકત = તે હાલ્યું ઉપરથી) અડચણ, નડતર.

હરકતી, વિં (અં હરકત حرکت = હાલવું, ઉપરથી હરકત = તે હાલ્યું ઉપરથી) અડચણ કરનાર, નડનાર. 'ગઈ રસ્તાની ગંદકી, ગયાં હરકતી ઝાડ.' દ. કા. ૨.

હરગીજ, અં (૩૧૦ હરગિજ هرگز = કોઈ વખત, કદી) કોઈ પણ રીતે, કદી પણ.

'દમમાં દમ નો હરગીજ એટલે કોઈ પ્રકારે પણ રહે ન્યાં સુધી કોઈ રીતે પણ પ્રાણમાં પ્રાણ છે ત્યાં સુધી દમ-બદમ એટલે પ્રાણની પ્રત્યેક ઉંબેસમાં હું સનમને અને સનમનેજ ઉડતી બેસતી દેખું છું.' આ. નિ.

હરદમ, અં (૩૧૦ હર્દમ هردم = દરેક વખતે આસોચવાસે. દમ = આસ) હમેશ, રોજ, વારંવાર.

હરફ, પું (અં હર્ફ حرف = અક્ષર) બોલ, શબ્દ, ઉચ્ચાર, અક્ષર.

હરમ, સ્ત્રી (અં હરમ حرم = સ્ત્રી, લોંડી, ફાસી) લોંડી.

'કાચમ દિલે તાઈ હરમ.' યુ. ગ.

હરરોજ, અં (૩૧૦ હરરોજ هرروز = હમેશ) દરરોજ, પ્રતિદિવસ.

હરેવખત]

૨૮૦

[હલવાઇ

હરેવખત, અ૦ (૧૦ હર+વક્ત અ૦ હ-
વક્ત ھروقت=દરેક વખતે) વારેધડીએ.

હરેસાલ, અ૦ (૧૦ હર્સાલ ھرسال=દરેક
વર્ષ) પ્રતિવધ.

હરેહુનર, પુ૦ (૧૦ હર્હુનર ھرنر=દરેક
હુનર) કાંઈપણ યુક્તિ તે.

હરોજ, વિ૦ (અ૦ હર્જ ھرج=ગણ, બુ-
મરાણ, દંગો, નુકસાન, ટોટો ઉપરથી)
બહાર માગણીએ વેચવાનું, બુજ કીમતનું.

હરોજ, સ્ત્રી૦ (અ૦ હર્જ ھرج=ઉપરથી)
બહારમાં કીમત બાલાવી વેચવું તે, લીલામ.

હરામ, વિ૦ (અ૦ હરામ ھرام=
મના કરવી, ના પાડનાર, ના પાડેલી
વસ્તુ, નિષેધ વસ્તુ, મના કરવી) વગર
હકનું, અધટિત, ના મુનાસિય.

હરામખોર, વિ૦ (અ૦ હરામ+ખોર ૧૦
પ્ર૦ ખુદન=ખાવું ઉપરથી ખાનાર હ-
રામખોર ھرامخور=હરામનું ખાનાર)
પારકું ખાવા ધંધળાર.

હરામખોરી, સ્ત્રી૦ (ઉપલા શબ્દને ધ લા-
ગવાથી ھرامخوری=હરામખોરપણું)
દોંગાઇ, હરામી.

હરામચરકો, પુ૦ (અ૦ હરામ ھرام=
ચરકો યુ૦) વગર હકનું લેવા-ખાવા-
ભોગવવાનો ભાવ.

હરામબદ, વિ૦ (અ૦ હરામ+જાદહ=
૧૦ પ્ર૦ બદન=જામ આપવો ઉપરથી
હરામજાદહ ھرامجادھ=હરામનો) પ-
ગણેલા બેઠાનું નહિ એવું.

હરામી, વિ૦ (અ૦ હરામી=હરામ કામ
કરનાર) હરામખોર.
'તમારી એવકાઇના, હરામી ને હલાલી-
ના.' કલા.

હરીફ, પુ૦ (અ૦ હરીફ ھریف=એકજ
પ્રકારનો ધંધો કરનાર માણસ, શા-
મીલ, સામાવાળીઓ, દુશ્મન. હરફ=ફરીને
જતા રહેવું ઉપરથી) સામાવાળીઓ,
પ્રતિસ્પર્ધી.

'સિંહે વિચાલું કે એ મારો હરીફ છે.'
૧૦૦ વા. ભાગ ૩

હરીફાઇ, સ્ત્રી૦ (અ૦ હરોફો ھریفی=
ઉપરથી) સરસાઇ, ચડસાચડસી.

હરીરો, પુ૦ (અ૦ હરીરહ ھریرھ=એક
પ્રકારનું પ્રવાહી, ખાંડ, લોટ ને પાણીનું
ખનાવે છે) ગળમાળું.

હરેકે, વિ૦ (૧૦ હર્યક ھریک=પ્રત્યે-
ક) દરેક.

હરોળ, સ્ત્રી૦ (પુ૦ હરાવુલ ھراول=
લશ્કરની આગળ આગળ ચાલનાર થોડી
થોડી ફાજ, આગળની ફાજનો સરદાર)
હાર, પકિત, ઓળ.

હલક, સ્ત્રી૦ (અ૦ હલક ھلق=ગળું)
સાદ, સર, અવાજ.

હલકારો, પુ૦ (૧૦ હલકારહ ھلکارھ=દરેક
કામ કરે એવો માણસ) દોડનારો ખે-
પીઓ, કાસદ.

હલકું, ન૦ (અ૦ હલકહ ھلقھ=પરિધ,
કુંડાળું. હલક=તેણે કુંડાળું દેવું ઉપરથી)
કાનમાં પહેરવાની વાળી.

હલમસ્ત, વિ૦ (અ૦ અલ+મસ્ત ૧૦
અલમસ્ત ھالمست=અથવા હાલ અ૦
+મસ્ત ૧૦ હાલમસ્ત ھالمست=
જવાનીમાં ભરેલો, કેફથી ચડી ગયેલો)
જેરાવર, મદો-મત.

હલવાઇ, પુ૦ (અ૦ હલવાઈ ھلواي=હ-
લવો વેચનાર, કંદોઇ, હલ્લુ=ગળવું હોવું
ઉપરથી) મીઠાઈ ખનાવી વેચનાર, સુ-
ખડીઓ, કંદોઇ.

હલવાન]

૨૮૧

[હવાલ

હલવાન, ન૦ (અ૦ હલ્વન ھلوان=રંગનું
બહુવચન) કોર ભરત વગરનું આદવાતું
ઊંતનું કપડું, શાલ, ફરદ, બનાત.

હલવાન, ન૦ (અ૦ હલ્વાન ھلوان=
બકરીનું બચ્ચું) બકરીનું ધાવણું બચ્ચું.

હલવો, પુ૦ (અ૦ હલ્વા ھلوا=મીઠી વસ્તુ,
હલ્લુ=ગળ્યું હોતું ઉપરથી) મુખડી, મીઠાઈ.
'એટલો મીઠો પણ ન થઈ બન કે લોકો
તને હલવો બણીને ખાઈ બચ.' બા.બા.

હલોક, વિ૦ (અ૦ હલોક ھلوك=નાશુદ
થતું, મરણ પામતું, હેરાન થતું. હલક=
તે મરી ગયો ઉપરથી) હેરાન, દુઃખી,
અથડામણથી કંટાળેલું.

'તમે હિંદુઓના પાદશાહ છો, તો અ-
મને હલોક શું કામ કરો છો ? મિ. સિ.

હલોકી, સ્ત્રી૦ (અ૦ હલોકી ھلوكي=
નાશુદ થવાપણું) હેરાનગતી.

હલ્લાજ, પુ૦ (અ૦ હલ્લાજ ھللاج=ફમાંથી
કપાસીઆ છુટા પાડનાર, રેતું કામ કર-
નાર. હુસેન બિન મન્સુરનું ઉપનામ. જેઓ
વલી હતા એમણે અનલહક (હું ખુદા
છું) એવું જ્યોત્ક કહ્યું તેથી વિદ્વાનોના
ફતવા ઉપરથી અગદાદમાં શુળીપર ચઢા-
વ્યા) રેતું કામ કરનાર.

'ઈસ્લામ ધર્મના પ્રખ્યાત સુફી મનસુર
હલ્લાજે જ્યારે 'અનલહક' એમ અગદાદના
ખલીફને કહ્યું ત્યારે તેને મારી નાખવા-
ની સજા થઈ છે. આર્થ ધર્મના 'અહ-
ન્નજ' કહેનારા શંકરાચાર્ય આજે પણ
જગદ્ગુરુ કહેવાઈ પૂજા થઈ છે.' સિ. સા.

હલાલ, વિ૦ (અ૦ હલાલ ھلال=દુરસ્ત,
ધર્મમાં જેની રજા છે, તે, ગ્રાણ. હલ=
કાયદા પ્રમાણે હોતું ઉપરથી) યોગ્ય રીતે,
કાયદેસર.

૩૬

હલાલ કરવું; ફિ૦ સ૦ (અ૦ હલાલ
ઉપરથી ગુજરાતી ક્રિયાપદ. ધર્મમાં ફર-
માવ્યા પ્રમાણે કાપવું, મારવું,) ધર્મમાં
ફરમાવ્યા પ્રમાણે બંધવી લાવવું.

હલાલખોર, (અ૦ હલાલ+ખોર ફા૦ પ્ર૦
ખુર્દન=ખાતું ઉપરથી ખોર=ખાનાર, હ-
લાલનું ખાનાર) ભંગીઓ, હલાલ
કરીને લેનારો.

હલાલી, સ્ત્રી૦ (અ૦ હલાલી ھلاली=હલાલ
કરવું) સોંપેલું કાર્ય એક નિઠાથી કરવાપણું.
'તમારી એવકાઈના, હરામીને હલાલીના.'
કલાપી.

હલુવો, જુઓ હલવો.

હલ્લી, પુ૦ (અ૦ હલ્લ ھللم=ચડાઈ
ઉપરથી) ધસારો.

હવઈ, સ્ત્રી૦ (અ૦ હવા ھوا=ઉપરથી)
એક જાતનું દારૂખાતું, આકાશમાં ઊડે
અને ઉપર જઈ ફાટે એવી એક આ-
તશખાણ.

હવસ, પુ૦ (અ૦ હવસ ھوس=આરજી
શોખ, એક પ્રકારનું ગાંડપણ) ઇચ્છા,
વાસના, લોભ.

'હવસની ગરદન મરડો, અને સંતોષમાં
પોતાના મનને જોડો.' બા. બા.

હવો, સ્ત્રી૦ (અ૦ હવા ھوا=વાયુ)
પવન, વાયુ.

હવાઈ, સ્ત્રી૦ (અ૦ હવા ھوا=ઉપરથી
એક જાતનું દારૂખાતું) હવા સંબંધી.

'હવાઈ મહેલના વાસી, અમે એકાંત
દુઃખવાદી.' કલાપી.

હવાલ, પુ૦ (અ૦ અહવાલ ھوال=
હાલનું બહુવચન) હાલત, અવસ્થા, દશા.

હવાલદાર]

૨૮૨

[હાજરજવાબી

હવાલદાર, પુ. (અ. હવાલહ=સોંપણી+
દાર શાંપ્ર. = હવાલહદાર, હવાલદાર)

તે ઓધેદાર માણસ જેના તાબામાં કેટ-
લાક સિપાઇઓ હોય તે.

હવાલદારી, સ્ત્રી (અ. હવાલહ+દારી
શાંપ્ર. = હવાલદારતું કામ)
સિપાઇગીરી.

હવાલો, પુ. (અ. હવાલહ=સોં-
પણી) કબજે, તાબો, સુપરત.

હવેલી, સ્ત્રી. (અ. હવાલી ઉપરથી શા-
રસીમાં હવેલી =જેની ચારે
તરફ ભીંતો હોય તેનું મકાન) મોટું
તે સુંદર મકાન.

હવૈ, જુઓ હવાઇ.

હશર, સ્ત્રી. (અ. હશર =કિયામત)
ઇસાફનો છેલ્લો દિવસ.

હસદ, સ્ત્રી. (અ. હસદ =ખર્ચા,
કોઇનું ભુરું ઇચ્છવું) અદેખાઇ, કીનો,
વેર.

હસદખોર, વિ. (અ. હસદ+ખોર શાં
પ્ર. = હસદખોર = અદેખો.
શુ. પ્ર.) કીનાખોર.

હસ્તી, સ્ત્રી. (શાં હસ્તી =હો-
વાપણું, હુ-યા, ગૃહસ્થાઇ) અસ્તિત્વ.

હસરત, સ્ત્રી. (અ. હસરત =
અફસોસ, પરતાવો) દિવગીરી, શોદ.
' ભવિષ્યમાં પણ એના વસ્ત્રની હસરત
તો છે કે નહિ. ' શુ. ગ.

હંગામ, પુ. (શાં હંગામ =વખત,
સમય) અવસર, મોસમ.

: હંગામી, વિ. (શાં હંગામી =
વખતનું, મોસમનું) કામ ચલાઉ, કાચ-
મનું નહિ.

હંગામો, પુ. (શાં હંગામહ =
ભીડ, ટોળું) હુલ્લડ, દગો, તોફાન.

હાકમ, પુ. (અ. હાકમ =હુકમ
કરનાર, હકમ=તેણે હુકમ કર્યો ઉપરથી)
હાકમ, સુબો, સરદાર, અમલદાર.

હાકમી, સ્ત્રી. (અ. હાકમી =
હુકમની સત્તા. શુ.પ્ર.અરથી =
હુકમત) અમલ કારકિર્દી.

હાકેમ, પુ. (અ. હાકમ =હુકમ
કરનાર. હકમ=તેણે હુકમ કર્યો ઉપરથી)
હાકેમ, સુબો, અમલદાર.

હાકેમરસ, વિ. (અ. હાકમ+રસ શાં
પ્ર. રસીદન=પોહોંચવું ઉપરથી રસ=પો-
હોંચનાર. હાકમરસ =હાકેમ
સુધી પોહોંચનાર.) હાકેમ સાથે ઓળ-
ખાણવાળા. ' પણ અધિકારપ્રિય હાકે-
મરસ સ્વભાવજ નાહ. ' નં. ચ.

હાજત, સ્ત્રી. (હાજત =ખપ,
જરૂર, હાજર=તેને જરૂર હતી ઉપરથી)
જરૂરિયાત, અગત્ય.

હાજર, વિ. (અ. હાજર =હોવા
પણું) પ્રત્યક્ષ, રૂબરૂ.

હાજરજવાબ, વિ. (અ. હાજરજવાબ
જવાબ આપી શકે એવો માણસ) સમ-
યાનુસાર ઉત્તર દઇ શકે એવો માણસ.

હાજરજવાબી, સ્ત્રી. (અ. હાજરજવાબી
જવાબ આપી શકવાની આવડત) સવાલ
થતાંની સાથે જ જવાબ આપવાની જે
સ્વાભાવિક આવડત તે. ' તે જગ્યે
મશકરો અને હાજર જવાબી હોઇ મા-
લિફતે ગંમત કરાવતો. ' ટ. વા. ભા. ૩

હાજરઆશી]

૨૮૩

[હાલ

હાજરઆશી, સ્ત્રી (અં હાજિર+આશી
ફાં પ્રં હાજરઆશી = હોવું
ઉપરથી આશી = હાજર હોવાપણું) હા-
જર હોવું.

‘ મલિક મહંમદ અખ્ત્યારની હાજરઆશી
પસંદ કરી છે. ’ મિ. સિ.

હાજરઅમીન, પુ (અં હાજિર્અમીન
હાજરઅમીન = હાજર થવા આપત હી-
ધલા અમીન) મોલાવતાંવાંતે શુનેહગા-
રને હાજર કરે એવો જે આંધર તે.
‘ તેણે તે વખતે સધળાના હાજર અમીન
લઈ છોડી મૂક્યા. ’ ક. ધે.

હાજરાત, સ્ત્રી (અં હાજિરાત હાજરાત
= જાની વાત અણુવા માટે જે ક્રિયા કરે
છે તે. હાજરાત ભરતી) બહુમંતરની
એક ક્રિયા, પ્રાણ વિનિમય જેવી એક
ક્રિયા.

હાજરાહજુર, વિ (અં હાજિરહજુર
હાજરાહજુર = સાક્ષાત, શું પ્રં છે)
તરત હાજર થાય-પ્રત્યક્ષ પરછે આપે
એવું.

‘ આ સર્વ નીરખી આશ્રય પામ્યા, દી-
ક્ષિત દીક્ષા ધારી; હાજરા હજુર હરજી તે
આવે, દહધારી ધન્ય નરનારી. ’

શા. વિ.

હાજરી, સ્ત્રી (અં હાજિરી હાજરી
હાજર હોવું તે, આપું) તૈયાર, પ્રત્યક્ષ.

હાજરી, સ્ત્રી (અં હાજિરી હાજરી
નાસ્તો. જેને ત્યાં મરણ થયું હોય તેને
તેનાં સગાં વહાલાં જમણ કે રોકડા
રૂપિયા આપે તે.) નાસ્તો, શીરામણી.

હાજી, પુ (વિં) (અં હાજી હાજી
હાજર કરી આવેલો માણસ, હજ = તે
ત્યાં ગયો ઉપરથી) મુસલમાન યાત્રાળુ.

હાજીબ, પુ (અં હાજિબ હાજીબ =
દરવાન, પરદો કરનાર, ચોખદાર, ભમર,
હજીબ=ચુરખો નાખેલો ઉપરથી) દર-
વાન, દરવાજા પર ખેસનાર માણસ, દાર-
પાળ, રક્ષક.

હાતિમ, પુ (અં હાતિમ હાતિમ
હાતિમ = અરબસ્તાનમાં એક પરાપકારી
પુરૂષ થઈ ગયો છે. આપું નામ અબ્દુ-
લ્લાહ ને દાદાવું સઅદ હવું. કુટુંબવું
નામ ‘ તય ’ હવું તે પરથી હાતમતાઇના
નામથી પ્રખ્યાત છે. મુસલમાની ધર્મની
સ્થાપના થયા પહેલાં થઈ ગયો છે,
દાનેશ્વરી, સખી, ઉદાર. ‘ હાતિમ
તાઇની સખાવત. ’ નં. ચ.

હાફિજ, વિ (અં હાફિજ હાફિજ
રક્ષણ કર્તા. જેને આપું કુરાન મોઢે
યાદ હોય તેવો માણસ, ધરાનમાં શીરાજ
શહેરમાં એક પ્રખ્યાત કવિ થઈ ગયો તેનો
તો તખલ્લુસ) કુરાન મોઢે યાદ હોય તે.
‘ હાફિજની જરૂરત એછી થઈ. ’
નં. ચ.

હાખડું, વિ (ફાં આમાદહ હાખડું =
તૈયાર થવું ઉપરથી) બધું, એક સામડું.
ઝાકિઆવાડમાં હાખડા થવું=તૈયાર થવું.

હામી, સ્ત્રી (અં હામી હામી=મદદ-
ગાર, હમી=તેણે રક્ષણ કર્યું ઉપરથી)
અમીનગીરી, આંધરી.

હામીદાર, પુ (અં હામી હામી=મદદ-
ગાર એને દાર ફાં પ્રત્યય લાગી થ-
એલો શબ્દ. શુ. પ્ર.) અમીન, હા-
મીદાર.

હાર, પુ (ફાં હાર હાર = ફૂલ કે મોતી-
ઓની માળા) હાર, ફૂલનો હાર.

હાલ, પુ (અં હાલ હાલ=વર્તમાનકાળ,
ચાલતો બનાવ) અવસ્થા, દશા.

હાલ]

૨૮૪

[હિયકાંઈં

હાલ, અં (અં હાલ હાલ=વર્તમાનકાળ)
હમણાં, તત્કાલ.

હાલત, અં (અં હાલત હાલત=સ્થિતિ)
અવસ્થા, દશા.

હાલમસ્ત, વિં (અં હાલ+મસ્ત ફાં
હાલમસ્ત હાલમસ્ત = પોતાની હા-
લતમાં મસ્ત રહે એવા) મસ્ત.

હાલસો, પું (અં હાલસહ હાલસહ =
નવી વાત, ખનાવ, મુસીબત, હલસ=તે
નવું હતું ઉપરથી) અકસ્માત.

હાલહવાલ, પું (અં હાલ + અહવાલ
હાલહવાલ ઉપરથી યુ. પ્ર. હાલતું
અહવયન અહવાલ=સ્થિતિ) હાલત, દશા.

હાલહાલ, અં (અં હાલ હાલ=વર્ત-
માનકાળ) હમણાં, અબધરી.

હાલીમવાલી, પું (અં અહાલીમવાલી
હાલીમવાલી=મદદગાર. અહલ=માથુસતું
અહવયન અહાલી=સારાં માથુસો. કામનાં
માથુસો, મવલાતું અહ વયન મવાલી=
મદદગાર, મિત્ર, ધણી, સરદાર.) સહા-
યક, મદદગાર, મિત્ર.

હાવરો, પું (ફાં આવારહ હાવરો=
હિસાબ) રોજમેળ ઉપરથી કાઢેલી ખા-
તાવાર આવક બવકની નોંધો, નોંધને
લગતો ચોપડો.

હાશીશ, અં (હાશીશ હાશીશ=સુકું
ધાસ) એક જાતની માદક વસ્તુસ્થિતિ.
' આજ પછુ ફકીર, ચોગી, છત્યાદિ
મસ્ત જાનીઓમાં હાશીશ, ગાંબે, ભાંગ,
છત્યાદિ માદક અને તેથી ઇન્દ્રિયો તથા
મનને કોઈ વિલક્ષણ પ્રત્યક્ષ કરા-
વવાને સમર્થ પદાર્થોત્તું સેવન પ્રચલિતજ
છ. ' સિ. સા.

હાં, અં (ફાં હાં હાં = અખરદાર થા,
હુશીઆર થા) પ્રતિહંકાર, એમકે, ફીક.

હાંસલ, નં (અં હાસિલ હાસિલ=પરિ-
ણામ, મતલબ, ખુલાસો, હસલ=તેની
આશા રખાઈ હતી ઉપરથી) કર,
વેરો, ફાયદો.

હાંસિયો, પું (અં હાસિયહ હાસિયહ=
ફિનારો, માર્જન, હશી=ખાતલ કર્યો ઉપ-
રથી) કાગળ વગેરે પર આંકાથી પાડેલો
આંતરો.

હાંસીલ, નં (અં હાસિલ હાસિલ=
પરિણામ, મતલબ, ખુલાસો. હસલ=તેની
આશા રખાઈ હતી ઉપરથી) હાંસલ,
દાણ, જકાત.

હિકમત, અં (અં હિકમત હિકમત=
ખર્ચે બોલતું ને ખર્ચે કરતું, સમજ-
શક્તિ, અકલમંદી) યુક્તિ, કરામત,
કારીગરી.

હિકમતી, વિં (અં હિકમત હિકમત=
ઉપરથી) કરામતી, હિકમતવાળું. ' હિક-
મતી કરે ગ્રેટસિટનની હારમાં '
દ. કા. ભા. ૨

હિકાયત, અં (અં હિકાયત હિકાયત=
વાત, કહાણી, વર્ણન કરતું. હકી=વર્ણન
કરું ઉપરથી) વાર્તા, કથા, કહાણી,
કસ્સો.

હિકારત, અં (અં હિકારત હિકારત=
માનભંગ, એઆખરે) એ આખરે કરવો.

હિયકાંઈં, વિં (ફાં હીચકારહ
હીચકારહ=નકામો. હીય=કાંઈનહિ+કારહ
=કામ, કામનો. નિરૂપયોગી, નાદાન, મૂર્ખ)
કાયર, આયલો, નામર્દ,
' તેઓ નામર્દ હીયકારાની પેઠે બુલમ
મુગામુગા ખમ્યાં કરશે ! ક. ઘે.

હિજરો]

૨૮૫

[હિજરી

હિજરો, પુ. (અ. હીજ્જ حِجْز = નામદ, હિજરો) નપુંસક, વ્યંડળ.

હિજરાતુ, અ. ફિ. (અ. હિજ્જત حِجْز = કુટુંબથી જુદા પડવું, વતન છોડી દેવું ઉપરથી ગુજરાતી ક્રિયાપદ) મનમાં બળ્યાં કરવું, મનથી ખૂંચાં કરવું, 'શંકળ દેવને વારતે હરધડી હિજરાયાં કરે છે.' ક. ધે.

હિજરી, વિ. (અ. હિજ્ગી حِجْزِي = મુસલમાની સંવતની ઓળખ, હિજરત = વતનથી છુટા પડવું ઉપરથી. અબૂ મુસા અશઅરી યમનમાં હાકેમ હતા. તેમણે તે વખતના ખલીફા હજરત ઉપર-ર-અ-ને લખ્યું. કે આપની તરફથી જે કાગળ પત્ર આવે છે, તેમાં તારીખ લખેલી હોતી નથી; તેથી એ કાગળ ક્યારનો લખેલો છે, તે જણાવું નથી; માટે આપેથી તારીખ નાખવાની મહેરબાની કરશો. તે પરથી ખલીફા સાહેબે પેગંબર સાહેબ-સ-અ. ના ખીજા મિત્રો સાથે મળી તારીખ નક્કી કરવાનો ઠરાવ કર્યો કેટલાકે કહ્યું કે ન્યારથી પેગંબર સાહેબ-સ-અ-ગુજરી ગયા છે ત્યારથી વર્ષ ગણો. ખલીફા સાહેબે ફરમાવ્યું કે એ એક મહાન બનાવ છે તેથી મને હમેશા એ શોકની સંભારણુ થશે, ને મારું મન દુખાશે. કેટલાકે કહ્યું કે ન્યારથી પેગંબર સાહેબ-સ-અ-પેગંબરીનો દાવો કર્યો ત્યારથી વર્ષ ગણો, એ વાત પણ ખુલ ન રાખી, ને જવાબ આપ્યો કે તે વખતે હું મુસલમાન નહતો, માટે મને એથી શરમ આવે છે. છેવટે હજરત અલી-ર-અ-ની સલાહથી ન્યારથી પેગંબર સાહેબ-સ-અ-મકકેથી મદીને ગયા ત્યારથી વર્ષ ગણવાનો ઠરાવ થયો. તા. ૨૭ મી સફરને દિવસે મકકેથી

નીકળી ૩ દિવસ શહેરથી બહાર એક ગુફામાં રહી તારીખ ૧ લી રખીઉલ અવ્વલને દિવસે મદીના તરફ રવાના થયા હતા. ને તારીખ નવમીએ મદીને પહોંચ્યા હતા. આ પ્રમાણે ગણતાં રખીઉલ અવ્વલથી હિજરી ગણાય. પણ પેગંબર સાહેબ-સ-અ-મદીને જવાનો વિચાર તારીખ ૧ લી મોહોરમથી કર્યો હતો. માટે તારીખ ૧ લી મોહોરમથી હિજરીનું વર્ષ ગણવાનો ઠરાવ થયો. તે વખતે એ અસલ બનાવને ૧૭ વર્ષ થયાં હતાં, માટે હિજરી ૧૭ ના વર્ષમાં આ સાલ શરૂ થઈ.

પેગંબર સાહેબ-સ-અ-મકકેથી મદીને ગયા, ત્યારે ઈ. સ. ૬૨૨ નું વર્ષ હતું એ રીતે હિજરી ને ઈ. સ. વચ્ચે ૬૨૨ નો ફેર રહેલો બેઠ્યો. પણ મુસલમાની વર્ષ ચાંદ્ર માસના હિસાબથી ગણાય છે, તેથી તેના દિવસ ૩૫૪ હોય છે. ને અંગ્રેજી વર્ષ સૌર વર્ષ હોવાથી ૩૬૫ ફેર દિવસનો હોય છે એ રીતે બંને વર્ષમાં વર્ષે ૧૧ ફેર દિવસનો ફેર પડે છે. ૩૬૫ ÷ ૧૧ = ૩૨ ફેર એટલે લગભગ ૩૨૧ વર્ષે એક વર્ષનો ફેર પડે છે. અંગ્રેજી ૩૨ ફેર વર્ષનાં મુસલમાની ૩૩ ફેર વર્ષ થાય છે. તે ઉપરથી હિજરી પરથી ઈ. સ. ને ઈ. સ. પરથી હિજરી નીકળી શકે છે. હાલ ૧૩૪૮ હિજરી છે તો ૧૩૪૩ ÷ ૩૨૧ = ૪૧ ફેર આવે છે ૬૨૨ માંથી ૪૧ બાદ કરતાં ૫૮૧ આવે છે, અર્થાત હાલ હિજરી ને ઈ. સ. વચ્ચે સ્થૂલ રીતે ગણતાં ૪૧ વર્ષનો ફેર છે. એ ઉપરથી જણાય છે કે ૧૯૦૦ વર્ષ પછી હિજરી સન ઈસ્વીસનની આગળ નીકળી જશે.) પેગંબર સાહેબ (સ-અ.) મકકેથી મદીને ગયા ત્યાંથી ગણવા માંડેલો સંવત.

હિદાયત]

૨૮૬

[હિંદુસ્તાન

હિદાયત, સ્ત્રી (અં હિદાયત هدایت = રસ્તો દેખાડવો, શિખામણ) બોધ, માર્ગ સૂચવવો.

હિના, સ્ત્રી (ફાં હિના حينا=મેદી) હાથે લગાવે છે તે મેદી.
'હિનાના રંગથી પાની સનમની રંગતો તો હું.' કલાપી.

હિમાયત, સ્ત્રી (અં હિમાયત حمایت = તરફદારી, અચાવ, રક્ષણ કરવું. હમી = તેણે રક્ષણ કર્યું ઉપરથી) તરફનું બોલવું તે, પ્રતિપાલન.
'તેની હિમાયત ઉપરથી તથા તેની છાતી ઉશ્કેરણીથી તેઓના ઉપર ધન્ય ચડાવવા માંડી. ક. ધે.

હિમાયતી, વિં (અં હિમાયતી حمایتی = તરફદાર, અચાવનાર, રક્ષક હમી = તેણે રક્ષણ કર્યું ઉપરથી) હિમાયત લેનાર, તરફદારી લેનાર.
'આ નેક દિલ ટુટી ગયું, તેનો હિમાયતી કોણ છે ? કલાપી.

હિફાજત, સ્ત્રી (અં હિફાજત حفاظت = રક્ષણ, સંભાળ) જાળવવું, સંભાળવું.
'દુષ્ટરની હિફાજત કરવી એ પિદરનો ધર્મ છે.' બા. બા.

હિમત, સ્ત્રી (અં હિમત हिमат = ધરદો, વિચાર) હૃદયની ધારણશક્તિ, બહાદુરી, હામ.

હિમતવાન, નિં (અં હિમત हिमत એને વાન સં. પ્ર. લાગી થએલો શબ્દ) બહાદુર, હામ ધરે-રાખે એવું તે.

હિરાસત, સ્ત્રી (અં હિરાસત حراست = સંભાળ, રક્ષણ. હરસ = રક્ષણ કર્યું ઉપરથી) રક્ષણ.

હિલો, પું (અં હીલહ حيل = રેખ, બહાનું. હમલ = તે બદલાઈ ગયો ઉપરથી) હરકત, ગુકસાન.

હિસાબ, પું (અં હિસાબ حساب = ગણતરી. હમબ = તેણે રચ્યું ઉપરથી) ગણવું તે, ગણના, ગણતરી.

હિસાબકિતાબ, પું (અં હિસાબ+કિતાબ મળીને હિસાબી કિતાબ حساب و کتاب = હિસાબ અને પુસ્તક, હિસાબ ગણવો) હિસાબ કરવો.

હિસાબી, વિં (અં હિસાબی حسابی હિસાબની સાથે સંબંધ રાખનાર,) મહેતો.

હિસ્સેદાર, વિં (અં હિસ્સેદાર હા. પ્ર. મળીને હિસ્સેદાર حصة دار = ભાગીદાર) ભાગદાર, પાંતીદાર.

હિસ્સો, પું (અં હિસ્સહ حصه = ભાગ. હસ = ભાગ પાડવા ઉપરથી) ભાગ, પાંતી, ફાળો.

હિંગામ, પું (ફાં હંગામ گام = વખત, સમય) મામલો, અણીનો વખત.

હિંદવાણી, સ્ત્રી (ફાં હિંદو هندو ઉપરથી) હિંદુસ્તાનની સ્ત્રી. હિંદુજાતિની સ્ત્રી તે.

હિંદવી, વિં (ફાં હિંદુ هندو ઉપરથી) હિંદવું, હિંદને લગતું.

હિંદી, વિં (ફાં હિંદી هندی = હિંદુસ્તાનનું, હિંદી પોલાદની તકવાર) હિંદવું વતની.

હિંદુ, વિં (ફાં હિંદુ هندو = હિંદુસ્તાનનો રહેનાર, જાણો, ચોર, છુટાર, ચુલામ,) હિંદુ.

હિંદુસ્તાન, પું (ફાં હિંદુસ્તાન هندوستان = હિંદુઓનો દેશ) ભારતખંડ. હિંદુસ્તાન.

હિંદુસ્તાની]

૨૮૭

[હુરમ

હિંદુસ્તાની, વિં (ફાં હીંદુસ્તાની
 هندیستان = હિંદુસ્તાન સાથે સંબંધ
 રાખનાર) હિંદુસ્તાનો.

હીનો, પું (ફાં હિના હિં=મેંદી) એક
 જાતનો છોડ, હેનો, મેંદી.

હીચકારો, જુઓ હિચકારં.

હીજરા, જુઓ હિજરા.

હીલો, જુઓ હિલો.

હુકમ, પું (અં હુકમ حکم = આજ્ઞા)
 આજ્ઞા, ફરમાન.

હુકમનામું, નં (અં હુકમ+નામહ ફા.
 પ્ર. હુકમનામહ حکم+نام = હુકમ કરેલો
 કાગળ) પક્ષકારોની દલીલો સાંભળી લઈ
 જાહેર કરેલો નિર્ણય, ફરમાન, ચુકાદો.

હુકમત, સ્ત્રીં (હુકમત حکومت = રાજ
 સત્તા, અમલ) સત્તા, અધિકાર, હાકમી.

હુકો, પું (અં હુકહ حکم = દાળડો, જેમાં
 ઝવેરાત, દવા, અત્તર વગેરે રાખે છે
 તે) હુકો.

હુકો, પું (અં હુકહ حکم = દાળડો, જેમાં
 ઝવેરાત, દવા, અત્તર વગેરે રાખે છે તે)
 હુકો, તમાકુની ઘુણી ગળાઈ તથા ઠંડી
 થઈને મોંમાં આવે એવું ચંત્ર.

હુજત, સ્ત્રીં (અં હુજત حجت = દલીલ,
 હરીફ ઉપર જય મેળવવો) હડ, મમત,
 આગ્રહ, જીદ, તકરાર.

‘ પગારને માટે તેના માણસોએ હુજત
 કરવા માંડી. ’ રા. મા. ભા. ૨

હુજતખોર, વિં (અં હુજત+ખોર ફા.
 પ્ર. હુજતખોર حور = ગું ૩૦
 હુજત કરનાર) હુજતી, મમતી.

હુજતી, વિં (અં હુજતી حجت =
 દલીલ કરનાર) હુજતખોર, મમતી,
 હીજી.

હુજરો, પું (અં હુજરہ = કાટડી)
 કાટડી, મસીદામાં મુકાને રહેવા માટે
 બાંધેલી કાટડી.

હુનર, પું (ફાં હુનر = કારીગરી,
 ધંધો) કારીગરી, કિસબ, કળા.

હુનરી, વિં (ફાં હુનરી هنری = હુનર
 જાણનાર) કસબી, કારીગર.

હુનર, પું (ફાં હુનર = કારીગરી)
 કળા, કીસબ, કારીગરી.

હુમેદુબ, વિં (અં હુમેદુબ = તેવી
 રીતે, હુ=પેલો, બ=સાથે હુબ=જેવી
 રીતે હોતો તેવીજ રીતે છે) જેવુંને
 તેવુંજ, બરાબર મળતાપણાનું.

હુમલો, પું (અં હમ્લہ = યાજ્ઞ, હલો,
 જાપો, ધસારો.

‘ પતિવ્રતાપર હુમલો થતાં પશુ વાર
 લાગે છે. ’ સ. ચં. ભા. ૧

હુમાયું, નં (અં હુમા = એક પક્ષી
 છે, તેનો જાંયડો જેના ઉપર પડે તે
 પાદશાહ થાય એમ કહેવાય છે એ પક્ષી
 હાડકાં ખાય છે, ને કાઢીને સતાવતું નથી)
 એક પંખી, એમ કહેવાય છે કે તેના
 એક શરીરમાંજ નરમાદાની નોક હોય
 છે. એક પગ અને એક પાંખ પાસેથી
 જોડાયેલાં તેમનાં શરીર હોય છે. એ
 બળી જાય છે, તે સ્વાતિ નક્ષત્રમાં પાછું
 સજવન થાય છે.

‘ યુદ્ધ અવાજ કરતું શીરે મારે ઉડે
 હુમા. ’ ગુ. ગ.

હુરમ, સ્ત્રીં (અં હરમ = ગૃહસ્થા-
 ના ધરતી સ્ત્રીઓ, ધરતી સ્ત્રી, દાસી)
 લોંડી, દાસી.

‘ હુરમ અથવા પાદશાહની બેગમ અને
 મુસલમાન સરદારોની બેગમો પાંચસે
 રથ તથા બીજા માણસ લઈને દર શુક-
 વારે સર્જેજ પાસે મકરબાને રોજે જતાં
 હતાં. ’ રા. મા. ભા. ૧

હુરમત]

૨૮૮

[હેરાનગતી

હુરમત, સ્ત્રી (અં હુમત حرمت=ઇ-
જ્જત, આખર, પ્રતિષ્ઠા. હરમ ઉપરથી)
સાખ, આખર.

‘તેમને ઇજ્જત હુરમત સાથે પાલખી
ઘોડા મોકલી મહેલમાં બોલાવી લીધા.’
બા. બા.

હુરી, સ્ત્રી (અં હૂર حور=સુંદર સ્ત્રી)
સ્વર્ગની અપ્સરા, રૂપાળી સ્ત્રી.

હુરનમકસુરાત, સ્ત્રી (અં હૂરનમકસુરાત
حورنمکسورات=કુરાનમાં ‘હૂરન મક-
સુરાતન કિલખ્યામ’ એવું એક વાક્ય છે
જેનો અર્થ ‘તુંબુઓમાં પરદો કરીને
રહેલી કાળી આંખો વાળી રૂપાળી સ્ત્રીઓ’
થાય છે. તે ઉપરથી હૂરન મકસુરાત’
નામની કિતાબ) એક પુસ્તકનું નામ
છે જેમાંથી નવી કન્યા વાચનમાળામાં
એક પાઠ લખ્યો છે.

હુસન, નં (અં હુસન حسن=રૂપ)
ચહેરો, કાંતિ, સુરત. ‘એ ધરિક હુસન
જે તણું, તે ઓઢર નરે ખુદા.’ કલાપી.

હુસેન, પુ (અં હુસેન حسن=હુસ-
રત પેગંબર સાહેબ-સ-અ-ના દૌહિત્રનું
નામ, જેઓ કરબલાના રણમાં શહીદ થયાછે
તે જેમની સંભારણુમાં તાશુત નીકળે છે
તે) પેગંબર સાહેબ-સ-અ-ના દૌહિત્ર.

હુડી, સ્ત્રી (શં હુદવી هودی=નાણું
મળવાનો કાગળ) દેશ પરદેશ વચ્ચે
નાણું આપલે કરવાને ચલાવવામાં આવતી
સાહુકારી ચિટ્ટી તે.

હુશિયાર, વિ (શં હોશ્યાર هشیار=
هوشیار હોશવાળો) ચાલાક, બાહોશ,
ખચરદાર.

હુશિયારી, સ્ત્રી (શં હોશ્યારી هشیاری
=હોશ્યારી) બાહોશી, કાર્ય
કુશળતા.

હૂરી, સ્ત્રી (અં હૂર حور=કાળી
આંખોવાળી સ્વર્ગની અપ્સરા)
પરી, અપ્સરા, દેવતાઇ સૌંદર્ય વાળી
નાચુક સ્ત્રી.

‘તેનું હૂરીના જેવું રૂપ વધારે પ્રકાશી
નીકળ્યું હતું.’ ક. ધે.

હેબક, સ્ત્રી (અં હયબત هبب=બીક)
ઓચિંતા ભયનો ત્રાસ તે.

હેબતાઇજવું, અં કિં (અં હયબત
ઉપરથી શુબરાતી ક્રિયાપદ=હરવું ઓચિંતા
ભય પામી ડરી જવું.

‘આટલાથીજ હેબતાઇ કેમ ગયાં? બા.બા.

હેમક, વિ (અં અલ્લક املک=મૂર્ખ)
બેવકૂફ, મૂર્ખ.

હેરત, સ્ત્રી (અં હયરત هرت=નવા-
ઇના કારણથી એકજ સ્થિતિમાં રહેવું,
હાલે ચાલે નહિ તેવી સ્થિતિ, જડ જેવો,
ચિત્ત જેવો, હયર=તેને ઝાંઝવાં વખાં
ઉપરથી) આશ્ચર્ય, નવાઇ.

‘અગર લખું લોહીથી દિલબર, કરું હય-
રત કરામત પર.’ દી. સા.

હેરતમંદ, નિં (અં હયરત+મંદ શં
પ્રં હયરતમંદ هرتمند= નવાઇ થ-
એલો, નવાઇ પામેલો.) આશ્ચર્ય ચકિત.
‘કારણ શોધક વિદ્વાનને પણ હેરતમંદ
કરે એમ હતું.’ અં ન. ગ.

હેરાન, વિ (અં હયરાન هيران=
ગભરાએલો, પુતળા જેવો, હયર ઉપરથી)
બ્યાકુળ, દુઃખી.

હેરાનગતી, સ્ત્રી (અં હયરાન هيران=
ઉપરથી શુ. પ્ર.) દુઃખી હાલત.

હેલકરી]

૨૮૬

[હોંસ

હેલકરી, પુ૦ (ફો હકારહ ٥٢٢٧= દરેક કામ કરે એવો માણસ) મનુર, વૈતરા.

હેલાલી, ન૦ (અ૦ હિલાલી ١١٧= ચંદ્ર સાથે સંબંધ રાખનાર. હિલાલ= ખીજનો ચંદ્રમા. હિલાલી વર્ષ=ચાંદ્ર વર્ષ) મુસલમાની ૩૫૪ દિવસનું વર્ષ.

હેવાન, ન૦ (અ૦ હયવાન حیوان=પ્રાણી) પશુ, દોર, જનાવર.

‘ એ માફ કર, એ માફ કર, દાનાઈની હેવાનને. ’ કલાખી.

હેવાનિયત, સ્ત્રી૦ (અ૦ હયવાનિયત حیوانیت=પ્રાણપણ) પશુપણ, પાશવ. ‘ જંદરખાંએ હેવાનિયતની સીમા કરી બતાવી ’ બા. બા.

હેવાલ, પુ૦ (અ૦ અહવાલ احوال=સ્થિતિ. હાલનું બહુવચન) હકીકત, વૃત્તાંત, વર્ણન.

હેસીયત, સ્ત્રી૦ (અ૦ હયસિયત حیثیت=મજદૂર, તાકત, શક્તિ) વકર, શક્તિ.

‘ અમીર નહિ, હેસીયતદાર નહિ. ’ નં. ચ.

હેયાત, વિ૦ (અ૦ હયાત حیات=જિંદગી, જીવનું, હઠ=જીવનું ઉપરથી) જીવત, જીવનું, સજીવ.

હેયાતી, સ્ત્રી૦ (અ૦ હયાતી حیاتی=જિંદગી, જીવનું, હઠ=જીવનું ઉપરથી) હયાતી, અસ્તિત્વ.

હેકો, પુ૦ (અ૦ હુકમ حکم=દાખડો, દાખડો, જેમાં ઝવેરાત, દવા, અત્તર વગેરે રાખે છે તે) તમાકુની ધુણી લેવા-પીવાનું એક યંત્ર.

હોજ, પુ૦ (અ૦ હવજ حوض=ઝાંડો હમે.

૩૫

શા પાણી લરાઈ રહેતું હોય તે જગા) પાણીનો કુંડ.

હોદદાર, વિ૦ (અ૦ ઉદ્દહ=પદવી+દાર ફો પ્ર=વાળો ઉદ્દહદાર اودداه=પદવીવાળો) અધિકારી, અમલદાર, કામદાર.

હોદો, પુ૦ (અ૦ ઉદ્દહ ٥٢٢=પદવી) પદવી, દરજો.

હોદો, પુ૦ (અ૦ હવ્દજ ٧٢=અંબાડી) ઊંટપરનું પલાણ, હાથીની અંબાડી.

‘ બડા હાથી હોદો હતો એસનારો, ઘણા કુટકાળે ઘણું વૈયં ધારો. ’ ક. દ. ડા.

હોન, પુ૦ (હિં હૂન ٣١=ડા થી ડાા ર. સુધીની કામતનો સિક્કો, પેગોડા પણ કહે છે) એક જાતનો અસલી સોનાનો સિક્કો.

‘ તે આવદાની એક કરોડ કપ્પાહીમી તથા ૨૫ લાખ હુતી હતી. ’ મિ. સિ.

હોલેદિલ, વિ૦ (અ૦ હવ્લ+દિલ ફો હવ્લિદિલ دل=ગાંડા દિલવાળો. હોલ=ખીક, દિલ=મન=ગાંડા જેવો) અસ્થિર મનનું.

‘ તે દિવસથી તે કેવળ હોલેદિલ થવા માંડી હતી. ’ અં. ન. ગ.

હોશ, પુ૦ (ફો હોશ هوش) જાન, શક્તિ.

હોશિયાર, વિ૦ (ફો હોશيار هوشيار) કુશળ, નિપુણ.

હોશિયારી, સ્ત્રી૦ (ફો હોશيار هوشيار) કુશળતા, ચાલાકી, ચતુરાઈ.

હોશી, અ૦ (અ૦ હવસ هوس=શોખ, ગાંડપણ) હોંસથી, ઉલટથી.

‘ તેઓની લડવાની હોંસ વધારે જાગ્રત થઈ. ’ ક૦ થ૦

હોંસ, સ્ત્રી૦ (અ૦ હવસ هوس=શોખ, ગાંડપણ) શોક, ઉમંગ.

અક્ષ]

૨૯૦

[અાર

ગુજરાતી ભાષામાં વપરાતા અરબી ફારસી વગેરે ઉપસર્ગ.

અલ, (અ. ال) Definite article, The. અરબીમાં નામની પહેલાં ઘણું કરીને લાગે છે. ઉ. અલમક્કા, અલ-અમીન વગેરે. કેટલાક અક્ષરોની પહેલાં 'અલ' વંચાય છે, જેમકે અલહાદિન, ને કેટલેક ઠેકાણે આગલા અક્ષર સાથે સંધિ થઇ જાય છે. જેમકે અર્-શીદ-

અહલ, (અ. اهل) લાયક, સાહેબ, માલિક. ઉ. અહલેકારા (અ. હલકારો).

કમ, (ફા. کم) થોડું, કાંઇ નહિ. ઉ. કમળેર, કમળખત, કમનસીબ.

ખુશ, (ફા. خوش) સારું. ઉ. ખુશખ, ખુશમિનજ.

ખૂબ, (ફા. خوب) સારું. ઉ. ખૂબસુરત. ગેર, (અ. غر) નહિ. ઉ. ગેરહાજર, ગેરવાળખી.

જૂ, (અ. جو) કબજે રાખનાર, માલિક. ઉ. જૂમઅનેન, (અ. જુમાઇની).

ના, (ફા. نا) નહિ. 'ના' ઉપસર્ગ ઘણું કરીને વિશેષણને લાગે છે, ઉ. નાદાન, નાચીજ, નાપાક, નાલાયક. કોઇક વખતે નામને પણ લાગે છે, ઉ. નામુરાદ.

જેમ 'અથ' એટલે જેમાં 'અથ હોય જ નહિ તે,' ને 'નિર્ણવ' એટલે જેમાં 'હાલમાં અથ નથી તે.' તેમજ 'ખેમુરાદ' એટલે જેને કાંઇ પણ ઇચ્છા નથી એવો સદ્ભાગી, અને 'નામુરાદ' એટલે જેની કોઇ પણ અભિલાષા પુરી થઇ નથી એવો હતભાગ્ય. એવી રીતે 'ના' ને 'જે' માં પણ 'અ' ને 'નિ:'ની ખેડે તફાવત છે.

નેક, (ફા. نیک) સારું. ઉ. નેકનામ, નેકબખત.

બદ, (ફા. بد) નદારો. ઉ. બદખ, બદ-ફેલ, બદમાશ.

બા, (ફા. با) સાથે, સહિત. ઉ. બાહોશ, બાખબર.

બે, (ફા. به) વગર. ઉ. બેઅદબ, બે-ફાયદા, બેકાર.

લા, (અ. لا) નહિ. ઉ. લાજવાબ, લાદવા, લાચાર.

પ્રત્યય.

અફગન કે ફગન, (ફા. فغن افغن) અફગનન=ફેકતું, નાંખતું ઉપરથી, ફગન=નાખનાર. ઉ. શેર+અફગન=વાધને પછાડનાર.

અફરાજ કે ફરાજ, (ફા. افراز فراز) અફાખતન કે અફાજનન=ઉંચું કરવું ઉપરથી. ફરાજ=ઉંચું કરનાર. ઉ. સર-અફરાજ, સરફરાજ.

આ, (ફા. ا) ઉત્તરફ (અ. અતરો), સખફ (અ. ચરખો).

આ, (ફા. آ) આમદન=આવતું ઉપરથી આ=આવનાર. ઉ. ખુદા (ખુદ+આ=સ્વયંભૂ).

આર, (ફા. ار) આતુદન=લાવતું ઉપરથી આર=લાવનાર. ઉ. ખરીદાર, ગિરફતાર.

આવર]

૨૯૧

[ગીર

આવર, (૧૦ آور) આવુદન=લાવવું ઉપરથી આવર=લાવનાર. ઉં દિલાવર, બેરાવર.

આવેજ, (૧૦ آويز) આવેજન=લટકાવવું, લપેટવું ઉપરથી આવેજ=લટકનાર. ઉં દસ્તાવેજ.

આસા, (૧૦ آسا) આસદન, આસા-ઈદન=સુખ પામવું ઉપરથી, સુખ પામનાર. ઉં દિલાસા.

ઈ, (૧૦ ई) એટલે પણ. ઉં નાદારી, દદી, સદી, હિંદુસ્તાની.

ઈયા, (૧૦ عيا) એટલે લઘુતાવાચક પ્રત્યય. ઉં બાગીયા, ગાલીયા.

અંદાજ, (૧૦ انداز) અંદાજન, અંદાજન=નાખવું ઉપરથી અંદાજ=નાખનાર. ઉં ગોસંદાજ, તીરંદાજ.

અંદેશ, (૧૦ اندیش) અંદેશીદન=વિચાર કરવો ઉપરથી અંદેશ=વિચાર કરનાર. ઉં દરઅંદેશ.

ક, (૧૦ ک) લઘુતાવાચક પ્રત્યય. ઉં કુહલક (૧૦ کولک), અતક.

કશ, (૧૦ کش) કર્શીદન=ખેંચવું ઉપરથી કશ=ખેંચનાર ઉં આરકશ, તીરકશ.

કાર, (૧૦ کار) કર્શતન, કર્શતન, કર્શીદન ઉપરથી કાર=કરનાર. ઉં પેશકાર, જકાર.

કુન, (૧૦ کن) કર્શન=કરવું ઉપરથી કુન=કરનાર. ઉં કારકુન.

ખાન, (૧૦ خان) વૃક્ષસ્તાનના આદશાહો-નો ખિતાબ હતો. હાલમાં પદાણુ લોકોના

નામની સાથે લગાડાય છે. ઉં બેરામખાં, નુસરતખાં.

ખાનમ, (૧૦ خانم) ખાનનું સ્ત્રીલિંગ ખાનમ. પદાણુ સ્ત્રીઓના નામની સાથે અને વખતે ખીજ કામની પણ સ્ત્રીઓના નામની સાથે લગાડાય છે. ઉં અસગરી ખાનમ.

ખાન, (૧૦ خان) ખાનન=ભણવું ઉપરથી ખાન=ભણનાર. ઉં કર્શીદાખાન.

ખાના, (૧૦ خانه) રથળવાચક પ્રત્યય. ઉં કારખાના, દીવાનખાના, છાપખાના.

ખાની, (૧૦ خوانی) ખાનન=ભણવું ઉપરથી ખાની=ભણવું. ઉં કુરાનખાની.

ખાર, (૧૦ خوار) ખાનાર, પીનાર. ઉં શીરખાર.

ખોર, (૧૦ خور) ખુદન=ખાવું ઉપરથી ખોર=ખાનાર. ઉં દગાખોર.

ખોરા, (૧૦ خوراک) ખુદન=ખાવું ઉપરથી. ઉં આખખોરા.

ગાર, (૧૦ کار) વાળો ઉં ચુનેહગાર, ખિદમતગાર.

ગાહ, (૧૦ دك) રથળવાચક પ્રત્યય. ઉં દરગાહ, પાથગાહ.

ગી, (૧૦ گي)=પણું. ઉં અંદગી, માંદગી, તાજગી.

ગીન, (૧૦ گين)=વાળો. ઉં ગમગીન.

ગીર, (૧૦ گير) ગિરિક્ષતન=પકડવું, લેવું ઉપરથી ગીર=પકડનાર, લેનાર. ઉં જહાંગીર, દિલગીર.

ગો]

૨૬૨

[પાશ

ગો, (ક્રાં ગો) શુદ્ધતન=ભોક્તુ ઉપરથી ગો=
ભોક્તનાર ઉં રાસતગો=સાચું ભોક્તનાર.

ગા, (ક્રાં ગ્) લઘુતાવાચક પ્રત્યય. ઉં
ચમગા, દેગચા.

ગી, (તુર્કી ગી) વાળો, લઘુતાવાચક પ્રત્યય.
ઉં તોપચી, મશાલચી, દુમચી.

ગીન, (ક્રાં ગી) ગીદન=ચુંટવું ઉપરથી
ગીન=ચુંટનાર, ઉં તુકતેગીન, શુદ્ધગીન.

ગીની, (ક્રાં ગીની) ગીદન=ચુંટવું
ઉપરથી ગીની=ચુંટવું, વીણવું. ઉં
તુકતેગીની.

ગર, (ક્રાં ગર) રથળવાચક પ્રત્યય. ઉં
શુદ્ધગર.

ગદા, (ક્રાં ગદા) ગદન, ગદદન=ગમ-મ
આપવો ઉપરથી ગદા=ગમ-મેલો. ઉં
શાહગદા.

ગદી, (ક્રાં ગદી) ગદન, ગદદન=ગમ-મ
આપવો ઉપરથી, ગદી=ગમ-મેલો. ઉં
શાહગદી.

ગેખ, (ક્રાં ગેખ) ગેખીદન=શોભાવવું
ઉપરથી ગેખ=શોભાવનાર. ઉં અવરંગ-
ગેખ, તનગેખ.

તર, (ક્રાં તર) અધિકતાવાચક પ્રત્યય.
વિશેષણને લાગે છે. ઉં બહતર, કમતર.

તરાશ, (ક્રાં તરાશ) તરાશીદન=છોલવું
ઉપરથી, તરાશ=છોલનાર. ઉં કલમ-
તરાશ=ચપ્પુ.

તરીન, (ક્રાં તરીન) શ્રેષ્ઠતાવાચક પ્રત્યય.
વિશેષણને લાગે છે. ઉં બહતરીન, કમતરીન.

તાખ, (ક્રાં તાખ) તાક્તન=પ્રકાશવું ઉપ-

રથી તાખ=પ્રકાશનાર. ઉં આક્રતાખ,
માહતાખ.

દાન, (ક્રાં દાન) રાખવાની જગા. ઉં
પાનદાન, કાવાદાન.

દાર, (ક્રાં દાર) દારતન=મુકતું ઉપરથી
દાર=રાખનાર. ઉં નાદાર, દાવાદાર.

દોજ, (ક્રાં દોજ) દોખતન=શીવવું ઉપરથી,
દોજ. શીવનાર. ઉં જમીનદોજ, જરદોજ.

નવાજ, (ક્રાં નવાજ) નવાખતન, નવાજદન=
મહેરખાની કરવી નવાજ=મહેરખાની કર-
નાર. ઉં બદેનવાજ, ગરીબનવાજ.

નામા, (ક્રાં નામા)=પત્ર. કરારનામા
તહનામા.

નિવીસ, (ક્રાં નીવીસ) નિવિશતન=લખવું
ઉપરથી નિવીસ=લખનાર. ઉં ફદનવીસ,
નામનવીસ.

નિશીન, (ક્રાં નિશીન) નિશિરતન=મેસવું
ઉપરથી નિશીન=મેસનાર. ઉં તખ્તનિશીન.

નુમા, (ક્રાં નુમા) નુમદન=દેખાડવું ઉપરથી
નુમા=દેખાડનાર. ઉં ખુશનુમા.

પનાહ, (ક્રાં પનાહ) પનાહીદન=રક્ષણ કર-
વું ઉપરથી, પનાહ=રક્ષણ કરનાર. ઉં
જલપનાહ.

પરવર, (ક્રાં પરવર) પર્વદન=પાળવું ઉપ-
રથી, પરવર=પાળનાર. ઉં ગરીબપરવર.

પસંદ, (ક્રાં પસંદ) પસંદીદન=પસંદ કર-
વું ઉપરથી, પસંદ=પસંદ કરનાર. ઉં
દિલપસંદ.

પાશ, (ક્રાં પાશ) પાશોદન=છાંટવું ઉ-
પરથી, પાશ=છાંટનાર. ઉં સુઘાપાશ.

પરસ્ત]

૨૬૩

[સોજ

પરસ્ત, (ફ્રાંસ) પરસ્તીદન=પૂજનું ઉપરથી, પરસ્ત=પૂજનાર. ઉં આતશ-પરસ્ત, શુતપરસ્ત.

પોશ, (ફ્રાંસ) પોશીદન=ઢાંકવું ઉપરથી, પોશ=ઢાંકનાર. ઉં પાપોશ, કુદાપોશ.

પર, (ફ્રાંસ) સુદન=લઘુ જવું ઉપરથી, પર=લઘુ જનાર. ઉં પેગપર, દિલપર.

પાજ, (ફ્રાંસ) પાપતન=રમવું ઉપરથી પાજ=રમનાર. ઉં દગાપાજ, કુસ્તીપાજ.

પાન, (ફ્રાંસ) પાન=વાળો. ઉં મહેરપાન, પાગપાન, દરપાન.

પીન, (ફ્રાંસ) પીન=જોવું ઉપરથી પીન=જોનાર. ઉં દૂર્બીન.

પૂ, (ફ્રાંસ) પૂદન=સુધવું ઉપરથી=વાસ. ઉં અદ્યુ, પુશ્યુ.

ખેગ, (ફ્રાંસ) ખાદશાહ, અમીર, મુગલ લોખના નામને લાગે છે. ઉં અલીકુલી ખેગ.

ખેગમ, (ફ્રાંસ) ખેગમ-ખેગમ જોવું સ્ત્રી લિંગ. ઉં અર્જમંદપાન ખેગમ.

ખોસ, (ફ્રાંસ) ખોસીદન=ચુમવું ઉપરથી, ખોસ=ચુમનાર. ઉં કદમખોસ.

ખંદ, (ફ્રાંસ) ખંદન=ખાંધવું ઉપરથી, ખંદ=ખાંધનાર. ઉં કમરખંદ, અખરખંદ.

માલ, (ફ્રાંસ) માલીદન=મસળવું ઉપરથી, માલ=મસળનાર. ઉં રમાલ, પાપમાલ.

મંદ, (ફ્રાંસ) મંદ=વાળો, ઉં અકલમંદ.

મત, (અંસ) મત=પણું. ઉં આદમીયત, કામેલીયત.

યાર, (ફ્રાંસ) યાર=મિત્ર, મદદગાર. ઉં શહરીયાર.

રેજ, (ફ્રાંસ) રેખતન=રેડવું ઉપરથી રેજ=રેડનાર. ઉં રંગરેજ, ખૂતરેજ.

રૂપા, (ફ્રાંસ) રૂપાદન=ખેંચવું, લઘુ જવું ઉપરથી રૂપા=ખેંચનાર. ઉં દિલ-રૂપા. કહરૂપા.

વર, (ફ્રાંસ) વર=વાળો, ભરેલું, ઘટલું. ઉં ઉમેદવાર, સન્નવાર.

વાર, (ફ્રાંસ) વાર=વાળો, ભરેલું, ઘટલું. ઉં ઉમેદવાર, સન્નવાર.

શન, (ફ્રાંસ) શન=સ્થળવાચક પ્રત્યય. ઉં શુલશન.

સરા, (ફ્રાંસ) સરા=સ્થળવાચક પ્રત્યય. ઉં કારવાનસરા, મેહમાનસરા.

સાર, (ફ્રાંસ) સાર=મળવું. ઉં ખાકસાર.

સ્તાન, સિતાન, (ફ્રાંસ) સ્તાન=સ્થળવાચક પ્રત્યય. ઉં હિંદુસ્તાન, શાલસ્તાન.

સોજ, (ફ્રાંસ) સોપતન=ખળવું, પાળવું ઉપરથી. ઉં દિલસોજ, જહાંસોજ.

અબજદ]

૨૬૪

[ઇબક

ઉપસંગ્રહ.

અબજદ, પુ૦ (અ૦ અબજદ ۰۰۰= મૂળાક્ષર, અરબી અક્ષરોના બનાવેલા ૮ ગણ. (૧) અબજદ, (૨) હવજ, (૩) હુતી, (૪) કલમન, (૫) સઅજ, (૬) કુરશત, (૭) સખખજ, (૮) જજજગ. અરબીમાં ૨૮ અક્ષરો. ફારસીમાં 'પ' ને ચ, જે 'ગ' મળીને ૩૨ ને ઉર્દૂમાં ૬, ૩, ૩ મળીને ૩૫ અક્ષર થાય છે. એશીઆઈ કવિઓએ એ દરેક અક્ષરની કીમત ઠરાવી દીધી છે. જેથી કોઈ શબ્દના અક્ષરોની કીમત ગણી તેમાંથી કોઈ વરસ કાઢી શકાય છે. તે કીમત ૧, ૨, ૩, ૪, ૫, ૬, ૭, ૮, ૯, ૧૦ પહેલા દશ અક્ષરોની અનુક્રમે છે. પછી ૨૦, ૩૦, ૪૦, ૫૦, ૬૦, ૭૦, ૮૦, ૯૦, ૧૦૦ બીજા ૯ અક્ષરોની અનુક્રમે છે ને તે પછી ૨૦૦, ૩૦૦, ૪૦૦, ૫૦૦, ૬૦૦, ૭૦૦, ૮૦૦, ૯૦૦, ૧૦૦૦ બાકીના છેલ્લા નવ અક્ષરોની છે. ફારસી ને ઉર્દૂ વધારાના અક્ષરોની કીમત તેના પહેલાંના અરબી અક્ષર જેટલી ગણાય છે. જેમકે પ ની ૨, ચ ની ૩, જ ની ૭, ગ ની ૨૦, ટ ની ૪૦૦, ડ ની ૪ ને હ ની ૨૦૦. જેમકે 'જેર' અમદાવાદ વસાયાની તારીખ છે તેમાં ચ ના ૬૦૦, ય ના ૧૦ ર ના ૨૦૦ મળી ૮૧૦ થાય છે. હીબરી ૮૧૦. સ્વેર=ભલાઈ, કુશળતા.) અરબી ફારસી વગેરે અક્ષરોની ઠરાવેલી કીમત તે. 'એ શબ્દોપરથી અબજદની પદ્ધતિ પ્રમાણે નીકળે છે.' મિ. સિ.

અમાન, ન૦ (અ૦ અમાન ۰۰۰=રક્ષણ) અભય વચન, સુરક્ષણ.

'અગ્નિને કિનારે આવતાં ખારવાએ અમાન માગ્યું.' રા. મા.

અલ્લાતાલા, પુ૦ (અ૦ અલ્લેહુતઆલા ۰۰۰=اللہ تعالیٰ=ખુદા તઆલા) ઇશ્વર, મહાન ઇશ્વર.

'જો અલ્લા તઆલાના હુકમથી આપણી હાર થાય, તો નામવાની કાંઈ જગા નથી, જોમ તમારે નક્કી બાજુનું. ક. યે.

અહરામ, ન૦ (અ૦ इहram ۰۰۰=નક્કી કહેલે રથજેથી કાબાનાં દર્શન કરતાં સુધી કેટલીક વાતોથી પોતાને બચાવવા, અને સીવ્યા વગરનાં લુગડાંથી શરીર ઢાંકવું તે) મકકે હજ કરવા જાય છે ત્યારે જે કામ આડે દહાડે કરવાની રજા છે, તેવાં પણ કેટલાંક કામો ત્યજીને વગર સીવેલાં લુગડાં પહેરે છે તે.

'અહરામનાં કપડાંપહેરી ચાલતો.' મિ.સિ.

આયત, સ્ત્રી૦ (અ૦ आयत ۰۰۰=નિશાની, વાક્ય) ઇબ્રાહીમી કડકો, કુરાનનું વાક્ય.

'એ આયતનાં વચનમાર્ગ સર્વ લોકોએ અનુભવ્યો.' મિ. સિ.

'કુરાન ફાટી નાખીને તેની જુદી જુદી આયતો નિશાન ઉપર ચોઢી.' ક. યે.

ઈબક, વિ૦ (પુ૦ ईबक ۰۰۰=જેના હાથની છ આંગળીઓ હોય તે) છ આંગળીઓ હોય તેવા હાથવાળો માણસ. મુલામ વંશના રથાપનાર કુલ્યુદીનને છ આંગળીઓ હતી.

'મેહમૂદ ગજનવીના કરતાં કુલ્યુદીન ઈબક ચઢાઈઓ કરીને ભાગ્યેજ વધારે સારવાળી અસર કરી છે.'

રા. મા. ભા. ૧

એલતેમાસ]

૨૬૫

[ખમીરો

એલતેમાસ, સ્ત્રી૦ (અ૦ ફલિતમાસ
التماس=અરજ) વિનંતિ, વિનતિ.

એાઝ, પુ૦ (અ૦ હોજ શબ્દ ભુઓ.

કબ્જાત, સ્ત્રી૦ (અ૦ કજાત قضاات=
ધણા કાઢાઓ, કાઢવું બહુવચન) કા-
ઢની કચેરી, કાઢપણું.

કદરદાન, વિ૦ (અ૦ કદ્ર+દાન કા૦ પ્ર૦
કદ્રદાન ઉપરથી=બૂજ બાબુનાર) શુ-
ભાગ, કામની કીમત બાબુનાર.

‘દિલદાર કદરદાન તે બલપણુ તણો
બહાર છે.’ દ. કા. ભા. ૨

કદીમ, વિ૦ (અ૦ કદીમ قدیم=ભૂતું)
ગામના રહેનારા અસલી લોકો. ગામની
ભુની વસ્તી.

કદીમી, વિ૦ કદીમ શબ્દ ભુઓ.

કમાળીઓ, પુ૦ (અ૦ કમાલ کمال=
સંપૂર્ણતા, કમલ=તે સંપૂર્ણ હતું ઉપરથી)
બહેચરાણના દહેરાના પ્રભરીઓ. ‘દેરામાં
જે ઉપજ આવે છે, તેના ધણી કમા-
ળીઓ છે.’ રા. મા. ભા. ૧

કલગો, પુ૦ (તુર્કી કલગી قلغی ઉપરથી=
પાઘડી ઉપર શોભા માટે રાખવામાં
આવે છે તે) મુગટ પરનો એક શણગાર,
ફૂલનો ગોથો. ‘કચરા જેવી બાબતનો
એક કલગો બનાવ્યો.’ મિ. સિ.

કસતું, સ૦ કિં (કા૦ કસીદન کشیدن
ખેંચવું ઉપરથી) સોના રૂપાની પ્રીક્ષા
કરવી. કમર કસવી-બાંધવી.

‘પણ હજુ તેને વધારે કસવાની તેની
ધારણા હતી.’ ક. ધે.

કાબિજ, પુ૦ (અ૦ કાબિજ قابض=કબજો
કરનાર) માલિક, ધણી, કબજેદાર.

કિસ્તખંધી, વિ૦ (અ૦ કિસ્ત+ખંધી કા૦
પ્ર૦ قسط بندی થોડા થોડા કરીને
આપવામાં આવે તે રૂપીઆ) કાંઈ કરવું,
કડકે કડકે કરાવેલી મુદતે કરાવેલી રકમ
આપવી તે.

કુમેદ, પુ૦ (કા૦ કુમયત کومت=કાળાશ
મળેલો લાલ રંગનો ઘોડો, તેલીઓ,
સુરંગ) એક નતનો ઘોડો.

‘ઝેરાકી, કુમેદ, ઘોડાઓ બાદશાહને
પસંદ પડ્યા.’ મિ. સિ.

કુરસીનામું, જ૦ (કુર્સી અ૦ + નામહ
કા૦ પ્ર૦ کرسی نامہ=કુરુની વંશ-
વળી) પેદીનામું.

કુલરજીવાત, સ્ત્રી૦ (અ૦ કુલરજીવ ઉપ-
રથી کل رجوع=પુરેપુરી રજુઆત)
મેળવી બેઠું, સરખામણી કરવી. રસીદો
વગેરે ઉપરથી અને જગ્યાની ઉપરથી
સરખાવી બેઠું તે.

ખજીનદાર, વિ૦ (ખજીનહ અ૦ + દાર
કા૦ પ્ર૦ خزینہ دار=ખજનો રાખનાર)
ટ્રેઝરર, કાશાધિપતિ.

ખતીબ, પુ૦ (અ૦ ખતીબ خطیب=
ખુતબો પઢનાર) શુક્રવાર ને ઇંદાને દિવસે
મસ્જિદમાં ખુતબો-ધામક ભાષણ કહેનાર
મુસલમાન વિદ્વાન.

‘તે જગ્યાએ ધમામ ખતીબ, અને મુવ-
જન બેસવા લાગ્યા.’ મિ. સિ.

ખમીરો, પુ૦ (અ૦ યમીરહ یمیرہ=ખમીર
નાખીને બનાવેલી વસ્તુ, સાકર કે ખાંડમાં

ખસી]

૨૯૬

[હિચકારં

પકવેલી દવા.) એક પ્રકારની ખુશબોદાર તંબાકુ. તેમાં ખુરાનપુરી કે દિલ્લીનો કીમતી ખમીરો ભેળવીને તેને બેહજતદાર કરે.

અ. ન. ગ.

ખલકો, પુ. (અ. ચિર્કહ = થીગડાં મારેલું વસ્ત્ર) ગોદડી, ફકીરોનો લીખાસ. 'ખલકો ખૂબ બનાયો, મેરે સતગુરે, ખલકો ખૂબ બનાયો. હોહ.' અ. કા. ૧૦

ખસી, સી. (અ. ચરસો = જો જનવરની ગોળાઓ કાઢી નાંખી હોય તે, નામર્દ) પુરૂષાતન ન હોય તેવો.

'દરેક જનવર કે જોને ખસી કરવામાં આવે છે, તે પોતાનાં દુરાચરણ તથા ખુમારી છાડી દે છે.' મિ. સિ.

ખાનખહાદુર, વિ. (કા. ચાન્ખહાદુર = એક ખિતાબ છે) એક ખિતાબ છે જે સરકાર તરફથી મુસલમાન ને પારસી ગૃહસ્થોને આપવામાં આવે છે. ખાનસાહેબ કરતાં ચડતા દરજ્જાનો ખિતાબ.

ખાનસાહેબ, વિ. (કા. ચાન્+સાહિબ અ. ચાન્+સાહિબ = એક ખિતાબ છે) એક ખિતાબ છે જે સરકાર તરફથી મુસલમાન ને પારસી ગૃહસ્થોને આપવામાં આવે છે.

ખાનાશુમારી, સી. (કા. ચાન્+શુમારી = ધરોની ગણતરી કરવી ખાનહ=ધર, શુમારી=ગણતરી કરવી) ગણતરી, વસ્તીપત્રક.

ખિદમતગારી, સી. (અ. ચિદમત+ગારી કા. પ્ર. ચિદમત+ગારી = સેવા ચાકરી) ચાકરી.

'આખી રાત ઉભા રહી તેની ખિદમતગારી ઉઠાવી.' મિ. સિ.

ખીરાજ, સી. (અ. ચિરાજ હા. રં = દેશની ઉપજ, ટેકસ) ખંડણી.

'ખીરાજ એટલે ખંડણી લીધી.' ક. ધે.

ખુદકારતા, વિ. (કા. ચુદકારતા = જો જમીન માલિક પોતે વાવે તે) જે માણસ પોતાની જમીનમાં પોતે વાવેતર કરે તે.

ખુદી, સી. (કા. ચુદી = અહંકાર) મમત્વ, હુંપણું, ગર્વ. 'વસવસે ચોર ભ્રમનાકો ટાંચો, મેં પના ચોર ખુદીશ ચિસારો.' અ. કા.

ગદાકં, સી. (કા. ગદાકં = ફકીરી) શિક્ષા, ફકીરો, કંગાલ માણસો.

ગાજીમરદ, પુ. (અ. ગાજી = કાઠનાર ને મારનાર+મરદ કા. પુરૂષ, ખહાદુર આદમી, ઘોડાનો ખિતાબ) ઘોડો.

ગાફિલાઈ, સી. (અ. ગફિલત = ઉપરથી કે ગાફિલી ઉપરથી=ગફિલત) આળસ.

'જો તું આયુષ્ય વધી જાય છે રે, જીવ જો તું આયુષ્ય વધી જાય છે, ગાફિલાઈ તારી ગણાય છે રે.' જીવ ૧૦ કા. ૧૦૦૦

ગોસ્ત, ન. (કા. ગોસ શબ્દ જુઓ.)

'તે રોજ એક હળ્લર મણુ આટો, પાંચસે મણુ ગોસ્ત, યસે મણુ ખાંડ, તથા તે પ્રમાણે ચોખા, તેલ, ઘી તથા ખીંચ ખાવાની વસ્તુઓ વહેંચેતો.' ક. ધે.

ધરાય]

૨૯૭

[ઝંઝીર]

ધરાય, ન૦ યુરાય શબ્દ જુઓ.

‘ મલખારી લોકો ધરાય જાતના મજવા લઈને ગુજરાતની આજુબાજુનાં બંદરે પર લુટ ચલાવે છે. ’ મિ. સિ.

ઘાછ, વિ૦ ગાછ શબ્દ જુઓ.

‘ તે સુલતાન મહમુદ ઘાછ (ધર્મવિજયી) ના જોરાવર હાથથી તાબે થયો હતો. ’ મિ. સિ.

ધોસ, પુ૦ (અ૦ ગઝલ گزلی = ર્યાદ સાંભળનાર) મુસલમાન પીર લોકોમાં એક શ્રેષ્ઠ પદવી છે. ‘ શહેરના લોકો જે શેખને કુતુબ ને ધોસની પદવીના ધારતા હતા. ’ મિ. સિ.

ધોળ, પુ૦ (ફા૦ મૂલ مول = ટોળું, બીડ) જથ્થો, ટોળું. ‘ પણ એ નાતના ધોળમાં પકવાની ને ઈયાં છોકરાં પરણાવવાની એમ બે વાતો સાથે બને એવી નથી. ’ સ. ચં. ભા. ૪

ધરાગા, સ્ત્રી૦ (ફા૦ ચરાગાھ چاراگاه = ઢોરોને ચરવાની જગા) ગોચર, જંગલ, ઘાસવાળી જમીન.

યુખીના, સ્ત્રી૦ (ફા૦ ચૂષીનھ چوشينھ = લાડગાની. ચૂખ, ચોખ=લાડડી ઉપરથી) વેપારી હોડી, એક પ્રકારની હોડી.

ચૌશ, પુ૦ (ફા૦ ચાઉસ શબ્દ જુઓ. ખાને પોતાના ચૌવીઝ (ચરખ અમલ-દાર-ચૌશ) ને તેને પકડી લાવવા હુકમ કર્યો. ’ મિ. સિ.

જલેખ, સ્ત્રી૦ (તુ૦ જિલ્ہ جیلہ = શોભા, કાંઠ) સંગાથી, સાથે ચાલતું, કાંઠાકાંઠા, ભપકા. ‘ સરકારી નોકરોને પોતાની જલેખમાં લઈ જવા નહિ. ’ મિ. અ.

જંદ, પુ૦ (અ૦) જિન શબ્દ જુઓ. ‘ અને તેઓને લૂત અથવા જંદ મદદ કરેલી ગણવામાં આવે છે. રા.મા. ભા. ૧

જાનમ, ન૦ (અ૦ જહાન્નમ શબ્દ જુઓ.) ‘ પણ ઉદ્દિલો જોરથી બોલ્યો કે મહોળા જાનમમાં જાય. ’ ૧૦૦ વા. ભા. ૨

જાડ, અ૦ (અ૦) જારી શબ્દ જુઓ. ‘ જો એમનો સ્તુતિપાત્ર પ્રયત્ન જાડ રહ્યો હોત. ’ મિ. સિ.

જિરાયતી, વિ૦ (અ૦ જિરાઅતી جيرايتی = ખેતી થાય તેવી જમીન) ખેડાણ હાથક જમીન.

જાન, ન૦ (ફા૦ જીન جن = ધોડા ઉપરની કાઠી) ચામડાનું પલાણુ, સેડલ. ધોડા ઉપર બેસવા માટેની ગાદી.

જાનગર, વિ૦ (ફા૦ જીન્ગર جنگر = જાન બનાવનાર) જાન બનાવનાર, મોચી.

જાનપોશ, ન૦ (ફા૦ જીન્પોશ جنپوش = જાન ઉપર નાખવાનું લુગડું પોશીદન = ઢાંકતું ઉપરથી) જાન ઉપર નાખવાનું લુગડું.

જાનતનશીન, વિ૦ (અ૦ જાનત્ = સ્વર્ગના નિશીન ફા૦ પ્ર૦ નિશિરતન = ખેસતું ઉપરથી સ્વર્ગમાં ખેસનાર) સ્વર્ગવાસી. ‘ એમના જાનતનીશીન થવાની તારીખ ‘ ફખર ’ એ શબ્દમાંથી નીકળી આવે છે. ’ મિ. સિ.

જુમો, પુ૦ (અ૦ જિમહ جيمہ = પદવી, ચાજ, જોખમ) જોખમ. ‘ તમારે માથે જુમો છે. ’ સ. ચં. ભા. ૧

ઝંઝીર, ન૦ (ફા૦ જંઝીર جنجر = સાંકળ) સાંકળના જેવું ધરણું, ‘ ફાર

જીયારત]

૨૯૮

[તૌહીદ

તળેનાં ધુંટણુ નીચે, કમાન બની
દળકતાં ઝંઝીરાં, માણ્લીઓ પેઠે ચળકતાં
હતાં. ' સ. ચં. ભા. ૧

ઝીયારત, સ્ત્રી (અં જરત શબ્દ જુઓ.)
અહમદ ખદુની કબરની ઝીયારત કરી. '
મિ. સિ.

ઝેહમત, સ્ત્રી (અં) જેહમત શબ્દ જુઓ.
' મૌલા ધણી ઝેહમત તથા મુસીબતો
વેડી મેહમૂદ શાહના દરબારમાં આવી
પાહોંચ્યા. ' મિ. સિ.

ટકાળે, પુ (અં) તકાળે શબ્દ જુઓ.
' ટકાળ સિવાય ભરી દીધી. ' મિ. સિ.

તકસીમ, સ્ત્રી (અં તક્સીમ تكميم =
ભાગ પાડવા) વહેંચવું, હિસ્સા કરવા.

તકસીમદાર, વિ (અં તક્સીમ+દાર
ફાં પ્રં تكميم دار = ભાગવાળો)
ભાગીદાર.

તખ્તેશ, પુ (ફાં તક્ત+ઈશ સં) મળી
થયેલો શબ્દ. તખ્તનો ધણી) રાજ,
ગાદીનો માલેક. ' તખ્તે ત્યાં તો તખ્તેશ
છે, ભાવ ભેર ભાળેરે. ' દ. કા. ભા. ૨

તખ્તચો, પુ (અં તવાક્+ચહ
تاکچه = ફારસી લં વાં પ્રં
નાની રકાળી) નાનો થાળ. થાળી.

તખ્તરૂક, પુ (અં તખ્ત+રૂક تخرک = પવિત્ર
મણવું) પીરોનો પ્રસાદ. દરગાહો, ધર્મ
કથાઓ વગેરેમાં વેહેંચતો પ્રસાદ.

તલેસમ, નં (ફાં તિલિસ્મ تليسم
અસલમાં આ શબ્દ ગ્રીક ભાષાનો છે
એ એક વિદ્યાનું નામ છે ખબના વગેરે
ઉપર એવી ગોટવણ કરવી કે તે ખીબ
કાંઈ માણસના હાથમાં જાય નહિ)
અચળો, નવાઈની વાત.

તવાળે, પુ (અં તવાજુअ =
ખીબના કરતાં પોતાને કનિષ્ઠ સમજવાનો
ચુણુ.) પરાણુ ચાકરી, સેવા.

તહવીલ, સ્ત્રી (અં તહવીલ تحویل =
હવાલે કરવું, દાખલ થવું) સોંપવું.
' ધણુ ખરા કુમકે આવેલા અમીરો
પોતાની તેહવીલ તરફ આવ્યા. ' મિંઅં

તાજપોશી, સ્ત્રી (ફાં તાજપોશી
تاج پوشی = રાજ્યાભિષેક. પોશીદત ઢાં-
કવું ઉપરથી ' પોશ ' તાજ પહેરાવવો)
ગાદીએ બેસતી વખતની ક્રિયા.

તાસતો, પુ (ફાં) તાસતો શબ્દ જુઓ.

તાલમખાતું, નં (અં તઅલીમ+રખા-
نهم خاتم = તઅલીમરખાનહ
કળવણી આપવાતું ધર, વિદ્યાશાળા)
કસરત કરવાની જગા, અખાડા, રમત
ગમતની જગા. ' કસરત કરવાનાં તાલી-
મખાનાં, તંજુઓ અને અખાડા, ઉઘાડી
હતામાં જમાવવામાં આવ્યા હતા. '
સ. ચં. ભા. ૪.

તીરંદાજી, સ્ત્રી (ફાં તોરંદાજી
تير اندازی = તીર ફેંકવાપણું) તીર ફેંક-
વાની કળા. ' તેઓ તીરંદાજીમાં ધણુ
કુશળ હતા. ' મિ. સિ.

તુંદો, વિ (ફાં તુંદ توند = તેજ, જ-
લદ, નકારી, છુડી,) ઉતાવળીઓ, ગરમ
સ્વભાવ. ' અલક કિશોરીના તુંદો સ્વભાવ
આગળ કાંઈ વળશે નહિ. ' સ. ચં.
ભા. ૧.

તોકીર, સ્ત્રી (અં તત્તકીર توتير
= આખર) ઇન્જત, મોટાઇ.

તૌહીદ, સ્ત્રી (અં તહીદ تحيد =
એકતા) એકપણું, ઇશ્વરની એકતા.
' તૌહીદનું મહાવાક્ય લખુ. ' મિ. સિ.

દદામા]

૨૯૯

[નાળ

દદામા, પુ૦ (૧૦) દદામા શબ્દ જુઓ.
' છૂટે તોપ થાંદુક વાળે દદામા. ' દ. કા.
ભા. ૨.

દંગાખેર, વિ૦ (૧૦) દંગલ ઉપરથી) કળ-
ઓ કરનાર, તકરારી.

દંગો, પુ૦ (૧૦) દંગલ دنگل=રજુક્ષેત્ર)
ટાંટો, કળઓ, તકરાર, ઝથડો.

દાર્ઝ, સ્ત્રી૦ (અ૦) દાર્ઝی=સમજી,
દાના, જીવિશાળી) જણાવનારી સ્ત્રી. સો-
યાણી. ' અને અવતરે ત્યારે દામ મળે
દાર્ઝને. ' દ. કા. ભા. ૨

દાદખ હ, પુ૦ (૧૦) દાદ+खाह=दादखाह
दादख=ત્યાય આહનાર) ત્યાય
માગનાર,

દામણી, સ્ત્રી૦ (૧૦) दामन=દામન ઉપરથી)
સ્ત્રીઓનાં કપાળની છેક ઉપર ધાલવાનું
હીરા મોતીનું ધરેણું. ' દાર કેરી કમાનો
દાવાથી ભરી, દેવીએ દામણી જેમ યાંધી '
દ. કા. ભા. ૨.

દીદવાન, પુ૦ (૧૦) दीदवान=दीदवान
जसूस) શિકાર ઉપર નજર રાખતી
તે. ' નજર, દીદવાન, મજખી, મૃગ ચારે
રોકો શ્વાસ એક કરે છે તે વારે. '
અ. કા.

દેન, ન૦ (અ૦) દેણ શબ્દ જુઓ.

નફસાની, વિ૦ (અ૦) نفسانی=નફસાની
=પોતાને લગતી વાત) સ્વાર્થ સંબંધી
વાત.

નફસાનીયત, સ્ત્રી૦ (અ૦) नफसानियत
نفسانیت=સ્વાર્થ (અહંકાર, ગર્વ,
મમતા.

નખજ, સ્ત્રી૦ (અ૦) نخب=નખજ
નસ) જે રંગો ધડકે છે તે, નાડી.

નમદ્, વિ૦ (૧૦) نامد=નામલો)
ના હિંમત, પુરુષાતન વગરનો. ' ભયે
ભૂમિ ભાસે, નમદોજ નાસે. ' દ. કા.
ભા. ૨

નયાખત, સ્ત્રી૦ (અ૦) نيابت=નિયાબત
કોઇની જગ્યાએ ઉભા રહેવું.) મુખત્યાર,
કોઇને ઠેકાણે કામ કરવું. ' મારા ભ-
ત્રીજની નાની ઉમરને લીધે રાખ્યતી
નયાખત મારે હસ્તક છે. ' મિ. સિ.

નસખ, વિ૦ (અ૦) نسخ=અ-
રખી દારસી વગેરે અક્ષરો લખવાનો એક
પ્રકાર. અક્ષરોનો એ મરોડ ઇમાદુદ્દીન
ચાકૂળ મુઅતસમીએ નક્કી કરેલો છે)
નકલ, કોપી કરવી, લખાણ. સુલતાન
દરરોજ કુરાનનું એક પ્રકારજી નસખ
અક્ષરમાં લખતો. ' મિ. સિ.

નાતવાની, સ્ત્રી૦ (૧૦) ناتواني
=અશક્તિ) નયજાઇ, નિર્બળતા.

નાનખતાઈ, સ્ત્રી૦ (૧૦) نانخطاई
=એક પ્રકારની, મિઠાઇ, જે
મેંદા, ખાંડ તે ઘીની મેળવણીથી થાય
છે) નાનખતાઇ, ભડીઆરાને ત્યાં બ-
નતી એક મીઠાઇ.

નારાસ્ત, વિ૦ (૧૦) ناراست
=અયોગ્ય) યોગ્ય નહિ તે, ખોટું.

નારાસ્તી, સ્ત્રી૦ (૧૦) ناراستی
=અયોગ્યતા) જુઠાણું, ખોટાપણું.

નાળ, સ્ત્રી૦ (અ૦) نعل=નલ
બેડો, પગરખું) ઘોડા બળદના પગની
નીચે તેના આકારનું લોઢાનું જે પતંગ
જડવામાં આવે છે તે.

નીમકદાની]

૩૦૦

[શેતાદાર

નિમકદાની, અંબી (૧૦ નમકદાન نمکدان = મીઠું મૂકવાની કાચની કે ધાતુની વા-
ડકી) વાટેલું મીઠું મૂકવાનું પાત્ર. મુ-
સલમાનો જમતી વખતે આદિ તે અં-
તમાં જરાક મીઠું આપે છે તે મીઠું જે
પાત્રમાં મૂકી લાણુ આગળ મૂકવામાં
આવે છે તે.

મુકતેચીન, વિં (૧૦ નુકતહચીન نکته چینی = ખારીકા પદ્ધતનાર) ભૂલ કા-
દનાર, ટીકા કરનાર.

મુકતેચીની, અંબી (૧૦ નુકતહચીની نکته چینی = ખારીકા શોધવી) ભૂલ
કાઢવી, ટીકા કરવી, એળ ખોળવી.

નૂરાણી, વિં (અં નૂરાની نورانی પ્રકાશિત) તેજસ્વી, સુદર, રૂપાળું.

પલીતી, અંબી (૧૦ પલીદી پلیدی =
નાપાકી) અપવિત્રતા.

પરહેજગારી, અંબી (૧૦ પરહેજગારી
پرهیزگاری = પરહેજ પાળવી)
કરી, પથ્ય. 'તહાં હોત જો કાઈ પર-
હેજગારી.' દ. કા. ભા. ૨.

પશેમાન, વિં (૧૦ પશેમાન پشیمان =
પરતાએલો) શરમાએલો, ખિત.

પણશી, અંબી (૧૦ પુર્ણશ પورشن =
પૂછવું, પુર્ણાનન = પૂછવું ઉપરથી) ખુશા-
મદ કરવી, ખચર પૂછવી, ભણું મનાવવું.
'લક્ષ્મીઓની પુરસીઓ કરવા લાગ્યો.'
મિ. સિ.

પાયપોશ, અંબી (૧૦ પાપોશ پاپوش =
જોડો, પગરખું. પા = પગ, + પોશીદન =
ઢાંકવું ઉપરથી પોશ = ઢાંકનાર) પગ-
રખું, જોડો.

પાયપોશી, અંબી (૧૦ પાપોશી پاپوشی = પાદ ચુંબન. પા = પગ + પોશીદન = ચુંબવું
ઉપરથી પોશી = ચુંબવાપણું) પગ ચુંબવા.
સેવામાં હાજર થવું.

'પાદશાહના દરબારમાં પાયપોશીનું માન
પામ્યા,' મિ. સિ.

પાશા, પું (તુર્કી પાશા پاشا = હાકિમ)
અમલદાર, ગવર્નર નવાબ, સરદાર,
સરદારોનો ખિતાબ છે.

પીરમદ, વિં (૧૦ પીર્મદ پيرمد = ૧૬
માણસ. પીર = ૧૬ + મદ = પુરૂષ) ધરડો
માણસ.

પેમાએશ, અંબી (૧૦ પયમાદશ پیامدش = માપણી-પયમૂદન = માપવું ઉપરથી)
જમીનની માપણી.

પોતદાર, વિં (૧૦ પોતહદાર پوتهدار = ખબનચી) દેશી રાજ્યમાં એક અ-
ધિકારી હોય છે જે રાજ્યની ઉપજ
ટ્રેઝરીમાં જમા કરાવે છે તે અધિકારી.

પોતનીસ, પું (૧૦ પોતહનિષીસ پوتهنیس = ખબનાતો હિસાબ રાખ-
નાર) સિલક રાખનાર, કેશીઅર.

પોશીદું, વિં (૧૦ પોસિદું پوشید بویا.

ફરામોશ થવું, સં ક્રિં (૧૦ ફરામો-
શીદન = ભૂલી જવું ઉપરથી ફરામોશ =
ફરામોશ = ભૂલી જવું) ભૂલી જવું,
વીસરી જવું.

ફાજિલ વસુલ, અંબી (અં ફાજિલ્ વસુલ
فاضل وصول = ખાસ વસુલ) વધારાની
ઉધરાવેલી વસુલ.

ફેતાદાર, પું (અં ફત્તહદાર ફા
પ્રં = ખબનચી) ટ્રેઝરર, જેના કબજામાં
નાણું રહે તે.

અખીલતા]

૩૦૧

[લાઘ્યમહક

અખીલતા, સ્ત્રી (અં બુલ્લ ٭٭= અખીલાષ્ટ ઉપરથી યુજારતી પ્રયોગ) કૃપણતા, કંબુસાધ. 'એણે કાઢી અખીલતા બહારી છે, ઉરમાંથી ઉદારતા ધારી છે.' દં ૬૦ કાં ૭૦ ૨.

અખેરગ, વિં (કાં) યુજરગ શબ્દ બુઝો. 'અરે મારા અખેરગ થાવા, આવો મન લાડ લડાવા.'

દ. કા. ભા. ૨

અદકાર, વિં (કાં) વદકાર ٭٭= નકારાં કામ કરનાર) દુર્ગુણી. 'આ અદકારની ખીક અને ભયને લીધે ભેગા થઈ શક્યા નહિ.' મિ. સિ.

અદનકસી, સ્ત્રી (નકશ અં=ચિત્ર, + વદ કાં ઉપસર્ગ મળીને વદનકશી ٭٭=નકાશે ચીતરવો) નિંદા કરવી, કાઠને ખેટો વર્ણવવો.

અરણી, સ્ત્રી (કાં) વરંજી ٭٭=પિત-ળનું વાસણ) અરણી.

અરપા, વિં (કાં) વર્પા ٭٭=કાચમ, વર=ઉપર+પા=પગ, પગપર) ઉભા થવું, ઉભું કરવું.

અલખમ, પું (અં) અલખમ શબ્દ બુઝો.

અસચાર, વિં (કાં) વિસ્યાર ٭٭=વધારે) ઘણું, પુરતું, એટલે તેથી વધારે, ઘણું.

અદેગાન, પું (કાં) વદહનું અહુ વચન. વદહગાન ٭٭=નોકરો) સેવકા, આજ્ઞાકિત. 'દિશેજશાહના અદેગાનો કે જેની સંખ્યા એક લાખની હતી.' મિ. સિ.

આનવા, પું (કાં) વાનવા ٭٭=સામાનવાળો, દોહતવાળો) ફકીરની એક જાત છે. આનવા ને બેનવા બે જાતના ફકીરો ગણાય છે.

બેનવા, પું (કાં) વેનવા ٭٭=સામાન વિનાનો, નિર્ધન) ફકીરની એક જાત છે.

બેહુદગી, સ્ત્રી (કાં) વેહુદગી ٭٭=જેનાથી કાંઈ લાભ ન થાય તેવું કામ) નિરૂપયોગિતા.

મુજાહીમદાર, વિં (અં) મુજાહિમ ٭٭=રોકનાર) અટકાવનાર, ખાળનાર.

મુતવલી, પું (અં) મુતવલી ٭٭=કામપર રહેનાર) નિયામક, મેનેજર, સંભાળ રાખનાર. 'તે માલ મકાના મુતવલીઓને ખેરાત કરવો.', મિ. અ.

મુશવરત, સ્ત્રી (અં) મશ્વરત ٭٭=સલાહ, મનસુખો) તજવીજ કરવી, કમીટી, પચાસત. 'તેણે કિલ્લાની ફાજની સાથે મશવરત કરી.', મિ. સિ.

મોકાસ, સ્ત્રી (અં) મુકાસ ٭٭=રાહદારી મેહસુલ) જાગીરદારો સરકારને જે નાણાં ભરે તે.

મોહુતરફ, પું (અં) મુઅતરફ ٭٭=હા પાડનાર) કયુલ કરનાર, ગામડાની દુકાનો ને કારોગરો પાસેથી લેવામાં આવતો એક કર.

લાઘ્યમહક, પું (અં) લાજિમહક ٭٭=આવશ્યક હક, સંબંધ રાખનાર હક) પહેલાંના રાજાઓએ કાંઈ માણસને કાંઈક ઉપજ લેવા સંબંધી હક આપ્યો હોય તે.

સરકારકુન]

૩૦૨

[ઇસાકમત

સરકારકુન, વિ० (૩૦ સર્કારકુન سرکارکون
=મેટા કારકુન) કર્તમ્સ ખાતાના મુખ્ય
ઉપરી જે કર્તમ્સ કુટી વગેરે ઉધરા-
વવાનું કામ કરવા માટે હોય છે તે.

સિલેદાર, વિ० (અ० સિલ્હ+દાર ૩૦
પ્ર०=હથીઆરવાળો) હથીઆર સજનાર
હડવૈયો. હથીઆર પહેરનાર સોજર.

કોશમાં આવેલા કેટલાક શબ્દોનાં ઉદાહરણો.

કોશમાં શબ્દ છે પણ ઉદાહરણ નથી તેવાં કેટલાંક ઉદાહરણ.

અચાર, (૫૦ ૨) તેમાં જાત જાતનાં
અચારો હતાં. ' મિ. સિ.

અખદાગીરી, (૫૦ ૭) 'કંકો, નિશાન,
અખદાગીરી, છત્રી, ચંમર, પાલખી
વગેરે લાડે રાખ્યાં.' ટ. ૧૦૦ વા. ભા. ૩

અલમરત, (૫૦ ૧૧) 'આ અલમરત
જેગીઓનું ટોળું આખા જંગલને ચડાધ
કરી સર કરતું લાગતું હતું.

સ. ચં. ભા. ૨.

અલાખો, (૫૦ ૧૧) જંગલોઓ બળે ને
કરે તેના પર અલાખો કરે તે બરોબર
છે. ' સ. ચં. ભા. ૩

અવેજ, (૫૦ ૧૩) 'ઇન્છા પુરણ કરીશ
જેજ, અધિક ન આપું કરી અવેજ. '
દ. કા. ભા. ૨

અવેજ, (૫૦ ૧૩) 'તેની અવેજમાં કામ
કરવા સ્વીકાર્યું. ' સ. ચં. ભા. ૧

અશરફી, (૫૦ ૧૩) '૧૩ હજાર અશ-
રફીઓ ભેટ મૂકી હતી. ' ૧૦૦ ટ.
વા. ભા. ૪

અંજર, (૫૦ ૧૫) 'મેવા મળે મુલતાન-
માંરે, દ્રાખ, અંજર, અનાર. '
દ. કા. ભા. ૨

આકુદી, (૫૦ ૧૬) 'મેવા મિઠાઇની સાથે
માજમ, આકુદી, વગેરે નીશાની ચીજો
મિશ્ર કરીને ચાંદીની રકાળીઓ ભરી
દીધી. ' અં. ન. ગ.

આખખોરો, (૫૦ ૧૬) જો ખેટા, લોટી કે
આખખોરો ભરીને પાણી ટચક ટચક
પીએ તો કલેજે ધક્કો લાગે. ' ટ. ૧૦૦
વા. ભા. ૩

આખદાર, (૫૦ ૧૬) 'આ વખતે સુલ-
તાનના હાથમાં માણેક, આખદાર મોતી
અને કીમતી વસ્ત્રોની લુંટ પુષ્કળ આવી. '
મિ. સિ.

આસાએશ, (૫૦ ૨૩) 'એકે ઝાડની નીચે
આસાએશ લેવા બેઠા. ' મિ. સિ.

ઈજર, (૫. ૨૪) 'મારી ઈજરનું નાકું
પકડી રાખવા ગાડીવાળાએ કહ્યું છે. '
૧૦૦ વા. ભા. ૪

ઈલાયદો, (૫૦ ૨૮) 'એ તો એંડવાળાનો
કાયદો ઈલાયદો. ૬૦ કા૦

ઇસકામત, (૫૦ ૨૯) 'તેના ધરબાર સાથે
સઘળી ઈસકામત સરકાર ખાતે જમ
કરી લો. ' અં. ન. ગ.

પ્રસમ]

૩૦૩

[કુરાનેશરીફ

ઇસમ, (પૃ ૨૯) ' તેથી ત્રણે ઇસમની જુઘાની પુરી કરતાં વાર લાગી નહિ. '

અં. ન. ગ.

ઉનાખ, (પૃ ૩૧) ' તારી આંગળીઓ તે ઉનાખના રંગ જેવી લાલ કરી છે. '

મિ. સિ.

ઝારત, (પૃ ૩૫) ' તું મારી ઝારત હોવાથી તારામાં મદાઈનો અંશ હોવો જ જોઈએ, ૧૦૦ વા. ભા. ૩

ઝાલાદ, (પૃ ૩૫) ' પૂર્વાવસ્થામાં તે કાકાપુરી ઝાલાદનો હતો. ' અં. ન. ગ.

કદાવર, (પૃ ૩૭) ' પણ ઘાટડી ચણીઓ પહેરનારી કાઠિયાવાડની કદાવર સ્ત્રીના જેવો રાજમહેલનો દેખાવ હતો. '

સ. ચં. ભા. ૧

કદીમ, (પૃ ૩૭) ' અસલ અથવા કદીમ (એ મુસલમાની શબ્દો છે, તેનો અર્થ મૂળ જુનું થાય છે) ના જેવો અર્થ બતાવે છે. ' રા. મા. ભા. ૨

કફન, (પૃ ૩૭) ' ઉંઘમાં તે વારે વારે પોતાના છોકરાની કફનમાં વીંટાળેલી લાલ જોયાં કરતી. ' ક. ધે.

કફા, (પૃ ૩૮) ' હનમાન કફા થઇને બોલે છે. ' ૧૦૦ વાતો. ભા. ૩.

કરાર, (પૃ ૪૨) ' શુદ્ધિધનને હજુ કરાર ન થયો. ' સ. ચં. ભા. ૧

કાફલો, (પૃ ૪૫) ' તાત્યા ટોપીનાં ત્રણ હળર માથુસોનો કાફલો આવીને પડ્યો છે. ' સં. ચં. ભા. ૩.

કામેલ, (પૃ ૪૭) ' નૂતન, ગાન, નાટક, ખેલ. વજુલજુ નહિ કામેલ. ' દ. કા. ભા. ૨.

કાયલી, (પૃ ૪૮) ' તુજ હાથ અડતો હકે વ્યાધિ, કાઠ રહે નહિ કાયલી. ' દ. કા. મા. ૨.

કારસ્તાન, (પૃ ૪૯) ' યુમાનનાં સર્વ કાર્યસ્થાન (કારસ્તાન) શોધી કાઢતી. ' સ. ચં. ભા. ૧

કાસદ, (પૃ ૫૦) ' મહાવાને દૂરનાં ગામ-ડાં વચ્ચે દરબારી ટપાલના કાસદનું કામ સોંપવાનું હતું. ' સ. ચં. ભા. ૧

કિતાબખાનું, (પૃ ૫૦) ' કાઠ દવાખાનાં કરે, કિતાબખાનાં કાઠ. ' દ. કા. ભા. ૨.

કિલ્લેદાર, (પૃ ૫૧) ' ત્યારે તેણે ભર-ચના કિલ્લેદાર મલિક મીરજને કહ્યું. ' મિ. સિ.

કિસમ, (પૃ ૫૧) ' માંડળિક રાજાઓ સિવાય બીજા હરેક કિસમના શખ્સને પળતી જમીન ખાલસા કરવાનો ફરાવ હતો. , અં. ન. ગ.

કિસ્સો, (પૃ ૫૧) ' ઉતરી જાયે રોપ, નોકરના કિસ્સા થકી. ' ૧૦૦ ટ.વા. ભા. ૨

કુંદો, (પૃ ૫૨) ' ખવાઇ ગયેલા કુંદા ફાટીને ઝાલનારને નુકસાન કરી બેસે ' અં. ન. ગ.

કુમાર, (પૃ ૫૩) ' કાકામાં કહણુતા કપા-સમાં કુમાર આવે. ' દ. કા. ભા. ૨

કુરાનેશરીફ, (પૃ ૫૩) ' હું કુરાનેશરીફ પ્રમાણે જવાબ દેવાને બધાએલોહું. ' ક. ધે.

ખલીતો]

૩૦૪

[ગરકાવ

ખલીતો, (૫૦ ૫૬) 'માનપત્રના માન દઇ આપે ખલીતા જેમ' દ. કા. ભા. ૨

ખવાસ, (૫૦ ૫૬) (ખહાર ઉભો હતો તે જુમ પાડીને બોલ્યો) 'એ તો મેં ઝોળખ્યા ન હતા.' 'ખવાસનો જેમ ડમામ દેખી.' ક. દ. કા.

ખસબોધ, (૫૦ ૬૦) 'સુ કરતાં ખડ પાણુ ખુબ, જુઓ ખસબોધ ખરેખરી વ્યાપે.' દ. કા. ભા. ૨

ખંડુ, (૫૦ ૬૦) 'આ ખંદા મરેદા સાથે સામા પક્ષ વાળાએ ઠરાવ કરી રાખ્યો હતો.' રા. મા. ભા. ૨

ખાન, (૫૦ ૬૧) 'સવારી કયા સુલ-તાનની, ખાનની સેના છે ખ્યાત રે.' દ. કા. ભા. ૨

ખાનદાન, (૫૦ ૬૨) 'તમારું અસલનું કારભારી કુટુંબનું ખાનદાન હતું.' સ. ચં. ભા. ૧

ખામોશ, (૫૦ ૬૨) 'ખામોશ અને ક્ષમા વિચારશક્તિ વડેજ ઉત્પન્ન થાય છે.' ક. ધે.

ખાવિંદ, (૫૦ ૬૩) 'ચોતાના ખાવિંદને કાગળ લખી ખખર આપી.' ટ. ૧૦૦ વા. ભા. ૩

ખુમચો, (૫૦ ૬૬) 'ચાંદીના ખુમચામાં મૂકીને ઉપર જરીઆન ઝોછાડ ઢાંક્યો' ટ. ૧૦૦ વા. ભા. ૨

ખુરદો, (૫૦ ૬૬) 'ખુરદા વટાવી ભી. ખારીએ રે, લીધો રૂપૈયો રોક.' દ. કા. ભા. ૨

ખુરમું, (૫૦ ૬૬) 'લાકુ, જલેશી, મેસુલ, ખાખ અને ખુરમાં રે.' દ. કા. ભા. ૨

ખુવાર, (૫૦ ૬૭) 'ખુવાર થશે અને ખુવાર કરશે, અને પરાયાનાં પેટ ભરી તેમના ગુલામ થશે.' સ. ચં. ભા. ૩

ખેર, (૫૦ ૬૮) 'ખેર ગુજ્યાંથી કોઈ વાર તે ઇશ્વરસ્તુતિ કરવા મંડી બન્ય.' અં. ન. ગ.

ખેરખાહ, (૫૦ ૬૮) 'કુંવર શ્રી રાય-લાણુની તહેનાતમાં એક ખેરખાહ તરીકે હમેશ રહેવાની વિશ્વાસ રાખવા બેગ બાહેધરી આપે.' અં. ન. ગ.

ખોગીર, (૫૦ ૬૮) 'ખારગીરો ખુણે ખાયરે ભરાઇ રહેલાં ખોગીરો ખોળવા મંડ્યા.' અં. ન. ગ.

ખોજવું, (૫૦ ૬૯) 'અંતર ખોજે આપનું સત સ્વામીને પાવે છ.' અ. કા.

ખોજો, (૫૦ ૬૯) 'અને તેને ખોજો કરીને તેના જનનખાનાની ચોટી કરવા ઉપર રાખ્યો હતો.' ક. ધે.

ખ્યાલ, (૫૦ ૬૯) 'ભલાં તાન લઇ ગા-નમાં ખ્યાલ ગાતાં.' દ. કા. ભા. ૨

ગજખ, (૫૦ ૬૯) 'સુંદર ભાભી ગજખ થયો છે.' સ. ચં. ભા. ૩

ગજર, (૫૦ ૭૦) 'ચોક પાછળ ગ-જર ને તેની પાછળ છીડી હતી.' સ. ચં. ભા. ૨

ગફેલત, (૫૦ ૭૧) 'દરવાનોની ગફ-લતથી આવ્યા હશે.' સ. ચં. ભા. ૩

ગરકાવ, (૫૦ ૭૨) 'આ સર્વથી આસ-પાસના આનંદમાં ગરકાવ થઇ ગયેલા, પણ ગ્રામ્ય અને કઠોર કાંતિવાળા વ્યા-

ગરજલો]

૩૦૫

[જોસ

પારીઓમાં આ તરણુ સર્વ રીતે ભાત પાડતો હતો. ' સ. ચં. ભા. ૧

ગરજલો, (પૃ૦ ૭૨) ' ગરાસીઆને ગરજલો શી રીતે કરવો. ' સ. ચં. ભા. ૧

ગરીમનવાજ, (પૃ૦ ૭૨) ' લાજ જાજ, ગરીમનવાજ, સદા શુભ, રાજ સમાજ ગણાવો. ' દ. કા. ભા. ૨

ગંજ, (પૃ૦ ૭૦) ' દ્રવ્યના ગંજના ગંજ થાઓ. ' દ. કા. ભા. ૨

ગોલક, (પૃ૦ ૭૬) ' તમામ ઉપજ નવા વહીવટદારે પોતાના ગોલખમાં મૂકવા માંડી. ' અ. ન. ગ.

ઘાસીઓ, (પૃ૦ ૮૦) ' રિકામ નાની મોટી, તંગ ટુટેલા, બાળાતંગ તેર ગાંઠિ-વાળા, ડળી, રૂપડળી, ખોળીર, ઘાસીઓ વગેરે પૂર્વજોએ ગુજરીમાંથી ખરીદેલા. ' અ. ન. ગ.

ચાપલુસી, (પૃ૦ ૮૩) ' ધણીજ ચાપલુસી અને લાગણીના દેખાવ સાથે તેણે રાય મંડળિકને બહેર કર્યું. ' મિ. સિ.

આયુકસવાર, (પૃ૦ ૮૩) ' બપોર સુધી ચાલુક સવાર ઘોડો દોડાવે તે કરતાં પણ વધારે ઉતાવળે ચાલવા માંડ્યું. ' મિ. સિ.

ચુનંદા, (પૃ૦ ૮૫) ' બીજ પોતાના ચુનંદા દરબારીઓ સાથે મસલત કરી. ' મિ. સિ.

ચોતરો, [પૃ૦ ૮૫] ' ચોતરા, તળાવો અને એવી હજારો વસ્તુઓ પ્રભાએ ધર્મ-નિમિત્તે કરી છે. ' સ. ચં. ભા. ૨

જજીઓ, (પૃ૦ ૮૭) ' પાક મજહબનું

એનું ફરમાન તોડી જજીઓ કર માફ કીધો. ' ક. ધે.

જમીઅત, [પૃ૦ ૮૯] ' એ હજાર સવારોની જમીઅત [લશ્કર] થી ગઝનવી-ખાનના તાખામાં હાજર રહેતા હતા. ' મિ. અ.

જલદ, [પૃ૦ ૯૧] ' પોતાના જલદ મીનજને લીધે. ' સ. ચં. ભા. ૧

જશન, [પૃ૦ ૯૨] ' તેઓ લડાઈને જમણુ ને રણજંગને જશન ગણતા હતા. ' મિ. સિ.

જહાંપનાહ, [પૃ૦ ૯૩] ' જહાંપનાહ ચારે ગુણુ એ લોકમાં છે. ' રા. મા. ભા. ૨

જકર, [પૃ૦ ૯૬] ' માલવણીની જકર સાંભળીને કસમ ખાધી. ' ટ. ૧૦૦ વા. ભા. ૨

જંગ } [પૃ૦ ૯૩] ' એ માનસિક રણુ-
જંગી } જંગના જંગી થશે. ' સ. ચં. ભા. ૩

જાદે, [પૃ૦ ૯૫] ' પામું પુત્ર જેવું જો રતન, કદે જીવથી જાદે જતન. ' દ. કા. ભા. ૨

જાવેદાની, (પૃ૦ ૯૭) ' આ દુનીઆ છોડી જાવેદાનીમાં ચાલવા ગયા છે. ' મિ. સિ.

જલખમે, [પૃ૦ ૧૦૦] ' પરંતુ અલક-કિશોરી આગળ જલખમે થઈ રહ્યો. ' સ. ચં. ભા. ૧

જોસ, [પૃ૦ ૧૦૩] ' જોખનના જોસને વારતે તૈયાર થતા ઉમળકાઓના જોરથી એ ઉધડી એ ઉધડી થતી. ' સ. ચં. ભા. ૧

બ્રુહ]

૩૦૬

[નાયબ

બ્રુહ, [૫૦ ૧૦૫] 'કિનખાતની બ્રુહ કર-
ચલી પડેલી હતી.' સ. ચં. ભા. ૧

કંક, [૫૦ ૧૦૬] 'હાથમાં કરતાલ, કંક,
કાંશીઓ વગેરે લઈ વગાડતા હતા.' સ.
ચં. ભા. ૨

કંકણાવડું, (૫૦ ૧૦૬) 'દેહ રહે એક
દેશ વિષે ગણી, તું મુજ દેશ વિષે કંક-
ણાવ્યો.' દ. કા. ભા. ૨

કાખ, (૫૦ ૧૦૬) 'વરને કાખમાં
રાખતી.' સ. ચં. ભા. ૧

તદબીર, [૫૦ ૧૦૮] '૪૨ કહે યુરો-
પીઅન, હિંદુ કવિત તદબીર, બને ન,
ત્યાં લાગી બેસબે, સલા ઉઘાડે શીર.'
દ. કા. ભા. ૨

તખલચી, (૫૦ ૧૧૦) 'તખલચી વગેરે
મંડળને અગ્ર ભાગ બ્રુહતી.' સ. ચં. ભા. ૧

તરકડી, [૫૦ ૧૧૧] 'જમાલખાને એક
તરકડીને છોકરો શોધી કાઢ્યો.' સ. ચં.
ભા. ૧

તરકડો, [૫૦ ૧૧૧] 'તરકડો રૂપાળો
હતો.' સ. ચં. ભા. ૧

તાકું, [૫૦ ૧૧૫] 'પણ તેને તાકામાંથી
સુવા જડયા નહિ. દ. કા. ભા. ૨

તાસક, [૫૦ ૧૧૮] 'તાસક અને ચીનાઇ
રકાબીઓ મલેકને ત્યાં પાછી ન મોક-
લવી.' મિ. સિ.

તુતી, [૫૦ ૧૨૦] 'ભૂંગળ ભેરવી વા-
જમાં, ક્યાં તુતીનો નાદ.' દ. કા. ભા. ૨

દરિયાઈ, [૫૦ ૧૨૬] 'એ અંતરજમી
નથી કેમ કરે દરિયાઈ.' દ. કા. ભા. ૨

દરોબરત, [૫૦ ૧૨૬] 'જમીનદારોએ
ગામડાંમાં દરોબરત સારાં મકાનો બાંધ્યાં.'
મિ. સિ.

દાદ, [૫૦ ૧૨૮] 'શળી ઠરાવી શેઠને,
ડાસીની સુણી દાદ.' ક. દ. ડા.

દાનસ્ત, [૫૦ ૧૨૯] 'અને તમે દાનસ્તા
છો, માટે પરમેશ્વર માથે રાખીને સાચું
બોલો.' દ. કા. ભા. ૨

દીવાનું, (૫૦ ૧૩૩) 'જીવાનીમાં દી-
વાની તારા જેવી ગતિ રહી.' દ. કા.
ભા. ૨

દેર, (૫૦ ૧૩૫) 'જો દેર કરશે તો તને
કાર કરીશ.' મિ. સિ.

દોરંબું, (૫૦ ૧૩૬) 'દોરંગી કોર દો-
પાવો, એરે જમો છવાવરને પહેરાવો.'
દ. કા. ભા. ૨

નકરં, (૫૦ ૧૩૭) 'હવે નયારે દેવો
પોતાની મેળે નકળો થયો ત્યારે પોતાનાં
માણસો સાથે સંતર્કસ કરી રાખી.' રા.
મા. ભા. ૧

નજરબાગ, (૫૦ ૧૩૮) 'નજરબાગ છે
ધર ધર આગળ, ક્યાંક વાગે ધડીઆળા.'
દ. કા. ભા. ૨

નવાજસ, (૫૦ ૧૪૦) 'ધમાદુદુદુદુદુનો
ખિતાબ નવાજસ થયો હતો.' મિ. સિ.

નાજુક, (૫૦ ૧૪૨) 'માણસનું નાજુક
તથા કોમળ શરીર આટલી વેદતા શી
રીતે ખમતું હશે?' ક. ઘે.

નાયબ, (૫૦ ૧૪૪) 'પાટણના નાયબ
ફેજદારની જગાએ નીમવામાં આવ્યો.'
મિ. સિ.

નિધા]

૩૦૭

[બાદ

નિધા, (૫૦ ૧૪૫) 'આ ગુણકા તરફ
નિધા કરો.' ટ. ૧૦૦ વા. ભા. ૪

નિરખ, (૫૦ ૧૪૬) 'નિરખનું નામ લઈ
દામ નથી પુરા દેતા.' દ. કા. ભા. ૨

નેજે, (૫૦ ૧૪૮) 'ધર્મિજ્ઞાના નેજાની
નીચે, તારાં તનુજ કરે સુસતાન.' દ.
કા. ભા. ૨

નૈયત, (૫૦ ૧૪૮) પોતાનીજ ખરાબ
નૈયતથી તેની પડતી આવી.' મિ. સિ.

પડદેપોશ, (૫૦ ૧૪૯) 'પડદેપોશ સર્વ
પોતાના શયનગૃહમાંથી નીકળ્યો.' મિ. સિ.

પલકારો, (૫૦ ૧૫૧) 'જેણે તેણે આરસો
પાંચસો વરસના પલકારા સુધી આંખો
ઉઘાડી રાખી છે.' સ. ચં. ભા. ૪

પરહેણ, (૫૦ ૧૫૧) 'તે આવમાં
પરેણ પાળે નહિ.' ટ. ૧૦૦ વા. ભા. ૩

પલંગપોશ, (૫૦ ૧૫૧) 'ઉમદા પલંગ-
પોશ ખીજાવ્યા છે ઉપર.' દ. કા. ભા. ૨

પાતર, (૫૦ ૧૫૩) 'મંદુ શહેરમાં ડો-
શીની, પાતર, કમાચીની, પરીશાન, અને
લોલી જાતની જેટલી રામજની હોય તે
સર્વે એની છાવણીમાં આવી હાજર
થાય.' મિ. સિ.

પાયલ, (૫૦ ૧૫૪) 'રામ મંદિર મીરાં
દર્શન આવત, તાલ ખળવત અટકી,
પાયલ ધુધરે રમજીમ વાગત લાજ સંભાળે
ધુધટકી.' સ. ચં. ભા. ૪

પીરાનપીર, (૫૦ ૧૫૫) 'હતા વળી વીર
કે પીરાનપીર જાગતા.' દ. કા. ભા. ૨

પેઝર, (૫૦ ૧૫૬) 'એક હાથે માથાના

વાળ, એક હાથે મોટી પેઝર.' દ. કા.
ભા. ૨

પેશગી, (૫૦ ૧૫૭) 'સોનું લસકરને
પેશગી પગારમાં આપી દીધું.' મિ. સિ.

ફરજંદ, (૫૦ ૧૬૦) 'તેઓમાંથી ખાન-
દાનનાં ફરજંદો અને હલકા માથાપનાં
ફરજંદો શી રીતે વરતાય ?' દ. કા. ભા. ૨

ફરહંગ, (૫૦ ૧૬૧) 'સરદારોનો ફરહંગ
એવા નામનું એક પુસ્તક અંગ્રેજીમાં રક-
વાયર જનનપર્નાદ ખર્ચે સને ૧૮૪૯ માં
રચ્યું છે.' દ. કા. ભા. ૨

ફાજલ, (૫૦ ૧૬૨) 'દરેક ઘોડે સવાર
માથે એક એક ફાજલ ઘોડો રખાવ્યો
હતો.' મિ. સિ.

ફિતનો, (૫૦ ૧૬૪) 'સુસતાનના ફિત-
નાની શરૂઆતથીજ દર રાતના હથીઆર
સજી રાત પુરી થાય ત્યાં લગી તે આલ-
મખાં પાસે બેસી રહેતો.' મિ. સિ.

ખકાત, (૫૦ ૧૬૬) 'જુઓ વળી ન્યાં
જલદાજી જાતે, રહે નહિ કુટ કેશું
ખકાતે.' દ. કા. ભા. ૨

ખદખોઈ, (૫૦ ૧૭૦) 'રંધવત બધી
પછવાડે ઘણી ખદખોઈ કરતી હતી.' દ.
કા. ભા. ૨

ખલ્કે, (૫૦ ૧૭૩) 'ખલ્કે કુખંતા તથા
કુખવાની તૈયારી પર આવેલા વહાણવાળા-
ઓની ગાળ ખાઈને તથા તેઓની તર-
ફથી અપમાન સહીને તેઓને સુકતપુરીના
સારા રસ્તા પર લઈ આવવાને તેઓ
આટલો શ્રમ કરે છે.' ક. ધે.

ખાદ, (૫૦ ૧૭૬) 'ગાદીવારસ કુંવર

આન]

૩૦૮

[મુલકગીરી

નિપાદ, મોટી વયનો થયો ત્યાર પાદ.'
દ. કા. ભા. ૨

આન, (૫૦ ૧૭૬) 'સેનાપતિને કેદ કરીને
આનમાં લઇ ગયા.' અ. ન. ગ.

ગિરંજ, (૫૦ ૧૭૬) 'મુખમાં રહેજ
ગીદાશ, ગિરંજ એવો બન્યો રે.' દ.
કા. ભા. ૨

બીબીબચો, (૫૦ ૧૭૬) 'એજ રીતે
વરતાવું આણ, તો બીબીબચો મુજ
બણુ.' દ. કા. ભા. ૨

બેઅદબી, (૫૦ ૧૮૧) 'અતિ ઝોડકાર
ન પાછાએ રે, જેથી જરૂર બેઅદબી
બણાય.' દ. કા. ભા. ૨

બેકેદ, (૫૦ ૧૮૨) 'કશો હુકમ ચાલે
નહિ, રદપત થઈ બેકેદ.' દ. કા. ભા. ૨

બેદાદી, (૫૦ ૧૮૪) 'રદતને બેદાદી અને

બુલમમાંથી મુકત કરીને સુખચેનમાં
આણી.' મિ. સિ.

બેનમુન, (૫૦ ૧૮૪) 'તેની વજરાત બેન-
મુન વજર મીરઅલીશેરથી દીપી રહી
હતી.' મિ. સિ.

બોસ, (૫૦ ૧૮૮) 'તાતારખાને ઘણી
બોસ કરી.' મિ. સિ.

મકસુદ, (૫૦ ૧૮૯) 'તેઓના મકસુદ
બેહુદા ને બાતીલ છે.' મિ. સિ.

મનસબ, (૫૦ ૧૯૩) 'બાપની મનસબ
તેના દીકરાએને આપવામાં આવી.
મિ. સિ.

મુલકગીરી, (૫૦ ૨૧૨) 'મરેકાઓને
માફક આવતી ચડાઇઓ મુલકગીરી એવા
નામથી ઝોળખાતી હતી.' રા. મા.
ભા. ૨

• ૧૮૮] 'ત.

મા મલેકને ત્યાં પાદ

મિ. સિ.

मुद्रा: विमलबाल धर्मरत्न गह्वरा
मुद्रास्थान: 'वसन्त मुद्रास्थान'
धीमांशुशेखर, सिविलहॉस्पिटल सामे,
भद्राबाद.